

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ»

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Διεθνές και Εθνικό Θεσμικό Πλαίσιο που Διέπει τις
Υδατοκαλλιέργειες

Αγάπιος Χριστοδουλίδης

ΒΟΛΟΣ 2022

«Διεθνές και Εθνικό Θεσμικό Πλαίσιο που Διέπει τις Υδατοκαλλιέργειες»

Τριμελής Εξεταστική Επιτροπή:

- 1) **Παναγιώτα Παναγιωτάκη, Καθηγήτρια (M.Sc., Ph.D.),
Υδατοκαλλιέργειες, Τμήμα Γεωπονίας Ιχθυολογίας και Υδάτινου
Περιβάλλοντος, Σχολή Γεωπονικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο
Θεσσαλίας, Επιβλέπουσα.**
- 2) **Μιχαήλ Χατζηευσταθίου, Ιχθυολόγος ΤΕ - Δρ. Περιβαλλοντολόγος,
Προϊστάμενος Τμήματος Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής & Κοινής
Οργάνωσης Αγοράς, Διεύθυνση Αλιευτικής Πολιτικής & Αξιοποίησης
Προϊόντων Αλιευτικής Παραγωγής, Γενική Διεύθυνση Αλιείας,
Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων.**
- 3) **Νικόλαος Νεοφύτου, Αν Καθηγητής (Δρ.), Τμήμα Γεωπονίας
Ιχθυολογίας και Υδάτινου Περιβάλλοντος, Σχολή Γεωπονικών
Επιστημών, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας**

Κάποτε θ' ανταμώσουμε στους λόφους του ήλιου. Μην ξεχνάς. Περπάτα.

Γιάννης Ρίτσος 1909-1990

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την κα Παναγιώτα Παναγιωτάκη, Καθηγήτρια του Τμήματος Γεωπονίας Ιχθυολογίας και Υδάτινου Περιβάλλοντος, Σχολή Γεωπονικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας για την εμπιστοσύνη που μου έδειξε αναθέτοντάς μου το θέμα της παρούσας μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας. Η βοήθεια, η καθοδήγησή της καθώς και οι πολύτιμες συμβουλές και παρατηρήσεις της συνέβαλλαν ουσιαστικά στην ολοκλήρωση του μεταπτυχιακού προγράμματος .

Επιπρόσθετα, οφείλω να ευχαριστήσω θερμά τον κο Μιχαήλ Χατζηευσταθίου, Ιχθυολόγος ΤΕ - Δρ. Περιβαλλοντολόγος, Προϊστάμενος Τμήματος Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής & Κοινής Οργάνωσης Αγοράς, Διεύθυνση Αλιευτικής Πολιτικής & Αξιοποίησης Προϊόντων Αλιευτικής Παραγωγής, Γενική Διεύθυνση Αλιείας, Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων, για την πολύτιμη βοήθεια που μου προσέφερε σε επιστημονικό αλλά και σε οργανωτικό επίπεδο, για την αμέριστη συμπαράστασή του καθώς και για τον προσωπικό χρόνο που διέθεσε. Η συνεργασία μας ήταν αρμονική και η συμβολή του ήταν καθοριστική σε όλα τα στάδια της εργασίας.

Ιδιαίτερα θα ήθελα να εκφράσω ένα μεγάλο ευχαριστώ στην Πηνελόπη Γουμενάκη που ήταν πλάι μου και με στήριξε από την αρχή μέχρι το τέλος σε αυτό το όμορφο ταξίδι των μεταπτυχιακών μου σπουδών.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένειά μου για την υλική και ηθική συμπαράσταση που μου παρείχαν όλους αυτούς τους μήνες

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην παρούσα διπλωματική εργασία παρουσιάζεται και αναλύεται το διεθνές και εθνικό θεσμικό πλαίσιο υδατοκαλλιέργειών. Η υδατοκαλλιέργεια καλύπτεται από ένα ευρύ φάσμα κανονισμών όπως περιβαλλοντικούς, δασοκομικούς, αλιευτικούς, και υδάτινους κανονισμούς. Σε παγκόσμιο επίπεδο η συμβολή της υδατοκαλλιέργειας στην παγκόσμια παραγωγή ψαριών έφτασε το 46% το 2018 έναντι του 25,7% το 2000 καθώς και σε εθνικό επίπεδο από τους 40.000 και πλέον τόνους παραγωγής θαλάσσιων μεσογειακών ειδών που είχαμε το 2000, το 2018 είχαμε ρεκόρ με 108.000 τόνους περίπου Παραγωγής θαλάσσιων μεσογειακών ειδών. Το θεσμικό πλαίσιο λοιπόν που διέπει αυτό το μεγάλο πρωτογενή κλάδο παραγωγής τροφίμων υψηλής διαθρεπτικής αξίας σε εθνικό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο συνθέτεται από πολλούς νόμους και κανονισμούς και με την εμπλοκή από πάρα πολλούς φορείς του δημόσιου τομέα. Νόμους διαφορετικών τομέων, όπως είναι η χωροταξική νομοθεσία το περιβαλλοντικό δίκαιο η νομοθεσία για την υγεία των ζώων, την ασφάλεια των τροφίμων, το αλιευτικό δίκαιο και το εμπορικό δίκαιο. Παρουσιάζεται λοιπόν το θεσμικό πλαίσιο των χωρών με τους υψηλότερους παραγωγικούς δείκτες ανά ήπειρο καθώς επίσης αναλύεται διεξοδικά η εθνική νομοθεσία αναδεικνύοντας της παθογένειας του συστήματος και παρατίθενται προτάσεις και λύσεις που θα μας οδηγήσουν σε μια βιώσιμη υδατοκαλλιέργεια σε εθνικό επίπεδο που θα είναι συνυφασμένη με την πράσινη ενέργεια, το χαμηλό περιβαλλοντικό αποτύπωμα και την επισιτιστική ασφάλεια.

Λέξης κλειδιά: Νόμος, Αδειοδότηση, Μελέτη Περιβάλλοντος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
2	ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ	9
3	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ – ΣΥΖΗΤΗΣΗ	10
3.1	Διεθνή Ρυθμιστικά Πλαίσια	10
3.1.1	Γενικά	10
3.1.2	Εξέλιξη του κανονιστικού πλαισίου για την υδατοκαλλιέργεια	11
3.1.3	Θέσπιση θεσμικού πλαισίου	13
3.1.4	Σύστημα αδειοδότησης.....	14
3.1.5	Πρόσβαση σε γη	15
3.1.6	Πρόσβαση σε υδάτινους πόρους	16
3.1.7	Περιβαλλοντική διαχείριση στην υδατοκαλλιέργεια	17
3.1.8	Επιλογή περιοχών και εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων.....	17
3.1.9	Κανονισμός για τα απόβλητα	18
3.1.10	Έλεγχος χρήσης φαρμάκων και χημικών	19
3.1.11	Διαχείριση αποβλήτων και απορριμμάτων	20

3.1.12	Η παράκτια υδατοκαλλιέργεια ως μέρος της ολοκληρωμένης διαχείρισης των ακτών	20
3.1.13	Διαφυγές ειδών.....	21
3.1.14	Προστασία των διασυνοριακών οικοσυστημάτων υδατοκαλλιέργειας 22	
3.1.15	Ζητήματα εμπορίου και υγείας	22
3.1.16	Εισαγωγή και μετακίνηση ειδών.....	23
3.1.17	Υγιεινή και Ασφάλεια τροφίμων	23
3.1.18	Μετριασμός επενδυτικών κινδύνων.....	25
3.1.19	Υδατοκαλλιέργεια και χωροταξία.....	26
3.1.20	Απλούστευση της διοικητικής διαδικασίας: Ενιαία Προσέγγιση	27
3.1.21	Οικονομικά κίνητρα	28
3.1.22	Κοινωνικές επιπτώσεις.....	29
3.1.23	Συμπέρασμα	30
3.2	ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΩΝ ΠΛΑΙΣΙΩΝ ΑΝΑ ΧΩΡΑ (FAO, 2022) 33	
3.2.1	ΑΜΕΡΙΚΗ.....	33

3.2.1.1	Η.Π.Α.....	33
3.2.1.2	Καναδάς.....	49
3.2.1.3	Χιλή.....	69
3.2.2	ΑΣΙΑ.....	83
3.2.2.1	Ιαπωνία	83
3.2.2.2	Ινδία	90
3.2.2.3	Κίνα.....	101
3.2.3	ΕΥΡΩΠΗ.....	113
3.2.3.1	Ισπανία.....	113
3.2.3.2	Νορβηγία.....	127
3.2.3.3	Σκωτία.....	162
3.2.3.4	Τουρκία.....	188
3.2.4	ΩΚΕΑΝΙΑ.....	206
3.2.4.1	Νέα Ζηλανδία	206
3.3	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ	
	219	
3.4	ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ.....	222

3.4.1	Παραχώρηση χρήσης υδάτινων εκτάσεων με απευθείας μίσθωση	222
3.4.2	Παραχώρηση χρήσης υδάτινων εκτάσεων χωρίς αντάλλαγμα	224
3.4.3	Διαχείριση Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιιεργειών (Π.Ο.Α.Υ.).....	225
3.4.4	Αναμίσθωση	227
3.4.5	Επέκταση και μετεγκατάσταση πλωτών μονάδων υδατοκαλλιιεργειας 227	
3.4.6	Άδεια ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιιεργειας.....	229
3.4.7	Διαδικασία χορήγησης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας πλωτής μονάδας υδατοκαλλιιεργειας.....	231
3.4.8	Διαδικασία χορήγησης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιιεργειας σε χερσαίες εγκαταστάσεις εκτροφής.....	235
3.4.9	Ανανέωση – τροποποίηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδων υδατοκαλλιιεργειας.....	238
3.4.10	Ανάκληση – αναστολή της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιιεργειας.....	239
4	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	240
4.1	ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ	240

4.2	ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ	241
5	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	251
5.1	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	251
5.2	ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	251
6	ABSTRACT	253

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην παρούσα εργασία αναλύεται το διεθνές και εθνικό θεσμικό πλαίσιο το οποίο σχετίζεται με την ίδρυση μονάδων υδατοκαλλιέργειας, τη χωροθέτηση αυτών, τόσο σε πλωτές όσο και σε χερσαίες εγκαταστάσεις. Παρουσιάζεται η ισχύουσα νομοθεσία για την περιβαλλοντική αδειοδότηση καθώς και η νομοθεσία που ορίζει τις παραμέτρους εκτροφής των μονάδων υδατοκαλλιέργειας.

Σύμφωνα με την έκθεση The State of World Fisheries and Aquaculture (FAO, 2020) το 2018, η παγκόσμια παραγωγή ψαριών υδατοκαλλιέργειας έφτασε τους 82,1 εκατομμύρια τόνους, 32,4 εκατομμύρια τόνους υδρόβια φύκη και 26.000 τόνους διακοσμητικών κογγυλιών και μαργαριταριών, ανεβάζοντας το σύνολο στο ιστορικό υψηλό όλων των εποχών των 114,5 εκατομμυρίων τόνων. Στην εκτροφή υδρόβιων ζώων το 2018 κυριαρχούσαν τα ψάρια (54,3 εκατομμύρια τόνοι, 139,7 δισεκατομμύρια USD), που συλλέγονται από την εσωτερική υδατοκαλλιέργεια (47 εκατομμύρια τόνοι, 104,3 δισεκατομμύρια USD) καθώς και η θαλάσσια και παράκτια υδατοκαλλιέργεια (7,3 εκατομμύρια τόνοι, 35 δισεκατομμύρια USD). Ακολουθούν τα μαλάκια (17,7 εκατομμύρια τόνοι, 34,6 δισεκατομμύρια USD) – κυρίως δίθυρα – μαλακόστρακα (9,4 εκατομμύρια τόνοι, 69,3 δισεκατομμύρια USD), θαλάσσια ασπόνδυλα (435.400 τόνοι, 2 δισεκατομμύρια USD), υδρόβιες χελώνες (370.000 δισεκατομμύρια τόνοι USD), και βατράχια (131.300 τόνοι, 997 εκατ. USD).

Η συμβολή της παγκόσμιας υδατοκαλλιέργειας στην παγκόσμια παραγωγή ψαριών έφτασε το 46,0 % το 2018, από 25,7 % το 2000 και 29,7 % στον υπόλοιπο κόσμο, χωρίς την Κίνα, έναντι 12,7 % το 2000. Σε περιφερειακό επίπεδο, η υδατοκαλλιέργεια αντιπροσώπευε το 17,9 % της συνολικής παραγωγής ψαριών στην Αφρική, το 17,0 %

στην Ευρώπη, το 15,7 % στην Αμερική και το 12,7 % στην Ωκεανία. Το μερίδιο της υδατοκαλλιέργειας στην ασιατική παραγωγή ψαριών (πλην Κίνας) έφτασε το 42,0 % το 2018, από 19,3 % το 2000.

Η υδατοκαλλιέργεια εσωτερικών υδάτων παρήγαγε τα περισσότερα εκτρεφόμενα ψάρια (51,3 εκατομμύρια τόνους, ή 62,5 % του παγκόσμιου συνόλου), κυρίως σε γλυκά νερά, σε σύγκριση με 57,7 % το 2000. Το μερίδιο της παραγωγής ψαριών μειώθηκε σταδιακά από 97,2 % το 2000 σε 91,5 % το 2018, ενώ η παραγωγή άλλων ομάδων ειδών αυξήθηκε, ιδίως μέσω της εκτροφής καρκινοειδών γλυκού νερού στην Ασία, συμπεριλαμβανομένης της γαρίδας, της караβίδας και των καβουριών. Το 2018, τα αποφλοιωμένα μαλάκια (17,3 εκατομμύρια τόνοι) αντιπροσώπευαν το 56,3 % της παραγωγής θαλάσσιας και παράκτιας υδατοκαλλιέργειας. Τα ψάρια (7,3 εκατομμύρια τόνοι) και τα καρκινοειδή (5,7 εκατομμύρια τόνοι) συνολικά ήταν υπεύθυνα για το 42,5 %, ενώ τα υπόλοιπα αποτελούνταν από άλλα υδρόβια ζώα.

Η ιχθυοκαλλιέργεια κυριαρχείται από την Ασία, η οποία παρήγαγε το 89% του παγκόσμιου συνόλου σε όρους όγκου τα τελευταία 20 χρόνια. Την ίδια περίοδο, τα ποσοστά της Αφρικής και της Αμερικής αυξήθηκαν, ενώ της Ευρώπης και της Ωκεανίας μειώθηκαν ελαφρά. Εκτός Κίνας, αρκετές μεγάλες χώρες παραγωγής (Μπαγκλαντές, Χιλή, Αίγυπτος, Ινδία, Ινδονησία, Νορβηγία και Βιετνάμ) έχουν εδραιώσει τα μερίδιά τους στην παγκόσμια παραγωγή υδατοκαλλιέργειας σε διάφορους βαθμούς τις τελευταίες δύο δεκαετίες. Η Κίνα παράγει περισσότερα εκτρεφόμενα υδρόβια τρόφιμα από όσα όλος ο υπόλοιπος κόσμος μαζί από το 1991. Ωστόσο, λόγω των κυβερνητικών πολιτικών που εισήχθησαν από το 2016, η ιχθυοκαλλιέργεια στην Κίνα αυξήθηκε μόνο κατά 2,2 % και 1,6 % το 2017 και το 2018, αντίστοιχα. Το μερίδιο της Κίνας στην παγκόσμια παραγωγή υδατοκαλλιέργειας μειώθηκε από 59,9 % το 1995 σε 57,9 % το 2018 και αναμένεται να

μειωθεί περαιτέρω τα επόμενα χρόνια.

Οι υψηλοί ετήσιοι ρυθμοί αύξησης της παγκόσμιας παραγωγής υδρόβιων ζώων κατά 10,8 % και 9,5 % που παρατηρήθηκαν τις δεκαετίες του 1980 και του 1990, αντίστοιχα, επιβραδύνθηκαν σταδιακά την τρίτη χιλιετία. Ο μέσος ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης ήταν 5,8% την περίοδο 2001–2010 και 4,5% την περίοδο 2011–2018. Παρά την αργή ανάπτυξη σε παγκόσμιο επίπεδο, υψηλός ρυθμός ανάπτυξης την περίοδο 2009–2018 εξακολουθεί να παρατηρείται σε ορισμένες χώρες, συμπεριλαμβανομένων των μεγάλων παραγωγών όπως η Ινδονησία (12,4%), το Μπαγκλαντές (9,1%), η Αίγυπτος (8,4%) και το Εκουαδόρ (12 %).

Σύμφωνα με το FAO Yearbook (FAO, 2021) το 2019 οι δέκα κορυφαίοι παραγωγοί υδατοκαλλιέργειας (με εξαίρεση τα υδρόβια φυτά και τα μη εδώδιμα προϊόντα) ήταν η Κίνα (48,2 εκατομμύρια τόνοι), η Ινδία (7,8 εκατομμύρια τόνοι), η Ινδονησία (6,0 εκατομμύρια τόνοι), το Βιετνάμ (4,4 εκατομμύρια τόνοι), το Μπαγκλαντές (2,5 εκατ. τόνοι), η Αίγυπτος (1,6 εκατ. τόνοι), η Νορβηγία (1,5 εκατ. τόνοι), η Χιλή (1,4 εκατ. τόνοι), η Μυανμάρ (1,1 εκατ. τόνοι) και η Ταϊλάνδη (1 εκατ. τόνοι). Οι δέκα κορυφαίοι παραγωγοί παρήγαγαν συλλογικά 75,4 εκατομμύρια τόνους, συνεισφέροντας το 88,4 % στην παγκόσμια συνολική παραγωγή υδατοκαλλιέργειας κατά ποσότητα το 2019.

Πίνακας 1 Παγκόσμια παραγωγή υδατοκαλλιέργειας ανά ήπειρο (Πηγή: FAO, 2021)

A-3		World aquaculture production by continent									
		Production mondiale de l'aquaculture par continent									
		Producción mundial de acuicultura por continente									
		Q = t									
		V = USD 1 000									
Continent		2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Continent											
Continentes											
Fish, crustaceans, molluscs, etc.	Q	57 744 168	59 789 006	63 480 442	66 952 001	70 506 397	72 776 132	76 474 450	79 497 331	82 304 694	85 335 990
Poissons, crustacés, mollusques, etc.	V	131 222 221	154 793 562	169 771 629	191 919 161	210 890 845	206 741 676	223 784 898	238 697 221	248 669 603	259 547 487
Peces, crustáceos, moluscos, etc.											
Africa	Q	1 285 979	1 395 819	1 490 342	1 620 744	1 717 740	1 778 065	1 976 595	2 024 977	2 237 027	2 277 111
Afrique	V	2 717 271	3 206 068	3 445 280	3 709 740	4 115 986	4 065 779	4 349 728	3 812 559	4 203 846	4 856 692
África											
Americas	Q	2 514 625	2 774 842	2 990 548	2 986 392	3 348 774	3 279 003	3 318 036	3 585 238	3 812 586	4 179 292
Amériques	V	10 178 179	13 393 018	12 859 717	15 288 849	18 342 591	14 489 508	15 923 266	18 959 459	19 673 151	19 889 046
Américas											
Asia	Q	51 232 884	52 777 872	55 987 913	59 437 245	62 348 316	64 597 323	68 012 001	70 652 582	72 980 511	75 435 608
Asie	V	106 941 285	125 866 613	141 303 323	158 502 923	173 610 029	175 373 586	188 148 835	199 465 453	207 674 141	217 518 630
Asia											
Europe	Q	2 522 881	2 646 398	2 828 667	2 730 315	2 904 133	2 943 253	2 962 538	3 024 405	3 069 265	3 236 058
Europe	V	10 325 278	11 195 637	10 815 338	13 108 292	13 424 702	11 333 616	13 674 181	14 684 693	15 281 826	15 517 041
Europa											
Oceania	Q	187 799	194 075	182 973	177 305	187 434	178 488	205 280	210 128	205 306	207 922
Océanie	V	1 060 206	1 132 206	1 347 972	1 309 357	1 397 536	1 479 187	1 688 888	1 775 057	1 836 640	1 766 079
Oceania											
Aquatic plants	Q	20 174 317	21 769 559	24 668 891	27 994 330	29 064 414	31 074 530	31 650 101	32 612 520	33 437 801	34 735 590
Plantes aquatiques	V	8 860 531	9 057 449	10 779 168	11 439 102	11 272 718	10 474 233	11 442 030	12 302 888	13 448 205	14 828 887
Plantas acuáticas											
Africa	Q	138 329	141 120	161 458	123 194	149 368	196 570	139 259	136 683	113 715	118 141
Afrique	V	3 684	3 263	3 387	2 958	4 340	5 316	6 268	6 206	4 435	6 274
África											
Americas	Q	12 924	15 435	5 021	13 324	13 633	12 808	15 717	17 664	22 085	23 759
Amériques	V	16 491	25 791	10 425	28 457	33 756	29 855	34 163	42 151	53 313	61 250
Américas											
Asia	Q	20 008 197	21 598 425	24 482 014	27 837 970	28 879 215	30 842 217	31 474 685	32 442 876	33 282 504	34 568 073
Asie	V	8 836 896	9 023 152	10 759 514	11 403 766	11 228 222	10 433 439	11 397 022	12 247 375	13 369 278	14 732 841
Asia											
Europe	Q	2 058	2 071	2 869	2 678	2 819	2 529	1 637	2 046	5 448	11 478
Europe	V	2 510	4 388	4 582	2 862	5 141	4 426	3 791	6 626	20 497	27 858
Europa											
Oceania	Q	12 809	12 508	17 530	17 164	19 379	20 406	18 903	13 250	14 050	14 140
Océanie	V	950	855	1 261	1 059	1 259	1 196	786	531	682	664
Oceania											
All aquatic organisms	Q	77 918 486	81 558 565	88 149 334	94 946 331	99 570 811	103 850 663	108 124 551	112 109 850	115 742 496	120 071 580
Tous les organismes aquatiques	V	140 082 752	163 851 011	180 550 797	203 358 263	222 163 563	217 215 909	235 226 928	251 000 110	262 117 808	274 376 374
Todos los organismos acuáticos											
Africa	Q	1 424 308	1 536 939	1 651 800	1 743 938	1 867 108	1 974 635	2 115 854	2 161 660	2 350 742	2 395 252
Afrique	V	2 720 955	3 209 351	3 448 667	3 712 698	4 120 326	4 071 095	4 355 996	3 818 764	4 208 261	4 862 966
África											
Americas	Q	2 527 550	2 790 277	2 995 568	2 999 715	3 362 408	3 291 811	3 333 753	3 602 903	3 834 670	4 203 050
Amériques	V	10 194 670	13 418 809	12 870 142	15 317 306	18 376 348	14 519 364	15 957 429	19 001 610	19 726 464	19 950 295
Américas											
Asia	Q	71 241 081	74 376 297	80 469 927	87 275 216	91 227 531	95 439 540	99 486 686	103 095 458	106 263 014	110 003 680
Asie	V	115 778 182	134 889 765	152 062 836	169 906 689	184 838 251	185 807 025	199 545 856	211 712 828	221 043 418	232 251 471
Asia											
Europe	Q	2 524 939	2 648 469	2 831 536	2 732 994	2 906 952	2 945 782	2 964 175	3 026 451	3 074 713	3 247 536
Europe	V	10 327 788	11 200 025	10 819 919	13 111 153	13 429 843	11 338 042	13 677 973	14 691 319	15 302 322	15 544 899
Europa											
Oceania	Q	200 608	206 582	200 503	194 469	206 813	198 894	224 083	223 378	219 356	222 062
Océanie	V	1 061 158	1 133 062	1 349 233	1 310 416	1 398 795	1 480 383	1 689 673	1 775 588	1 837 322	1 766 744
Oceania											

Πίνακας 2 Παγκόσμια παραγωγή ανά χώρα το 2019 (Πηγή: FAO, 2021)

A-4		World aquaculture production of fish, crustaceans, molluscs, etc., by principal producers in 2019									
		Production mondiale de l'aquaculture de poissons, crustacés, mollusques, etc., par producteurs principaux en 2019 ^{Q = t}									
		Producción mundial de acuicultura de peces, crustáceos, moluscos, etc., por productores principales en 2019 ^{V = USD 1 000}									
Country		2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Pays											
Pais											
World total	Q	57 744 168	59 789 006	63 480 442	66 952 001	70 506 397	72 776 132	76 474 450	79 497 331	82 304 694	85 335 990
Total mondial	V	131 222 221	154 793 562	169 771 629	191 919 161	210 890 845	206 741 676	223 784 898	238 697 221	248 669 603	259 547 487
Total mundial											
China	Q	35 513 439	36 613 446	38 136 451	40 336 975	42 297 133	43 748 183	45 815 988	46 823 949	47 559 074	48 246 255
	V	70 829 783	85 645 254	97 833 003	111 410 751	123 832 117	126 349 581	135 189 729	140 137 877	145 089 259	150 750 806
India	Q	3 785 779	3 673 082	4 209 478	4 550 707	4 890 000	5 260 000	5 700 000	6 180 000	7 176 000	7 795 000
	V	7 072 714	7 582 229	8 857 348	10 126 707	10 637 228	10 375 595	10 538 001	12 449 783	13 523 743	14 514 648
Indonesia	Q	2 304 828	2 718 421	3 067 660	3 973 843	4 253 896	4 342 465	4 900 612	5 507 505	5 426 943	5 950 000
	V	4 893 781	6 311 305	6 711 688	8 934 723	8 882 085	7 899 846	9 825 505	12 296 454	11 981 365	13 062 090
Viet Nam	Q	2 683 096	2 845 562	3 084 807	3 206 510	3 340 015	3 462 352	3 570 402	3 820 960	4 143 500	4 442 257
	V	5 980 072	6 127 803	6 352 241	6 789 462	7 901 754	8 884 827	9 138 625	9 713 983	11 165 345	12 039 742
Bangladesh	Q	1 308 515	1 523 759	1 726 066	1 859 808	1 956 925	2 060 408	2 203 554	2 333 352	2 405 416	2 488 600
	V	2 839 905	3 374 366	3 911 200	4 413 753	4 853 256	5 149 940	5 621 080	5 895 370	5 894 683	6 049 670
Egypt	Q	919 585	986 820	1 017 738	1 097 544	1 137 091	1 174 831	1 370 660	1 406 865	1 594 231	1 641 949
	V	1 678 863	1 992 086	2 010 739	2 088 090	2 303 368	2 230 426	2 508 989	1 859 354	2 159 624	2 862 373
Norway	Q	1 019 802	1 143 893	1 321 119	1 247 865	1 332 497	1 380 839	1 326 157	1 308 485	1 354 941	1 452 926
	V	5 080 910	5 157 222	5 163 823	6 890 556	7 035 712	5 811 444	7 623 688	7 856 900	8 342 301	8 151 692
Chile	Q	701 062	954 845	1 071 421	1 033 206	1 214 523	1 045 790	1 035 254	1 202 948	1 266 054	1 384 704
	V	3 753 276	6 314 493	5 993 047	7 525 266	10 276 077	6 834 121	7 867 541	10 370 653	10 446 268	10 898 325
Myanmar	Q	850 697	816 820	885 169	929 180	962 156	997 306	1 017 614	1 048 692	1 130 350	1 082 141
	V	955 904	1 070 860	1 500 569	1 714 771	1 867 578	1 644 828	1 992 111	1 749 584	1 499 069	1 842 412
Thailand	Q	1 286 122	1 201 455	1 272 100	997 517	897 865	920 323	962 673	893 974	919 640	964 266
	V	2 812 976	3 360 947	3 483 305	2 956 707	2 556 361	2 321 782	2 488 941	2 705 435	3 017 599	3 199 158
Philippines	Q	744 695	767 287	790 894	815 008	788 029	781 798	796 393	822 466	826 060	858 277
	V	1 562 217	1 722 532	1 953 962	1 974 907	1 879 322	1 868 940	1 790 584	1 833 908	1 887 247	2 046 148
Ecuador	Q	272 721	309 702	322 655	332 382	368 457	426 710	451 335	484 945	581 390	695 790
	V	1 250 821	1 433 291	1 514 224	1 763 885	1 962 440	2 304 878	2 340 060	2 506 157	3 002 320	2 601 607
Brazil	Q	411 047	435 354	480 150	476 904	563 492	577 643	542 247	564 446	580 888	599 550
	V	1 306 956	1 542 682	1 451 073	1 328 140	1 544 407	1 227 925	1 131 964	1 298 660	1 230 382	1 196 522
Japan	Q	718 284	558 215	633 047	609 566	647 921	705 452	676 806	615 338	644 252	598 229
	V	4 041 564	4 350 626	4 242 504	3 607 021	3 710 691	3 537 371	4 051 863	3 899 066	3 940 094	3 924 879
Korea Rep	Q	475 561	507 052	486 900	402 141	480 394	479 360	507 962	573 194	568 350	593 586
	V	1 480 587	1 553 856	1 412 795	1 454 292	1 658 889	1 718 625	1 745 223	2 161 014	2 321 806	2 060 480
Iran	Q	220 034	247 262	296 514	325 325	320 174	346 118	398 129	412 887	439 718	505 000
	V	638 107	721 292	866 060	956 625	967 036	1 029 004	1 193 422	1 274 340	1 598 911	1 842 625
USA	Q	496 699	397 292	420 386	429 011	421 189	426 002	444 679	439 670	466 122	490 042
	V	1 023 272	1 104 837	1 007 282	1 176 007	1 108 087	1 149 678	1 243 018	1 212 480	1 319 750	1 274 390
Turkey	Q	167 721	188 890	212 805	233 864	234 302	238 964	250 331	273 477	311 681	371 494
	V	707 981	759 911	900 531	903 304	970 094	922 649	1 027 124	1 068 685	1 125 221	1 333 529
Spain	Q	252 351	271 961	264 161	223 708	282 238	289 820	283 828	311 023	347 814	308 025
	V	519 954	570 864	492 741	509 435	561 566	508 172	560 933	582 760	596 027	709 900
Cambodia	Q	60 000	72 000	74 000	90 000	120 055	143 000	170 265	205 300	251 850	305 408
	V	112 570	136 850	144 530	174 540	226 143	267 335	317 193	612 730	750 170	921 119
China,Taiwan	Q	310 338	314 363	344 404	345 682	340 415	313 372	255 183	282 186	283 201	291 499
	V	1 116 124	1 371 799	1 237 723	1 339 274	1 377 852	1 204 782	1 019 629	1 161 580	1 189 957	1 174 585
Nigeria	Q	200 535	221 128	253 898	278 706	313 231	316 727	306 767	296 191	291 323	289 543
	V	576 485	631 587	711 807	799 239	894 476	904 446	876 214	848 677	839 821	833 003
Mexico	Q	126 238	137 128	143 747	111 500	194 224	211 562	221 304	243 283	247 192	251 232
	V	375 130	444 136	484 708	520 030	667 389	674 278	755 509	847 425	811 564	1 047 660
Russian Fed	Q	120 384	128 830	144 871	154 898	161 214	152 014	172 792	185 027	199 505	237 720
	V	396 788	435 049	488 428	548 192	568 163	532 393	595 833	632 477	786 771	959 219
Malaysia	Q	373 351	287 243	303 386	261 271	275 682	246 205	201 898	224 550	217 894	224 171
	V	838 298	757 651	863 147	682 399	959 380	811 953	671 920	749 727	803 235	848 469
UK	Q	201 364	198 968	205 595	203 263	214 707	211 749	194 942	222 611	184 932	219 500
	V	799 732	1 055 070	943 952	1 190 517	1 316 652	1 107 151	1 131 668	1 454 363	1 271 276	1 464 552
France	Q	202 969	193 615	205 052	200 301	180 290	163 253	180 511	188 506	187 098	195 768
	V	884 492	959 594	901 057	920 414	833 015	687 333	797 482	864 994	803 531	848 504
Canada	Q	162 341	169 706	184 910	168 015	139 732	187 374	200 765	191 616	191 373	187 226
	V	892 870	846 690	866 082	921 903	685 914	756 513	1 017 431	1 074 215	1 091 771	928 566
Colombia	Q	80 367	83 681	89 654	89 398	92 002	95 857	106 685	118 485	132 756	171 025
	V	261 782	262 341	285 482	281 754	291 057	256 617	247 792	288 390	390 667	479 715
Pakistan	Q	140 101	141 935	142 832	148 120	148 381	151 174	156 430	157 469	159 083	160 744
	V	217 116	225 810	222 648	215 821	220 561	225 790	232 542	239 574	212 706	176 494
Other countries	Q	1 634 143	1 679 292	1 688 573	1 819 783	1 938 166	1 919 482	2 052 735	2 157 931	2 216 063	2 334 063
Autres pays	V	6 321 191	6 970 527	6 963 932	7 800 677	8 342 175	7 543 452	8 243 284	9 040 606	9 577 120	9 504 604
Otros países											
World excl. China	Q	22 230 729	23 175 560	25 343 991	26 615 026	28 209 264	29 027 949	30 658 462	32 673 381	34 745 620	37 089 735
Monde excl. Chine	V	60 392 438	69 148 308	71 938 626	80 508 409	87 058 727	80 392 096	88 595 168	98 559 345	103 580 344	108 796 681
Mundo excl. China											

ΟΡΙΣΜΟΙ & ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

Στην παρούσα εργασία θα χρησιμοποιηθούν οι ακόλουθι ορισμοί.

Υδατοκαλλιέργεια: Η εκτροφή υδρόβιων οργανισμών ή η καλλιέργεια με τη χρήση τεχνικών, με σκοπό την αύξηση, πέραν των φυσικών ικανοτήτων του περιβάλλοντος, της παραγωγής των εν λόγω οργανισμών (ΥΠ.Α.Α.Τ. 2017 σελ. 1).

Πλωτές μονάδες ιχθυοκαλλιέργειας: Είναι οι εγκαταστάσεις (στην επιφάνεια ή/και στη στήλη του νερού) σε θαλάσσιες ή λιμναίες εκτάσεις αποτελούμενες, από ένα σύνολο ιχθυοκλωβών (σε μία ή περισσότερες συστοιχίες) και πλωτές εξέδρες εργασίας, κατάλληλα αγκυροβολημένες (ΥΠ.Α.Α.Τ. 2017).

Χερσαίες μονάδες εκτροφής: Είναι οι εγκαταστάσεις σε χερσαίες εκτάσεις αποτελούμενες, από στεγανές δεξαμενές εντός των οποίων πραγματοποιείται η εκτροφή ειδών που ζουν και αναπτύσσονται σε αλμυρά, υφάλμυρα και γλυκά νερά (ΥΠ.Α.Α.Τ. 2017 σελ. 1).

Ιχθυογεννητικός Σταθμός: Είναι οι εγκαταστάσεις αναπαραγωγής, εκκόλαψης και εκτροφής στα πρώτα στάδια της ζωής των ψαριών ιχθυοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων, ή μη εγκαταστάσεων προπάχυνσης. (ΥΠ.Α.Α.Τ. 2017).

Εγκαταστάσεις μη μεταποιημένων αλιευτικών προϊόντων: Οι απαραίτητες για την απρόσκοπτη λειτουργία των μονάδων εκτροφής εγκαταστάσεις, στις οποίες πραγματοποιείται η συσκευασία νωπών ψαριών, καθώς και κάθε μορφής επεξεργασία αυτών (απεντέρωση, φιλετοποίηση, εκσπλαχνισμός κλπ) σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Ενωσιακής και Εθνικής νομοθεσίας. (ΥΠ.Α.Α.Τ. 2017).

Θαλάσσιοι Μεσογειακοί Ιχθύες : Θαλασσινά Μεσογειακά είδη ψαριών τα οποία ορίζονται με την υπ' αριθμόν 9232.1/11/11.1.2011 (ΦΕΚ 136/ 9.2.2011) Απόφαση του ΥΠ.Α.Α.Τ. και συγκεκριμένα: Τσιπούρα (*Sparus aurata*), Λαβράκι (*Dicentrarchus*

labrax), Φαγκρί βραχύπτερο (*Pagrus major*), Μυτάκι (*Diplodus puntazzo*), Λυθρίνι (*Pagellus erythrinus*), Σαργός (*Diplodus sargus*), Συναγρίδα (*Dentex dentex*), Μουρμούρα (*Lithognathus mormyrus*), Μελανούρι (*Oblada melanura*), Μαγιάτικο (*Seriola dumerilli*), Ροφός (*Epinephelus marginatus*), Κρανιός (*Argyrosomus regius*), Μυλοκόπι (*Umbrina cirrosa*), Συκιός (*Sciaena umbra*), Γλώσσα (*Solea solea*) και Καλκάνι (*Psetta maxima*) (ΥΠ.Α.Α.Τ. 2017).

Οστρακοκαλλιέργεια: Κατηγορία υδατοκαλλιέργειας κατά την οποία εκτρέφονται οστρακοειδή: Μύδια (*Mytilus galloprovincialis*), στρείδια (*Ostrea edulis*), χτένια (*Pecten sp.*), χάβαρα (*Modiolus barbatus*) κλπ (ΥΠ.Α.Α.Τ. 2017).

Κέντρο Αποστολής Οστράκων (ΚΑΟ): Εγκαταστάσεις μονάδων οστρακοκαλλιέργειας στις οποίες πραγματοποιείται η συσκευασία, ή η εξυγίανση των οστρακοειδών, καθώς και κάθε μορφής επεξεργασία αυτών, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Ενωσιακής και Εθνικής νομοθεσίας (ΥΠ.Α.Α.Τ. 2017).

Πίνακας 3 Πίνακας Συντομογραφιών (Πηγή: ΥΠ.Α.Α.Τ 2017)

Α.Ε.Π.Ο.	Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων
Ε.Π.Α.Υ.	Εθνικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών
Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.	Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιέργειες
Π.Ε.Σ.Σ.Α.Υ.	Πολυετές Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη των Υδατοκαλλιεργειών 2014-2020
Κ.Υ.Α.	Κοινή Υπουργική Απόφαση
Μ.Π.Ε.	Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων
Ο.Τ.Α.	Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης
Π.Ε.	Περιφερειακές Ενότητες
Π.Ο.Α.Υ.	Περιοχές Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών
Π.Π.Δ.	Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις
Υ.Α.	Υπουργική Απόφαση
ΥΠ.Α.Α.Τ.	Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
F.A.O.	Food and Agriculture Organization of the United Nations

2 ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Κατά τη διάρκεια της επιλογής και προσέγγισης της μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας έγινε εμβάθυνση στο θεσμικό/νομοθετικό πλαίσιο που διέπει διεθνώς αλλά και σε εθνικό υπόβαθρο τον κλάδο της υδατοκαλλιέργειας. Διαπιστώθηκε ότι το κάθε κράτος διέπεται από ένα νομοθετικό πλαίσιο που τις περισσότερες φορές είναι αρκετά δαιδαλώδες και η επεξήγηση του θα μπορούσε να οδηγήσει σε λανθασμένες ερμηνείες. Με στόχο τη σύνοψη των θεσμικών πλαισίων διεθνώς, επιλέχθηκε η πιο έγκυρη βάση δεδομένων παγκοσμίως για τις υδατοκαλλιέργειες, και όχι μόνο, που είναι η βάση του FAO(FoodandAgricultureOrganizationoftheUnitedNations) με τα Fishery and Aquaculture Country Profiles, οι πληροφορίες και η δομή της οποίας χρησιμοποιήθηκαν ως υπόβαθρο αυτής της εργασίας κατά την περιγραφή της ισχύουσας κατάστασης στις διάφορες χώρες.

Με γνώμονα την εν λόγω βάση παγκόσμιας καταγραφής παραγωγικών και θεσμικών δεδομένων, έγινε η αποτύπωση του νομοθετικού πλαισίου σε διεθνές επίπεδο. Όσον αφορά το εθνικό θεσμικό πλαίσιο των υδατοκαλλιέργειών, αναπτύχθηκε μέσα από την εθνική νομοθεσία. Η επιλογή των χωρών, στις οποίες βασίστηκε η ανασκόπηση, έγινε με βάση τα παραγωγικά τους στοιχεία, την εθνική- οικονομική καθώς και τη γεωπολιτική τους θέση.

3 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ – ΣΥΖΗΤΗΣΗ

3.1 Διεθνή Ρυθμιστικά Πλαίσια

Στη συνέχεια παρουσιάζεται ανασκόπηση του ρυθμιστικού πλαισίου της υδατοκαλλιέργειας διεθνώς σύμφωνα με την έκθεση «*Aquaculture Regulatory Frameworks, Trends and initiatives in national aquaculture legislation*» (FAO, 2013).

3.1.1 Γενικά

Η ανάπτυξη βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας εξαρτάται από τη θέσπιση ορισμένων απαραίτητων θεσμικών και τεχνικών προϋποθέσεων. Οι φορείς του δημόσιου τομέα διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο σε κάθε στάδιο ανάπτυξης μιας μονάδας υδατοκαλλιέργειας. Χρειάζεται να αντιμετωπιστούν διάφορα ζητήματα προκειμένου να αξιοποιηθεί πλήρως το δυναμικό κάθε εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας, ελαχιστοποιώντας παράλληλα τους κινδύνους και τις επιπτώσεις. Η βάση για μια βιώσιμη υδατοκαλλιέργεια είναι ο προσεκτικός σχεδιασμός, η χωροθέτηση και η ιεράρχηση των τοποθεσιών μεταξύ των διαφόρων δυνητικών χρηστών. Οι συγκρούσεις με άλλους χρήστες και άλλες οικονομικές δραστηριότητες (π.χ. αλιεία, γεωργία, δασοκομία, τουρισμός κ.ο.κ.) μπορεί να είναι δαπανηρές και να έχουν ως αποτέλεσμα την αποτυχία της επένδυσης, καθώς και την ανεπανόρθωτη ζημία σε οικολογικά και οικονομικά κρίσιμους πόρους.

Ένας άλλος βασικός παράγοντας είναι ο σαφής προσδιορισμός των εθνικών πολιτικών και διαδικασιών. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να θεσπίσουν σαφείς πολιτικές και

διαδικασίες. Οι εν λόγω διαδικασίες δεν χρειάζεται να είναι εξαντλητικές, αλλά θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τα συνηθέστερα ζητήματα και τις επιπτώσεις από τις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας. Αυτό σημαίνει ότι η διαδικασία απόκτησης αδειών, παραχωρήσεων, τίτλων ιδιοκτησίας γης και εγκρίσεων για τα έργα θα πρέπει να είναι σαφής και διαφανής. Για να διασφαλιστούν τα δικαιώματα των παραγωγών υδατοκαλλιέργειας και να προστατευθούν τα συμφέροντα του κράτους, θα πρέπει να εφαρμοστεί ένα υγιές νομικό πλαίσιο. Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει ελάχιστες απαιτήσεις για τις διαδικασίες και τη θεσμική διάρθρωση που αναφέρονται ανωτέρω. Άλλες πιθανές μέθοδοι για τη ρύθμιση των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας περιλαμβάνουν απαγορεύσεις, περιορισμούς, ταξινόμηση και χωροταξία χρήσης γης, εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, σχέδια μετριασμού, άδειες, τέλη χρήστη, δεσμούς επιδόσεων και απαιτήσεις παρακολούθησης. Οι ειδικές μέθοδοι που εφαρμόζονται ευρέως για τη ρύθμιση της υδατοκαλλιέργειας περιλαμβάνουν εκτιμήσεις περιβαλλοντικών επιπτώσεων, άδειες απόρριψης λυμάτων, περιορισμούς στη χρήση μη ιθαγενών ειδών, περιορισμούς στις χρήσεις φαρμάκων και χημικών υλών, πρότυπα για τη σύνθεση των ζωοτροφών, περιορισμούς στη χρήση ζωοτροφών και άλλες πρακτικές διαχείρισης.

3.1.2 Εξέλιξη του κανονιστικού πλαισίου για την υδατοκαλλιέργεια

Οι χώρες στις οποίες έχει πραγματοποιηθεί ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας έχουν δημιουργήσει ένα νομικό πλαίσιο που επιτρέπει τον έλεγχο της πρόσβασης και της λειτουργίας των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας. Η υδατοκαλλιέργεια επηρεάζεται άμεσα από νόμους διαφορετικών τομέων, όπως είναι η χωροταξική νομοθεσία, το

περιβαλλοντικό δίκαιο, η νομοθεσία για την υγεία των ζώων και των ασθενειών των ζώων, το αλιευτικό δίκαιο και το εμπορικό δίκαιο. Πολλά από τα ζητήματα και ανησυχίες που εμπλέκονται δεν είναι μοναδικά για την υδατοκαλλιέργεια και μπορεί να ρυθμίζονται στο πλαίσιο ενός γενικότερου νομοθετικού καθεστώτος. Επιπλέον, πολλοί από τους ισχύοντες νόμους και κανονισμούς ενδέχεται να μην ισχύουν καν απευθείας για την υδατοκαλλιέργεια και, ως εκ τούτου, εφαρμόζονται συχνά στον τομέα με ασυνεπή τρόπο. Ενδέχεται να προκύψουν συγκρούσεις εντός του φάσματος της νομοθεσίας που εφαρμόζεται στην υδατοκαλλιέργεια ή μεταξύ των εμπλεκόμενων οργανισμών και ιδρυμάτων.

Πολλές χώρες έχουν θεσπίσει ειδικούς κανόνες σχετικά με την υδατοκαλλιέργεια. Έχει καταστεί ιδιαίτερα σύνηθες να ρυθμίζεται η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια στο ίδιο νομοθέτημα, παρόλο που η υδατοκαλλιέργεια ως δραστηριότητα είναι πιο κοντά στη γεωργία. Σε χώρες όπου αναπτύσσεται ο τομέας της υδατοκαλλιέργειας, οι κυβερνήσεις θεωρούν χρήσιμο να έχουν την ίδια εξουσία να επιβάλλουν και να ελέγχουν και τους δύο τομείς. Ωστόσο, οι δύο τομείς θα πρέπει να διαχωριστούν τόσο νομικά όσο και θεσμικά. Από νομική άποψη, μια ισχύουσα αλιευτική νομοθεσία συχνά δεν αποτελεί επαρκή βάση για τη ρύθμιση της υδατοκαλλιέργειας.

Η αλλαγή ενός νόμου είναι συχνά μια μεγαλύτερη διαδικασία από την ανάπτυξη και την υιοθέτηση ενός νέου. Υπάρχουν πολλές ανησυχίες που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την υδατοκαλλιέργεια, οι οποίες δεν προβλέπονται φυσικά στην αλιευτική νομοθεσία, όπως η ποιότητα των ζωοτροφών, η διαχείριση και ο έλεγχος των ασθενειών, η χρήση φαρμάκων και χημικών ουσιών, η διαχείριση της θερμοκρασίας και η ποιότητα των υδάτων. Ως εκ τούτου, καταλληλότερη ρύθμιση της υδατοκαλλιέργειας είναι μέσω εξειδικευμένης και στοχευμένης στο αντικείμενο νομοθεσίας.

Η ανάγκη ανάπτυξης πολιτικών και νομικού πλαισίου για την υδατοκαλλιέργεια αναγνωρίζεται πλέον ευρέως. Οι κυβερνήσεις πρέπει να αναπτύξουν νομικά και θεσμικά μέσα για:

- 1) να αναγνωρίσουν την υδατοκαλλιέργεια ως διακριτό γεωργικό τομέα
- 2) να ενσωματώσουν τα ζητήματα της υδατοκαλλιέργειας στον σχεδιασμό χρήσης και ανάπτυξης των πόρων
- 3) να βελτιώσουν την ασφάλεια και την ποιότητα των τροφίμων για την προστασία των καταναλωτών και
- 4) να βελτιώσουν τη διαχείριση της υδατοκαλλιέργειας, ώστε να είναι κοινωνικά και περιβαλλοντικά βιώσιμη.

3.1.3 Θέσπιση θεσμικού πλαισίου

Ο σημαντικότερος ρόλος των εθνικών κυβερνήσεων είναι ο σχεδιασμός και η διαχείριση της επέκτασης της υδατοκαλλιέργειας με βιώσιμο τρόπο. Είναι αποκλειστικός ρόλος της κυβέρνησης να καθορίσει την εθνική ατζέντα για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων των απαραίτητων διοικητικών, κανονιστικών και εκτελεστικών μηχανισμών για την υλοποίησή της. Το συνηθέστερο πρόβλημα στη διαχείριση της πολιτικής για την υδατοκαλλιέργεια είναι η διοικητική αλληλοεπικάλυψη. Οι συγκρούσεις είναι συχνές μεταξύ κυβερνητικών υπηρεσιών, καθώς επίσης μεταξύ διαφορετικών επιπέδων διακυβέρνησης.

3.1.4 Σύστημα αδειοδότησης

Το πρώτο βήμα για τον έλεγχο των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας είναι να απαιτείται από έναν επιχειρηματία να λάβει άδεια ή έγκριση πριν από την ανάληψη δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας. Η άδεια πρέπει να παρέχει στις κυβερνητικές αρχές τη νομική βάση για τον έλεγχο όλων των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας και την εποπτεία των περιβαλλοντικών τους επιπτώσεων. Αυτό επιτρέπει στην κυβέρνηση να αξιολογήσει την περιβαλλοντική βιωσιμότητα της πρότασης και να επιβάλει όρους που απαιτούν τη βιώσιμη λειτουργία της εκμετάλλευσης. Η άδεια θα πρέπει επίσης να παρέχει στους εκτροφείς σαφές δικαίωμα λειτουργίας της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης συμμορφώνεται με τους όρους της άδειας, τους σχετικούς περιβαλλοντικούς νόμους και τυχόν εφαρμοστέους κώδικες πρακτικής υδατοκαλλιέργειας.

Τα συστήματα αδειών μπορούν να είναι καθολικά ή να επιτρέπουν εκτροφή μόνο σε εκμεταλλεύσεις ορισμένων μεγεθών. Μπορεί επίσης να υπάρχει χρέωση που συνδέεται με την άδεια χρήσης. Η «άδεια ανάπτυξης» είναι ένας γενικός όρος για τον προσδιορισμό οποιουδήποτε συστήματος ελέγχου της δημόσιας χρήσης γης που απαιτεί από τον ιδιοκτήτη γης να εξασφαλίσει ειδική άδεια για την ανάπτυξη ή την αλλαγή της χρήσης γης για συγκεκριμένους σκοπούς. Αυτό σημαίνει ότι η μη εξουσιοδοτημένη χρήση για ανάπτυξη ιδιωτικής ή δημόσιας γης χωρίς την απαραίτητη άδεια θα οδηγήσει στην επιβολή κύρωσης.

Οι χώρες που χρησιμοποιούν ρυθμιζόμενο σύστημα αδειοδότησης περιλαμβάνουν τον Καναδά, τη Νορβηγία, την Αυστραλία, την Καμπότζη, τη Γκαμπόν, τη Μαδαγασκάρη, τη Ζάμπια και τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας.

3.1.5 Πρόσβαση σε γη

Η απόκτηση γης για δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας εξαρτάται από το γενικό σύστημα ιδιοκτησίας γης και εκμετάλλευσης γης σε κάθε εθνική δικαιοδοσία. Εδώ υπάρχει μια αντίθεση μεταξύ εκείνων των χωρών που επιτρέπουν την ιδιωτική ιδιοκτησία γης και εκείνων που υποβάλλουν την ιδιοκτησία γης στον κρατικό έλεγχο. Ένα βασικό ζήτημα είναι ο βαθμός στον οποίο η απόκτηση δικαιωμάτων γης για την υδατοκαλλιέργεια επιβάλλει περιβαλλοντικές και κοινωνικές απαιτήσεις στον κάτοχο της γης.

Ο παραγωγός πρέπει να αποκτήσει ασφαλές νόμιμο δικαίωμα στις εκτάσεις στις οποίες βρίσκεται η εκμετάλλευση. Στην περίπτωση της υδατοκαλλιέργειας γλυκών υδάτων, αυτό συνήθως δεν αποτελεί μείζον πρόβλημα, καθώς οι νόμοι περί γης συνήθως επιτρέπουν στους εκτροφείς να αποκτήσουν ιδιοκτησιακά συμφέροντα. Ωστόσο, όταν η γη ανήκει στο κράτος, βρίσκεται σε παράκτιες ζώνες ή τελεί υπό παραδοσιακό σύστημα μονιμότητας, μπορούν να ισχύουν ειδικές εκτιμήσεις.

Σε ορισμένες χώρες όπου τα δικαιώματα γης υπόκεινται σε πλήρη κρατικό έλεγχο, υπάρχει ένα πρόσθετο ερώτημα σχετικά με το κατά πόσον θα πρέπει να χορηγούνται δικαιώματα για τη χρήση του. Οι χώρες αυτές, που συχνά βρίσκονται στις περιοχές της Κεντρικής Ασίας και του Καυκάσου, αναφέρονται στη μίσθωση γης στη νομοθεσία τους, αντί για άδεια σε εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας.

Η ιχθυοκαλλιέργεια μπορεί μερικές φορές να δημιουργήσει πρόβλημα ανταγωνισμού με άλλες γεωργικές δραστηριότητες για τη χρήση των πόρων. Η ιχθυοκαλλιέργεια απαιτεί γη, νερό, εργασία, χρόνο και θρεπτικές εισροές. Ως εκ τούτου, πρέπει να ενσωματωθεί στο υφιστάμενο γεωργικό σύστημα. Η ενσωμάτωση της υδατοκαλλιέργειας και της

γεωργίας αποσκοπεί στην αύξηση της συνολικής παραγωγής μέσω της βελτίωσης της χρήσης του νερού, της εργασίας και της διαφοροποίησης της γεωργικής παραγωγής.

Συμπερασματικά, η αποδοτικότητα της χρήσης των πόρων μπορεί να επιτευχθεί μέσω της ενσωμάτωσης της γεωργίας με άλλες χρήσεις, όπως η υδατοκαλλιέργεια και η αλιεία εσωτερικών υδάτων. Είναι ανάγκη να ενθαρρυνθεί και να υποστηριχθεί η έρευνα που αναπτύσσει νέες μορφές ολοκληρωμένων συστημάτων υδατοκαλλιέργειας-γεωργίας, καθώς και άλλα καινοτόμα συστήματα που μπορούν να ανταποκριθούν αποτελεσματικά στις προκλήσεις των πόρων και του περιβάλλοντος.

3.1.6 Πρόσβαση σε υδάτινους πόρους

Μολονότι η παροχή επαρκούς ποσότητας νερού, επαρκούς ποιότητας, είναι απαραίτητη για κάθε εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας, η κάλυψη αυτής της ανάγκης μπορεί επίσης να οδηγήσει σε συγκρούσεις με άλλους χρήστες νερού που επιδιώκουν να χρησιμοποιήσουν το ίδιο νερό για άλλους σκοπούς, όπως η γεωργία, η αλιεία, η βιομηχανία, οι ψυχαγωγικές δραστηριότητες ή η παροχή πόσιμου νερού. Λόγω αυτού του ανταγωνισμού, μπορεί να υπάρξουν σημαντικά προβλήματα πρόσβασης στο νερό για την ιχθυοκαλλιέργεια, και στις ανεπτυγμένες χώρες, η πρόσβαση στην ακτή μπορεί να είναι ένα μεγάλο ζήτημα. Τα δικαιώματα ύδρευσης μπορούν να χορηγούνται υπό διάφορους όρους, συμπεριλαμβανομένου του περιορισμού της ποσότητας του νερού που μπορεί να ανακληθεί βάσει συγκεκριμένης άδειας. Η γενική τάση είναι τα κράτη να ελέγχουν τη χρήση του νερού μέσω παραχωρήσεων ή περιβαλλοντικών αδειών.

3.1.7 Περιβαλλοντική διαχείριση στην υδατοκαλλιέργεια

Στόχος της περιβαλλοντικής διαχείρισης είναι η ελαχιστοποίηση, η πρόληψη ή ο μετριασμός των δυσμενών περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, ώστε να καταστεί δυνατή η πιο βιώσιμη χρήση των πόρων μέσω καλύτερων πρακτικών. Η κυβέρνηση και ο ιδιωτικός τομέας μοιράζονται παραδοσιακά την ευθύνη της διασφάλισης της ποιότητας του περιβάλλοντος. Η κυβέρνηση είναι υπεύθυνη για τη θέσπιση προτύπων για την περιβαλλοντική διαχείριση και την έγκριση κανονισμών και νόμων για την επιβολή της συμμόρφωσης με αυτά τα πρότυπα. Ο ιδιωτικός τομέας είναι υπεύθυνος για το κόστος των αξιολογήσεων για τον προσδιορισμό πιθανών οικολογικών επιπτώσεων, αλλά οι κυβερνήσεις πρέπει να παρέχουν κατευθυντήριες γραμμές και να εγκρίνουν τα συμπεράσματα και τις συστάσεις αυτών των αξιολογήσεων.

3.1.8 Επιλογή περιοχών και εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων

Ένας από τους συνηθέστερους λόγους για την αποτυχία των ιχθυοτροφείων ή για τις δυσμενείς περιβαλλοντικές επιπτώσεις είναι η θέση των εκμεταλλεύσεων. Η αξιολόγηση της θέσης θα πρέπει να καθορίζει τη διαθεσιμότητα και την ποιότητα των υδάτων, τις κλιματολογικές συνθήκες, τη ροή των γλυκών υδάτων και άλλους σχετικούς παράγοντες. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται σε διεξοδική εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Η υποβολή Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) αποτελεί συνήθως προϋπόθεση για την έκδοση γενικής άδειας υδατοκαλλιέργειας. Η ΜΠΕ εξετάζει

διάφορους παράγοντες, όπως το προτεινόμενο μέγεθος της εκμετάλλευσης υδατοκαλλιέργειας, καθώς και την ευαισθησία της εν λόγω περιοχής. Επειδή η τοποθεσία μιας εκμετάλλευσης υδατοκαλλιέργειας σε ακατάλληλο τόπο μπορεί να είναι καταστροφική, η θέση είναι ένα θέμα που θα πρέπει να εξεταστεί ειδικά από τη διοίκηση πριν από τη χορήγηση άδειας.

3.1.9 Κανονισμός για τα απόβλητα [ΜΧΧ1]

Μια σημαντική ανησυχία που προκύπτει από τη λειτουργία των εκμεταλλεύσεων υδατοκαλλιέργειας έγκειται στην ικανότητά τους να παράγουν μεγάλες ποσότητες αποβλήτων τα οποία, εάν δεν διαχειρίζονται σωστά, είναι ικανά να έχουν σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Τα απόβλητα μπορούν να επηρεάσουν το υδάτινο περιβάλλον και να θέσουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία.

Υπάρχουν δύο διακριτές ρυθμιστικές προσεγγίσεις για τον έλεγχο των μη ικανοποιητικών αποβλήτων από τις ιχθυοκαλλιέργειες. Το πρώτο είναι η επιβολή ενός καθεστώτος χορήγησης αδειών απαλλαγής που καθορίζει τις μέγιστες ποσότητες προσμείξεων που ενδέχεται να υπάρχουν στα απόβλητα από τις ιχθυοκαλλιέργειες, με σχετική κύρωση όταν σημειώνεται υπέρβαση των ποσοτήτων αυτών. Η δεύτερη προσέγγιση περιλαμβάνει την απαγόρευση ή τον περιορισμό της χρήσης συγκεκριμένων φαρμάκων και χημικών ουσιών που είναι γνωστό ότι έχουν επιζήμιες επιπτώσεις στην ποιότητα των υδάτων και των οικοσυστημάτων υποδοχής.

Τα συστήματα αδειοδότησης που περιλαμβάνουν κριτήρια ποιότητας νερού ή/και όγκου νερού απαιτούν τακτική παρακολούθηση σε καθορισμένα χρονικά διαστήματα για την απόδειξη της συμμόρφωσης. Αυτό το είδος αδειοδότησης είναι κατάλληλο για μεγάλες

εργασίες με μία ή περισσότερες εκροές υγρών αποβλήτων. Το πιο αποτελεσματικό σύστημα φαίνεται να χρησιμοποιεί γενικές άδειες απαλλαγής που απαιτούν από τους εκτροφείς να εφαρμόσουν ένα σύνολο καθορισμένων επιχειρησιακών βέλτιστων πρακτικών διαχείρισης (BMPs), με ελάχιστες βασικές απαιτήσεις παρακολούθησης.

3.1.10 Έλεγχος χρήσης φαρμάκων και χημικών

Η υπερβολική χρήση και η κατάχρηση χημικών ουσιών στον κλάδο της υδατοκαλλιέργειας προκαλεί ρύπανση [MXX2] του υδάτινου περιβάλλοντος. Επιπλέον, οι εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας είναι εξαιρετικά ευάλωτες στην κακή ποιότητα των υδάτων και η ακατάλληλη χρήση χημικών ουσιών μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την ποιότητα των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας και στη συνέχεια να βλάψει την ανθρώπινη υγεία.

Η χημική ρύπανση ελέγχεται μέσω της νομοθεσίας με τρεις τρόπους. Ο πρώτος τρόπος απαγορεύει ή περιορίζει άμεσα τη χρήση συγκεκριμένων χημικών ουσιών που είναι επιβλαβείς για το περιβάλλον. Σε ορισμένες χώρες, όπως η Κίνα, η Ταϊλάνδη και το Βιετνάμ, έχει εγκριθεί νομοθεσία που ξεχωρίζει τις χημικές ουσίες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην υδατοκαλλιέργεια, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για τον τρόπο χρήσης αυτών των χημικών ουσιών.

Ο δεύτερος τρόπος για τον έλεγχο της χημικής ρύπανσης είναι η ανάπτυξη ενός συστήματος αδειοδότησης απόρριψης αποβλήτων. Οι άδειες είναι πιθανότερο να ρυθμίζονται βάσει της γενικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας ή της νομοθεσίας για τα ύδατα.

Ένας τρίτος τρόπος ρύθμισης της χρήσης χημικών ουσιών είναι η άμεση απαγόρευση της χρήσης ορισμένων φαρμάκων, χημικών ουσιών και ορμονών που μπορούν να επηρεάσουν αρνητικά τις φυσιολογικές λειτουργίες και την ευζωία των ψαριών.

Σχεδόν όλες οι χώρες αναγνωρίζουν τους πιθανούς κινδύνους που συνδέονται με την κατάχρηση χημικών ουσιών. Ωστόσο, στις περισσότερες περιπτώσεις η νομοθεσία δεν διατυπώνεται αποκλειστικά σε σχέση με τις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας.

3.1.11 Διαχείριση αποβλήτων και απορριμμάτων

Όπως και σε άλλες βιομηχανίες τροφίμων, η υδατοκαλλιέργεια μπορεί να παράγει απόβλητα σε διάφορες μορφές. Αυτά τα απόβλητα μπορεί να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και θα πρέπει να περιοριστούν όσο το δυνατόν περισσότερο. Οι χώρες θα πρέπει να διαθέτουν συστήματα διάθεσης και αποθήκευσης αποβλήτων και κατά προτίμηση θα πρέπει να ρυθμίζουν αυτές τις δραστηριότητες μέσω νομοθεσίας. Πολλές χώρες έχουν υιοθετήσει εθνική νομοθεσία που ασχολείται με τη διάθεση των απορριμμάτων.

3.1.12 Η παράκτια υδατοκαλλιέργεια ως μέρος της ολοκληρωμένης διαχείρισης των ακτών

Η ιδέα της ενσωμάτωσης του τομέα της υδατοκαλλιέργειας στη διαχείριση των παράκτιων περιοχών κερδίζει σταδιακά έδαφος και έχει πλέον εφαρμοστεί σε ορισμένες χώρες. Υπάρχουν πολλά εργαλεία για την ενσωμάτωση της υδατοκαλλιέργειας στις παράκτιες περιοχές, όπως η χρήση ΜΠΕ, η δημιουργία προστατευόμενων περιοχών ή

ζωνών προστασίας, οι περιορισμοί στην ιδιωτική ιδιοκτησία και η αναγνώριση των δικαιωμάτων των αυτόχθονων. Ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία είναι η χωροθέτηση ζωνών, σύμφωνα με την οποία καθορίζονται οι χερσαίες και υδάτινες εκτάσεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από ορισμένους τύπους υδατοκαλλιέργειας.

3.1.13 Διαφυγές ειδών

Η διαφυγή ψαριών από μια εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας έχει γίνει όλο και πιο σημαντικό να ρυθμιστεί. Εδώ, οι κανόνες για τον κτηνιατρικό έλεγχο και την οικολογική ασφάλεια είναι ιδιαίτερα σημαντικοί, όπως η καραντίνα και η υπό προϋποθέσεις εκμετάλλευση εισαγόμενων ή ξένων ειδών υδατοκαλλιέργειας. Αυτοί οι κανόνες, όταν ενσωματώνονται στο νομοθετικό πλαίσιο για την υδατοκαλλιέργεια, ενδέχεται να μειώσουν την πιθανή επίδραση εισαγόμενων ή ξένων ειδών στα εκτρεφόμενα τοπικά είδη, τα άγρια ενδημικά είδη και τη βιοποικιλότητα των φυσικών υδάτινων σωμάτων.

Οι πιθανοί κανόνες κτηνιατρικού ελέγχου και οικολογικής ασφάλειας περιλαμβάνουν διατάξεις που ελαχιστοποιούν τον κίνδυνο διαφυγής ή ελαχιστοποιούν τις ζημιές σε περίπτωση διαφυγής. Αυτό περιλαμβάνει διατάξεις για την αναφορά και την ενημέρωση για περιστατικά διαφυγής. Ένα ερώτημα που προκύπτει όταν διαφεύγουν τα ψάρια είναι: ποιος είναι ο ιδιοκτήτης αυτού του ψαριού; Εάν τα ψάρια ξεφύγουν από μια φάρμα υδατοκαλλιέργειας, ο ιδιοκτήτης θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να τα ανακτήσει. Αυτό είναι επίσης σημαντικό να διαπιστωθεί ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή και να ληφθούν προληπτικά μέτρα κατά του ιδιοκτήτη του ψαριού που διέφυγε.

3.1.14 Προστασία των διασυνοριακών οικοσυστημάτων υδατοκαλλιέργειας

Σχετίζεται επίσης με τη διαφυγή και η ρύθμιση των διασυνοριακών υδάτινων οικοσυστημάτων. Αυτά ρυθμίζονται συχνά στο διεθνές ή περιφερειακό δίκαιο και περιλαμβάνουν συνεργασία με παρόχθιες χώρες στη θαλάσσια υδατοκαλλιέργεια. Οι υδατοκαλλιεργητές θα πρέπει να υποχρεωθούν να προστατεύουν το διασυνοριακό υδάτινο οικοσύστημα από περιβαλλοντικές απειλές όπως είναι οι διαφυγές, τα απόβλητα, οι ασθένειες κ.ο.κ.

3.1.15 Ζητήματα εμπορίου και υγείας

Η εθνική νομοθεσία για την υδατοκαλλιέργεια θα πρέπει να επιδιώκει την εφαρμογή διεθνών προτύπων για το εμπόριο και τον ποιοτικό έλεγχο που σχετίζονται με την ανάπτυξη και τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας. Εάν μια χώρα σκέφτεται να εξάγει αλιευτικά προϊόντα από την παραγωγή υδατοκαλλιέργειας σε αγορές της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), θα πρέπει να υιοθετηθεί ένα κανονιστικό πλαίσιο που να πληροί τα πρότυπα της αγοράς της ΕΕ. Εάν εξετάζεται το διεθνές εμπόριο, πρέπει να τηρούνται οι κανόνες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων βάσει των Υγειονομικών και Φυτοϋγειονομικών Συμφωνιών του ΠΟΕ.

Ο Κώδικας Συμπεριφοράς για την Υπεύθυνη Αλιεία του FAO, αν και εθελοντικός, περιέχει επίσης ορισμένα συμφωνημένα πρότυπα του διεθνούς δικαίου και τα κράτη που έχουν υιοθετήσει τον Κώδικα θα πρέπει επίσης να επιδιώξουν να τον ενσωματώσουν στο εθνικό δίκαιο. Για πολλές αναπτυσσόμενες χώρες, τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας

αποτελούν πηγή ζωτικής σημασίας εισοδήματος. Ο Κώδικας ενσωματώνει διάφορες διαστάσεις του διεθνούς εμπορίου που βοηθά τα κράτη να ανταποκριθούν στις νόμιμες εξαγωγικές απαιτήσεις και να εξασφαλίσουν αυτό το εισόδημα.

Παρόμοια με τον Κώδικα, η Ευρωπαϊκή Οδηγία για την Ανάλυση Κινδύνου και τα Κρίσιμα Σημεία Ελέγχου (HACCP) ορίζει πρότυπα για εξαγωγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα διεθνώς υιοθετημένα πρότυπα περιλαμβάνουν τον Κώδικα Πρακτικής του CODEX για τα ψάρια και τα προϊόντα αλιείας.

3.1.16 Εισαγωγή και μετακίνηση ειδών

Μία από τις πιθανές σοβαρές επιπτώσεις της υδατοκαλλιέργειας στο περιβάλλον είναι η εισαγωγή εξωτικών ειδών σε περιβάλλοντα όπου μπορεί να ανταγωνιστούν ή να αντικαταστήσουν τα αυτόχθονα είδη. Ως αποτέλεσμα, η νομοθεσία και οι πολιτικές θα πρέπει να περιλαμβάνουν προληπτικές διατάξεις για την εισαγωγή, την καραντίνα και τη διανομή μη αυτόχθονων ειδών. Αυτές οι πολιτικές θα πρέπει να βασίζονται σε αξιόπιστες πληροφορίες και θα πρέπει να εξετάζουν ρητά τις αβεβαιότητες και τις αρνητικές συνέπειες που συνδέονται με την εισαγωγή νέων ειδών.

3.1.17 Υγιεινή και Ασφάλεια τροφίμων

Τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας, όπως και άλλα προϊόντα διατροφής, πρέπει να ρυθμίζονται μέσω νόμων για τη δημόσια υγεία για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των καταναλωτών. Ο Κώδικας Συμπεριφοράς για Υπεύθυνη Αλιεία του FAO εστιάζει στη δημόσια υγεία και υποστηρίζει κράτη που διασφαλίζουν την ασφάλεια των τροφίμων των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας και προωθούν τις προσπάθειες διατήρησης

της ποιότητας και της αξίας των προϊόντων πριν και κατά τη συγκομιδή, την επιτόπια επεξεργασία, αποθήκευση και μεταφορά. Ο Κώδικας επίσης ενθαρρύνει τα κράτη να υιοθετήσουν κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν το δικαίωμα των καταναλωτών σε ασφαλή και υγιεινά ψάρια και αλιευτικά προϊόντα. Τέλος, ο Κώδικας ενθαρρύνει τα κράτη να θεσπίσουν και να διατηρήσουν αποτελεσματικά εθνικά συστήματα ασφάλειας και διασφάλισης ποιότητας για την προστασία της υγείας των καταναλωτών και την πρόληψη της εμπορικής απάτης.

Ομοίως, το HACCP έχει ενσωματωθεί όλο και περισσότερο στη νομοθεσία για την υδατοκαλλιέργεια σε πολλές χώρες που εισάγουν προϊόντα υδατοκαλλιέργειας. Οι Ηνωμένες Πολιτείες και πολλές χώρες της ΕΕ βρίσκονται στην πρώτη γραμμή τέτοιων νομοθετικών εξελίξεων. Ενώ οι χώρες εξαγωγής μπορεί να έχουν προηγμένη εφαρμογή συστημάτων διασφάλισης της ασφάλειας στον τομέα της μεταποίησης ψαριών, η εφαρμογή και η επιβολή τέτοιων συστημάτων σε επίπεδο εκμετάλλευσης υδατοκαλλιέργειας είναι σχετικά νέα.

Ήδη από τον Ιανουάριο του 2002 η ΕΕ απαιτεί όλα τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που προσφέρονται για λιανική πώληση στους τελικούς καταναλωτές να φέρουν ετικέτα με τη χώρα προέλευσης και το είδος τους. Η λεγόμενη οικολογική σήμανση μπορεί να δημιουργήσει ένα κίνητρο βάσει της αγοράς για φιλική προς το περιβάλλον παραγωγή, αν και μπορεί να είναι αμφιλεγόμενο. Από την άποψη αυτή, ο Κώδικας Δεοντολογίας προβλέπει ότι «τα κράτη πρέπει να διασφαλίζουν ότι το διεθνές και εγχώριο εμπόριο ψαριών και προϊόντων αλιείας (συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας) συμφωνεί με ορθές πρακτικές διατήρησης και διαχείρισης μέσω της βελτίωσης της αναγνώρισης της προέλευσης των ψαριών και της αλιείας επεξεργασμένο προϊόν.»

3.1.18 Μετριασμός επενδυτικών κινδύνων

Το νομικό πλαίσιο πρέπει να «συμβιβάζει τις ανάγκες του περιβάλλοντος με τη διευκόλυνση μιας αποτελεσματικής υδατοκαλλιέργειας που λειτουργεί προς το κοινό συμφέρον όλων». Οι δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας δεν θα είναι εμπορικά επιτυχείς ή βιώσιμες βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Αυτός ο κίνδυνος μπορεί να αποφευχθεί με νομοθεσία που διασφαλίζει ότι το συνολικό κόστος της λειτουργίας της υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων των εξωτερικών και κοινωνικών δαπανών, δεν υπερβαίνει τα οφέλη που παράγει.

Προκειμένου να ενθαρρυνθεί η εμπορική ανάπτυξη της βιομηχανίας υδατοκαλλιέργειας, το νομικό σύστημα θα πρέπει να διασφαλίζει την επίτευξη περιβαλλοντικών στόχων χωρίς να επιβάλλει περιττό κόστος στους αιτούντες. Για να επιτευχθεί αυτό, οι χώρες θα μπορούσαν να υιοθετήσουν μια προσέγγιση ενιαίου σημείου ελέγχου στις πολυάριθμες εγκρίσεις που απαιτούνται για μια επιχείρηση υδατοκαλλιέργειας και για τον αρχικό έλεγχο των αιτήσεων, έτσι ώστε μόνο εκείνες που παρουσιάζουν σημαντικό περιβαλλοντικό κίνδυνο να υπόκεινται σε πλήρη εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Οι χώρες θα μπορούσαν επίσης να εξετάσουν τη δημιουργία ενός ενιαίου φορέα για την προώθηση της υδατοκαλλιέργειας και την παρακολούθηση της προόδου των αιτήσεων μέσω άλλων κυβερνητικών υπηρεσιών.

3.1.19 Υδατοκαλλιέργεια και χωροταξία

Η αυξανόμενη ανησυχία σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της υδατοκαλλιέργειας ώθησε τις κυβερνήσεις να καθορίσουν δημόσιες εκτάσεις για πολλαπλές χρήσεις, μεταξύ άλλων για χρήσεις υδατοκαλλιέργειας. Όπως συζητήθηκε προηγουμένως, η χωροθέτηση ζωνών είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για την ενσωμάτωση της υδατοκαλλιέργειας στις παράκτιες περιοχές. Για παράδειγμα, η ΕΔΠ του Χονγκ Κονγκ έχει ορίσει 26 Ζώνες Θαλάσσιας Καλλιέργειας Ιχθύων και απαιτεί όλες οι δραστηριότητες θαλάσσιας καλλιέργειας ιχθύων να λειτουργούν με άδεια σε καθορισμένες ζώνες ιχθυοκαλλιέργειας. Στον Ισημερινό, οι τοπικές συμφωνίες χωροθέτησης μεταξύ των γαρίδων και των κατοίκων της περιοχής επιτρέπουν τη συνέχιση της εκτροφής γαρίδας παράλληλα με τις παραδοσιακές χρήσεις. Ομοίως στη Ζάμπια, έχουν δημιουργηθεί περιοχές σχεδιασμού διατήρησης που καθορίζουν τη διάταξη της γης για τις ιχθυοκαλλιέργειες.

Ένας τρόπος για να βελτιωθεί η νομική και κανονιστική διαδικασία για τις υπεράκτιες υδατοκαλλιέργειες είναι η ενσωμάτωση της δημιουργίας συγκεκριμένων χώρων για μίσθωση υδατοκαλλιέργειας, όπως μια Ζώνη Θαλάσσιας Υδατοκαλλιέργειας. Η θαλάσσια ζώνη αντιμετωπίζει σημαντικές προκλήσεις που δεν αντιμετωπίζει η αντίστοιχη χερσαία βάση, όπως διαφωνίες για τα όρια, δυσκολίες επιβολής και συχνότερες διενέξεις χρηστών.

3.1.20 Απλούστευση της διοικητικής διαδικασίας: Ενιαία Προσέγγιση

Η διαδικασία αδειοδότησης μπορεί να είναι μια περίπλοκη υπόθεση για τον υδατοκαλλιεργητή, καθώς η έγκριση και η λειτουργία ενός έργου υδατοκαλλιέργειας περιλαμβάνει διάφορους νόμους και φορείς. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν πρόκειται για πρόσβαση σε δημόσια γη και νερό. Δεν εμπλέκονται μόνο οι αρχές αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, αλλά και φορείς σχεδιασμού χρήσεων γης, ινστιτούτα υδάτων, υπηρεσίες υγείας και αρχές προστασίας του περιβάλλοντος.

Η πρόκληση στη νομοθεσία για τις υδατοκαλλιέργειες τώρα είναι να αρθούν τα υπάρχοντα νομικά και γραφειοκρατικά εμπόδια και να αυξηθεί η σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας. Η τάση είναι προς την ενοποίηση των απαιτήσεων αδειοδότησης και τον εξορθολογισμό των διαδικασιών έγκρισης μέσω της δημιουργίας ενός ενιαίου οργανισμού υδατοκαλλιέργειας που ελέγχει τη διαδικασία υποβολής αιτήσεων.

Οι πρωτοβουλίες που έχουν προωθηθεί για τον εξορθολογισμό των διαδικασιών υποβολής αιτήσεων είναι ελπιδοφόρες. Για παράδειγμα, στη Χιλή απαιτείται μόνο μία αίτηση για δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας σύμφωνα με τους Κανονισμούς Παραχωρήσεων και Εξουσιοδοτήσεων Υδατοκαλλιέργειας. Στο Μεξικό, ένα ειδικό γραφείο για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας χειρίζεται όλες τις απαιτούμενες άδειες, παραχωρήσεις και εξουσιοδοτήσεις για την ίδρυση μιας φάρμας υδατοκαλλιέργειας.

Στη Μαδαγασκάρη, ιδρύθηκε μια ειδική διοικητική μονάδα (το «Γραφείο Ενιαίου Παράθυρου») ως επενδυτικό κατάστημα μιας στάσης στα Γραφεία του Πρωθυπουργού και μεταφέρθηκε στο Υπουργείο Οικονομίας, Σχεδίου και Κοινωνικής Ανάκαμψης. Το

Γραφείο παίζει βασικό ρόλο στην ανάπτυξη και ίδρυση εμπορικών δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας μέσω (α) συνεργασίας με τεχνικά υπουργεία, ενημέρωση πιθανών επενδυτών για τεχνικά, διοικητικά, νομικά οικονομικά και κοινωνικά περιβάλλοντα καθώς και επενδυτικές ευκαιρίες στη χώρα, (β) βοηθώντας τους επενδυτές να συμμορφωθούν με τις επενδύσεις διατυπώσεις και διαδικασίες, και (γ) λήψη αιτήσεων από εταιρείες για τη δημιουργία εγκαταστάσεων σε προτιμησιακές εμπορικές ζώνες ή την απόκτηση του καθεστώτος των επιχειρήσεων ελεύθερων συναλλαγών.

Το Μαλάουι έχει υιοθετήσει μια θέση που ενθαρρύνει τις επενδύσεις σε έργα υδατοκαλλιέργειας χωρίς περιορισμούς. Οι δημοσιεύσεις του Malawi Investment Promotion Agency τονίζουν τις επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια. Αυτή η αλλαγή τοποθετεί την υδατοκαλλιέργεια στην ίδια εμπορική βάση με τη γεωργία. Μια υπουργική επιτροπή χρησιμοποιεί μια άτυπη προσέγγιση ενιαίου παραθύρου (ενιαίου σημείου υποδοχής) για την έγκριση των αιτήσεων ξένων επενδύσεων που είναι παρόμοια με αυτές που συζητήθηκαν παραπάνω.

3.1.21 Οικονομικά κίνητρα

Η αναγνώριση της ανάγκης παροχής ασφάλειας στον υδατοκαλλιεργητή, ανεξαρτήτως μεγέθους, σε περιπτώσεις που αφορούν δημόσιες εκτάσεις, χαρακτηρίζει μια σειρά από νόμους που σχετίζονται με την υδατοκαλλιέργεια. Για το σκοπό αυτό, σε ορισμένες χώρες, χορηγείται γεωργικό καθεστώς για γεωργική χρήση δημόσιας γης, η διάρκεια των μισθώσεων παρατείνεται ή ανανεώνεται και εισάγονται συστήματα θαλάσσιας μίσθωσης για τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα. Στο Βιετνάμ, κανόνες σχετικά με την κατανομή γης σε νοικοκυριά και ιδιώτες έχουν παραχωρηθεί για τη χορήγηση «σταθερής και

μακροπρόθεσμης χρήσης» για σκοπούς υδατοκαλλιέργειας. Η μίσθωση γης διαρκεί το πολύ για 20 χρόνια και είναι ανανεώσιμη.

Μακροχρόνιες μισθώσεις/παραχωρήσεις (έως 10, 20 και 50 ετών) σχεδιάζονται επίσης σε ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής. Το δικαίωμα της κυβέρνησης να ανακαλέσει τέτοιες μισθώσεις/παραχωρήσεις είναι περιορισμένο και μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο σε περιπτώσεις σοβαρών παραβιάσεων των σχεδίων διαχείρισης ή/και των σχετικών νόμων.

3.1.22 Κοινωνικές επιπτώσεις

Οι αντιληπτές κοινωνικές συνέπειες της ιχθυοκαλλιέργειας είναι τόσο ανησυχητικές όσο και οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της. Τα κοινωνικά ζητήματα μπορεί να είναι επιτακτικοί λόγοι για την απαγόρευση ή τη ρύθμιση έργων ιχθυοκαλλιέργειας. Παραδοσιακά, η πρόσβαση σε πόρους σε πολλές χώρες ήταν ανοιχτή σε όλους τους χρήστες. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι ιδιωτικές ιχθυοκαλλιέργειες θεωρούνται ασυμβίβαστες με την παραδοσιακή χρήση ανοιχτής πρόσβασης. Τα οφέλη της ιχθυοκαλλιέργειας θεωρείται ότι απορρέουν δυσανάλογα στους επενδυτές και στους ιδιοκτήτες ιχθυοκαλλιεργειών. Επιπλέον, επειδή τα ψάρια παράγονται για εξαγωγή, τα οικονομικά οφέλη της ιχθυοκαλλιέργειας είναι περιορισμένα και δεν επεκτείνονται στις τοπικές κοινωνίες.

Σημαντικές κοινωνικοοικονομικές συνέπειες περιλαμβάνουν τη μετατροπή, την απαλλοτρίωση, την ιδιωτικοποίηση μαγκρόβιων και άλλων εδαφών, την αλάτωση του νερού και του εδάφους, τη μειωμένη επισιτιστική ασφάλεια, την περιθωριοποίηση των παράκτιων κοινοτήτων, την ανεργία, την αστική μετανάστευση και τις κοινωνικές συγκρούσεις. Αυτές οι συνέπειες συχνά ακολουθούν την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας σε πολλές χώρες.

3.1.23 Συμπέρασμα

Σίγουρα έχει σημειωθεί πρόοδος στους νόμους που εγκρίθηκαν πρόσφατα για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια. Ωστόσο, λόγω της αλληλοεπικάλυψης των νόμων και των φορέων που εμπλέκονται στην υδατοκαλλιέργεια, η εφαρμογή της νομοθεσίας παραμένει δύσκολη. Ένα σημαντικό πρόβλημα, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες, είναι οι περιορισμένοι προϋπολογισμοί και το ανεπαρκές προσωπικό, πράγμα που σημαίνει ότι οι κανόνες υδατοκαλλιέργειας συχνά δεν μπορούν να εφαρμοστούν σωστά. Ως εκ τούτου, διερευνώνται εναλλακτικές επιλογές εκτός από τους κλασικούς μηχανισμούς «εντολής και ελέγχου», προκειμένου να ενθαρρυνθούν οι παραγωγοί να κάνουν πιο αποτελεσματική χρήση των πόρων και να αναλάβουν την πλήρη ευθύνη για τον μετριασμό ή την ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών αλλαγών που προκαλούνται από τις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας τους.

Ειδικότερα, φαίνεται να υπάρχει αυξανόμενο ενδιαφέρον για τη χρήση οικονομικών μέσων, όπως οι επιδοτήσεις και οι εμπορεύσιμες άδειες. Μια άλλη στρατηγική επιβολής συνίσταται σε συμφωνίες μεταξύ κυβέρνησης και βιομηχανίας για την προστασία του περιβάλλοντος της υδατοκαλλιέργειας, όπως οι «οικολογικές συμβάσεις» στη Δανία ή οι «συμβάσεις» στην Ολλανδία. Η βασική ιδέα αυτών των συμφωνιών είναι ότι ο έλεγχος της ρύπανσης δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς ενεργή συνεργασία της βιομηχανίας. Ως εκ τούτου, καθορίζονται δεσμευτικοί στόχοι και στόχοι για τη μείωση της ρύπανσης ανά τομέα.

Η σημασία των νομικών, διαδικαστικών και σχεδιαστικών πλαισίων που έχουν σχεδιαστεί για τη διευκόλυνση της βιώσιμης ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας τονίζεται στον Κώδικα Δεοντολογίας του FAO για την Υπεύθυνη Αλιεία. Σε παγκόσμια κλίμακα,

είναι δύσκολο να απομονωθούν νομικά και θεσμικά ζητήματα, καθώς τα νομικά ζητήματα είναι τόσο πολλά και συνδέονται στενά με θεσμικά ζητήματα. Αν και σε μια χώρα είναι δυνατό να δοθεί μια εξαντλητική λίστα, σε παγκόσμια κλίμακα παραμένει δύσκολο. Όπως και με άλλες παράκτιες δραστηριότητες, η υδατοκαλλιέργεια καλύπτει ένα ευρύ φάσμα κανονισμών όπως περιβαλλοντικούς, δασοκομικούς, αλιευτικούς κανονισμούς και τη γεωργία ή τους υδάτινους κανονισμούς. Ωστόσο, παρά το γεγονός αυτό, μπορούν να εντοπιστούν ορισμένες κύριες τάσεις:

- Οι υφιστάμενοι νόμοι, ειδικά που σχετίζονται με το περιβάλλον, είναι κατάλληλοι για τον έλεγχο και τη συνοδεία της ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας. Υπό τοπική και διεθνή πίεση και αντιμετωπίζοντας κοινωνικά προβλήματα ή περιβαλλοντικές ζημιές, εφαρμόζονται ειδικοί νόμοι που στοχεύουν την υδατοκαλλιέργεια με ιδιαίτερη προσοχή στα συστήματα κατοχής γης, τους υγειονομικούς κανόνες, την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή τη χωροθέτηση ζωνών. Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν προβλήματα επιβολής του νόμου σε πολλούς τομείς.
- Αυτοί οι συγκεκριμένοι νόμοι στοχεύουν κυρίως: τα συστήματα κατοχής γης και τη διαχείριση των υδάτων, την προστασία των μακρόβιων (διατήρηση ή/και αποκατάσταση, βιώσιμη εκμετάλλευση), τη διατήρηση των πόρων και την υγεία των υδρόβιων ζώων και την επισιτιστική ασφάλεια.
- Υπάρχουν πολύ λίγα οικονομικά κίνητρα μέσω αδειών, τελών ή φόρων εισροών-εκροών για τον προσανατολισμό της ανάπτυξης υδατοκαλλιέργειας με πιο βιώσιμο τρόπο.

Πρέπει να αναγνωριστεί ότι η συμμόρφωση με τα ρυθμιστικά συστήματα μπορεί να επιφέρει σημαντικό κόστος στους φορείς εκμετάλλευσης και ότι το υψηλότερο κόστος

θα αποτρέψει την ανάπτυξη της εμπορικής υδατοκαλλιέργειας. Είναι επομένως σημαντικό να διερευνηθούν τα μέσα για την ελαχιστοποίηση του κόστους και την εξάλειψη της επιβολής περιττών δαπανών, ενώ, ωστόσο, διασφαλίζεται ότι επιτυγχάνονται οι στόχοι της νομοθεσίας.

Αυτό μπορεί να συμβεί, για παράδειγμα, με την υιοθέτηση μιας προσέγγισης ενιαίου πλαισίου για τις πολυάριθμες εγκρίσεις που είναι συχνά απαραίτητες για μια επιχείρηση υδατοκαλλιέργειας, ελέγχοντας τις αρχικές προτάσεις έτσι ώστε μόνο εκείνες που ενδέχεται να έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον να υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων και με τη δημιουργία ενός ενιαίου οργανισμού του οποίου η λειτουργία είναι να ενεργεί ως συνήγορος για την υδατοκαλλιέργεια εντός της κυβέρνησης και να παρακολουθεί την πρόοδο των αιτήσεων για την απόκτηση δικαιωμάτων και την έγκριση λειτουργιών μέσω άλλων κυβερνητικών υπηρεσιών.

Η συνολική αποτελεσματικότητα ενός νομικού συστήματος για τη διαχείριση της υδατοκαλλιέργειας εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την αποτελεσματική κρατική διοίκηση του τομέα της υδατοκαλλιέργειας. Σήμερα οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα γίνονται ασαφείς, με κοινά δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα.

3.2 ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΩΝ ΠΛΑΙΣΙΩΝ ΑΝΑ ΧΩΡΑ (FAO, 2022)

Στη συνέχεια γίνεται ανασκόπηση των ρυθμιστικών και νομοθετικών πλαισίων των χωρών με τη μεγαλύτερη συμβολή στην παραγωγή της υδατοκαλλιέργειας παγκοσμίως. Η πηγή των εν λόγω δεδομένων είναι ο FAO (2022) και αναλυτικά παρατίθεται στο Παράρτημα της Βιβλιογραφίας.

3.2.1 ΑΜΕΡΙΚΗ

3.2.1.1 Η.Π.Α.¹

3.2.1.1.1 Γενικά

Η υδατοκαλλιέργεια στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (Η.Π.Α.) ρυθμίζεται σε ομοσπονδιακό και κρατικό επίπεδο. Η Υπηρεσία Τροφίμων και Φαρμάκων (FDA) του Υπουργείου Υγείας και Ανθρωπίνων Υπηρεσιών (DHHS), το Υπουργείο Γεωργίας (USDA) και η Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος (EPA), είναι οι κορυφαίοι ομοσπονδιακοί φορείς που ρυθμίζουν την υδατοκαλλιέργεια στις Η.Π.Α.. Υπάρχουν άλλοι φορείς και προγράμματα σε ομοσπονδιακό επίπεδο που εμπλέκονται σε δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας, όπως η Εθνική Διοίκηση Ωκεανών και Ατμόσφαιρας (NOAA) στο Υπουργείο Εμπορίου, η Υπηρεσία Επιθεώρησης Υγείας (USDA) και η Υπηρεσία Ιχθύων και Άγριας Ζωής των ΗΠΑ (FWS) του Υπουργείου

¹ FAO (2022) United States of America. Text by King, P.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/us/en>.

Εσωτερικών. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση ρυθμίζει εκείνες τις δραστηριότητες που σχετίζονται με την υδατοκαλλιέργεια και τα τρόφιμα που περιλαμβάνουν το εμπόριο αγαθών και υπηρεσιών μεταξύ των πολιτειών ή με ξένες χώρες.

Οι σχετικοί ομοσπονδιακοί νόμοι σπάνια αφορούν άμεσα την υδατοκαλλιέργεια και υπάρχει πιο λεπτομερής νομοθεσία σε επίπεδο πολιτείας. Το παρόν κείμενο επικεντρώνεται στην εφαρμογή της ρύθμισης για την υδατοκαλλιέργεια στην Καλιφόρνια και τη Φλόριντα, εν μέρει λόγω της τεράστιας ακτογραμμής αυτών των πολιτειών, των διαπολιτειακών ποτάμιων συστημάτων και της ποικιλίας των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας που προκύπτουν από το διαφορετικό κλίμα και το ανάγλυφο τους.

3.2.1.1.2 Σύστημα αδειοδότησης

Το Τμήμα Ιχθύων και Θηραμάτων της Καλιφόρνια (CDFG) ρυθμίζει και αδειοδοτεί τις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας στην Πολιτεία της Καλιφόρνια. Όλες οι δραστηριότητες ιχθυοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων σε παράκτια ύδατα εντός τριών μιλίων από την ακτογραμμή της πολιτείας, υπόκεινται σε κρατικούς κανονισμούς. Είναι παράνομη η διεξαγωγή εργασιών υδατοκαλλιέργειας ή η καλλιέργεια εγκεκριμένων ειδών υδρόβιων φυτών και ζώων, εκτός εάν έχουν καταχωρηθεί στις κρατικές αρχές. Επιπλέον, είναι παράνομη η ωτοκία, η επώαση ή η καλλιέργεια οποιουδήποτε είδους ψαριού που ανήκει στην οικογένεια των σολομοειδών, ή διαγονιδιακών ειδών ψαριών ή οποιουδήποτε εξωτικού είδους ψαριών σε παράκτια ύδατα που διαχειρίζεται το κράτος.

Τα υδρόβια φυτά και ζώα, συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων, επιτρέπεται να συλλέγονται μόνο από εγγεγραμμένο υδατοκαλλιεργητή, με γραπτή έγκριση της CDFG.

Ο ιδιοκτήτης κάθε εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας πρέπει να εγγραφεί στο τμήμα, προσδιορίζοντας την ταυτότητα του ιδιοκτήτη, το είδος που καλλιεργείται και την τοποθεσία κάθε δραστηριότητας υδατοκαλλιέργειας. Το τμήμα καθορίζει τον χρόνο, τον τόπο και τον τρόπο συλλογής και κατανέμει μια αμοιβή επαρκή για την κάλυψη του κόστους διεκπεραίωσης της έγκρισης. Στην Καλιφόρνια, οι γόνιμοι μπορούν να παραληφθούν μόνο από εξουσιοδοτημένο αλιέα ή εγγεγραμμένο υδατοκαλλιεργητή ή τον CDFG ή εξουσιοδοτημένο εισαγωγέα. Το CDFG μπορεί να αξιολογήσει ένα τέλος για προϊόντα υδατοκαλλιέργειας που καλλιεργούνται σε δημόσια γη ή νερό και μπορεί να απαγορεύσει τη λειτουργία υδατοκαλλιέργειας όπου κρίνεται ότι είναι επιζήμια για την ενδημική άγρια ζωή.

Στη Φλόριντα, το Τμήμα Υδατοκαλλιέργειας ρυθμίζει και πιστοποιεί τις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας εντός της πολιτείας. Κάθε άτομο που ασχολείται με την υδατοκαλλιέργεια πρέπει να είναι πιστοποιημένο από το Τμήμα. Οι αιτήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, μια νομική περιγραφή ιδιοκτησίας, μια πραγματική φυσική διεύθυνση και περιγραφή των εγκαταστάσεων παραγωγής σε κάθε εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας.

Ειδικοί κανονισμοί ισχύουν για την καλλιέργεια και την επεξεργασία οστρακοειδών. Η μίσθωση πρέπει να χορηγείται από το κράτος σε κάθε ειδικευμένο άτομο που επιδιώκει να μισθώσει ένα μέρος του πυθμένα ή της στήλης νερού οποιουδήποτε κρατικού χωρικού ύδατος για το σκοπό της καλλιέργειας στρειδιών ή αχιβάδων. Μπορούν επίσης να εγκριθούν ειδικές άδειες δραστηριότητας για να επιτραπεί η συγκομιδή ή η καλλιέργεια στρειδιών, αχιβάδων, μυδιών και καβουριών. Είναι παράνομη η χρήση βυθοκόρησης ή οποιουδήποτε άλλου μέσου εκτός από τη σκαπάνη χειρός για την αφαίρεση στρειδιών από φυσικούς ή τεχνητούς κρατικούς υφάλους.

3.2.1.1.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Η παροχή πρόσβασης στη γη και το νερό για την υδατοκαλλιέργεια είναι πρωτίστως ευθύνη του κράτους. Η Επιτροπή Ιχθύων και Θηραμάτων της Καλιφόρνια μπορεί να μισθώσει χωρικά ύδατα σε οποιοδήποτε άτομο για δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας και να εγκρίνει κανονισμούς που διέπουν τους όρους των μισθώσεων. Η μίσθωση χωρικών υδάτων είναι επιτρεπτή μόνο εάν η επιτροπή κρίνει ότι η μίσθωση είναι προς το δημόσιο συμφέρον. Η αίτηση για μίσθωση πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων, χάρτη της προς μίσθωση περιοχής, ιδιοκτησίας και οριογραμμές, περιγραφή των οργανισμών που πρόκειται να αναπτυχθούν και τις τεχνικές καλλιέργειας που θα χρησιμοποιηθούν. Το νομοθετικό σώμα της Πολιτείας διατηρεί την εξουσία να αυξάνει ή να μειώνει τα ενοίκια, τα τέλη, τους φόρους και άλλες επιβαρύνσεις που σχετίζονται με τη μίσθωση, ωστόσο οι αυξήσεις στο μίσθωμα δεν ισχύουν μέχρι την ανανέωση της εγγραφής. Καμία αρχική διάρκεια μιας κρατικής μίσθωσης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 25 έτη.

Σε πολιτειακό επίπεδο, το CDFG μπορεί να εκτιμήσει ένα τέλος για άτομα που καλλιεργούν προϊόντα υδατοκαλλιέργειας σε δημόσιες εκτάσεις και σε δημόσια ύδατα με βάση την τιμή ανά λίβρα των προϊόντων που πωλούνται. Οι αμοιβές κατανέμονται στο ποσό που είναι απαραίτητο για την κάλυψη των εξόδων της προμήθειας και του τμήματος.

Τα παράκτια ύδατα της Καλιφόρνια εκτείνονται τρία μίλια προς τη θάλασσα από την ακτογραμμή. Το CDFG συντάσσει ένα γενικό σχέδιο για τη διαχείριση της παράκτιας ζώνης με μια ομάδα από το Τμήμα Πάρκων και Αναψυχής και το Κρατικό Συμβούλιο Ελέγχου Υδάτινων Πόρων. Το γενικό σχέδιο καταρτίζεται σε συνεννόηση με συμμετέχοντες σε διάφορα είδη αλιείας, θαλάσσιους οικολόγους και επιστήμονες κ.λπ.

Η Καλιφόρνια ορίζει επίσης θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές (MPA) και θαλάσσιες διαχειριζόμενες περιοχές (MMA), οι οποίες προορίζονται κυρίως για την προστασία ή τη διατήρηση της θαλάσσιας ζωής και οικοτόπων. Το CDFG μπορεί να εγκρίνει εμπορικές και ψυχαγωγικές αλιευτικές δραστηριότητες στις MPA. Γενικά, ωστόσο, είναι παράνομη η λήψη θαλάσσιων ιχθύων από το απόθεμα, εκτός εάν υπάρχει άδεια της Επιτροπής για επιστημονικούς σκοπούς.

Στη Φλόριντα, τα ειδικευμένα άτομα μπορούν να υποβάλουν ένα έντυπο αίτησης μίσθωσης για να χρησιμοποιήσουν ένα τμήμα του πυθμένα ή της στήλης νερού οποιασδήποτε πολιτείας. Οι εκτάσεις που μισθώνονται θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο ενιαίες. Το νομοθετικό σώμα της Πολιτείας μπορεί να ορίσει τέλη, προσαυξήσεις και όρους που σχετίζονται με τη μίσθωση. Οι μισθωτές υπόκεινται σε απαιτήσεις καλλιέργειας σχετικά με την πυκνότητα, τον τύπο, το σχήμα, το βάθος, το μέγεθος και το ύψος των υλικών συλλογής. Οι μισθώσεις είναι μεταβιβάσιμες και υπόκεινται επίσης σε υποθήκη, ενέχυρο, κατάσχεση και πώληση για χρέη. Φυσικοί ύφαλοι ή κοίτες μπορούν να συμπεριληφθούν στις μισθώσεις εάν είναι προς το συμφέρον του κράτους.

3.2.1.1.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Στην Καλιφόρνια, δεν απαιτείται εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων πριν από την εγγραφή μιας εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας. Ωστόσο, το CDFG μπορεί να απαγορεύσει την καλλιέργεια οποιουδήποτε είδους σε τοποθεσία που κρίνεται επιζήμια για την ενδημική άγρια ζωή. Όταν η απόρριψη ρύπων γίνεται σε διακρατικά ύδατα, ένα σύστημα αδειών σε κρατικό επίπεδο πρέπει να λάβει έγκριση από την Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος (EPA) πριν από την έκδοση μιας τέτοιας άδειας.

Παρόμοιοι περιορισμοί υπάρχουν στη Φλόριντα, όπου δεν απαιτείται επίσης εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων για πιστοποίηση μιας εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας.

3.2.1.1.5 Νερό και απόβλητα

Η απόρριψη υγρών αποβλήτων και η ποιότητα του νερού ελέγχονται τόσο σε ομοσπονδιακό όσο και σε κρατικό επίπεδο. Η Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος (EPA) είναι η κύρια ομοσπονδιακή υπηρεσία που ρυθμίζει την ποιότητα του νερού και το Υπουργείο Υδάτινων Πόρων είναι η κύρια υπηρεσία στην Καλιφόρνια και το Τμήμα Προστασίας του Περιβάλλοντος χειρίζεται τη διαχείριση του νερού στη Φλόριντα. Σύμφωνα με τον Ομοσπονδιακό Νόμο για τον Έλεγχο της Ρύπανσης των Νερών ("Νόμος για τα Καθαρά Νερά"), κάθε δραστηριότητα που μπορεί να οδηγήσει σε απόρριψη ρύπων σε πλεύσιμα ύδατα, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής ή λειτουργίας μιας εγκατάστασης, πρέπει να παρέχει κρατική άδεια, η οποία να πιστοποιεί τη συμμόρφωση με καθορισμένα ομοσπονδιακά πρότυπα. Σύμφωνα με τον νόμο περί καθαρών υδάτων, το κράτος πρέπει να παρέχει δημόσια ειδοποίηση όταν το κράτος λαμβάνει αιτήσεις για άδειες απόρριψης και να παρέχει ακροάσεις, όπως απαιτείται. Το Εθνικό Σύστημα Εξάλειψης Απόρριψης Ρύπων (NPDES) του νόμου περί καθαρών υδάτων εξουσιοδοτεί την EPA να επιτρέπει την απόρριψη ρύπων σε «πλωτά ύδατα» των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (δηλαδή ποτάμια, λίμνες και ρυάκια που διασχίζουν πολιτείες). Η άδεια NPDES μπορεί να εκδοθεί από το Συμβούλιο Ελέγχου Υδάτινων Πόρων της Πολιτείας της CA ή το Τμήμα Προστασίας του Περιβάλλοντος της Φλόριντα, το οποίο παρακολουθεί και επιβάλλει τους κανονισμούς EPA.

Ο κυβερνήτης μιας πολιτείας που επιθυμεί να διαχειριστεί ένα πρόγραμμα σε επίπεδο

πολιτείας για την απόρριψη ρύπων στα πλωτά ύδατα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής μπορεί να υποβάλει αίτηση στην EPA, διασφαλίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι οι νόμοι της πολιτείας παρέχουν επαρκή εξουσία για την εκτέλεση του προτεινόμενου προγράμματος. Το πρόγραμμα πρέπει να πληροί τα ομοσπονδιακά πρότυπα αποβλήτων, τους περιορισμούς της ποιότητας των αποβλήτων, τα πρότυπα ποιότητας νερού και τα όρια για τοξικά υγρά απόβλητα. Οι άδειες δεν πρέπει να διαρκούν περισσότερο από πέντε χρόνια.

Σε ομοσπονδιακό επίπεδο, η συμμετοχή της EPA περιλαμβάνει επίσης ένα Πρόγραμμα Παρακολούθησης της Ποιότητας των Παράκτιων Νερών που μετρά την ποιότητα των παράκτιων οικοσυστημάτων της χώρας μέσω συλλογής και αφομοίωσης επιστημονικών δεδομένων. Μεταξύ άλλων, το πρόγραμμα εντοπίζει και αναλύει πηγές περιβαλλοντικής υποβάθμισης, συσώρευση φερτών υλικών και αναλύει τις βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες τάσεις στην ποιότητα του περιβάλλοντος. Το πρόγραμμα συντονίζει επίσης δραστηριότητες παρακολούθησης άλλων ομοσπονδιακών υπηρεσιών με παρόμοιες απαιτήσεις αναφοράς βάσει του νόμου περί καθαρών υδάτων. Τα κράτη που προσφέρουν συστήματα αδειών απόρριψης σε παράκτιες εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας πρέπει να το κάνουν σύμφωνα με το εν λόγω πρόγραμμα.

Η EPA μπορεί να εκδώσει άδεια απόρριψης όταν η υπηρεσία κρίνει ότι τέτοιου είδους απόρριψη δεν θα υποβαθμίσει αδικαιολόγητα ή θα θέσει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία, την ευημερία, τις ανέσεις, το θαλάσσιο περιβάλλον, τα οικολογικά συστήματα ή τις οικονομικές δυνατότητες.

Ο νόμος για τα καθαρά ύδατα καθοδηγεί επίσης την EPA να επανεξετάσει τις κατευθυντήριες γραμμές για τα υγρά απόβλητα και να ορίσει χρονοδιαγράμματα για τις κατευθυντήριες γραμμές για τα απόβλητα εντός των ομοσπονδιακών υδάτων. Το 2004,

η EPA οριστικοποίησε τις Κατευθυντήριες γραμμές για τους περιορισμούς αποβλήτων. Ο κανόνας θεσπίζει κατευθυντήριες γραμμές για τους περιορισμούς των αποβλήτων (ELGs) για εγκαταστάσεις που απορρίπτουν απευθείας απόβλητα, παράγουν τουλάχιστον 100.000 λίβρες ιχθύων ετησίως και χρησιμοποιούν συστήματα ροής, ανακυκλοφορίας ή δίκτυ. Οι κατευθυντήριες γραμμές στοχεύουν στη μείωση των απορρίψεων συμβατικών ρύπων (κυρίως ολικών αιωρούμενων στερεών) και στη μείωση των μη συμβατικών ρύπων όπως τα θρεπτικά και σε μικρότερο βαθμό στη μείωση της απόρριψης φαρμάκων και χημικών ουσιών που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση της υγείας των ψαριών.

3.2.1.1.6 Μετακινήσεις ψαριών

Μια ειδοποίηση εισαγόμενων αποστολών τροφίμων πρέπει να υποβληθεί στον FDA πριν από την άφιξη των ψαριών στις Η.Π.Α. Το κρέας, τα πουλερικά και τα προϊόντα αυγών υπάγονται στην αποκλειστική δικαιοδοσία του USDA. Ένας εισαγωγέας πρέπει να παράσχει γραπτή επαλήθευση ότι τα ψάρια ή τα προϊόντα ψαριών υποβλήθηκαν σε επεξεργασία σύμφωνα με τους κανονισμούς της FDA. Η FDA διενεργεί τακτικά επιθεωρήσεις σε εισαγωγείς θαλασσινών για να διασφαλίσει τη συμμόρφωση. Η FDA ρυθμίζει επίσης την εισαγωγή, τη διακρατική μετακίνηση και τις επιτόπιες δοκιμές γενετικά τροποποιημένων οργανισμών (ΓΤΟ), συμπεριλαμβανομένων των ψαριών, σύμφωνα με τη ρυθμιστική αρχή του βάσει του νόμου για την προστασία των φυτών του 2000.

Οι εξαγωγείς ψαριών ή προϊόντων ψαριών πρέπει να τηρούν αρχεία που να αποδεικνύουν ότι τα προϊόντα πληρούν τις απαιτήσεις του Federal Food Drug & Cosmetic Act (FFDCA). Τα αρχεία που σχετίζονται με τα τρόφιμα θα πρέπει να τηρούνται για

τουλάχιστον τρία (3) χρόνια. Αυτά τα αρχεία θα πρέπει να αποδεικνύουν, μεταξύ άλλων, ότι το εξαγόμενο προϊόν πληροί τις προδιαγραφές του ξένου αγοραστή, ότι το προϊόν δεν έρχεται σε αντίθεση με τη νομοθεσία της χώρας εισαγωγής, ότι το προϊόν επισημαίνεται ως εξαγωγή και ο εξαγωγέας πρέπει να τηρεί αρχεία που υποδεικνύουν το προϊόν δεν είναι προς πώληση εντός των Η.Π.Α. Ανάλογα με το ξένο κράτος, μπορεί να απαιτείται πιστοποιητικό υγείας εξαγωγής που έχει εγκριθεί από την Υπηρεσία Επιθεώρησης Ζώων και Φυτών (AHIPS) του USDA για την επαλήθευση της κατάστασης υγείας των ψαριών. Τον Νοέμβριο του 2005, προτάθηκε ένα κοινό πιστοποιητικό υγείας για την εξαγωγή ζωντανών καρκινοειδών, ψαριών, μαλακίων και συναφών προϊόντων από την APHIS, NOAA, την Εθνική Υπηρεσία Θαλάσσιας Αλιείας (NMFS), το Υπουργείο Εμπορίου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και το Υπηρεσία Ιχθύων και Άγριας Ζωής (FWS). Το προτεινόμενο υγειονομικό πιστοποιητικό φέρει το λογότυπο και των τριών φορέων κατά την έκδοση υγειονομικού πιστοποιητικού εξαγωγής. Το πιστοποιητικό απαιτεί τα ονόματα των ειδών που εξάγονται από τις Η.Π.Α., την ηλικία και το βάρος τους, τον τόπο καταγωγής τους, τη χώρα προορισμού, την ημερομηνία και τον τρόπο μεταφοράς. Αυτό το πιστοποιητικό βασίζεται στα διεθνή κτηνιατρικά υγειονομικά πιστοποιητικά ,στον Κώδικα Υγείας των Υδάτινων Ζώων (2005) που σχεδιάστηκε από το Διεθνές Γραφείο Επιζωοτιών (ΟΙΕ, δηλαδή τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας των Ζώων).

Σε κρατικό επίπεδο, η Επιτροπή Ιχθύων και Θηραμάτων της Καλιφόρνια μπορεί να ρυθμίζει τη μεταφορά, την αγορά, την κατοχή και την πώληση συγκεκριμένων προϊόντων υδατοκαλλιέργειας όταν είναι απαραίτητο για την προστασία της γηγενούς άγριας ζωής. Απαιτείται γραπτή έγκριση από το CDFG πριν από την εισαγωγή ζώντων υδρόβιων φυτών ή ζώων στην πολιτεία της Καλιφόρνια. Επιπλέον, το κράτος εισαγωγής μπορεί να απαιτεί πιστοποιητικό κτηνιατρικής επιθεώρησης (CVI). Το CVI που εκδίδεται από

εξουσιοδοτημένο κτηνίατρο είναι ένα επίσημο έγγραφο που πιστοποιεί ότι ένα ζώο φαίνεται υγιές και δεν παρουσιάζει σημάδια μεταδοτικών ή μεταδοτικών ασθενειών.

Μια άδεια που εκδίδεται από την Πολιτεία της Καλιφόρνια πρέπει να απαριθμεί τον κατά προσέγγιση αριθμό εισαγωγών, την επιστημονική ονομασία κάθε είδους, τον μεταφορέα, το πιθανό σημείο πρώτης εισόδου στην πολιτεία, τον σκοπό εισαγωγής ή μεταφοράς και την ταυτότητα του παραλήπτη και του αποστολέα. Η άδεια πρέπει επίσης να περιέχει δήλωση που να περιγράφει τον τρόπο και τις προϋποθέσεις εισόδου, καθώς και δήλωση που να πιστοποιεί τους όρους υπό τους οποίους θα διατηρηθεί το είδος μετά την εισαγωγή. Τα τέλη για άδειες, αιτήσεις και επιθεωρήσεις εγκαταστάσεων προσαρμόζονται για να καλύπτουν το κόστος διαχείρισης, εφαρμογής και επιβολής των κανονισμών του τμήματος.

Είναι παράνομη η εισαγωγή ζωντανών ιχθύων, ζώων γλυκού ή αλμυρού νερού ή υδρόβιων φυτών στην Καλιφόρνια χωρίς να υποβληθεί το απόθεμα για επιθεώρηση. Το CDFG μπορεί να επιθεωρήσει τις εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, κάθε ατόμου που έχει άδεια. Κάθε άτομο που μεταφέρει, παραλαμβάνει ή εισάγει οποιοδήποτε ζωντανό άγριο ζώο στην Καλιφόρνια, πρέπει να κρατήσει το ζώο σε περιορισμό για επιθεώρηση. Εάν υπάρχουν είδη που παρουσιάζονται κατά την επιθεώρηση που δεν κατονομάζονται στην άδεια ή υπάρχουν σε μεγαλύτερο αριθμό από αυτόν που προβλέπει η άδεια, τα ζώα δεν γίνονται δεκτά στο κράτος. Εάν μια επιθεώρηση μιας εγκατάστασης ή αποστολής υδατοκαλλιέργειας αποκαλύψει μια ασθένεια ή υπάρχει υποψία παρουσίας μιας ασθένειας, το άρρωστο ζώο ή ολόκληρη η αποστολή μπορεί να καταστραφεί. Η αποστολή δεν θα καταστραφεί εάν η καραντίνα και η επακόλουθη απολύμανσή της δεν προκαλέσει βλάβη ή η αποστολή μπορεί να επιστραφεί στο σημείο προέλευσής της χωρίς ζημία.

Στη Φλόριντα, η Fish and Wildlife Conservation Commission της πολιτείας προστατεύει και διαχειρίζεται την εμπορική αλιεία γλυκού και αλμυρού νερού. Οι αλιείς πρέπει να αποκτήσουν Άδεια αλιείας θαλασσινού νερού πριν από την εξαλίευση ή την πώληση οποιουδήποτε θαλάσσιου ιχθύος ή άλλων προϊόντων θαλασσινού νερού στην πολιτεία. Διατίθεται επίσης άδεια εμπορικής αλιείας για ιχθύες γλυκού νερού ή βατράχους. Οι κάτοχοι άδειας μπορούν να πουλήσουν σε οποιονδήποτε αλλά δεν μπορούν να αγοράσουν ιχθύες με σκοπό την πώληση. Οι απαιτήσεις αδειών και τα τέλη διαφέρουν ανάλογα με το αν ο αιτών είναι κάτοικος της πολιτείας της Φλόριντα ή όχι. Οι άδειες και οι περιορισμοί διαφέρουν επίσης ανάλογα με τον τύπο του αντιπροσώπου. Για παράδειγμα, τα τέλη εγγραφής για τους χονδρεμπόρους είναι σημαντικά υψηλότερα από αυτά για τους λιανοπωλητές.

3.2.1.1.7 Έλεγχος ασθενειών

Συλλογικά, η FDA, η APHIS και η FWS συμμετέχουν στη ρύθμιση, την έρευνα και τον έλεγχο ασθενειών και παρασίτων που σχετίζονται με τους ιχθύες ψάρια που μπορεί να επηρεάσουν τον άνθρωπο ή τα ζώα. Επιπλέον, το APHIS και το Εθνικό Σύστημα Παρακολούθησης της Υγείας των Ζώων (NAHMS) διασφαλίζουν επίσης την πρόληψη ασθενειών, την υγεία και την ποιότητα των ζωικών προϊόντων συλλέγοντας, αναλύοντας και διαδίδοντας δεδομένα που σχετίζονται με την υγεία, τη διαχείριση και την παραγωγικότητα των ζώων. Το FWS ασχολείται με την έρευνα, τη διατήρηση, την προστασία και την υγεία των ενδιαιτημάτων και της παραγωγής ιχθύων.

Στην Καλιφόρνια, τόσο το CDFG όσο και το Τμήμα Υπηρεσιών Υγείας της Καλιφόρνια (CDHS) είναι υπεύθυνα για τον έλεγχο των ασθενειών. Το CDHS είναι υπεύθυνο για

εκείνες τις ασθένειες που δυνητικά επηρεάζουν τον άνθρωπο, ενώ το CDFG είναι υπεύθυνο για την ασθένεια της υδατοκαλλιέργειας που δεν επηρεάζουν την ανθρώπινη υγεία. Το CDFG σε συνεννόηση με την Επιτροπή Νόσων Υδατοκαλλιέργειας της Καλιφόρνια (CADC) συντάσσει έναν κατάλογο ασθενειών και παρασίτων και των υδρόβιων φυτών και ζώων που είναι γνωστό ότι μολύνουν ή παρασιτούν. Το CADC μπορεί να προτείνει κανονισμούς και διαδικασίες παρακολούθησης και διάγνωσης, κριτήρια για την καραντίνα, μεθόδους για την καταστροφή των ζώων σε καραντίνα και αποζημίωση.

Γενικά, είναι παράνομη η μετακίνηση υδρόβιων φυτών ή ζώων που υπόκεινται σε καραντίνα, εκτός εάν ληφθεί άδεια από το CDFG. Σε περίπτωση καταστροφής υδρόβιων ζώων ή φυτών, ο ιδιοκτήτης του προϊόντος αποζημιώνεται εβδομήντα πέντε (75) τοις εκατό της αξίας.

Το Τμήμα Ασφάλειας Τροφίμων DACS της Φλόριντα και το Υπουργείο Υγείας της Φλόριντα προωθούν και διεξάγουν προγράμματα ασφάλειας τροφίμων, υγιεινής και επιθεώρησης. Το Τμήμα Ασφάλειας Τροφίμων διενεργεί επιθεωρήσεις εγκαταστάσεων τροφίμων, πιστοποιεί τους διαχειριστές τροφίμων, εκτελεί προγράμματα ταξινόμησης τροφίμων και πρόγραμμα HACCP.

3.2.1.1.8 Φάρμακα

Σε ομοσπονδιακό επίπεδο, οι κανονισμοί για τα φυτοφάρμακα προέρχονται από δύο κύριες πηγές, τον Ομοσπονδιακό Νόμο για Εντομοκτόνα, Μυκητοκτόνα και Μυοκτονία (FIFRA), τον FFDCΑ και τον Νόμο για την Προστασία της Ποιότητας Τροφίμων του 1996 (FQPA), ο οποίος τροποποιεί τόσο τον FIFRA όσο και τον FFDCΑ. Η ΕΡΑ χρησιμοποιεί το FIFRA για να συνταγογραφήσει επισήμανση και να αποτρέψει δυσμενείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον, ενώ το FFDCΑ χρησιμοποιείται για τον καθορισμό ανοχών για τα επίπεδα υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων στα τρόφιμα. Το FQPA επιλύει τις ασυνέπειες μεταξύ των δύο νομοθετικών πράξεων και, μεταξύ άλλων, απαιτεί περιοδική επαναξιολόγηση των ανοχών και εφαρμόζει ένα νέο πρότυπο ασφάλειας για να διασφαλίσει με εύλογη βεβαιότητα ότι δεν θα προκληθεί βλάβη από τη χρήση νέων και υπαρχόντων φυτοφαρμάκων. Η επιβολή των κανονισμών για τα φυτοφάρμακα χωρίζεται μεταξύ της Υπηρεσίας Τροφίμων και Φαρμάκων και της Υπηρεσίας Επιθεώρησης Ασφάλειας Τροφίμων (FSIS) του USDA.

Η Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΡΑ) ορίζει ομοσπονδιακά πρότυπα για τα υπολείμματα φυτοφαρμάκων στα τρόφιμα, τα οποία καθορίζονται στον Κώδικα Ομοσπονδιακών Κανονισμών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ο FDA και το FSIS παρακολουθούν τα τρόφιμα εντός της εμπορικής αλυσίδας για να διασφαλίσουν ότι τα επίπεδα φυτοφαρμάκων δεν υπερβαίνουν τις επιτρεπόμενες ανοχές. Επιπλέον, ο FDA ρυθμίζει την παρασκευή, την καταχώριση, τη διανομή και τη δοκιμή χημικών και κτηνιατρικών φαρμάκων σε ιχθύες και άλλα τρόφιμα, υπό την εξουσία του FFDCΑ. Η ποιότητα, η ασφάλεια και η αποτελεσματικότητα οποιουδήποτε φαρμάκου που διατίθεται στην αγορά πρέπει να εγκριθεί από τον FDA πριν από την πώλησή του.

Σύμφωνα με το FFDCΑ, οι ζωοτροφές που περιέχουν φάρμακα μπορούν να χορηγούνται μόνο από εξουσιοδοτημένο κτηνίατρο ή κατόπιν οδηγίας για τις ζωοτροφές που εκδίδεται από κτηνίατρο.

Η FDA έχει πολλαπλούς ρόλους στη ρύθμιση των ζωικών φαρμάκων που χρησιμοποιούνται στην υδατοκαλλιέργεια. Σύμφωνα με το Animal Drug Availability Act του 1996, ο Υπουργός Υγείας και Ανθρωπίνων Υπηρεσιών καθορίζει ανοχές για ζωικά φάρμακα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ζώα που καλλιεργούνται και εισάγονται στις Η.Π.Α. Σύμφωνα με τον νόμο περί εθνικής περιβαλλοντικής πολιτικής, το FDA (Κέντρο Κτηνιατρικής) εξετάζει νέα ζωικά φάρμακα που σχετίζονται με την υδατοκαλλιέργεια για να καθορίσει την περιβαλλοντική τους ασφάλεια. Η EPA ταξινομεί τα φυτοφάρμακα σε δύο κατηγορίες: φυτοφάρμακα γενικής και περιορισμένης χρήσης. Απαιτείται άδεια εφαρμογής φυτοφαρμάκων όταν ένας ιχθυοκαλλιεργητής θέλει να εφαρμόσει περιορισμένα φυτοφάρμακα σε ένα σύστημα καλλιέργειας. Τα φυτοφάρμακα περιορισμένης χρήσης, τα οποία αποτελούν περίπου το ένα τέταρτο του συνόλου των χρησιμοποιούμενων φυτοφαρμάκων, μπορούν να εφαρμοστούν μόνο από ή υπό την άμεση επίβλεψη εκπαιδευμένου και πιστοποιημένου εφαρμοστή. Το USDA έχει επίσης ρόλο στη ρύθμιση των φυτοφαρμάκων. Όταν ο Υπουργός Γεωργίας έχει καθορίσει ανοχές στις ζωοτροφές, νέα ζωικά φάρμακα μπορούν να εισαχθούν στις Η.Π.Α. όπου οι ανοχές για τα νέα φάρμακα δεν υπερβαίνουν τα καθορισμένα όρια.

Το CDFA διεξάγει ένα πρόγραμμα παρακολούθησης υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων για προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων και των οστρακόδερμων, για να προσδιορίσει ποια φυτοφάρμακα είναι πιο πιθανό να αφήσουν κατάλοιπα και να καθορίσει τον απαιτούμενο βαθμό παρακολούθησης. Ένα πρόγραμμα παρακολούθησης εξετάζει τα φυτοφάρμακα που αποτελούν τη μεγαλύτερη ανησυχία για την υγεία και

παρακολουθεί διάφορους υποπληθυσμούς, ιδιαίτερα τα βρέφη και τα παιδιά που μπορεί να είναι ιδιαίτερα ευαίσθητα στα υπολείμματα φυτοφαρμάκων. Οι επιθεωρητές γεωργίας λαμβάνουν δείγματα προϊόντων σε επίπεδο χονδρικής και λιανικής, συμπεριλαμβανομένων των σημείων εισόδου, όπως τα εμπορικά λιμάνια. Εάν υπάρχουν παράνομα επίπεδα φυτοφαρμάκων σε ένα δείγμα πριν από τη συγκομιδή, ο Κανονισμός του Υπουργείου Παρασιτοκτόνων της Καλιφόρνια (CDPR) μπορεί να διατάξει την καταστροφή της συγκομιδής, αλλά έχει επίσης την εξουσία να θέτει σε καραντίνα τα τρόφιμα.

3.2.1.1.9 Τροφές

Ο FDA ρυθμίζει τη χρήση προσθέτων ζωοτροφών, που χρησιμοποιούνται σε δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας. Το Κέντρο Κτηνιατρικής του FDA και το Πρόγραμμα Φαρμάκων Ζωοτροφών, Λιπασμάτων και Ζωοτροφών του CDFA επιβάλλουν κανονισμούς που διέπουν την ασφάλεια των ζωοτροφών και των τροφίμων που προέρχονται από φαρμακευτικά ζωικά προϊόντα.

Ζωοτροφές που έχουν υψηλότερη πιθανότητα να προκαλούν σημαντικά υπολείμματα στα τρόφιμα (κατηγορία II, φαρμακούχα είδη τύπου A) επιτρέπεται να αναμιγνύονται και να πωλούνται μόνο από εξουσιοδοτημένο εργοστάσιο ζωοτροφών. Μεταξύ άλλων, ο κάτοχος άδειας πρέπει να πιστοποιήσει ότι οι ζωοτροφές που περιέχουν οποιοδήποτε νέο ζωικό φάρμακο, παρασκευάζονται και επισημαίνονται σύμφωνα με τον νόμο περί τροφίμων, φαρμάκων και καλλυντικών, και ότι οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται στην παρασκευή, τη συσκευασία και την επεξεργασία συμμορφώνονται με τις ισχύουσες Πράξεις κατασκευαστικές πρακτικές (cGMPs).

Το CDFA μπορεί να καθορίσει ανοχές για οποιαδήποτε χημική ουσία φυτοφαρμάκου εάν το επίπεδο διαπιστωθεί ότι είναι χρήσιμο για παραγωγή και εμπορία ή εάν οι χημικές ουσίες υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων δεν είναι επικίνδυνες για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων. Το CDFA μπορεί να επιθεωρήσει και να λάβει δείγματα οποιουδήποτε προϊόντος που πωλείται, καλλιεργείται, μεταποιείται, συσκευάζεται, αποθηκεύεται, αποστέλλεται, μεταφέρεται ή παραδίδεται για αποστολή.

3.2.1.1.10 Ασφάλεια τροφίμων

Με εξαίρεση το κρέας και τα πουλερικά και τα προϊόντα αυγών που ελέγχονται από το USDA, ο FDA ρυθμίζει την ασφάλεια των τροφίμων και των φαρμάκων στα ψάρια και στα προϊόντα ψαριών. Ωστόσο, τα κτηνιατρικά βιολογικά προϊόντα ελέγχονται από το Κέντρο Κτηνιατρικών Βιολογικών Προϊόντων της APHIS σύμφωνα με τις νομοθετικές οδηγίες του νόμου περί ιών-ορών-τοξινών. Οποιοσδήποτε ασχολείται με την κατασκευή, την επεξεργασία, τη συσκευασία ή τη διατήρηση ψαριών για κατανάλωση στις Η.Π.Α. πρέπει να εγγράψει τις εγκαταστάσεις του στον FDA. Ένα εθελοντικό πρόγραμμα επιθεώρησης θαλασσινών με χρέωση για υπηρεσία, το οποίο διαχειρίζεται η NOAA, διασφαλίζει την ασφάλεια των τροφίμων προσφέροντας υπηρεσίες επιθεώρησης στη βιομηχανία θαλασσινών και παρέχοντας διαβεβαιώσεις για προϊόντα σύμφωνα με τους κανονισμούς για την ασφάλεια των τροφίμων. Η NOAA εξουσιοδοτεί τη χρήση επίσημων ομοσπονδιακών σφραγίδων σε εγκαταστάσεις παραγωγής που συμμορφώνονται με τα ισχύοντα πρότυπα τροφίμων. Το Πρόγραμμα Επιθεώρησης Θαλασσινών δεν αντικαθιστά τις επιθεωρήσεις του FDA ούτε εξαιρεί έναν επεξεργαστή θαλασσινών από τις τακτικές επιθεωρήσεις του FDA. Η σφραγίδα χρησιμοποιείται μόνο για να αποδείξει ότι η ποιότητα του προϊόντος πληροί τα ισχύοντα πρότυπα τροφίμων.

3.2.1.2 Καναδάς²

3.2.1.2.1 Γενικά

Η βιομηχανία υδατοκαλλιέργειας εποπτεύεται στον Καναδά από έναν συνδυασμό ομοσπονδιακών, επαρχιακών και τοπικών αρχών. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση έχει δικαιοδοσία για τη ρύθμιση των προϊόντων ψαριών που διατίθενται στο εμπόριο στο εξαγωγικό και διαεπαρχιακό εμπόριο, τη διατήρηση και προστασία των αποθεμάτων άγριων ψαριών και των ενδιαιτημάτων ιχθύων και την έρευνα και ανάπτυξη. Η ομοσπονδιακή αρχή για τη ρύθμιση της υδατοκαλλιέργειας μοιράζεται μεταξύ 17 υπηρεσιών και υπηρεσιών, με επικεφαλής το Υπουργείο Αλιείας και Ωκεανών του Καναδά (DFO).

Η DFO είναι υπεύθυνη για την έκδοση αδειών για την εισαγωγή στον Καναδά και τη μετακίνηση μεταξύ επαρχιών ζωντανών ιχθύων (σολομοειδή), αυγών και νεκρών, μη εκσπλαγνισμένων ιχθύων σύμφωνα με τον ομοσπονδιακό νόμο για την αλιεία (1985) και για την υγεία των ιχθύων σύμφωνα με τους ομοσπονδιακούς κανονισμούς προστασίας της υγείας των ιχθύων . Η Transport Canada χορηγεί εξουσιοδοτήσεις για σχέδια εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας που επηρεάζουν τη ναυσιπλοΐα σύμφωνα με τον νόμο για την προστασία των πλεύσιμων υδάτων (1985). Η DFO ή η Transport Canada διαχειρίζεται τη διαδικασία περιβαλλοντικής αξιολόγησης σε συντονισμό με την Environment Canada και την Canadian Environmental Assessment Agency σύμφωνα με τον Καναδικό Νόμο για την Περιβαλλοντική Αξιολόγηση (1992).

² FAO (2022) Canada. Text by Jull, C.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/ca/en>.

Άλλα σημαντικά τμήματα και φορείς για την υδατοκαλλιέργεια περιλαμβάνουν το Health Canada, Agriculture and Agri-Food Canada, το Pest Management Regulatory Agency και το Canadian Food Inspection Agency (CFIA). Αυτά τα τμήματα και οι υπηρεσίες διασφαλίζουν την ασφάλεια και την ποιότητα των προϊόντων ιχθύων, των ζωοτροφών, των κτηνιατρικών φαρμάκων και των εμβολίων σύμφωνα με τον νόμο για την επιθεώρηση ιχθύων (1985), τον νόμο περί ζωοτροφών (1985), τον νόμο περί τροφίμων και φαρμάκων (1985) και τον νόμο περί προϊόντων ελέγχου παρασίτων (2002). Η CFIA διαχειρίζεται επίσης το Εθνικό Πρόγραμμα Υγείας Υδάτινων Ζώων (NAAHP) σε συνδυασμό με το DFO.

Συγκεκριμένες αρμοδιότητες για την υδατοκαλλιέργεια έχουν ανατεθεί από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση σε επαρχιακό επίπεδο μέσω μνημονίων συμφωνίας. Γενικά, οι επαρχίες είναι υπεύθυνες για τον σχεδιασμό υδατοκαλλιέργειας, τη μίσθωση χώρων, τις άδειες και εγκρίσεις για τοποθεσίες υδατοκαλλιέργειας, την εκπαίδευση, τη συλλογή στατιστικών στοιχείων, την προώθηση ιχθύων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας και τη καθημερινή διαχείριση της βιομηχανίας. Οι επαρχίες ρυθμίζουν επίσης την ασφάλεια των τροφίμων κατά την επεξεργασία των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, ενώ η ρύθμιση της ασφάλειας των τροφίμων για εξαγωγικούς σκοπούς παραμένει στην αποκλειστική δικαιοδοσία της ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Όλες οι επαρχίες έχουν νομοθεσία για τη ρύθμιση των βιομηχανιών υδατοκαλλιέργειας. Ορισμένες επαρχίες έχουν διακηρύξει πράξεις που αφορούν την υδατοκαλλιέργεια, ενώ σε τοπικό επίπεδο, περιφερειακές περιφέρειες και δήμοι διαχειρίζονται τους κανονισμούς για τη χωροταξία.

Το παρόν κείμενο εστιάζει στη Βρετανική Κολομβία, την επαρχία με το μεγαλύτερο μερίδιο υδατοκαλλιέργειας στον Καναδά. Τα κύρια νομοθετικά μέσα για τη ρύθμιση της υδατοκαλλιέργειας σε επαρχιακό επίπεδο στη Βρετανική Κολομβία είναι ο νόμος για την

αλιεία (1996) και οι κανονισμοί του νόμου περί αλιείας (1976), ο κανονισμός για την υδατοκαλλιέργεια (2002) και ο νόμος περί περιβαλλοντικής διαχείρισης (SCBC 2003). Επιπλέον, υπάρχουν αρκετές σημαντικές διατάξεις για την υδατοκαλλιέργεια στο πλαίσιο του νόμου για την επιθεώρηση ιχθύων (1996) και των κανονισμών για την επιθεώρηση ιχθύων.

Στη Βρετανική Κολομβία, η υδατοκαλλιέργεια εποπτεύεται από τρεις επαρχιακές κυβερνητικές υπηρεσίες: το Υπουργείο Γεωργίας και Κτηματολογίου, το Υπουργείο Περιβάλλοντος και το Γραφείο Ολοκληρωμένης Διαχείρισης Γης. Το Υπουργείο Γεωργίας και Κτηματολογίου ορίζεται ως ο κύριος φορέας για τη συμμόρφωση, συμπεριλαμβανομένης της λήψης, της εκδίκασης και της έκδοσης εμπορικών αδειών και αδειών υδατοκαλλιέργειας και θαλασσινών.

3.2.1.2.2 Σύστημα αδειοδότησης

Τόσο η ομοσπονδιακή όσο και η επαρχιακή κυβέρνηση είναι εξουσιοδοτημένες να εκδίδουν άδειες για να συμμετάσχουν και να δημιουργήσουν μια εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας στον Καναδά. Η διαδικασία αίτησης και η άδεια που θα αποκτηθεί θα εξαρτηθούν από το εάν η επιχείρηση βρίσκεται σε ομοσπονδιακή ή επαρχιακή επικράτεια.

Για επιχειρήσεις που βρίσκονται σε ομοσπονδιακά ακίνητα, όπως λιμενικές αρχές, εθνικά πάρκα και για επιχειρήσεις που βρίσκονται σε ανοικτή θάλασσα, πρέπει να ληφθεί ομοσπονδιακή άδεια βάσει του νόμου για την αλιεία (1985) για την έγκριση δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας που έχουν αντίκτυπο στο δημόσιο δικαίωμα στην αλιεία. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ως αρχή μίσθωσης, το Υπουργείο Αλιείας και Ωκεανών

του Καναδά (DFO) θα λάβει υπόψη τις ανησυχίες σχετικά με τη διαχείριση της αλιείας κατά τη λήψη της απόφασης έκδοσης ή μη ομοσπονδιακής άδειας ή χορήγησης ομοσπονδιακής μίσθωσης για μια προτεινόμενη επιχείρηση υδατοκαλλιέργειας. Η DFO θα εξετάσει τον πιθανό αντίκτυπο της λειτουργίας της υδατοκαλλιέργειας στους άγριους πληθυσμούς ιχθύων, στην εμπορική και ερασιτεχνική αλιεία και στα ενδιαφέροντα των ιχθύων.

Οι περισσότερες δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας στον Καναδά βρίσκονται σε παράκτιες ακτές και εσωτερικά ύδατα, για τις οποίες οι επαρχιακές κυβερνήσεις ενεργούν ως αρχές για τη μίσθωση. Οι επαρχιακές κυβερνήσεις είναι γενικά υπεύθυνες για την έκδοση αδειών και τη ρύθμιση των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων των διαφυγών, της διαχείρισης απορριμμάτων και της υγείας των υδρόβιων ζώων.

Οι εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας στη Βρετανική Κολομβία πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του Κανονισμού για την Υδατοκαλλιέργεια συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης ενός σχεδίου πρόληψης διαφυγής και της συμμόρφωσης με τα πρότυπα πρόληψης διαφυγής. Σύμφωνα με τον Κανονισμό, όλες οι αιτήσεις για μια νέα τοποθεσία και εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας πρέπει να συνοδεύονται από ολοκληρωμένο σχέδιο διαχείρισης, με πληροφορίες για την προτεινόμενη τοποθεσία και εγκατάσταση, τη διάταξη και τα προτεινόμενα επίπεδα παραγωγής της εγκατάστασης, την εγγύτητα της τοποθεσίας με άλλους θαλάσσιους και ορεινούς πόρους και τις ωκεανογραφικές και μετεωρολογικές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή.

Η Πολιτική Αδειοδότησης και οι Διαδικασίες Αιτήσεων θεσπίζουν συγκεκριμένες κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση της ιχθυοκαλλιέργειας. Η άδεια θα εκδοθεί μόνο εάν είναι προς το δημόσιο συμφέρον. Για να αποφασίσουν εάν είναι προς το

δημόσιο συμφέρον η έκδοση άδειας υδατοκαλλιέργειας σολομού, οι κατευθυντήριες γραμμές αναφέρονται στα ακόλουθα βασικά ζητήματα:

- Προστασία της δημόσιας υγείας και ασφάλειας.
- Προστασία του περιβάλλοντος.
- Βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη.

Οι Επιθεωρητές Αλιείας του Υπουργείου διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τον Νόμο και τον Κανονισμό, μέσω υποβολής εκθέσεων και τακτικών επιθεωρήσεων και άλλων δραστηριοτήτων παρακολούθησης, κατά περίπτωση, συμπεριλαμβανομένων των επιτόπιων ελέγχων.

Επιπλέον, σύμφωνα με τον κανονισμό, οι κάτοχοι άδειας ιχθυοκαλλιέργειας πρέπει να αναπτύξουν και να ακολουθήσουν ένα σχέδιο βέλτιστων πρακτικών διαχείρισης για τη λειτουργία και τη συντήρηση των εγκαταστάσεων. Το σχέδιο βέλτιστων πρακτικών διαχείρισης έχει σχεδιαστεί για να αποτρέπει τη διαφυγή ιχθύων στο περιβάλλον. Το σχέδιο πρέπει να περιλαμβάνει περιγραφή συγκεκριμένων πρακτικών διαχείρισης και τυπικών διαδικασιών λειτουργίας που έχουν αναθεωρηθεί και εγκριθεί από τον κάτοχο της άδειας. Το σχέδιο πρέπει να τροποποιείται κάθε φορά που υπάρχει αλλαγή στη λειτουργία της εγκατάστασης που αυξάνει ουσιαστικά τον κίνδυνο διαφυγής των ιχθύων στο περιβάλλον.

Υπάρχουν επίσης ειδικές απαιτήσεις για τις εργασίες ιχθυοκαλλιεργειών στο πλαίσιο του Κανονισμού Ελέγχου Απορριμμάτων Ιχθυοκαλλιέργειας (2002) . Το Υπουργείο Περιβάλλοντος είναι υπεύθυνο για την έκδοση των εγκρίσεων βάσει αυτού του κανονισμού, οι οποίες πρέπει να ληφθούν για να μπορέσει να εφοδιαστεί μια τοποθεσία με ιχθύες. Οι επιχειρήσεις πρέπει επίσης να λαμβάνουν δείγματα και να αναφέρουν όπως

ορίζεται στον κανονισμό και να συμμορφώνονται με πρότυπα απόδοσης για χημικούς δείκτες στον πυθμένα της θάλασσας κάτω από την εγκατάσταση.

3.2.1.2.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Στον Καναδά, η ρύθμιση της πρόσβασης στη γη και το νερό για δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας είναι υπό την κοινή δικαιοδοσία των ομοσπονδιακών, επαρχιακών και τοπικών κυβερνήσεων. Όλες οι προτάσεις για πρόσβαση σε γη και ύδατα για δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας περνούν από διυπηρεσιακή διαδικασία, η οποία συντονίζεται σε επαρχιακό επίπεδο.

Το ομοσπονδιακό Υπουργείο Αλιείας και Ωκεανών του Καναδά (DFO) συντονίζεται με τα επαρχιακά υπουργεία για την ομοσπονδιακή αναθεώρηση της πρόσβασης στη γη και το νερό για μονάδες υδατοκαλλιέργειας και είναι υπεύθυνο για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τον Νόμο για την Αλιεία (1985).

Οι τοπικές κυβερνήσεις, όπως οι Περιφερειακές Περιφέρειες, στις επαρχίες έχουν επίσης την εξουσία να ρυθμίζουν την πρόσβαση στη γη και το νερό. Στη Βρετανική Κολομβία, οι περιφέρειες έχουν εξουσία βάσει του νόμου για την τοπική αυτοδιοίκηση (1996). Ο σχεδιασμός και οι κανονισμοί χρήσεων γης μπορούν να επηρεαστούν μέσω των Επίσημων Κοινοτικών Σχεδίων (OCPs) και των κανονισμών ζωνών, οι οποίοι επιτρέπουν τον έλεγχο συνθηκών όπως ο τύπος χρήσης και η πυκνότητα των δραστηριοτήτων (δηλαδή οι δομές καθώς και η κάλυψη). Τα OCP και οι κανονισμοί ζωνών πρέπει να περάσουν από διαδικασία κοινοτικής αναθεώρησης πριν από την έγκρισή τους.

Οι περιοχές γης που έχουν την ικανότητα και την καταλληλότητα να υποστηρίξουν την υδατοκαλλιέργεια μπορούν να προσδιοριστούν μέσω ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού

πόρων ή παράκτιων σχεδίων ειδικά για την υδατοκαλλιέργεια. Αυτές οι διαδικασίες σχεδιασμού περιλαμβάνουν σημαντική συμβολή της τοπικής κοινότητας και του τομέα για θαλάσσιες δραστηριότητες στην περιοχή.

Η Βρετανική Κολομβία έχει καθιερώσει συγκεκριμένα κριτήρια για τη χωροθέτηση μονάδων ιχθυοκαλλιέργειών. Σύμφωνα με τα κριτήρια, οι προτάσεις για νέες εκμεταλλεύσεις σολομού πρέπει να πληρούν ορισμένες απαιτήσεις και ελάχιστες αποστάσεις: Οι τοποθεσίες πρέπει να βρίσκονται τουλάχιστον σε μια ορισμένη απόσταση από τα καταφύγια των Πρώτων Εθνών (εκτός εάν ληφθεί η συναίνεση από το Πρώτο Έθνος), τα ρέματα που φέρουν σολομούς, τις περιοχές φωτοκίας ρέγκας, καθώς και οστρακοκαλλιέργειες που εκτίθενται σε ροή νερού από εκτροφή σολομού και τα οποία έχουν τακτική ή παραδοσιακή χρήση από τα Πρώτα Έθνη, την ψυχαγωγική ή εμπορική αλιεία. Οι νέες εκμεταλλεύσεις πρέπει επίσης να βρίσκονται σε συγκεκριμένη απόσταση μακριά από όλες τις εμπορικές δραστηριότητες καλλιέργειας οστρακοειδών, περιοχές "ευαίσθητου ενδιαφέροντος ιχθύων" και περιοχές που χρησιμοποιούνται εκτενώς από θαλάσσια θηλαστικά, όπως καθορίζεται από την DFO και την επαρχία. Τέλος, πρέπει να βρίσκονται μακριά από την άκρη του καναλιού προσέγγισης σε ένα μικρό λιμάνι, ομοσπονδιακή προβλήτα ή αποβάθρα, από καθορισμένα οικολογικά αποθέματα και μακριά από μια συγκεκριμένη οπτική γωνία από υπάρχοντα ομοσπονδιακά, επαρχιακά ή περιφερειακά πάρκα ή θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές. Οι τοποθεσίες πρέπει επίσης να συνάδουν με τους εγκεκριμένους κανονισμούς της τοπικής αυτοδιοίκησης για τον χωροταξικό σχεδιασμό και τη χωροταξία και να βρίσκονται σε συγκεκριμένη απόσταση από οποιαδήποτε υπάρχουσα τοποθεσία υδατοκαλλιέργειας ή σύμφωνα με τοπικό σχέδιο περιοχής ή σχέδιο διαχείρισης παράκτιας ζώνης.

Γενικά εκδίδεται μια αρχική άδεια επαγγέλματος διάρκειας 5 ετών για νέες τοποθεσίες

οστρακοειδών ή ιχθύων ώστε να επιτραπεί στον χειριστή να αποδείξει τη βιωσιμότητα της τοποθεσίας. Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί μια πενταετής άδεια επαγγέλματος για την εξουσιοδότηση πειραματικών τοποθεσιών υδατοκαλλιέργειας ή τοποθεσιών που περιλαμβάνουν νέες τεχνολογίες. Μία αντικατάσταση της αρχικής άδειας 5 ετών μπορεί να εξουσιοδοτηθεί εάν η εγκατάσταση είναι ακόμη υπό ανάπτυξη. Διαφορετικά, μια τυπική άδεια 20 ετών θα εκδίδεται γενικά μετά την αρχική άδεια ανάπτυξης.

3.2.1.2.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Ο Καναδικός νόμος περί περιβαλλοντικής αξιολόγησης (1992) (CEAA) και οι κανονισμοί του αποτελούν τη νομοθετική βάση για την ομοσπονδιακή πρακτική της περιβαλλοντικής αξιολόγησης. Σύμφωνα με την CEAA, η Transport Canada πρέπει να διενεργήσει περιβαλλοντική αξιολόγηση για ένα έργο θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας, μπορεί να χορηγηθεί έγκριση βάσει του νόμου περί προστασίας των πλεύσιμων υδάτων για την κατασκευή ή τοποθέτηση έργων σε πλεύσιμα ύδατα ή άδεια βάσει του νόμου για την αλιεία (1985) για τη διατάραξη ή καταστροφή του ενδιαιτήματος των ιχθύων.

Η CEAA προσδιορίζει τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση ενός έργου, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου, της δημόσιας διαβούλευσης και των μέτρων για τον μετριασμό των σημαντικών δυσμενών περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις ορίζονται συγκεκριμένα στο CEAA ως «κάθε αλλαγή που μπορεί να προκαλέσει το έργο στο περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε επίδρασης στην υγεία και στις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, στη φυσική και πολιτιστική κληρονομιά, στην τρέχουσα χρήση γης και πόρων για παραδοσιακούς σκοπούς από ιθαγενείς ή σε

οποιαδήποτε δομή, τοποθεσία ή πράγμα που έχει ιστορική, αρχαιολογική, παλαιοντολογική ή αρχιτεκτονική σημασία και οποιαδήποτε αλλαγή στο έργο που μπορεί να προκληθεί από το περιβάλλον, είτε οποιαδήποτε τέτοια αλλαγή συμβαίνει εντός είτε εκτός Καναδά».

Οι επαρχίες έχουν επίσης δικαιοδοσία για τις εκτιμήσεις περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την υδατοκαλλιέργεια. Στη Βρετανική Κολομβία, η υδατοκαλλιέργεια ρυθμίζεται βάσει του νόμου περί περιβαλλοντικής αξιολόγησης (2002) και του κανονισμού αναθεωρήσιμων έργων (2003). Ο νόμος ιδρύει Γραφείο Περιβαλλοντικής Εκτίμησης για τη διεξαγωγή αξιολογήσεων περιβαλλοντικών επιπτώσεων μεγάλων έργων που χαρακτηρίζονται ως «έργα με δυνατότητα επανεξέτασης» βάσει κανονισμού ή εκείνων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον σε συντονισμό με την ομοσπονδιακή διαδικασία αναθεώρησης. Στην ανασκόπηση της υδατοκαλλιέργειας σολομού του 1997, το Γραφείο Περιβαλλοντικής Αξιολόγησης της Βρετανικής Κολομβίας έκρινε ότι η υδατοκαλλιέργεια σολομού δεν ήταν έργο με δυνατότητα αναθεώρησης.

3.2.1.2.5 Νερό και απόβλητα

Η ρύθμιση των αποβλήτων εμπίπτει τόσο σε ομοσπονδιακές όσο και σε επαρχιακές αρμοδιότητες. Σε ομοσπονδιακό επίπεδο, οι επιπτώσεις των ιχθυοκαλλιεργειών στον βίοτοπο ρυθμίζονται από τον ομοσπονδιακό νόμο για την αλιεία (1985), ο οποίος απαγορεύει τη βλαβερή αλλοίωση, διαταραχή ή καταστροφή του οικοτόπου των ιχθύων και την εναπόθεση επιβλαβών ουσιών, εκτός εάν επιτρέπεται από το Υπουργείο Αλιείας και Ωκεανών ή του Περιβάλλοντος.

Στη Βρετανική Κολομβία, το Υπουργείο Περιβάλλοντος είναι υπεύθυνο για την ανάπτυξη και την επιβολή προτύπων για τα απόβλητα για τις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας. Διενεργεί ετήσια περιβαλλοντική παρακολούθηση και έλεγχο για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης της βιομηχανίας με τα πρότυπα και για την αξιολόγηση των επιπτώσεων στο θαλάσσιο οικοσύστημα.

Το Υπουργείο εισήγαγε τον Κανονισμό Ελέγχου Απορριμμάτων Ιχθυοκαλλιέργειας το 2002. Ο Κανονισμός ισχύει για όλες τις εκμεταλλεύσεις και περιλαμβάνει διατάξεις για καταγραφή, πρότυπα απόρριψης αποβλήτων, απαιτήσεις οικιακών λυμάτων, βέλτιστες πρακτικές διαχείρισης, παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων, αποκατάσταση, τέλη, αδικήματα και ποινές.

Ο κανονισμός απαιτεί από τους υπεύθυνους εκτροφής ιχθύων να εγγράφονται στο Υπουργείο και να παρέχουν ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες της εκμετάλλευσης. Οι υπεύθυνοι των εκμεταλλεύσεων καλούνται επίσης να διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα των οργανισμών του βυθού τηρώντας ένα πρότυπο χημικών ιζημάτων εντός της εκμετάλλευσης και ένα βιολογικό πρότυπο στην περίμετρο της μονάδας. Οι ειδικές χημικές συνθήκες και οι απαιτήσεις παρακολούθησης πρέπει να πληρούνται σε περίπτωση υπέρβασης διαφόρων χημικών επιπέδων κατά τη διάρκεια ενός κύκλου παραγωγής.

Οι υπεύθυνοι εκμεταλλεύσεων πρέπει επίσης να προετοιμάσουν και να εφαρμόσουν ένα σχέδιο βέλτιστων πρακτικών διαχείρισης για την επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

- Επίτευξη προτύπων απορριμμάτων.
- Συνεχής μείωση της απόρριψης και διαχείριση απορριμμάτων για την αποφυγή διαρροής.
- Αντιμετώπιση διαρροών και θνησιμότητας με έγκαιρο και κατάλληλο τρόπο.

- Τεχνικές εκτροφής για την αποτροπή της πρόσβασης στην άγρια ζωή και την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων στην άγρια ζωή.

Οι υπεύθυνοι εκμεταλλεύσεων πρέπει να εφαρμόζουν ένα πρόγραμμα παρακολούθησης με αποδεκτά πρωτόκολλα και συχνότητες για:

- Φυσικές παράμετροι, όπως ρεύματα.
- Δείγματα ιζημάτων.
- Βιολογική ανάλυση και ανάλυση ρύπων, συμπεριλαμβανομένων φυτοφαρμάκων και μετάλλων.

3.2.1.2.6 Μετακινήσεις ψαριών

Η μετακίνηση των ψαριών στον Καναδά ρυθμίζεται από τον Εθνικό Κώδικα Εισαγωγών και Μεταφορών Υδρόβιων Οργανισμών (2002) που αναπτύχθηκε σε συνεργασία με επαρχιακές, εδαφικές και ομοσπονδιακές κυβερνήσεις. Απαιτεί την υποβολή λεπτομερούς αίτησης στο επαρχιακό υπουργείο Υδατοκαλλιέργειας για κάθε εισαγωγή και μεταφορά υδρόβιου οργανισμού, συμπεριλαμβανομένης της φύσης του οργανισμού, της γεωγραφικής περιοχής της προτεινόμενης εισαγωγής και της πιθανής αλληλεπίδρασης με αυτόχθονα είδη.

Εκτός από τον Κώδικα, οι ομοσπονδιακοί κανονισμοί για την προστασία της υγείας των ψαριών (FHRP) βάσει του νόμου περί αλιείας (1985) ρυθμίζουν επίσης την κυκλοφορία των ιχθύων. Το FHRP έχει σχεδιαστεί για να ελαχιστοποιεί τον κίνδυνο εξάπλωσης μολυσματικών ασθενειών μέσω της επιθεώρησης των αποθεμάτων άγριων και ιχθύων ιχθυοκαλλιέργειας και να ελέγχει τη μετακίνηση μολυσμένων ιχθύων στον Καναδά ή/και

μεταξύ επαρχιών/εδαφών. Ισχύουν για ζωντανά και μη εκσπλαχνισμένα νεκρά εκτρεφόμενα ψάρια, αυγά καλλιεργημένων και άγριων ψαριών και προϊόντα νεκρών, μη εκσπλαχνισμένων εκτρεφόμενων ψαριών που προορίζονται να μετακινηθούν στον Καναδά ή πέρα από τα όρια της επαρχίας εντός του Καναδά. Σε περίπτωση παραβίασης του FHRP, ισχύουν κατάσχεση και άλλες εξουσίες του νόμου περί αλιείας (1985).

Σύμφωνα με το FHRP, πρέπει να εκδοθεί άδεια από το Υπουργείο Αλιείας και Ωκεανών του Καναδά για την εισαγωγή εκτρεφόμενων ιχθύων ή αυγών άγριων ιχθύων. Ένας επαρχιακός αρμόδιος για την υγεία των ιχθύων μπορεί να εκδώσει την απαιτούμενη άδεια κατόπιν αίτησης και λήψης πιστοποιητικού ότι τα ψάρια ή τα αυγά ψαριών είναι απαλλαγμένα από οποιαδήποτε ασθένεια ή παράγοντα ασθένειας. Ένας ολοκληρωμένος κατάλογος ασθενειών που εντοπίζονται σε ιχθύες περιλαμβάνεται στους κανονισμούς.

Προτού εκδοθεί πιστοποιητικό υγείας ιχθύων, μια υπάρχουσα εγκατάσταση με αυγά ή/και ψάρια άγνωστης κατάστασης παθογόνου πρέπει να υποβληθεί σε τέσσερις ικανοποιητικές επιθεωρήσεις σε διάστημα όχι μικρότερο των 18 μηνών. Οι επιθεωρήσεις πρέπει να διενεργούνται σε διαστήματα τουλάχιστον 90 ημερών και όχι άνω των 270 ημερών. Οι εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας που επιθυμούν να εξάγουν απολυμασμένα αυγά πρέπει να ελέγχονται μόνο για ιικούς παράγοντες.

Εάν μεταφερθούν αυγά ή ψάρια από άλλη πηγή, το πιστοποιητικό υγείας των ιχθύων για την εγκατάσταση παραλαβής θα αλλάξει ώστε να αντικατοπτρίζει την κατάσταση FHRP της πηγής. Η εγκατάσταση πρέπει να ξαναρχίσει το χρονοδιάγραμμα επιθεώρησης στην πρώτη επιθεώρηση και να πραγματοποιήσει τέσσερις επιθεωρήσεις για τουλάχιστον 18 μήνες, με τις επιθεωρήσεις να είναι τουλάχιστον 90 ή περισσότερες από 270 ημέρες μεταξύ τους, προτού εκδοθεί εκ νέου πιστοποιητικό υγείας ιχθύων.

3.2.1.2.7 Έλεγχος ασθενειών

Η διαχείριση της υγείας των ιχθύων ρυθμίζεται τόσο από την επαρχιακή όσο και από την ομοσπονδιακή νομοθεσία και τις πολιτικές. Οι φορείς εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι ενέργειες που λαμβάνουν για την πρόληψη, τον έλεγχο ή τη θεραπεία ασθενειών των ιχθύων είναι σύμφωνες με την ομοσπονδιακή και επαρχιακή νομοθεσία που ισχύει γενικά για τις ασθένειες των ζώων καθώς και με τη ειδική νομοθεσία που αντιμετωπίζει τις ασθένειες των ιχθύων.

Υπήρξαν διάφορες πρωτοβουλίες για την εναρμόνιση του ρυθμιστικού πλαισίου για την υγεία των ιχθύων στον Καναδά με τα διεθνή πρότυπα. Το 2005, δημιουργήθηκε το Εθνικό Πρόγραμμα Υγείας Υδάτινων Ζώων (NAAHP). Αυτό το πρόγραμμα έχει σχεδιαστεί για να πληροί τα διεθνή πρότυπα διαχείρισης της υγείας των υδρόβιων ζώων για την προστασία των канаδικών υδρόβιων πόρων (άγριων και εκτρεφόμενων) από σοβαρές μολυσματικές ασθένειες και για τη διατήρηση ανταγωνιστικής πρόσβασης στη διεθνή αγορά.

Το NAAHP έχει διαμορφωθεί σύμφωνα με το διεθνώς αναγνωρισμένο πρόγραμμα για την υγεία των χερσαίων ζώων του Καναδά και σε συμφωνία με τα υγειονομικά μέτρα του Κώδικα Υγείας Υδάτινων Ζώων του Παγκόσμιου Οργανισμού για την Υγεία των Ζώων (ΟΙΕ). Το NAAHP αποτελείται από τα ακόλουθα βασικά στοιχεία για τις αναφερόμενες ασθένειες ανησυχίας:

- Κατάλογος ασθενειών των υδρόβιων ζώων που πληρούν διεθνή και εθνικά κριτήρια για υποχρεωτική αναφορά.
- Νομοθεσία, κανονισμοί και πολιτικές.
- Επιτήρηση (έγκαιρη ανίχνευση), παρακολούθηση και αναφορά.

- Ζωνοποίηση (περιφερειοποίηση).
- Βάσεις δεδομένων ασθενειών.
- Εργαστηριακός διαγνωστικός έλεγχος και ανάπτυξη ικανοτήτων.
- Διασφάλιση Ποιότητας/Έλεγχος Ποιότητας.
- Επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη τεχνολογίας.
- Έλεγχοι εισαγωγής.
- Πιστοποίηση εξαγωγής.
- Διεθνείς σχέσεις (επιρροή στον καθορισμό προτύπων, εμπορικές διαπραγματεύσεις).
- Σχεδιασμός έκτακτης ανάγκης.
- Έλεγχος ασθενειών (πρότυπα περιορισμού και καραντίνα, ετοιμότητα και αντιμετώπιση ασθενειών κ.λπ.).
- Εκπαίδευση και κατάρτιση.
- Ανάλυση κινδύνου.
- Καλή μεταχείριση των ζώων.
- Τήρηση αρχείων (παρακολούθηση και ανίχνευση).
- Κώδικες πρακτικής.
- Πρόγραμμα Εκκολαπτηρίου.

Υπάρχουν επίσης διατάξεις για τον έλεγχο των ασθενειών βάσει της επαρχιακής νομοθεσίας. Στη Βρετανική Κολομβία, οι Κανονισμοί Επιθεώρησης Ιχθύων απαιτούν οι υπάλληλοι των εγκαταστάσεων επεξεργασίας ιχθύων να μην εργάζονται εάν πάσχουν από κάποια μεταδοτική ασθένεια, είναι φορείς οποιασδήποτε ασθένειας ή έχουν ανοιχτές βλάβες. Όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να πλένουν τα χέρια τους μετά από κάθε διακοπή στην εργασία και πρέπει να παρέχονται κατάλληλες εγκαταστάσεις για τέτοια. Όλα τα

αδιάβροχα ρούχα που φορούν οι εργαζόμενοι πρέπει να πλένονται μετά από κάθε βάρδια. Τα λύματα και τα υγρά απόβλητα από τις εργασίες πρέπει να απορρίπτονται με τρόπο απρόσιτο για τις μύγες και χωριστά από την παροχή νερού της εγκατάστασης.

Μετά από μια ανασκόπηση περιβαλλοντικής αξιολόγησης το 2001, η Βρετανική Κολομβία ανέπτυξε μια ευρεία πολιτική που έχει σχεδιαστεί για τη βελτίωση της παρακολούθησης και της θεραπείας της νόσου των ιχθύων και των θαλάσσιων ψειρών στην υδατοκαλλιέργεια. Απαιτούνται ολοκληρωμένα σχέδια διαχείρισης της υγείας των ιχθύων (FHMPs) για όλες τις εγκαταστάσεις ιχθυοκαλλιέργειας στην επαρχία από το 2004. Τα FHMPs αποτελούν βασικό συστατικό της προληπτικής προσέγγισης του πλαισίου πολιτικής για την υδατοκαλλιέργεια στη Βρετανική Κολομβία και χρησιμοποιούνται ως πρότυπο από άλλες χώρες στην ανάπτυξη των δικών τους προγραμμάτων διαχείρισης της υγείας των ιχθύων.

Τα Απαιτούμενα Στοιχεία ενός Σχεδίου Διαχείρισης της Υγείας των Ιχθύων του 2003 και το Εγχειρίδιο Πρακτικών Υγείας των Ιχθύων περιγράφουν λεπτομερώς τις απαιτήσεις διατήρησης αρχείων υγείας των ιχθύων, παρακολούθησης ασθενειών και μολύνσεων και εντοπισμού και διαχείρισης κινδύνων για την υγεία των ιχθύων, μεταξύ άλλων. Για να ελέγξουν τις πληροφορίες που παρέχουν τα ιχθυοτροφεία στα FHMP τους, οι ειδικοί στην υγεία των ιχθύων του υπουργείου ελέγχουν τα αρχεία των εταιρειών, διενεργούν τυχαίες επιτόπιες επιθεωρήσεις και δοκιμάζουν τα ψάρια για ασθένειες και θαλάσσιες ψείρες. Κάθε εκμετάλλευση που λειτουργεί ελέγχεται τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο για συμμόρφωση. Το πρότυπο FHMP ενημερώνεται επίσης ετησίως από τον κτηνίατρο υγείας των ιχθύων του υπουργείου.

3.2.1.2.8 Φάρμακα

Όλα τα κτηνιατρικά φάρμακα που χρησιμοποιούνται στην υδατοκαλλιέργεια πρέπει να έχουν άδεια σε ομοσπονδιακό επίπεδο από την Health Canada (Bureau of Veterinary Drugs), σύμφωνα με τον νόμο περί τροφίμων και φαρμάκων (1985). Το Πρόγραμμα Κτηνιατρικών Φαρμάκων του Health Canada είναι υπεύθυνο για τον καθορισμό των ανώτατων ορίων υπολειμμάτων (MRL), των διοικητικών ανώτατων ορίων υπολειμμάτων (AMRL) ή των ορίων υπολειμμάτων για αντιβιοτικά φάρμακα που χρησιμοποιούνται στην υδατοκαλλιέργεια. Τα ΑΟΚ δημοσιεύονται στους Κανονισμούς Τροφίμων και Φαρμάκων. Εάν βρεθούν επίπεδα υπολειμμάτων φαρμάκων που υπερβαίνουν αυτά τα όρια σε ψάρια που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, τα ψάρια θα θεωρούνται "ανθυγιεινά", σύμφωνα με τους Κανονισμούς Επιθεώρησης Ιχθύων. Οι δόσεις και οι χρόνοι απόσυρσης για τα κτηνιατρικά φάρμακα πρέπει να ακολουθούνται όπως υποδεικνύεται στην κτηνιατρική συνταγή ή, σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου δεν απαιτείται συνταγή, στη Σύνοψη των Φυλλαδίων για τα Συστατικά Φαρμάκου (CMIB) που δημοσιεύεται και διατηρείται από την Καναδική Υπηρεσία Επιθεώρησης Τροφίμων. Όταν ένα αντιπαρασιτικό προϊόν χορηγείται από το στόμα στα ψάρια, μέσω ζωοτροφών ή με άλλο τρόπο, θεωρείται ότι είναι φάρμακο και ρυθμίζεται από το νόμο για τα τρόφιμα και τα φάρμακα (1985). Όταν το ίδιο αντιπαρασιτικό εφαρμόζεται εξωτερικά στα ψάρια (δεν καταπίνεται) θεωρείται φυτοφάρμακο και ρυθμίζεται από τον νόμο για τα προϊόντα ελέγχου παρασίτων (2002). Ο Ρυθμιστικός Οργανισμός Διαχείρισης Παρασίτων στην Υγεία εγκρίνει ή χορηγεί άδειες έκτακτης απελευθέρωσης φυτοφαρμάκων βάσει του νόμου περί προϊόντων ελέγχου παρασίτων.

Η πώληση αδειοδοτημένων κτηνιατρικών φαρμάκων και φυτοφαρμάκων παρακολουθείται από τις επιμέρους επαρχίες. Στη Βρετανική Κολομβία, ο νόμος περί

Φαρμακοποιών, Φαρμακευτικών και Προγραμματισμού Φαρμάκων (1996) και ο Κανονισμός Κτηνιατρικών Φαρμακευτικών Ζωοτροφών παρέχει το ρυθμιστικό πλαίσιο για την παρακολούθηση της πώλησης χημικών και κτηνιατρικών φαρμάκων στην υδατοκαλλιέργεια.

Οι Κανονισμοί Υδατοκαλλιέργειας της Βρετανικής Κολομβίας (2002) περιέχουν συγκεκριμένους κανόνες για την εφαρμογή φαρμάκων στους ιχθύες. Κανένα φάρμακο δεν μπορεί να χορηγηθεί εκτός εάν έχουν τηρηθεί οι απαιτήσεις του νόμου για τα τρόφιμα και τα φάρμακα (1985) και τα φάρμακα συνταγογραφηθούν από κτηνίατρο. Πρέπει να τηρείται αρχείο για κάθε εισαγωγή φαρμάκου σε εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας.

3.2.1.2.9 Τροφές

Η Καναδική Υπηρεσία Επιθεώρησης Τροφίμων ρυθμίζει τη βιομηχανία ζωοτροφών στον Καναδά σε ομοσπονδιακό επίπεδο. Χρησιμοποιούνται αυστηρά κριτήρια επιλογής πρώτων υλών για την εξασφάλιση υψηλής ποιότητας. Όλα τα συστατικά που χρησιμοποιούνται στις ζωοτροφές υδατοκαλλιέργειας στον Καναδά πρέπει να έχουν εγκριθεί για χρήση σε ζωοτροφές από την Καναδική Υπηρεσία Επιθεώρησης Ζωοτροφών.

Υπό την εξουσία του ομοσπονδιακού νόμου περί ζωοτροφών (1985) και των κανονισμών, 1983, η Καναδική Υπηρεσία Επιθεώρησης Τροφίμων διαχειρίζεται ένα εθνικό πρόγραμμα ζωοτροφών για να επαληθεύσει ότι οι ζωοτροφές, συμπεριλαμβανομένων των ιχθυοτροφών, που παράγονται και πωλούνται στον Καναδά ή εισάγονται στον Καναδά είναι ασφαλείς και αποτελεσματικές και επισημαίνονται κατάλληλα. Οι ζωοτροφές πρέπει να καταχωρούνται από το εθνικό πρόγραμμα

ζωοτροφών για να διασφαλιστεί ότι πληρούνται τα πρότυπα ασφάλειας και ότι η επισήμανση πληροί τις κανονιστικές απαιτήσεις. Όλες οι ροές που εισάγονται στον Καναδά απαιτούν επίσης εγγραφή.

3.2.1.2.10 Ασφάλεια τροφίμων

Ο Καναδικός Οργανισμός Επιθεώρησης Τροφίμων που ιδρύθηκε βάσει του νόμου του Καναδικού Οργανισμού Επιθεώρησης Τροφίμων (1997) είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση του Νόμου για την Επιθεώρηση Ψαριών (1985) και των Κανονισμών και για τους Κανονισμούς Συσκευασίας και Επισήμανσης Καταναλωτών. Ο Καναδικός Οργανισμός Επιθεώρησης Τροφίμων συντονίζεται επίσης με το Υπουργείο Αλιείας και Ωκεανών και Περιβάλλοντος του Καναδά για την υγειονομική επίβλεψη της υδατοκαλλιέργειας οστρακοειδών στο πλαίσιο του Καναδικού Προγράμματος Εξυγίανσης Οστρακόδερμων.

Ο νόμος για την επιθεώρηση των ιχθύων (1985) προβλέπει τη δικαιοδοσία για όλα τα ψάρια και τα προϊόντα ψαριών που προορίζονται για εξαγωγή, ενδοεπαρχιακό εμπόριο ή εισαγωγή στον Καναδά. Έχει σχεδιαστεί για να επαληθεύει ότι τα ψάρια, τα προϊόντα ψαριών και τα θαλάσσια φυτά συλλέγονται, μεταφέρονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία υπό συνθήκες τέτοιες ώστε τα εμπορεύματα να πληρούν τα εθνικά και διεθνή πρότυπα υγιεινής, σύνθεσης, συσκευασίας και επισήμανσης.

Οι Κανονισμοί Επιθεώρησης Ιχθύων προβλέπουν ελάχιστα πρότυπα ποιότητας και ασφάλειας για την παραγωγή, το χειρισμό και την αποθήκευση αλιευτικών προϊόντων. Η ημέρα, ο μήνας, το έτος και η εγκατάσταση μεταποίησης πρέπει να επισημαίνονται με σαφήνεια σε κάθε εμπορευματοκιβώτιο μεταφοράς που μεταφέρει αλιευτικά προϊόντα, καθώς και τα χαρακτηριστικά του περιεχομένου του. Ομοίως, για την εισαγωγή

απαιτούνται λεπτομερείς πληροφορίες συσκευασίας σχετικά με το περιεχόμενο της αποστολής, την προέλευσή της και την ημερομηνία συσκευασίας της. Τόσο οι εξαγωγείς όσο και οι εισαγωγείς πρέπει να λάβουν άδεια. Κάθε εγκατάσταση που εμπλέκεται στη μεταποίηση ιχθύων πρέπει να υποβάλει αίτηση και να λάβει πιστοποίηση που να καταγράφει την εγκατάστασή της και να καθορίζει τις λειτουργίες που επιτρέπεται να εκτελεί.

Οι κανονισμοί για τις συσκευασίες και την επισήμανση θεσπίζουν επίσης απαιτήσεις επισήμανσης για τα αλιευτικά προϊόντα. Τα προϊόντα αυτά πρέπει να αναφέρουν σαφώς το συγκεκριμένο περιεχόμενο της συσκευασίας, συμπεριλαμβανομένης της κοινής ονομασίας του ψαριού, του καθαρού βάρους του περιεχομένου και όλων των συστατικών. Υπάρχουν επίσης αναλυτικές διατάξεις που σχετίζονται με κάθε συγκεκριμένο τύπο προϊόντος ψαριού.

Η νομική εξουσία για το Καναδικό Πρόγραμμα Υγιεινής Οστρακόδερμων παρέχεται από τον Νόμο για την Αλιεία (1985), τους Κανονισμούς για τη Διαχείριση Μολυσμένων Αλιείας, τον Νόμο για την Επιθεώρηση Ιχθύων (1985), τους Κανονισμούς Επιθεώρησης Ιχθύων και τη Διμερή Συμφωνία Καναδά - Ηνωμένων Πολιτειών για τα Οστρακόδερμα (1948). Στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος, το Τμήμα Ιχθύων, Θαλασσινών και Παραγωγής της Καναδικής Υπηρεσίας Επιθεώρησης Τροφίμων έχει την εξουσία να ρυθμίζει την εισαγωγή και την εξαγωγή, την επεξεργασία, τη συσκευασία, την επισήμανση, τη ναυτιλία, την πιστοποίηση, την αποθήκευση, την ανασυσκευασία οστρακοειδών για προστασία από μόλυνση και υποβάθμιση της ποιότητας του προϊόντος, για τη διατήρηση της ταυτότητας της πηγής και της παρτίδας.

Ο Οργανισμός μπορεί να αναστείλει τις εργασίες ή να αποπιστοποιήσει τους μεταποιητές οστρακοειδών με βάση απαράδεκτες συνθήκες λειτουργίας και υγιεινής. Ο Οργανισμός

ρυθμίζει επίσης την απομάκρυνση του αποθέματος κελύφους, επαληθεύει την ποιότητα του προϊόντος και την αποτελεσματικότητα του καθαρισμού και διατηρεί αρχεία παραγωγής και ποιότητας προϊόντων. Επιπλέον, ο Οργανισμός αξιολογεί εργαστήρια που εκτελούν αναλύσεις οστρακοειδών σύμφωνα με τις απαιτήσεις του CSSP και διατηρεί ένα πρόγραμμα επιτήρησης βιοτοξινών στις περιοχές καλλιέργειας οστρακοειδών για την υποστήριξη των δραστηριοτήτων του Υπουργείου Αλιείας και Ωκεανών και του Καναδικού Οργανισμού Επιθεώρησης Τροφίμων.

Οι επιθεωρητές έχουν την εξουσία να επιθεωρούν οποιαδήποτε εγκατάσταση αποθήκευσης ή μεταφοράς ψαριών και να λαμβάνουν δείγματα. Κανένα άτομο δεν πρέπει να εμποδίσει έναν επιθεωρητή. Εάν ο επιθεωρητής πιστεύει εύλογα ότι υπήρξε παραβίαση του Νόμου ή των Κανονισμών, μπορεί να κατασχέσει όλα τα προϊόντα και τα δοχεία ψαριών. Τα ψάρια πρέπει να συσκευάζονται σε νέα, καθαρά, υγιή δοχεία. Απαιτούνται άδειες για τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας τροφίμων. Οι Κανονισμοί καθορίζουν επίσης απαιτήσεις επισήμανσης για τα ψάρια και τα προϊόντα ψαριών, οι οποίες περιλαμβάνουν την κοινή ονομασία του προϊόντος, τα συστατικά και την πηγή της συσκευασίας ή/και της μεταποίησης. Οι Κανονισμοί περιέχουν επίσης κατασκευαστικές απαιτήσεις για εγκαταστάσεις επεξεργασίας και συσκευασίας ψαριών, οι οποίες περιλαμβάνουν δάπεδα από σκυρόδεμα με κλίση για αποστράγγιση, πλενόμενους λείους τοίχους, επαρκείς εγκαταστάσεις αποστράγγισης και συστήματα εξαερισμού. Ο κανονισμός για την υδατοκαλλιέργεια απαιτεί επίσης όλα τα εκτρεφόμενα ψάρια να υποβάλλονται σε επεξεργασία σε ομοσπονδιακά εγγεγραμμένη εγκατάσταση επεξεργασίας, εκτός εάν προβλέπεται εξαίρεση. Το μεγαλύτερο μέρος του προϊόντος (σολομός) προορίζεται για εξαγωγή, επομένως υπόκειται σε αυτήν την απαίτηση και ομοσπονδιακά.

3.2.1.3 Χιλή³

3.2.1.3.1 Γενικά

Το σύστημα αδειοδότησης για τη δημιουργία εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας ρυθμίζεται από το Γενικό Νόμο για την Αλιεία και την Υδατοκαλλιέργεια. Ο νόμος προσδιορίζει τρεις κατηγορίες παραχωρήσεων και αδειών για την υδατοκαλλιέργεια: παραλία (playa), παράκτιες περιοχές (terrenos de playa); οικόπεδα με στήλη νερού και βυθό (porción de agua y fondo, y de rocas). Δεν γίνεται διάκριση όσον αφορά τις διαφορετικές τεχνικές υδατοκαλλιέργειας. Ωστόσο, ο νόμος διασφαλίζει την προστασία της θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας απαγορεύοντας ή περιορίζοντας τη σύλληψη μεταναστευτικών ειδών σε ορισμένες περιοχές κατά τη μετανάστευση φωτοκίας.

3.2.1.3.2 Σύστημα αδειοδότησης

Δεν απαιτείται άδεια ή παραχώρηση για δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας που εκτελούνται εξ ολοκλήρου σε ιδιωτική ιδιοκτησία, ακόμη και όταν χρησιμοποιούνται εσωτερικά ή θαλάσσια ύδατα, υπό την προϋπόθεση ότι χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τους αντίστοιχους κανονισμούς.

Μόνο άτομα Χιλιανής υπηκοότητας ή αλλοδαποί με μόνιμη κατοικία στη χώρα και

³ FAO (2022) Chile. Text by D'Andrea, A.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/cl/en?lang=en>

Χιλιάνα νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Χιλής, μπορούν να υποβάλουν αίτηση για παραχωρήσεις και άδειες υδατοκαλλιέργειας. Η παραχώρηση ή η αδειοδότηση παρέχει το δικαίωμα εγκατάστασης δραστηριότητας υδατοκαλλιέργειας σε μια συγκεκριμένη περιοχή και μπορεί να αφορά είτε ένα μεμονωμένο είδος είτε μια ομάδα ειδών.

Οι διαχειριστές ιχθυογεννητικών σταθμών και συσκευαστηρίων πρέπει επίσης να λάβουν άδεια σύμφωνα με το Νόμο για την Αλιεία και την Υδατοκαλλιέργεια. Επιπλέον, πρέπει να πληρούν ορισμένες υγειονομικές και περιβαλλοντικές προϋποθέσεις και να τηρούν ορισμένες πρακτικές για τον έλεγχο των ασθενειών και την προστασία του περιβάλλοντος.

Διαδικασία χορήγησης:

Οι παραχωρήσεις υδατοκαλλιέργειας χορηγούνται από το Υπουργείο Άμυνας και παρέχουν το δικαίωμα χρήσης και ωφελημάτων από κρατική περιουσία (θαλάσσιες παραλίες, δημόσιες παράκτιες περιοχές, κ.ο.κ.) αορίστου χρόνου επιτρέποντας στον ανάδοχο να ιδρύσει εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας.

Οι άδειες υδατοκαλλιέργειας χορηγούνται από τη Γραμματεία Αλιείας και παρέχουν αόριστο δικαίωμα χρήσης για σκοπούς υδατοκαλλιέργειας, σε ρέματα και υδάτινες εκτάσεις που δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Άμυνας και έχουν ταξινομηθεί ως κατάλληλα για ανάπτυξη υδατοκαλλιέργειας .

Οι αιτήσεις για παραχωρήσεις και άδειες υδατοκαλλιέργειας πρέπει να υποβάλλονται στη Γραμματεία Αλιείας. Οι υποψήφιοι πρέπει να προσκομίσουν μία τεχνική έκθεση, μαζί με τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από τους κανονισμούς. Η Γραμματεία επαληθεύει την απουσία προηγούμενης παραχώρησης ή άδειας που επηρεάζει την ίδια περιοχή,

καθώς και τη συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος. Ειδικότερα, η έγκριση μιας αίτησης εξαρτάται από τη συμμόρφωση του έργου με τις απαιτήσεις που έχει θεσπίσει το Υπουργείο Οικονομίας, όπως τα περιβαλλοντικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να διασφαλιστεί ότι η ανάπτυξη των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας δεν υπερβαίνει τα όρια φέρουσας ικανότητας ή το μέγιστο μέγεθος των περιοχών υδατοκαλλιέργειας. Ο Περιβαλλοντικός Κανονισμός για την Υδατοκαλλιέργεια απαιτεί την εκπόνηση μελέτης, για τον προκαταρκτικό χαρακτηρισμό της περιοχής (CPS) και συγκεκριμένα για τον προσδιορισμό των φυσικών, βιολογικών και χημικών παραμέτρων και μεταβλητών της περιοχής του έργου. Το CPS πρέπει να κατατεθεί στη Γραμματεία Αλιείας και ο νόμος ορίζει επίσης ότι η εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας πρέπει να παρέχει «περιβαλλοντικές πληροφορίες» συμπεριλαμβανομένου του συστήματος παραγωγής και των προβλεπόμενων ετήσιων παραγωγών.

Σύμφωνα με τον Γενικό Νόμο για το Περιβάλλον η διεξαγωγή της υδατοκαλλιέργειας υπόκειται επίσης σε ΜΠΕ. Ως εκ τούτου, οι άδειες και οι παραχωρήσεις (που θεωρούνται περιβαλλοντικές άδειες) εκδίδονται μέσω του Συστήματος ΜΠΕ (βλ. § για ΜΠΕ παρακάτω).

Κατά τη διεκπεραίωση μιας αίτησης, η Γραμματεία Αλιείας πρέπει είτε να εκδώσει την άδεια είτε, εντός 30 ημερών, να παραπέμψει την τεκμηρίωση σχετικά με τις αιτήσεις παραχώρησης στην Γραμματεία Θαλάσσιων Υποθέσεων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για τη λήψη τελικής απόφασης, εντός των επόμενων 90 ημερών. Μετά την απόκτηση της παραχώρησης ή της εξουσιοδότησης, εντός 45 ημερών πραγματοποιείτε η δημοσίευση της απόφασης. Ο αιτών έχει επίσης τρεις μήνες για να ζητήσει την πραγματική παράδοση της άδειας/παραχώρησης στη Ναυτική Αρχή. Η επίσημη παράδοση της άδειας/παραχώρησης πραγματοποιείται μόλις καταβληθεί το τέλος για την

παραχώρηση. Ο Νόμος για την Αλιεία και τις Υδατοκαλλιέργειες προβλέπει την καταβολή ετήσιου τέλους για τους κατόχους παραχώρησης ή αδειών υδατοκαλλιέργειας.

Διαχείριση τίτλων:

Οι κάτοχοι παραχώρησης και άδειας έχουν το δικαίωμα να εκτελούν εργασίες για τη βελτίωση των δομών των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας κατόπιν έκδοσης άδειας της αρμόδιας αρχής. Μπορούν επίσης να υποβάλουν αίτηση για τροποποιήσεις του πεδίου εφαρμογής ώστε να συμπεριληφθούν ένα ή περισσότερα πρόσθετα είδη στη Γραμματεία Θαλάσσιων Υποθέσεων και στη Γραμματεία Αλιείας αντίστοιχα.

Όλες οι παραχωρήσεις και άδειες υδατοκαλλιέργειας, καθώς και τυχόν μεταγενέστερες τροποποιήσεις τους, πρέπει να καταχωρούνται στο Εθνικό Μητρώο Υδατοκαλλιέργειας πριν από την έναρξη λειτουργίας. Το Μητρώο τηρείται από την Εθνική Υπηρεσία Αλιείας.

Κατά γενικό κανόνα, ο κάτοχος άδειας πρέπει να αρχίσει τη δραστηριότητα εντός ενός έτους από την επίσημη παράδοση του τίτλου. Ο κάτοχος της άδειας μπορεί να διακόψει τις εργασίες για περίοδο δύο συνεχόμενων ετών, με πιθανή παράταση έως και 4 έτη. Επιπλέον, μια παραχώρηση ή άδεια μπορεί να μεταβιβαστεί ή να μισθωθεί με προηγούμενη άδεια της Γραμματείας Θαλάσσιων Υποθέσεων ή της Γραμματείας Αλιείας εάν ο κάτοχος της παραχώρησης ή της άδειας εκμεταλλεύεται την έκταση για τουλάχιστον τρία συνεχόμενα έτη· και εάν έχουν παρέλθει έξι χρόνια από την επίσημη παράδοση του τίτλου.

Ωστόσο, μετά την τροποποίηση του νόμου περί αλιείας και υδατοκαλλιέργειας το 2005, οι αιτούντες μπορούν να επιλέξουν να υπαχθούν σε ειδικό καθεστώς καταβάλλοντας τέλος κατά την υποβολή της αίτησης. Το ειδικό καθεστώς δίνει στον αιτούντα το

δικαίωμα για μεταβίβαση, πώληση ή με άλλο τρόπο διάθεση της άδειας υδατοκαλλιέργειας με προηγούμενη άδεια της Γραμματείας Θαλάσσιων Υποθέσεων ή της Γραμματείας Αλιείας.

3.2.1.3.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Οι καθορισμένες περιοχές για την ίδρυση δραστηριοτήτων Υδατοκαλλιέργειας) δηλώνονται με Υπουργική Απόφαση, όπως απαιτείται από τον Νόμο για την Αλιεία και την Υδατοκαλλιέργεια. Υπάρχουν διάφορα διατάγματα που δηλώνουν τις καθορισμένες περιοχές για την ίδρυση Εγκαταστάσεων Υδατοκαλλιέργειας και μόνο αυτές είναι επιλέξιμες.

Η χορήγηση αδειών χρήσης νερού ρυθμίζεται από τον Κώδικα Υδάτων, ο οποίος αναγνωρίζει τρία είδη χρήσης νερού: συνεχή (24 ώρες το 24ωρο), ασυνεχή και εναλλασσόμενη (κοινή χρήση μεταξύ δύο ή περισσότερων χρηστών). Αρμόδια αρχή είναι το Γενικό Τμήμα Υδάτων του Υπουργείου Δημοσίων Έργων.

Ο Γενικός Νόμος για το Περιβάλλον θεσπίζει ένα Εθνικό Σύστημα Άγριων Προστατευόμενων Περιοχών, το οποίο περιλαμβάνει θαλάσσια πάρκα και καταφύγια. Ομοίως, ενθαρρύνει τη δημιουργία ιδιωτικών προστατευόμενων περιοχών άγριας φύσης. Κάθε υδάτινο σώμα (θάλασσα, λίμνες, ποτάμια, λιμνοθάλασσες, έλη, κ.λπ.) και παραλία που βρίσκεται σε προστατευόμενη περιοχή θεωρείται μέρος αυτής της περιοχής.

3.2.1.3.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Η διεξαγωγή της υδατοκαλλιέργειας υπόκειται σε Εκτίμηση Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Το Σύστημα ΜΠΕ διαχειρίζεται η Περιφερειακή ή Εθνική Επιτροπή Περιβάλλοντος. Οι αιτήσεις υποβάλλονται είτε στην Περιφερειακή Επιτροπή είτε στην Εκτελεστική Επιτροπή της Εθνικής Επιτροπής, ανάλογα με το εάν οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις εντοπίζονται σε μία ή περισσότερες περιοχές. Μετά την έγκριση της Μελέτης χορηγείται η περιβαλλοντική άδεια.

Ο κανονισμός για το σύστημα ΜΠΕ (Reglamento del Sistema de Evaluación de Impacto Ambiental) (1997), όπως τροποποιήθηκε το 2001, περιλαμβάνει άδειες και παραχωρήσεις για τη διεξαγωγή υδατοκαλλιέργειας μεταξύ τομεακών περιβαλλοντικών αδειών δηλαδή που εκδίδονται από την αρμόδια στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας αρχή. Σε περίπτωση που αυτή η άδεια ή η παραχώρηση δεν εκδοθεί εντός της προθεσμίας για την έγκριση ή άρνηση της Μελέτης ή της Δήλωσης ΜΠΕ, η αρμόδια Περιβαλλοντική Επιτροπή θα ζητήσει από την αρμόδια αρχή (δηλαδή το Υπουργείο Οικονομίας για τις άδειες υδατοκαλλιέργειας και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για τις παραχωρήσεις υδατοκαλλιέργειας) να το πράξει εντός των επόμενων 30 ημερών.

Όταν ένα έργο ή μια δραστηριότητα που υπόκειται στο Σύστημα ΜΠΕ είναι επίσης πιθανό να προκαλέσει μία από τις επιπτώσεις που αναφέρονται παρακάτω, απαιτείται Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Διαφορετικά, αρκεί Δήλωση Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

- 1) Κίνδυνοι για την υγεία των ανθρώπων, που προκαλούνται από την ποσότητα των αποβλήτων.
- 2) Σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στην ποσότητα και την ποιότητα των φυσικών

πόρων, συμπεριλαμβανομένου του εδάφους, του νερού και του αέρα.

- 3) Επανεγκατάσταση ανθρώπινων κοινοτήτων ή σημαντική αλλαγή του συστήματος ζωής και των εθίμων μιας ανθρώπινης ομάδας.
- 4) Τοποθεσία κοντά σε ανθρώπινους οικισμούς, προστατευόμενες περιοχές ή πόρους που ενδέχεται να επηρεαστούν.
- 5) Σημαντική αλλαγή, ως προς το μέγεθος ή τη διάρκεια, της παραδοσιακής ή τουριστικής αξίας μιας περιοχής.
- 6) Αλλαγή μνημείων, χώρων ανθρωπολογικού, αρχαιολογικού ή ιστορικού ενδιαφέροντος και γενικά αυτών που αποτελούν την πολιτιστική κληρονομιά.

Ο Κανονισμός για το Σύστημα ΜΠΕ παρέχει λεπτομερή κατάλογο του περιεχομένου των Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, ο οποίος πρέπει να περιλαμβάνει μεταξύ άλλων τα ακόλουθα στοιχεία: περιγραφή του έργου, σχέδιο συμμόρφωσης με τη σχετική περιβαλλοντική νομοθεσία· εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών κινδύνων, σχέδιο μετριασμού, αποκατάστασης ή/και αποζημίωσης· και σχέδιο παρακολούθησης των κύριων περιβαλλοντικών μεταβλητών για τις οποίες απαιτείται η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Η αρμόδια Επιτροπή πρέπει να εγκρίνει ή να απορρίψει τη Μελέτη εντός 120 ημερών από την υποβολή της αίτησης (με αναβολή για 60 επιπλέον ημέρες υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις). Ωστόσο, μια προσωρινή εξουσιοδότηση για την έναρξη του έργου ή της δραστηριότητας μπορεί να εκδοθεί με την εγγραφή ενός ασφαλιστηρίου συμβολαίου που καλύπτει τον κίνδυνο περιβαλλοντικής ζημίας. Για τη διασφάλιση της συμμετοχής της κοινότητας στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, η Επιτροπή δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα περίληψη της Μελέτης, εντός 10 ημερών από την υποβολή της αίτησης. Εντός

των επόμενων 60 ημερών, οι ενώσεις πολιτών και φυσικά πρόσωπα μπορούν να εκφράσουν τη γνώμη τους επ' αυτού.

Η δήλωση περιβαλλοντικών επιπτώσεων περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα: είδος έργου ή δραστηριότητας, περιγραφή του έργου ή της δραστηριότητας που πρόκειται να πραγματοποιηθεί ή των τροποποιήσεων που πρόκειται να εισαχθούν, ένδειξη των απαραίτητων στοιχείων για να καθοριστεί εάν οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις είναι σύμφωνες με τη σχετική νομοθεσία και δεν απαιτείται μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων και περιγραφή των περιβαλλοντικών υποχρεώσεων που ανέλαβε οικειοθελώς ο διαχειριστής του έργου. Η αρμόδια Επιτροπή πρέπει να εγκρίνει ή να απορρίψει τη Δήλωση εντός 60 ημερών από την υποβολή της αίτησης.

Κάθε μήνα, οι Εθνικές και Περιφερειακές Περιβαλλοντικές Επιτροπές δημοσιεύουν, στην Επίσημη Εφημερίδα και σε εθνική ή περιφερειακή περιοδική έκδοση, κατάλογο όλων των Δηλώσεων και Μελετών που υποβλήθηκαν τον προηγούμενο μήνα, αναφέροντας το όνομα του αιτούντος, του έργου, τοποθεσία και το είδος της δραστηριότητας. Τόσο για τις Μελέτες όσο και για τις Δηλώσεις, όλες οι διοικήσεις που συμμετέχουν στη διαδικασία ΜΠΕ εγκρίνουν την τελική τεχνική έκθεση, που θα συνταχθεί από την αρμόδια Επιτροπή.

3.2.1.3.5 Νερό και απόβλητα

Η Υγειονομική Υπηρεσία του Γενικού Τμήματος Υδάτων του Υπουργείου Δημοσίων Έργων είναι υπεύθυνη για τη θέσπιση προτύπων ποιότητας του νερού για διάφορες χρήσεις, συμπεριλαμβανομένης της υδατοκαλλιέργειας.

Όσον αφορά την απόρριψη αποβλήτων, ο Γενικός Νόμος για το Περιβάλλον ορίζει ότι

οι Κανόνες που καθορίζουν τη μέγιστη επιτρεπόμενη ποσότητα ρύπων στα απόβλητα εκδίδονται από τη Γενική Γραμματεία του Υπουργείου Προεδρίας. Επιπλέον, ο Κανονισμός για τον έλεγχο της ρύπανσης των υδάτων προβλέπει ότι κάθε εγκατάσταση που παράγει απόβλητα πρέπει να απορρίπτεται στα εθνικά ύδατα (ρύπανση που προέρχεται από χερσαίες πηγές σε αντίθεση με τα απόβλητα που προέρχονται από πλοία) υποβάλλουν αίτηση για άδεια στο Γενικό Τμήμα για τη Ναυτική Επικράτεια και την Εμπορική Ναυτιλία.

Σύμφωνα με το διάταγμα Ν° 397 καθορίζονται μέτρα που εμποδίζουν την απόρριψη στερεών και υγρών αποβλήτων που προέρχονται από δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων αίματος και υγρών ιχθύων, χημικών ουσιών, λάσπης και γενικά οποιουδήποτε υλικού ή ουσίας οποιασδήποτε προέλευσης που μπορεί να επηρεάσει τον πυθμένα της θάλασσας, τη στήλη νερού ή τις παραλίες.

3.2.1.3.6 Μετακινήσεις ιχθύων

Σύμφωνα με τον Γενικό Νόμο περί Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας και τους Κανονισμούς του, η εισαγωγή οποιουδήποτε ζώντος υδρόβιου είδους στη χώρα υπόκειται στην υποβολή υγειονομικών πιστοποιητικών - καθώς και άλλων εγγράφων που απαιτούνται με διάταγμα του Υπουργείου Οικονομίας - στην Εθνική Τελωνειακή Υπηρεσία. Τα πιστοποιητικά που δηλώνουν ότι τα προς εισαγωγή δείγματα είναι υγιή και πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στα σχετικά διατάγματα, πρέπει να εκδίδονται από τις επίσημες αρχές της χώρας προέλευσης και να εγκρίνονται από την Εθνική Υπηρεσία Αλιείας. Όσον αφορά ορισμένες ειδικές ασθένειες που αναφέρονται στα διατάγματα του Υπουργείου, η Γραμματεία μπορεί να ζητήσει την έκδοση

συμπληρωματικών πιστοποιητικών υγείας.

Η πρώτη εισαγωγή είδους στη χώρα υπόκειται σε έγκριση της Γραμματείας, η οποία θα εκδοθεί ή θα απορριφθεί εντός 60 ημερών από την υποβολή της αίτησης. Η Γραμματεία μπορεί να απαιτήσει από τους αιτούντες τη διεξαγωγή μελέτης υγείας σχετικά με τις πιθανές επιπτώσεις στο περιβάλλον που μπορεί να έχει η εισαγωγή ενός νέου υδρόβιου είδους πάνω από ένα έτος το πολύ (με δυνατότητα ανανέωσης μόνο μία φορά), προκειμένου να εντοπιστεί η παρουσία ασθενειών ή την υποβάθμιση του περιβάλλοντος και να διενεργήσει τη σχετική αξιολόγηση. Για το σκοπό αυτό μπορεί να επιτραπεί περιορισμένη εισαγωγή των σχετικών ειδών.

Όσον αφορά τόσο την πρώτη εισαγωγή όσο και την εισαγωγή επιτρεπόμενων ειδών, ο εισαγωγέας πρέπει να κοινοποιήσει τις απαιτούμενες πληροφορίες στην Εθνική Υπηρεσία Αλιείας (σημείο εισόδου και γραφεία τελικού προορισμού), τουλάχιστον 72 ώρες πριν από την άφιξη στη χώρα.

Ο κανονισμός για τα μέτρα για την προστασία, τον έλεγχο και την εξάλειψη των ασθενειών υψηλού κινδύνου των ζώντων υδρόβιων ειδών περιγράφει πρόσθετες διαδικασίες για την εισαγωγή τους – όπως πιστοποίηση, απολύμανση κ.λπ. – προκειμένου να αποφευχθεί η εισαγωγή ασθενειών υψηλού κινδύνου στη χώρα. Επιπλέον, προβλέπεται περίοδος καραντίνας 15 ημερών για την εισαγωγή καλλωπιστικών ειδών.

Ο Κανονισμός καθορίζει επίσης τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις μεταφοράς ζώντων ειδών εντός της χώρας. Η μεταφορά υλικού υψηλού κινδύνου υπόκειται στην άδεια της Εθνικής Υπηρεσίας Αλιείας. Τέλος, η εξαγωγή προϊόντων της Χιλής υπόκειται μόνο στα πρότυπα ποιότητας που επιβάλλει η χώρα προορισμού.

3.2.1.3.7 Έλεγχος ασθενειών

Ο έλεγχος των ασθενειών των ιχθύων ρυθμίζεται από το Γενικό Νόμο για την Αλιεία και Υδατοκαλλιέργεια και τους Κανονισμούς του, και ειδικότερα από τον Κανονισμό για τις Ασθένειες Υψηλού Κινδύνου των Ζωντανών Υδρόβιων Ειδών, που εκδίδεται από το Υπουργείο Οικονομίας.

Όπως προαναφέρθηκε, απαιτούνται υγειονομικά πιστοποιητικά τόσο για την πρώτη εισαγωγή όσο και για την εισαγωγή εγκεκριμένων ζώντων υδρόβιων ειδών στη χώρα. Οι Κανονισμοί εξετάζουν επίσης τα χαρακτηριστικά της Μονάδας Απομόνωσης και τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται όταν απαιτούνται συμπληρωματικά πιστοποιητικά ή μελέτες, πριν από την πρώτη εισαγωγή δείγματος.

Όπως ορίζεται στον Κανονισμό, η Γραμματεία Αλιείας συντάσσει ταξινόμηση των ασθενειών υψηλού κινδύνου, σε ετήσια βάση, σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια: μολυσματικότητα, ποσοστό μολυσμένων δειγμάτων, εξάπλωση ή οικονομική επίπτωση στη χώρα. Για κάθε είδος (ιχθύες, μαλάκια και μαλακόστρακα), συντάσσονται δύο κατάλογοι – Ο κατάλογος 1 περιέχει τις ασθένειες που υπόκεινται σε υποχρεωτική δήλωση στον ΟΙΕ (Διεθνής Οργανισμός Υγείας των Ζώων - Office International des Epizooties), εκείνες που έχουν ανιχνευθεί στη χώρα για την πρώτη φορά, ή εκείνα με περιορισμένη διανομή. Ο κατάλογος 2 περιλαμβάνει τις υπόλοιπες ασθένειες που θεωρούνται σημαντικές από τον ΟΙΕ ή αυτές που παρουσιάζουν ευρεία γεωγραφική εξάπλωση στην εθνική.

Ο εν λόγω Κανονισμός περιγράφει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται σε περίπτωση ασθένειας άγνωστης προέλευσης ή σε περίπτωση δικαιολογημένης υποψίας για μία από τις ασθένειες που περιλαμβάνονται στον Κατάλογο 1. Ο Διευθυντής της

εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας γνωστοποιεί την νόσο στην Εθνική Υπηρεσία Αλιείας, που λαμβάνει ένα ή περισσότερα μέτρα, έως ότου επιβεβαιωθεί ή διαγνυσθεί επίσημα η ασθένεια.

Η Υπηρεσία συντάσσει γενικά και ειδικά προγράμματα υγείας, που αφορούν αντίστοιχα τα υγειονομικά μέτρα για κάθε είδος και την επιτήρηση, έλεγχο και εκρίζωση ασθενειών υψηλού κινδύνου. Η Υπηρεσία υποβάλλει εξαμηνιαία έκθεση με βάση τα αποτελέσματα των συγκεκριμένων προγραμμάτων υγείας στη Γραμματεία και καταρτίζει ανάλογο χωροταξικό σχέδιο: ελεύθερη ζώνη, ζώνη επιτήρησης και μολυσμένη ζώνη. Δεν επιτρέπεται η μεταφορά ειδών από ζώνη επιτήρησης ή μολυσμένης ζώνης σε ελεύθερη ζώνη. Στη συνέχεια, ο κανονισμός ορίζει τις απαιτήσεις για τη συντήρηση και λειτουργία εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας, πειραματικών κέντρων και μονάδων επεξεργασίας, καθώς και για την παραγωγή ιχθυδίων, την εισαγωγή ζώντων υδρόβιων ειδών και τη μεταφορά υδρόβιων ειδών εντός της χώρας.

Δεδομένης της σημασίας της βιομηχανίας εκτροφής σολομού στη χώρα, ορισμένοι ειδικοί κανονισμοί και εθελοντικοί κανόνες έχουν συμφωνηθεί εντός της βιομηχανίας και μεταξύ της βιομηχανίας και της κυβέρνησης (Εθνική Υπηρεσία Αλιείας-SERNAPESCA). Παραδείγματα από αυτά περιλαμβάνουν το Σύστημα Περιβαλλοντικής Παρακολούθησης (Sistema de Monitoreo Ambiental) από το 1989, τη Συμφωνία Καθαρής Παραγωγής (Acuerdos de Producción Limpia) που υπογράφηκε το 2002, Codes of Better Management Practices, Συστήματα Πιστοποίησης όπως ISO (9001, 14000) και OHSAS.

3.2.1.3.8 Φάρμακα

Η Υπηρεσία Γεωργίας και Κτηνοτροφίας του Υπουργείου Γεωργίας είναι γενικά αρμόδια για την επιθεώρηση και τον υγειονομικό έλεγχο των κτηνιατρικών φαρμάκων και τηρεί το Εθνικό Κτηνιατρικό Μητρώο Φαρμάκων.

Η παραγωγή, διατήρηση, πώληση, εισαγωγή/εξαγωγή κτηνιατρικών φαρμάκων, καθώς και η χρήση πειραματικών φαρμάκων καλύπτονται από τον κανονισμό για τα κτηνιατρικά φάρμακα που εφαρμόζει τον Νόμο για την Υγεία και Προστασία των Ζώων και τον νόμο περί Γεωργίας και Κτηνοτροφίας. Επιπλέον, ο κανονισμός για τη βιοασφάλεια προβλέπει πρόσθετα μέτρα για την καταχώριση, τη δοκιμή, την παραγωγή, την εισαγωγή, τη συνταγή και την πώληση κτηνιατρικών προϊόντων που περιέχουν ΓΤΟ. Σε κανέναν από τους παραπάνω κανονισμούς δεν υπάρχει συγκεκριμένη αναφορά σε σχέση με τη χρήση ναρκωτικών για σκοπούς υδατοκαλλιέργειας.

Αρκετά ψηφίσματα θεσπίζουν περιορισμούς ή απαγορεύσεις για φάρμακα που περιέχουν συγκεκριμένες ουσίες, όπως κεταμίνη ή παράγωγα νιτροφουρανίου. Ωστόσο, τέτοια φάρμακα δεν είναι ειδικά για την υδατοκαλλιέργεια.

3.2.1.3.9 Τροφές

Οι ιχθύες ή τα θαλασσινά δεν αναφέρονται στους κανονισμούς που αφορούν τις ζωοτροφές. Ο κανονισμός για τον υγειονομικό έλεγχο για την εισαγωγή τροφών και βιολογικών προϊόντων που χρησιμοποιούνται για σκοπούς υδατοκαλλιέργειας, βρίσκεται σε διαδικασία έγκρισης.

3.2.1.3.10 Ασφάλεια τροφίμων

Ο Κανονισμός για την Ασφάλεια των Τροφίμων που εκδόθηκε από το Υπουργείο Υγείας ορίζει τις γενικές αρχές για την υγιεινή των τροφίμων (εγκατάσταση, προσωπικό, μεταποίηση, μεταφορά, πώληση κ.λπ.) καθώς και ειδικούς κανόνες σχετικά με τις απαιτήσεις για ιχθύες και θαλασσινά, είτε είναι νωπά, κατεψυγμένα ή διατηρημένα. Ο κανονισμός προβλέπει επίσης το επίπεδο των επιτρεπόμενων ρύπων στα ψάρια και τα θαλασσινά και ορίζει τα μικροβιολογικά κριτήρια για τον προσδιορισμό της ασφάλειας των προϊόντων για ανθρώπινη κατανάλωση.

Επιπλέον, αρκετοί Κανόνες ορίζουν πρότυπα για την ανίχνευση μικροοργανισμών και βακτηρίων σε υδρόβια προϊόντα γενικά. Το Υπουργείο Υγείας εφαρμόζοντας τον Κανονισμό για την Ασφάλεια των Τροφίμων, καθορίζει τη μέγιστη ποσότητα υπολειμμάτων κτηνιατρικών φαρμάκων που βρίσκονται σε τρόφιμα που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, συμπεριλαμβανομένων όλων των ιχθύων και των αλιευτικών προϊόντων.

3.2.2 ΑΣΙΑ

3.2.2.1 Ιαπωνία⁴

3.2.2.1.1 Γενικά

Ο κύριος νόμος που ρυθμίζει τις αλιευτικές δραστηριότητες είναι ο νόμος για την αλιεία (1949, όπως αναθεωρήθηκε το 1962), ο οποίος ασχολείται λεπτομερώς με διάφορα είδη αλιευτικών δικαιωμάτων και αδειών για Ιάπωνες ιδιώτες και ομάδες προσώπων. Ο Νόμος εφαρμόζεται από το Υπουργείο Γεωργίας, Δασοπονίας και Αλιείας (MAFF), αλλά στην πράξη πολλά καθήκοντα έχουν ανατεθεί στις νομαρχιακές αρχές. Στο πλαίσιο του MAFF, η Υπηρεσία Αλιείας (FA) είναι υπεύθυνη για τη διατήρηση και τη διαχείριση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και των δραστηριοτήτων αλιευτικής παραγωγής. Η FA διατηρεί πολλά ερευνητικά ιδρύματα, όπως το Εθνικό Ινστιτούτο Ερευνών Υδατοκαλλιέργειας (NRIA).

Στην Ιαπωνία, τα θαλάσσια ύδατα χωρίζονται σε έναν αριθμό θαλάσσιων περιοχών ως διοικητικές μονάδες για την προσαρμογή της αλιείας. Με ελάχιστες εξαιρέσεις, ουσιαστικά κάθε θαλάσσια περιοχή αντιστοιχεί στη θαλάσσια ζώνη ενός παράκτιου νομού. Ο Αλιευτικός Νόμος ιδρύει Επιτροπές Προσαρμογής Αλιείας Θαλάσσιας Περιοχής και Κεντρικό Συμβούλιο Προσαρμογής Αλιείας για την αντιμετώπιση θεμάτων πολιτικής, εφαρμογής και επιβολής βάσει του Νόμου σε κάθε θαλάσσια περιοχή και για τη διασφάλιση του συντονισμού της νομαρχιακής ανάπτυξης της αλιείας εντός του

⁴ FAO (2022) Japan. Text by Spreij, M.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/jp/en>.

συνολικού εθνικού πλαισίου. Οι Επιτροπές Προσαρμογής Αλιείας Θαλάσσιας Περιοχής υπάγονται στην κοινή δικαιοδοσία του MAFF και των νομαρχιακών κυβερνήσεων.

Ο νόμος για την ένωση αλιευτικών συνεταιρισμών (1948, όπως τροποποιήθηκε) παρέχει το νομικό πλαίσιο για τις τοπικές Αλιευτικές Συνεταιριστικές Ενώσεις (FCA) που φέρουν την ευθύνη για μια συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή και των οποίων μέλη είναι αλιείς από κοινότητες αυτής της περιοχής. Στο πλαίσιο που ορίζουν οι νομαρχίες και όπως το επιβάλλουν οι τοπικές συνθήκες, κάθε FCA θεσπίζει τους δικούς της κανονισμούς για τον έλεγχο και τη λειτουργία των αλιευτικών δραστηριοτήτων και τη διατήρηση και ορθολογική εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων.

Ο νόμος για τη διασφάλιση της βιώσιμης παραγωγής υδατοκαλλιέργειας (1999) επιδιώκει να αποτρέψει την περιβαλλοντική υποβάθμιση γύρω από τις ιχθυοκαλλιέργειες. Σύμφωνα με αυτόν τον νόμο, το MAFF εξέδωσε βασικές κατευθυντήριες γραμμές για τη διασφάλιση της βιώσιμης παραγωγής υδατοκαλλιέργειας (1999) και οι FCA ανέπτυξαν και εφάρμοσαν Προγράμματα Βελτίωσης Υδατοκαλλιέργειας, τα οποία μπορούν να αναπτυχθούν μεμονωμένα από μία FCA ή από κοινού από περισσότερες από μία FCA, και τα οποία πρέπει να εγκριθούν από τις νομαρχιακές αρχές.

3.2.2.1.2 Σύστημα αδειοδότησης

Ο νόμος για την αλιεία αναγνωρίζει τρεις κύριες κατηγορίες αλιευτικών δικαιωμάτων, δηλαδή τα από κοινού δικαιώματα, τα οριοθετημένα δικαιώματα και τα δικαιώματα αλιείας με σταθερό δίχτυ μεγάλης κλίμακας. Από αυτά, τα οριοθετημένα δικαιώματα χορηγούνται για την υδατοκαλλιέργεια σε συγκεκριμένες περιοχές και ισχύουν συνήθως

για πέντε χρόνια. Υπάρχουν δύο κατηγορίες, δηλαδή "ειδικά οριοθετημένα αλιευτικά δικαιώματα" και "οριοθετημένα δικαιώματα αλιείας". Τα πρώτα χορηγούνται όταν πολλοί αλιείς επιθυμούν να ασχοληθούν με διαφορετικούς τύπους υδατοκαλλιέργειας σε μια αρκετά μεγάλη, αλλά προστατευμένη, και επομένως σχετικά επιρρεπή στη ρύπανση τοποθεσία, και στην οποία, ως εκ τούτου, διάφορες δραστηριότητες με διαφορετικές απαιτήσεις περιβαλλοντικής ποιότητας πρέπει να αντιμετωπίζονται με συμβατό και δίκαιο τρόπο. Τα τελευταία χορηγούνται για υδατοκαλλιέργειες λιμνών που καταλαμβάνουν μια καθορισμένη και σταθερή τοποθεσία και επομένως απαιτείται ελάχιστος συντονισμός με άλλες, δυνητικά ασύμβατες δραστηριότητες.

Τα αλιευτικά δικαιώματα παραχωρούνται από τη νομαρχιακή κυβέρνηση στις FCA, οι οποίες διανέμουν τα δικαιώματα στα μέλη τους. Οι τελευταίοι ασχολούνται με την υδατοκαλλιέργεια σύμφωνα με τους κανονισμούς και το σχέδιο διαχείρισης της FCA, εγκεκριμένο από τις νομαρχιακές αρχές. Τα δικαιώματα αλιείας είναι αποκλειστικά και δεν μπορούν να δανειστούν, να ενοικιαστούν ή να μεταβιβαστούν σε άλλους, ούτε να υποθηκευθούν. Εκτός από τις FCA, ιδιωτικοί οργανισμοί και ιδιώτες είναι επιλέξιμοι να υποβάλουν αίτηση για οριοθετημένα δικαιώματα αλιείας, αλλά η σειρά προτεραιότητας που ορίζεται στον Αλιευτικό Νόμο κατατάσσει τις FCA στην πρώτη θέση.

3.2.2.1.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Όπως προαναφέρθηκε, η πρόσβαση στην υδατοκαλλιέργεια στα δημόσια ύδατα ρυθμίζεται βάσει του νόμου περί αλιείας. Τα αλιευτικά δικαιώματα διαχειρίζονται και ελέγχονται από τις FCA.

3.2.2.1.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Ο Βασικός Περιβαλλοντικός Νόμος (1993) παρέχει τις γενικές αρχές για την προστασία του περιβάλλοντος. Μεταξύ άλλων, αναφέρει ότι οι εταιρείες που ασχολούνται με την αλλαγή του τοπίου, την κατασκευή νέων κατασκευών και άλλες παρόμοιες δραστηριότητες θα πρέπει να διεξάγουν ΜΠΕ και να λαμβάνουν υπόψη τη διατήρηση του περιβάλλοντος με βάση τα αποτελέσματα της ΜΠΕ. Ο νόμος για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων (1997) ορίζει διαδικασίες και περιέχει άλλες διατάξεις που αποσκοπούν στον καθορισμό των ευθυνών της κυβέρνησης σχετικά με τις ΜΠΕ και για να διασφαλίσουν ότι οι ΜΠΕ διεξάγονται σωστά και ομαλά σε σχέση με έργα μεγάλης κλίμακας που θα μπορούσαν να έχουν σοβαρό αντίκτυπο στην περιβάλλον. Ο Νόμος δεν αναφέρεται συγκεκριμένα στην υδατοκαλλιέργεια. Τα έργα που απαιτούν ΜΠΕ μπορούν να οριστούν περαιτέρω με κυβερνητικό διάταγμα.

3.2.2.1.5 Νερό και απόβλητα

Ο νόμος για τον έλεγχο της ρύπανσης των υδάτων (1970, όπως τροποποιήθηκε) επιδιώκει να αποτρέψει τη ρύπανση του νερού στις δημόσιες υδάτινες περιοχές ρυθμίζοντας τα υγρά απόβλητα που απορρίπτονται από εργοστάσια ή εγκαταστάσεις για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Σύμφωνα με το Νόμο, θεσπίζονται Πρότυπα Απορροής, τα οποία αποτελούνται από δύο κατηγορίες. Πρότυπα για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος. Οποιοσδήποτε σκοπεύει να απορρίψει υγρά απόβλητα θα πρέπει να υποβάλει αναφορά στον περιφερειάρχη, με πληροφορίες μεταξύ άλλων για τον τύπο και τη δομή του

εργοστασίου ή της εγκατάστασης, τη μέθοδο επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων και την ποσότητα των αποβλήτων. Ο Περιφερειάρχης δύναται να ζητήσει την αλλαγή της δομής ή του τρόπου χρήσης του εργοστασίου ή της εγκατάστασης, εάν τα απόβλητα δεν είναι σύμφωνα με τα πρότυπα.

Επιπλέον, ο Βασικός Περιβαλλοντικός Νόμος απαιτεί από την κυβέρνηση να θεσπίσει Περιβαλλοντικά Πρότυπα Ποιότητας (ΠΠΠ), δηλαδή επίπεδα στόχους για την ποιότητα του νερού που πρέπει να επιτευχθούν και να διατηρηθούν στα δημόσια ύδατα για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Για την προστασία της ανθρώπινης υγείας θεσπίζονται ενιαία εθνικά πρότυπα που εφαρμόζονται σε όλα τα δημόσια ύδατα. Τα πρότυπα λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους δυνητικούς κινδύνους για την υγεία που συνδέονται με την πρόσληψη ουσιών που αναφέρονται στο πόσιμο νερό ή/και ψάρια και οστρακοειδή. Η προστασία του περιβάλλοντος επιτυγχάνεται με την ταξινόμηση των ποταμών, των λιμνών, των ταμιευτήρων και των παράκτιων υδάτων με βάση τη χρήση του νερού και με τον καθορισμό τιμών ΠΠΠ για κάθε κατηγορία. Αυτές οι τιμές πρέπει στη συνέχεια να εφαρμοστούν σε κάθε δημόσιο υδάτινο σώμα. Θεσπίζονται ειδικά ΠΠΠ για τη διατήρηση του περιβάλλοντος των υπόγειων υδάτων.

3.2.2.1.6 Μετακινήσεις ψαριών

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος δημοσίευσε τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά των ξενικών ειδών στην Ιαπωνία (2004). Σύμφωνα με το εν λόγω έγγραφο, τα ξένα είδη περιλαμβάνουν είδη που εισάγονται από μια συγκεκριμένη περιοχή σε άλλη περιοχή εντός της χώρας.

3.2.2.1.7 Έλεγχος ασθενειών

Ο νόμος για τη μερική τροποποίηση του νόμου για την προστασία των αλιευτικών πόρων (1996) αποσκοπεί στην πρόληψη της εξάπλωσης της νόσου των ψαριών μέσω εισαγωγών θαλάσσιων ζώων για χρήση στην υδατοκαλλιέργεια ή τον πολλαπλασιασμό των αποθεμάτων. Προβλέπει ότι όσοι σκοπεύουν να εισαγάγουν τέτοια ζώα (που θα προσδιορίζονται με υπουργική απόφαση), καθώς και τα δοχεία και τα δέματα που χρησιμοποιούνται για την αποστολή τους, θα πρέπει να λάβουν άδεια από το MAFF. Κάθε πρόσωπο που υποβάλλει αίτηση για άδεια θα πρέπει να υποβάλει πιστοποιητικό που εκδίδεται από τις αρχές της χώρας εξαγωγής που πιστοποιεί ή δηλώνει την πεποίθηση ότι το σχετικό θαλάσσιο ζώο δεν έχει προσβληθεί από μεταδοτικές ασθένειες.

3.2.2.1.8 Φάρμακα

Το γενικό νομοθετικό πλαίσιο για τα χημικά προϊόντα είναι ολοκληρωμένο. Πολυάριθμοι νόμοι και κανονισμοί αφορούν την παραγωγή, καταχώριση, εισαγωγή και εξαγωγή, αποθήκευση, μεταφορά, χρήση ή/και διάθεση ορισμένων τύπων χημικών ουσιών. Ο νόμος για τον κανονισμό γεωργικών χημικών προϊόντων (1948, όπως τροποποιήθηκε), για παράδειγμα, ασχολείται με τη ρύθμιση των γεωργικών χημικών προϊόντων (συμπεριλαμβανομένων των φυτοφαρμάκων). Ο νόμος για τις φαρμακευτικές υποθέσεις (1960) ρυθμίζει τα κτηνιατρικά φάρμακα και τα κτηνιατρικά ιατροτεχνολογικά προϊόντα. Ο Νόμος διευκρινίζει, μεταξύ άλλων, πώς αυτά τα φάρμακα και συσκευές πρέπει να ελέγχονται και να εγκρίνονται, και καθορίζεται υπό ποιες συνθήκες μπορούν να συνταγογραφηθούν. Παρόλο που την ευθύνη του Νόμου έχει το Υπουργείου Υγείας και

Πρόνοιας, το MAFF επιβλέπει την εφαρμογή του όταν αφορά κτηνιατρικά φάρμακα. Σύμφωνα με πληροφορίες, το 1995, η Υπηρεσία Αλιείας εξέδωσε ένα φυλλάδιο για την καθοδήγηση των υδατοκαλλιεργητών και σχετικά με τη χρήση φαρμάκων που ρυθμίζουν, για παράδειγμα, τα είδη στα οποία χρησιμοποιούνται, τον τρόπο χορήγησης και την ποσότητα, και τον χρόνο πριν από τον οποίο απαιτείται να τερματίζεται η χορήγηση έως τη στιγμή της εξαλίευσης.

3.2.2.1.9 Τροφές

Ο νόμος σχετικά με τη διασφάλιση της ασφάλειας και τη βελτίωση της ποιότητας των ζωοτροφών (1953) σκοπεύει να ρυθμίσει την ποιότητα των ζωοτροφών για ορισμένα ζώα όπως ορίζεται από το νόμο. Περιλαμβάνει πολλά είδη αλιείας.

3.2.2.1.10 Ασφάλεια τροφίμων

Η ασφάλεια των τροφίμων ρυθμίζεται στον Βασικό Νόμο για την Ασφάλεια των Τροφίμων (2003), που ασχολείται με την αξιολόγηση του κινδύνου, και στον Νόμο για την Υγιεινή Τροφίμων (1947, όπως τροποποιήθηκε), που ασχολείται με τη διαχείριση κινδύνου. Ο Νόμος για την Υγιεινή Τροφίμων, τον οποίο διαχειρίζεται το Υπουργείο Υγείας, Εργασίας και Πρόνοιας (MHLW), ιδίως το Τμήμα Ασφάλειας Τροφίμων του Γραφείου Φαρμακευτικής και Ασφάλειας Τροφίμων, μπορεί να χωριστεί σε δύο μέρη. Το πρώτο μέρος ασχολείται με τη θέσπιση προτύπων, συμπεριλαμβανομένων των προδιαγραφών και προτύπων για τα τρόφιμα, των προτύπων για την επισήμανση, των προτύπων για τις εγκαταστάσεις και των προτύπων διαχείρισης/λειτουργίας. Το δεύτερο

μέρος του Νόμου ασχολείται με τις επιθεωρήσεις και την καθοδήγηση, συμπεριλαμβανομένης της επιθεώρησης από την εθνική κυβέρνηση των εισαγόμενων προϊόντων διατροφής και των επιθεωρήσεων και καθοδήγησης από τις τοπικές και δημοτικές αρχές για τις εγχώριες επιχειρήσεις τροφίμων.

Βάσει του νόμου περί υγιεινής των τροφίμων, έχουν θεσπιστεί διάφορες προδιαγραφές και πρότυπα για τα θαλασσινά (δηλαδή που σχετίζονται με την επεξεργασία, την αποθήκευση, την επισήμανση κ.λπ.).

3.2.2.2 Ινδία⁵

3.2.2.2.1 Γενικά

Η Ινδία είναι μια ομοσπονδιακή δημοκρατία, υποδιαιρούμενη σε 28 πολιτείες. Σύμφωνα με το Σύνταγμα, τα νομοθετικά όργανα της πολιτείας έχουν την εξουσία να θεσπίζουν νόμους και κανονισμούς σχετικά με μια σειρά θεμάτων, συμπεριλαμβανομένου του νερού (δηλαδή παροχή νερού, άρδευση και κανάλια, αποχέτευση κ.ο.κ), της γης (δηλαδή για δικαιώματα επί ή επί της γης, κατοχή γης, μεταβίβαση κτλ), της αλιείας, καθώς και τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση του αποθέματος και την πρόληψη ασθενειών των ζώων. Αν και υπάρχουν πολλοί νόμοι και κανονισμοί που μπορεί να σχετίζονται με την υδατοκαλλιέργεια που έχουν εγκριθεί σε κρατικό , αυτή η επισκόπηση αφορά μόνο τους νόμους και τους κανονισμούς που εγκρίθηκαν από την κεντρική κυβέρνηση.

Σε κεντρικό επίπεδο, αρκετοί βασικοί νόμοι και κανονισμοί ενδέχεται να σχετίζονται με

⁵ FAO (2022) India. Text by Spreij, M.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/in/en>.

την υδατοκαλλιέργεια. Περιλαμβάνουν τον Ινδικό Νόμο για την Αλιεία (1897), ο οποίος τιμωρεί τη θανάτωση ψαριών με δηλητηρίαση νερού και με χρήση εκρηκτικών, και τον Νόμο για το Περιβάλλον (1986), που είναι τους νόμος-ομπρέλα που περιέχει διατάξεις για όλα τα θέματα που σχετίζονται με το περιβάλλον. Περιλαμβάνουν τον Νόμο για το νερό (Πρόληψη και Έλεγχος της Ρύπανσης) (1974) και τον Νόμο για την Προστασία της Άγριας Ζωής (1972). Ουσιαστικά, θα συζητηθεί περαιτέρω παρακάτω, όλη αυτή η νομοθεσία πρέπει να διαβάζεται σε συνδυασμό μεταξύ τους για να αποκτήσει μια πλήρη εικόνα των κανόνων που ισχύουν για την υδατοκαλλιέργεια.

Το 1996, το Ανώτατο Δικαστήριο απαγόρευσε την κατασκευή/δημιουργία καλλιέργειας γαρίδας εντός της παράκτιας ζώνης και σε απόσταση 1000 μέτρων από τη λίμνη Chilka και τη λίμνη Pulika, εκτός από παραδοσιακούς και βελτιωμένους παραδοσιακούς τύπους καλλιέργειας. Αποφάνθηκε τους ότι θα πρέπει να συσταθεί μια αρχή για την προστασία των οικολογικά ευαίσθητων παράκτιων περιοχών, τους θαλάσσιας ακτής, του θαλάσσιου μετώπου και άλλων παράκτιων περιοχών και ειδικά για την αντιμετώπιση της κατάστασης που δημιουργείται από τη βιομηχανία καλλιέργειας γαρίδας στα παράκτια κράτη/περιοχές της Ένωσης.

Το 1997 ιδρύθηκε η Αρχή Υδατοκαλλιέργειας, στην οποία έχουν ανατεθεί συγκεκριμένες αρμοδιότητες για την υδατοκαλλιέργεια και υπάγεται στον διοικητικό έλεγχο του Υπουργείου Γεωργίας.

3.2.2.2.2 Σύστημα αδειοδότησης

Η Αρχή Υδατοκαλλιέργειας έχει συγκροτήσει Επιτροπές Κρατικού Επιπέδου (SLC) και Επιτροπές Επιπέδου Περιοχής (DLCs). Οι αιτήσεις που υποβάλλονται από αγρότες

παραλαμβάνονται από τα DLC. Μετά την επαλήθευση των πληροφοριών και τους επιτόπιες επιθεωρήσεις, όπου χρειάζεται, οι αιτήσεις προωθούνται στα SLC για εξέταση. Μετά από εισήγηση του SLC, οι αιτήσεις προωθούνται στην Αρχή Υδατοκαλλιεργειών για έγκριση.

Όσοι αγρότες εκμεταλλεύονται παραδοσιακά και βελτιωμένα παραδοσιακά συστήματα υδατοκαλλιέργειας εντός τους παράκτιας ζώνης ρύθμισης (και εντός 1000 μέτρων από τη λίμνη Chilka και τη λίμνη Pulicat) απαιτείται να υποβάλουν αίτηση για προηγούμενη έγκριση για υιοθέτηση βελτιωμένης τεχνολογίας για αυξημένη παραγωγή και παραγωγικότητα. Η αίτηση πρέπει να καλύπτει τα ακόλουθα ζητήματα:

- Λεπτομέρειες τοποθεσίας/γης.
- Λεπτομέρειες για την παραδοσιακή / βελτιωμένη παραδοσιακή μονάδα σε λειτουργία.
- Ημερομηνία έναρξης λειτουργίας.
- Λεπτομέρειες για βελτιωμένη τεχνολογία που προτείνεται να υιοθετηθεί.

Η έγκριση δίνεται για περίοδο τριών ετών και δεν είναι μεταβιβάσιμη.

Είναι δυνατόν να υποβληθούν αιτήσεις για άδεια/έγκριση για εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας/εκτροφεία γαρίδας/λίμνες καλλιέργειας γαρίδας, εκτός από τους παραδοσιακές και βελτιωμένες παραδοσιακές, που ήδη λειτουργούν/προτείνεται να δημιουργηθούν/κατασκευαστούν εκτός τους Παράκτιας Ζώνης Κανονισμού (και εκτός 1000 μέτρα της λίμνης Chilka και της λίμνης Pulicat). Η αίτηση πρέπει να καλύπτει τα ακόλουθα ζητήματα:

- Λεπτομέρειες σχετικά με τη γη, συμπεριλαμβανομένων των τύπων γης (π.χ. μαγκρόβια, υγρά εδάφη, δασικές εκτάσεις κ.λπ.).
- Λεπτομέρειες πότε η γη εμπίπτει εν μέρει στη ζώνη παράκτιας ρύθμισης (ή σε απόσταση

1000 μέτρων από τη λίμνη Chilka και τη λίμνη Pulicat).

- Παροχή Έκθεσης Έργου, δίνοντας λεπτομέρειες με διάγραμμα (σε κλίμακα) του σχεδιασμού και τους διάταξης τους υδατοκαλλιέργειας σε λειτουργία/προτεινόμενο μαζί με λεπτομέρειες λειτουργίας και εγκαταστάσεις πρόσληψης, παροχής, αποχέτευσης και επεξεργασίας νερού.
- Προδιαγραφή (βάσει τους ΜΠΕ όπου πραγματοποιήθηκε) εάν:
- Η δραστηριότητα τους υδατοκαλλιέργειας έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση αλατότητας του εδάφους ή του πόσιμου νερού των πηγαδιών.
- Η χρήση συμπληρωματικών ζωοτροφών θα αυξήσει κατά συνέπεια την καθίζηση η οποία κατά την αποσύνθεση θα είναι επιβλαβής για το περιβάλλον.
- Τέτοια δραστηριότητα θα προκαλούσε ιλύ, θολότητα των υδάτων και των εκβολών ποταμών με επιζήμιες επιπτώσεις στην τοπική χλωρίδα και πανίδα.
- Έκθεση Εκτίμησης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ), εάν διενεργηθεί.
- Στοιχεία Σχεδίου Περιβαλλοντικής Διαχείρισης (ΣΠΔ), εφόσον καταρτιστεί.
- Διάταξη, σχεδιασμός και τεχνικές λεπτομέρειες της Μονάδες Επεξεργασίας Υγρών Αποβλήτων εάν βρίσκεται σε λειτουργία/προτείνεται.
- Αντίγραφα αδειών/εγκρίσεων/εγκρίσεων για το χώρο σε λειτουργία/προτεινόμενο που λαμβάνονται από οποιαδήποτε κεντρική/κρατική αρχή.

Οποιαδήποτε έγκριση δίνεται για περίοδο τριών ετών και η εξουσιοδότηση/έγκριση δεν είναι μεταβιβάσιμη.

3.2.2.2.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Στην Ινδία, η απόκτηση δικαιωμάτων γης για την εγκατάσταση μιας εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας είναι συνήθως ζήτημα ιδιωτικού δικαίου. Ωστόσο, στην πράξη αυτό ήταν αμφιλεγόμενο λόγω των εκμεταλλεύσεων υδατοκαλλιέργειας (γαρίδας) που παρακωλύουν τα κοινά δικαιώματα πρόσβασης στη θάλασσα ή σε πηγές νερού.

Η κοινοποίηση ζώνης παράκτιας ρύθμισης αριθ. SO 114 (E) (1991), που εκδόθηκε βάσει του νόμου περί προστασίας του περιβάλλοντος, ορίζει ολόκληρο το παράκτιο τμήμα των θαλασσών, όρμων, εκβολών ποταμών, κολπίσκων, ποταμών και υδάτων από τη χαμηλότερη άμπωτη έως την υψηλότερη η γραμμή τους παλίρροιας και η παράκτια γη εντός 500 μέτρων από τη γραμμή υψηλής παλίρροιας στην πλευρά τους ξηράς ως την Παράκτια Ρυθμιστική Ζώνη (CRZ). Εντός του CRZ απαγορεύεται η δημιουργία βιομηχανιών και η επέκταση νέων βιομηχανιών, αν και παρέχονται εξαιρέσεις για δραστηριότητες που απαιτούν άμεση πρόσβαση στη θάλασσα. Μεταξύ των επιτρεπόμενων δραστηριοτήτων περιλαμβάνονται και τα εκκολαπτήρια.

Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε τους ότι οι γεωργικές εκτάσεις, οι αλυκές, τα μαγκρόβια, οι υγρές εκτάσεις, οι δασικές εκτάσεις και οι εκτάσεις που προορίζονται για δημόσιους σκοπούς δεν θα χρησιμοποιηθούν/μετατραπούν για την κατασκευή υδροστάσιων γαρίδας.

Η Κοινοποίηση Ζώνης Ρύθμισης Παράκτιων Ζωνών προβλέπει την κατάρτιση Σχεδίων Διαχείρισης Παράκτιας Ζώνης, προσδιορίζοντας και ταξινομώντας τους περιοχές CRZ, από τους Κρατικές Αρχές Διαχείρισης Παράκτιας Ζώνης. Σε κεντρικό επίπεδο, συγκεκριμένα έχουν κατανεμηθεί αρμοδιότητες στην Εθνική Αρχή Διαχείρισης Παράκτιας Ζώνης, που συστάθηκε με την κοινοποίηση SO 991 (E) (1998) του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Δασών, σύμφωνα με τον Νόμο για το Περιβάλλον.

3.2.2.2.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Ο Νόμος για το Περιβάλλον καθορίζει τους κλάδους και τα έργα που απαιτούν ΜΠΕ και τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί. Οι αιτήσεις υποβάλλονται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Δασών και οι αξιολογήσεις θα πρέπει να ολοκληρώνονται εντός προθεσμίας 90 ημερών. Στο εν λόγω νομοθέτημα δεν αναφέρονται οι υδατοκαλλιέργειες. Ωστόσο, οι κατευθυντήριες γραμμές για την αειφόρο ανάπτυξη και τη διαχείριση τους υδατοκαλλιέργειας υφάλμυρου νερού (1995), συνιστούν τη διεξαγωγή μιας διαδικασίας επιλογής τοποθεσίας, η οποία θα πρέπει να περιλαμβάνει εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Αναφέρουν ότι τους οι μονάδες υδατοκαλλιέργειας άνω των 40 εκταρίων θα πρέπει να υπόκεινται σε ΜΠΕ. Τα κρατικά συμβούλια ελέγχου τους ρύπανσης θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι μια τέτοια ΜΠΕ διενεργείται από τους μονάδες υδατοκαλλιέργειας. Οι μονάδες καλλιέργειας γαρίδας 40 εκταρίων και άνω θα πρέπει τους να ενσωματώνουν ένα σχέδιο περιβαλλοντικής παρακολούθησης και ένα σχέδιο περιβαλλοντικής διαχείρισης, το οποίο καλύπτει τους ακόλουθες πιθανές επιπτώσεις: τοπικά υδάτινα ρεύματα, υπόγεια ύδατα, πηγές πόσιμου νερού, γεωργική δραστηριότητα, έδαφος και αλάτωση, επεξεργασία λυμάτων και πράσινη ζώνη ανάπτυξη. Οι μικρότερες εκμεταλλεύσεις μεταξύ 10 και 40 εκταρίων πρέπει τους να παρέχουν πληροφορίες για αυτά τα είδη.

3.2.2.2.5 Νερό και απόβλητα

Ο νόμος περί υδάτων (πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) (1974, τους τροποποιήθηκε) προβλέπει την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υδάτων, τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της υγιεινής του νερού και τη σύσταση (κεντρικών και κρατικών) Συμβουλίων Ελέγχου Ρύπανσης . Ο Νόμος ορίζει ως «εμπορικά λύματα» για τους σκοπούς τους «κάθε υγρή, αέρια ή στερεή ουσία που απορρίπτεται από οποιονδήποτε χώρο που χρησιμοποιείται για τη διεξαγωγή οποιασδήποτε βιομηχανικής λειτουργίας ή οποιαδήποτε εργασία επεξεργασίας ή διάθεσης εκτός από την επεξεργασία οικιακών λυμάτων». Ως εκ τούτου, μία μονάδα υδατοκαλλιέργειας θα πρέπει να λάβει άδεια από το Συμβούλιο Ελέγχου Ρύπανσης για τη δημιουργία ενός συστήματος επεξεργασίας και διάθεσης που είναι πιθανό να απορρίπτει υγρά απόβλητα ή να διαθέτει υγρά απόβλητα στα νερά ή στη γη.

Σχετικές διατάξεις, αν και πάλι γενικού χαρακτήρα και δεν σχετίζονται ειδικά με την υδατοκαλλιέργεια, μπορούν τους να βρεθούν στον νόμο περί περιβάλλοντος. Σύμφωνα με τον νόμο, τα υγρά απόβλητα που απορρίπτονται από τους εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας μπορεί να εμπίπτουν τους ορισμούς του «περιβαλλοντικού ρύπου», «περιβαλλοντικής ρύπανσης» και «επικίνδυνης ουσίας». Ο Νόμος γενικά απαγορεύει σε οποιοδήποτε άτομο που ασκεί οποιαδήποτε βιομηχανία, λειτουργία ή διεργασία να απορρίπτει ή να εκπέμπει περιβαλλοντικούς ρύπους που υπερβαίνουν τα πρότυπα που ορίζονται στα σχετικά άρθρα του νόμου. Οι Κανόνες για τα Επικίνδυνα Απόβλητα (Διαχείριση και Χειρισμός) (1989, τους τροποποιήθηκαν) ρυθμίζουν περαιτέρω τη συλλογή, την υποδοχή, την επεξεργασία αποθήκευσης και διάθεσης επικίνδυνων αποβλήτων.

Πρόσφατα, η Αρχή Υδατοκαλλιέργειας εξέδωσε κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την ανάγκη για Σύστημα Επεξεργασίας Υγρών Αποβλήτων (ETS) σε εκμεταλλεύσεις γαρίδας. Οι Κατευθυντήριες γραμμές αναφέρουν ότι τους οι εκμεταλλεύσεις γαρίδας 5 εκταρίων περιοχής διασποράς νερού και άνω εντός του CRZ και 10 εκταρίων και άνω που βρίσκονται εκτός του CRZ, θα πρέπει να δημιουργήσουν ένα ETS ή λίμνες / εγκαταστάσεις επεξεργασίας υγρών αποβλήτων. Οι κατευθυντήριες γραμμές αναφέρονται στην ανάγκη για ένα κοινό ETS για ομάδες εκμεταλλεύσεων γαρίδας, όπου κάθε εκμετάλλευση έχει μέγεθος μικρότερο από 5 εκτάρια.

3.2.2.2.6 Μετακινήσεις ψαριών

Δεν υπάρχει σχετική νομοθεσία. Σχετικός με την υδατοκαλλιέργεια μπορεί να είναι ο νόμος περί άγριας ζωής (Προστασία) (1972, τους τροποποιήθηκε πρόσφατα το 2003), ο οποίος προβλέπει την προστασία των άγριων ζώων (συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων) με σκοπό τη διασφάλιση τους οικολογικής και περιβαλλοντικής ασφάλειας.

3.2.2.2.7 Έλεγχος ασθενειών

Δεν υπάρχει ειδική νομοθεσία για τον έλεγχο ασθενειών τους εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας. Ωστόσο, μια Σύνοψη για τα υδρόβια φάρμακα και τη διαχείριση τους υγείας των ζώων βρίσκεται υπό προετοιμασία στο πλαίσιο τους Αρχής Υδατοκαλλιέργειας.

Ο νόμος για την πρόληψη τους σκληρότητας στα ζώα (1960) αποτρέπει την πρόκληση περιττού πόνου ή ταλαιπωρίας στα ζώα. Ως ζώο ορίζεται «κάθε ζωντανό πλάσμα εκτός

από τον άνθρωπο». Σύμφωνα με τον νόμο, οι κανόνες αναπαραγωγής και πειραμάτων σε ζώα (Έλεγχος και εποπτεία) (1998, τους τροποποιήθηκαν) ορίζουν ότι καμία εγκατάσταση δεν πρέπει να ασκεί τη δραστηριότητα τους εκτροφής ζώων, να εκτελεί πειράματα σε ζώα ή να εμπορεύεται ζώα για πειράματα, εκτός αν είναι εγγεγραμμένο. Σύμφωνα με τους Κανόνες, τα πειράματα περιλαμβάνουν νέες τεχνολογίες που περιλαμβάνουν διαγονιδιακό ή γενετικό χειρισμό.

3.2.2.2.8 Φάρμακα

Επί του παρόντος, δεν υπάρχει ειδική νομοθεσία για τον έλεγχο της χρήσης χημικών και φαρμάκων στην υδατοκαλλιέργεια. Ωστόσο, το Order No 722 ΤΟΥΣ (2002) (βλ. παρακάτω) περιλαμβάνει έναν κατάλογο αντιβιοτικών και άλλων φαρμακολογικά δραστικών ουσιών που απαγορεύονται στην καλλιέργεια ή σε οποιοδήποτε εκκολαπτήριο για την παραγωγή νεαρών ή προνυμφών ή ναύπλιων ή σε οποιαδήποτε μονάδα παραγωγής ζωοτροφών ή σε οποιαδήποτε μονάδα προεπεξεργασίας ή επεξεργασίας καρκινοειδών, γαρίδων ή άλλη ποικιλία ιχθύων και αλιευτικών προϊόντων.

3.2.2.2.9 Τροφές

Η Αρχή Ανάπτυξης Εξαγωγών Θαλάσσιων Προϊόντων (MPEDA) έχει δημοσιεύσει πρότυπα για τους ζωοτροφές (και τους σπόρους) γαρίδας, διαθέσιμα στη διεύθυνση <http://www.mpeda.com/>.

3.2.2.2.10 Ασφάλεια τροφίμων

Ο νόμος για τις εξαγωγές (1963) εξουσιοδοτεί την κεντρική κυβέρνηση να κοινοποιεί τα εμπορεύματα που πρέπει να υπόκεινται σε ποιοτικό έλεγχο ή επιθεώρηση πριν από την εξαγωγή, να προσδιορίζει τον τύπο ποιοτικού ελέγχου ή επιθεώρησης και να καθιερώνει, να υιοθετεί ή να αναγνωρίζει ή περισσότερες τυπικές προδιαγραφές για αυτά τα κοινοποιημένα εμπορεύματα. Ως εκ τούτου, το διάταγμα SO 729 (E) (1995) αναγνωρίζει ότι τα νωπά, κατεψυγμένα και μεταποιημένα ψάρια και προϊόντα αλιείας πρέπει να υπόκεινται σε ποιοτικό έλεγχο, επιθεώρηση και παρακολούθηση πριν από την εξαγωγή, λαμβανομένων υπόψη των υγειονομικών απαιτήσεων των χωρών εισαγωγής όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, Ηνωμένες Πολιτείες και Ιαπωνία.

Το διάταγμα SO 729 (E) τροποποιήθηκε πρόσφατα με την εντολή αριθ. 722 (E). Το τελευταίο εισάγει τα ανώτατα υπολειμματικά όρια (MRL) για φυτοφάρμακα, βαρέα μέταλλα και αντιβιοτικά και άλλες φαρμακολογικά δραστικές ουσίες σε ψάρια και αλιευτικά προϊόντα. Τα MRL που καθορίζονται από τις χώρες εισαγωγής θα πρέπει να τηρούνται εάν αυτά τα MRL είναι πιο αυστηρά από τα MRL που ορίζονται στο Διάταγμα. Όπως προαναφέρθηκε, το Διάταγμα περιλαμβάνει κατάλογο αντιβιοτικών και άλλων φαρμακολογικά δραστικών ουσιών που απαγορεύονται.

Οι κανόνες εξαγωγής νωπών, κατεψυγμένων και μεταποιημένων ψαριών και προϊόντων αλιείας (1995) καθορίζουν την πρωταρχική ευθύνη της βιομηχανίας να διασφαλίζει ότι τα ψάρια και τα προϊόντα αλιείας που προορίζονται για εξαγωγή υφίστανται χειρισμό, μεταποίηση σε όλα τα στάδια της παραγωγής, αποθηκεύεται και μεταφέρεται υπό κατάλληλες συνθήκες υγιεινής ώστε να πληρούνται οι υγειονομικές απαιτήσεις που ορίζονται στους παρόντες Κανόνες και να συμμορφώνονται με τις προδιαγραφές της

διάταξης SO 729 (E). Οι Κανόνες περιέχουν ορισμό των "προϊόντων υδατοκαλλιέργειας" και αναφέρουν ότι τα προϊόντα αυτά πρέπει να αντιμετωπίζονται υπό κατάλληλες συνθήκες υγιεινής. Δεν πρέπει να έχουν λερωθεί με χώμα, λάσπες ή να έχουν μολυνθεί με άλλο τρόπο. Εάν δεν υποστούν επεξεργασία αμέσως μετά την προεπεξεργασία, πρέπει να έχουν ψυχθεί. Οι Κανόνες περιέχουν επίσης διατάξεις για την υγειονομική πιστοποίηση των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας. Πολλά Παραρτήματα των Κανόνων ορίζουν ειδικούς όρους και απαιτήσεις σχετικά με, για παράδειγμα, χώρους, κτίρια και εξοπλισμό, υγειονομικό έλεγχο και παρακολούθηση των συνθηκών παραγωγής, αποθήκευση και μεταφορά, συσκευασία, HACCP κ.λπ.

Σύμφωνα με τον Νόμο για τις Εξαγωγές (Ποιοτικός Έλεγχος και Επιθεώρηση), το Διάταγμα SO 477 (E) (2002) αναγνωρίζει ότι τα ζωντανά ψάρια, συμπεριλαμβανομένων των μαλακίων και των μαλακόστρακων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, πρέπει να υπόκεινται σε ποιοτικό έλεγχο και επιθεώρηση πριν από την εξαγωγή.

Οι κανόνες εξαγωγής ζωντανών ψαριών (2002) καθορίζουν την ευθύνη του μεταποιητή να διασφαλίζει ότι τα ζωντανά ψάρια που προορίζονται για εξαγωγή υφίστανται χειρισμό και διατήρηση σε όλα τα στάδια, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς, υπό κατάλληλες συνθήκες υγιεινής, ώστε να πληρούνται τις υγειονομικές απαιτήσεις που ορίζονται στους εν λόγω Κανόνες.

3.2.2.3 Κίνα⁶

3.2.2.3.1 Γενικά

Ο νόμος για την αλιεία (1986, όπως τροποποιήθηκε το 2000) επιδιώκει να ενισχύσει - μεταξύ άλλων - την παραγωγή, την αύξηση, την ανάπτυξη και την εύλογη χρήση των αλιευτικών πόρων της χώρας. Απαιτεί από το κράτος να υιοθετήσει μια πολιτική που απαιτεί την ταυτόχρονη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας, της αλιείας και της μεταποίησης, με ιδιαίτερη έμφαση στην υδατοκαλλιέργεια. Ο Νόμος εφαρμόζεται από τον Κανονισμό για την Εφαρμογή του Αλιευτικού Νόμου (1987).

Το Γραφείο Αλιείας, που υπάγεται στο Υπουργείο Γεωργίας, είναι το κύριο διοικητικό όργανο που διέπει τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Οι κύριες αρμοδιότητες είναι να διαμορφώνει σχέδια, στρατηγικές, πολιτικές και προγράμματα για την ανάπτυξη της αλιείας, να καθοδηγεί την οικονομική μεταρρύθμιση της αλιείας, να εφαρμόζει και να παρακολουθεί αλιευτικούς νόμους, κανονισμούς και διεθνείς/διμερείς αλιευτικές συμφωνίες, να ενισχύει τη διαχείριση της αλιείας ώστε να διασφαλίζεται η ορθή χρήση των αλιευτικών και υδάτινων πόρων και η προστασία του αλιευτικού περιβάλλοντος, την υποστήριξη της αλιευτικής εκπαίδευσης και επιστημονικής έρευνας και τη διαχείριση της μεταποίησης.

Το Σύνταγμα χωρίζει διοικητικά την Κίνα σε επαρχίες, αυτόνομες περιφέρειες και δήμους που διοικούνται κεντρικά. Υπό την επαρχία ή την αυτόνομη περιφέρεια υπάγονται αυτόνομοι νομοί, νομοί και πόλεις. Τα τμήματα αλιείας στις επαρχίες, τις

⁶ FAO (2022) China. Text by Spreij, M.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome.: <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/cn/en>.

αυτόνομες περιφέρειες, τους δήμους και τις κομητείες έχουν πάνω κάτω τις ίδιες λειτουργίες με το Γραφείο Αλιείας στις αντίστοιχες γεωγραφικές περιοχές τους. Βρίσκονται υπό την άμεση ηγεσία της επαρχιακής, αυτόνομης περιφέρειας, των δημοτικών και νομαρχιακών κυβερνήσεων τους και καθοδηγούνται από το Γραφείο Αλιείας.

Γενικά, η ανώτατη νομοθετική αρχή στην Κίνα είναι το Εθνικό Λαϊκό Κογκρέσο (NPC) και το μόνιμο όργανό του, η Μόνιμη Επιτροπή. Οι νόμοι που ψηφίζονται από το NPC και τη Μόνιμη Επιτροπή του εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο και έχουν ως επί το πλείστο γενικό χαρακτήρα. Συνήθως συμπληρώνονται από κανόνες και κανονισμούς που αφορούν πιο συγκεκριμένα θέματα, που εκδίδονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας, που είναι το ανώτατο εκτελεστικό όργανο, και από τα σχετικά υπουργεία. Επιπλέον, τα λαϊκά συνέδρια και οι κυβερνήσεις των επαρχιών, των αυτόνομων περιφερειών και των δήμων μπορούν να ασκούν νομοθετική εξουσία, υπό τον όρο ότι αυτοί οι τοπικοί νόμοι και κανονισμοί, που προκύπτουν από ειδικές συνθήκες στις γεωγραφικές τους περιοχές, δεν αντιβαίνουν στο Σύνταγμα ή τους νόμους και κανονισμούς που θεσπίζονται από η κεντρική κυβέρνηση. Τις τελευταίες δεκαετίες, έχουν θεσπιστεί πολλοί τοπικοί νόμοι και κανονισμοί που έχουν σχέση με την υδατοκαλλιέργεια και τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας.

3.2.2.3.2 Σύστημα αδειοδότησης

Σύμφωνα με τον Αλιευτικό Νόμο και τον εκτελεστικό του κανονισμό, οι λαϊκές κυβερνήσεις σε - ή πάνω - από το επίπεδο της κομητείας μπορούν να χορηγούν άδειες χρήσης κρατικών υδάτινων επιφανειών σε κρατικές και συλλογικές μονάδες για την

ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας. Οι φυσικοί χώροι ωοτοκίας, αναπαραγωγής και διατροφής ψαριών, γαρίδων, καβουριών, οστρακοειδών και φυκιών σε κρατικές υδάτινες επιφάνειες καθώς και τα κύρια περάσματα μετανάστευσης πρέπει να προστατεύονται και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως χώροι υδατοκαλλιέργειας. Οι άδειες μπορούν να ανακληθούν εάν οι υδάτινες επιφάνειες και οι παλιρροϊκές επιφάνειες παραμεληθούν για περίοδο 12 μηνών χωρίς βάσιμο λόγο. Διαφωνίες σχετικά με την ιδιοκτησία και τα δικαιώματα χρήσης επιλύονται μέσω διαβούλευσης. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία, οι διαφορές θα διεκπεραιώνονται από τη λαϊκή κυβέρνηση σε ή πάνω από το επίπεδο της κομητείας και, τελικά, από το δικαστήριο.

Το 2000 τροποποιήθηκε ο νόμος για την αλιεία. Το κράτος καταρτίζει σχέδια για τη χρήση των επιφανειών του νερού και ορίζει εκείνες τις περιοχές της επιφάνειας του νερού και της διαπαλιρροιακής ζώνης για σκοπούς υδατοκαλλιέργειας. Οι μονάδες ή τα άτομα που επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν αυτές τις καθορισμένες περιοχές, πρέπει να υποβάλουν αίτηση για άδεια υδατοκαλλιέργειας μέσω της αρμόδιας υπηρεσίας αλιείας σε ή πάνω από το επίπεδο της κομητείας και η άδεια υδατοκαλλιέργειας θα χορηγηθεί από την λαϊκή κυβέρνηση.

3.2.2.3.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Ο περί Διοίκησης Γης Νόμος, ασχολείται με θέματα ιδιοκτησίας, χρήσης και σχεδιασμού γης. Απαιτεί από το κράτος να διαμορφώσει ένα συνολικό σχέδιο για τη χρήση της γης, ταξινομώντας τη γη σε γεωργική γη (συμπεριλαμβανομένης της υδατοκαλλιέργειας), οικοδομήσιμη γη και αχρησιμοποίητη γη. Μολονότι ο νόμος επιβεβαιώνει την αρχή της κρατικής/συλλογικής ιδιοκτησίας της γης, ενσωματώνει σημαντικές κινήσεις προς

ισχυρότερα και ασφαλέστερα ατομικά δικαιώματα στη γη που χρησιμοποιείται για τη γεωργία, τη δασοκομία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, ιδίως όταν αφορά δικαιώματα μεμονωμένων καλλιεργητών που αποτελούν μια συλλογικότητα. Ο Νόμος προβλέπει συμβάσεις εκτροφέων 30 ετών, δίνοντας έτσι στον μεμονωμένο καλλιεργητή επίσημα δικαιώματα επί ενός συγκεκριμένου αγροτεμαχίου, τα οποία μπορούν να τροποποιηθούν μόνο από τη συλλογική διαχείριση μέσω μιας συγκεκριμένης διαδικασίας.

Ο νόμος για τα ύδατα (1988, όπως τροποποιήθηκε το 2002), που διαχειρίζεται το Υπουργείο Υδάτινων Πόρων, ρυθμίζει την ανάπτυξη, τη χρήση, την εξοικονόμηση, την προστασία, την κατανομή και τη διαχείριση των υδατικών πόρων. Όλοι οι υδατικοί πόροι ανήκουν στο κράτος. Ο Νόμος απαιτεί από το κράτος να εφαρμόσει σύστημα αδειών και αμειβόμενης χρήσης υδάτινων πόρων. Στην ανάπτυξη και αξιοποίηση των υδατικών πόρων, πρώτη προτεραιότητα έχει το οικιακό νερό για αστική και αγροτική χρήση και στη συνέχεια θα πρέπει να ληφθούν υπόψη άλλες χρήσεις. Αν και ο Νόμος δεν περιέχει καμία άμεση αναφορά στην υδατοκαλλιέργεια, η δημιουργία εγκαταστάσεων διατήρησης του νερού, ιδίως η δημιουργία, η χρήση και η διαχείριση υδάτινων ταμιευτήρων, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην αλιευτική παραγωγή, ιδίως στην ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας γλυκού νερού. Σύμφωνα με πληροφορίες, η Κίνα σχεδιάζει επί του παρόντος να εισαγάγει ένα σύστημα δικαιωμάτων νερού για να αντικαταστήσει το σύστημα αδειών χρήσης νερού.

Επιπλέον, ενόψει των αυξημένων συγκρούσεων πολλαπλών χρήσεων σε θαλάσσιες περιοχές, ο Νόμος για τη Διαχείριση Χρήσης Θαλάσσιας Περιοχής (2002) εγκρίθηκε πρόσφατα. Ο νόμος, ο οποίος διαχειρίζεται η Κρατική Διοίκηση Ωκεανών (SOA) που υπάγεται στο Υπουργείο Γης και Φυσικών Πόρων, απαιτεί από τους χρήστες της θαλάσσιας περιοχής να αποκτούν δικαιώματα χρήσης υποβάλλοντας αίτηση για άδειες

χρήσης θαλάσσιων περιοχών και να πληρώνουν τέλη χρήσης. Ο Νόμος προβλέπει επίσης τη θέσπιση Σχεδίων Θαλάσσιας Λειτουργικής Ζώνης, τα οποία καθορίζουν τις χρήσεις μιας δεδομένης θαλάσσιας περιοχής με σειρά προτεραιότητας. Ο σχεδιασμός τομεακής ανάπτυξης (συμπεριλαμβανομένης της υδατοκαλλιέργειας) καθώς και η χρήση της παράκτιας γης, ο πολεοδομικός σχεδιασμός και ο σχεδιασμός λιμένων θα πρέπει να συνάδουν με τα Σχέδια Λειτουργικής Θαλάσσιας Ζώνης.

3.2.2.3.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Διατάξεις σχετικά με τις απαιτήσεις των Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) υπάρχουν σε διάφορους περιβαλλοντικούς νόμους, καμία από τις οποίες, ωστόσο, δεν αναφέρεται συγκεκριμένα στην υδατοκαλλιέργεια. Το κύριο σώμα του περιβαλλοντικού νομοθετικού πλαισίου της Κίνας είναι ο Νόμος για την Προστασία του Περιβάλλοντος (1989). Η Κρατική Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος (SEPA), που έχει υπουργικό καθεστώς και υπάγεται απευθείας στο Κρατικό Συμβούλιο, διαδραματίζει τον ηγετικό ρόλο στη συνολική περιβαλλοντική διαχείριση. Σύμφωνα με το Νόμο, οι αρμόδιες υπηρεσίες διαχείρισης περιβαλλοντικής προστασίας των λαϊκών κυβερνήσεων σε επίπεδο νομού ή άνω θα πρέπει να διενεργούν έρευνα και αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης στις περιοχές που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους. Οι δηλώσεις περιβαλλοντικών επιπτώσεων των κατασκευαστικών έργων – συμπεριλαμβανομένων των έργων υδατοκαλλιέργειας μεγάλης κλίμακας – πρέπει να αξιολογούν τη ρύπανση που ενδέχεται να προκαλέσουν τα έργα, τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον και να περιγράψουν προληπτικά μέτρα και μέτρα αντιμετώπισης.

Ο νόμος για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υδάτων (1984, όπως

τροποποιήθηκε) στοχεύει στην πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης ποταμών, λιμνών, καναλιών άρδευσης καναλιών, ταμιευτήρων και άλλων σωμάτων επιφανειακών υδάτων και υπόγειων υδάτων. Σύμφωνα με το Νόμο, η δήλωση περιβαλλοντικών επιπτώσεων των κατασκευαστικών έργων – συμπεριλαμβανομένων των έργων υδατοκαλλιέργειας μεγάλης κλίμακας – θα πρέπει να περιέχει αξιολόγηση σχετικά με τους κινδύνους ρύπανσης των υδάτων που είναι πιθανό να προκαλέσουν τα έργα, συμπεριλαμβανομένου του αντίκτυπού τους στο οικοσύστημα, και περιγραφή των μέτρων για την πρόληψη και τον έλεγχο. Η πρόληψη και ο έλεγχος της θαλάσσιας ρύπανσης αντιμετωπίζεται στο Νόμο για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος (1982, όπως τροποποιήθηκε). Ο Νόμος προβλέπει τη διαμόρφωση και υποβολή δηλώσεων περιβαλλοντικών επιπτώσεων για έργα παράκτια κατασκευής – συμπεριλαμβανομένων έργων υδατοκαλλιέργειας μεγάλης κλίμακας.

Όπως φαίνεται παραπάνω, τις τελευταίες δύο δεκαετίες οι απαιτήσεις ΜΠΕ επικεντρώθηκαν κυρίως σε κατασκευαστικά και μεγάλης κλίμακας αναπτυξιακά έργα. Ο νόμος για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων (2002), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Σεπτεμβρίου 2003, επεκτείνει τις απαιτήσεις ΜΠΕ από μεμονωμένα κατασκευαστικά έργα στον κυβερνητικό προγραμματισμό για την ανάπτυξη – μεταξύ άλλων – γεωργίας, υδατοκαλλιέργειας, κτηνοτροφίας, δασοκομίας, εξοικονόμησης νερού και φυσικών πόρων .

3.2.2.3.5 Νερό και απόβλητα

Διατάξεις για την ποιότητα του νερού και την απόρριψη λυμάτων υπάρχουν σε διάφορους περιβαλλοντικούς νόμους, και πάλι καμία από τις οποίες δεν αναφέρεται συγκεκριμένα

στην υδατοκαλλιέργεια. Ο Νόμος για την Πρόληψη και τον Έλεγχο της Ρύπανσης των Υδάτων προβλέπει τη θέσπιση εθνικών προτύπων για την ποιότητα του υδάτινου περιβάλλοντος και για την απόρριψη υδάτινων ρύπων. Οι λαϊκές κυβερνήσεις των επαρχιών, των αυτόνομων περιοχών και των δήμων μπορούν να θεσπίσουν τα δικά τους τοπικά πρότυπα για είδη που δεν προσδιορίζονται στα εθνικά πρότυπα. Ο νόμος προβλέπει επίσης την εκπόνηση ολοκληρωμένων και ορθολογικών σχεδίων με σκοπό – μεταξύ άλλων – τον καθορισμό προστατευόμενων ζωνών όσον αφορά τα κύρια υδατικά συστήματα αλιείας, τα οποία ορίζονται ως εκείνα τα μέρη των υδατικών συστημάτων που προορίζονται για ωοτοκία, σίτιση, διαχείμαση ή μεταναστευτική διέλευση ψαριών ή γαρίδων και για την αναπαραγωγή ψαριών, γαρίδων ή οστρακοειδών ή καλλιέργεια φυκιών. Ο Νόμος εφαρμόζεται από τους Κανόνες Εφαρμογής του Νόμου για την Πρόληψη και τον Έλεγχο της Ρύπανσης των Υδάτων (2000). Σύμφωνα με τους Κανόνες, οι επιχειρήσεις και τα ιδρύματα που απορρίπτουν ρύπους σε υδάτινα σώματα – συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ασχολούνται με την υδατοκαλλιέργεια – πρέπει να υποβάλουν αναφορά και έντυπο εγγραφής για την απόρριψη ρύπων στο τοπικό τμήμα προστασίας περιβάλλοντος. Με την παραλαβή της αναφοράς και μετά από έρευνα και εξακρίβωση, το τμήμα εκδίδει άδεια απόρριψης ρύπων.

Ο Νόμος για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος ρυθμίζει την απόρριψη ελαίων, μειγμάτων λαδιών, αποβλήτων και άλλων επιβλαβών ουσιών από πλοία, τη ρύπανση από παράκτια κατασκευαστικά έργα, την υπεράκτια έρευνα και εκμετάλλευση πετρελαίου, τους ρύπους της ξηράς και την απόρριψη αποβλήτων στη θάλασσα. Σύμφωνα με το Νόμο, η απόρριψη επιβλαβών ουσιών στη θάλασσα από παράκτιες μονάδες πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τα πρότυπα απόρριψης που εκδίδονται από το κράτος και από τις λαϊκές κυβερνήσεις των επαρχιών, των αυτόνομων

περιφερειών και των δήμων. Δεν θα επιτρέπεται διέξοδος για την απόρριψη λυμάτων σε χώρους υδατοκαλλιέργειας. Ο Νόμος απαγορεύει την απόρριψη τοξικών και επιβλαβών αποβλήτων. Κατά την απόρριψη θερμαινόμενων αποβλήτων, πρέπει να λαμβάνονται μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι η θερμοκρασία του νερού στις παρακείμενες περιοχές αλιείας διατηρείται εντός των κρατικών προτύπων ποιότητας του νερού, προκειμένου να αποφευχθεί η ζημιά στους υδάτινους πόρους από τη θερμική ρύπανση.

Η παρακολούθηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος αναλαμβάνεται κυρίως από την SOA και την SEPA, με την πρώτη να χειρίζεται την παρακολούθηση της ποιότητας του θαλάσσιου περιβάλλοντος και τις επιπτώσεις των χερσαίων πηγών κατάντη, ενώ η δεύτερη να παρακολουθεί τις χερσαίες απορρίψεις.

Τα πρότυπα ποιότητας των υδάτων για την αλιεία (1989) έχουν εγκριθεί σύμφωνα με το Νόμο για την Προστασία του Περιβάλλοντος, το Νόμο για την Πρόληψη και τον Έλεγχο της Ρύπανσης των Υδάτων, το Νόμο για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος και το Νόμο για την Αλιεία. Τα πρότυπα στοχεύουν στην πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υδάτων στις αλιευτικές περιοχές, διασφαλίζουν την ανάπτυξη και αναπαραγωγή ψαριών, κογχυλιών και φυκών και διασφαλίζουν την ποιότητα των υδρόβιων προϊόντων.

3.2.2.3.6 Μετακινήσεις ψαριών

Ο νόμος περί καραντίνας εισόδου και εξόδου των ζώων και των φυτών (1991) στοχεύει στην πρόληψη της εξάπλωσης μολυσματικών ή παρασιτικών ασθενειών εντός ή εκτός της χώρας, επιδιώκει να προστατεύσει την παραγωγή της γεωργίας, της δασοκομίας, της κτηνοτροφίας και της αλιείας καθώς και της ανθρώπινης υγείας, και για την προώθηση

της ανάπτυξης του εμπορίου. Ζώα, που σύμφωνα με το Νόμο περιλαμβάνουν ψάρια, γαρίδες και γαρίδες, καβούρια και οστρακοειδή, οικόσιτα ή άγρια, καθώς και ζωικά προϊόντα, δοχεία και υλικά συσκευασίας που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ζώων και ζωικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των μέσων μεταφοράς από περιοχές με επιδημία ζώων, υποχρεούνται, κατά την είσοδο ή την έξοδο, να υπόκεινται σε επιθεώρηση καραντίνας. Πρέπει να συνοδεύονται από πιστοποιητικά καραντίνας που εκδίδονται από τα τμήματα καραντίνας των χωρών εξαγωγής.

Επιπλέον, ο Νόμος για την Προστασία της Άγριας Ζωής (1988) στοχεύει στην προστασία και τη διάσωση ειδών άγριας ζωής, τα οποία είναι σπάνια ή σχεδόν εξαφανίζονται. Ο Νόμος εφαρμόζεται από τους Κανονισμούς για την Προστασία της Υδρόβιας Άγριας Ζωής (1993), ο οποίος εκχωρεί στη διοίκηση της αλιείας την ευθύνη διαχείρισης πολύτιμων ή απειλούμενων ειδών υδρόβιας άγριας ζωής. Η μεταφορά τέτοιων ειδών εκτός νομού, η εισαγωγή τέτοιων ειδών από το εξωτερικό, καθώς και η εξαγωγή τους, απαιτούν την υποβολή αίτησης στην αρμόδια αλιευτική διοίκηση υπό τη λαϊκή κυβέρνηση της σχετικής επαρχίας, αυτόνομης περιφέρειας ή δήμου. Η εισαγωγή τέτοιων ειδών απαιτεί επίσης την επιστημονική πιστοποίηση του ιδρύματος επιστημονικής έρευνας που ορίζεται από το αρμόδιο τμήμα διαχείρισης αλιείας υπό τη λαϊκή κυβέρνηση σε ή πάνω από το επαρχιακό επίπεδο. Άλλα μέτρα περιλαμβάνουν την τακτική παρακολούθηση των πόρων της υδρόβιας άγριας πανίδας, τον καθορισμό των υδάτινων φυσικών καταφυγίων και την έκδοση ειδικών αδειών αλίευσης και αδειών εξημέρωσης και αναπαραγωγής.

3.2.2.3.7 Έλεγχος ασθενειών

Ο νόμος για τις ασθένειες των ζώων (1997), που εφαρμόζεται και στους ιχθύες, περιγράφει τη διαδικασία ελέγχου και παύσης ασθενειών των ζώων, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων καραντίνας. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, ο νόμος περί καραντίνας εισόδου και εξόδου των ζώων και των φυτών στοχεύει στην πρόληψη της εξάπλωσης μολυσματικών ή παρασιτικών ασθενειών εντός ή εκτός της χώρας.

3.2.2.3.8 Φάρμακα

Το νομοθετικό πλαίσιο για τα χημικά είναι πολύπλοκο. Πολυάριθμοι νόμοι και κανονισμοί αφορούν την παραγωγή, καταχώριση, εισαγωγή και εξαγωγή, αποθήκευση, μεταφορά, χρήση ή/και διάθεση ορισμένων τύπων χημικών ουσιών. Η πρόληψη και ο έλεγχος των ζημιών από ρύπους, συμπεριλαμβανομένων των χημικών, που αφορούν την υδατοκαλλιέργεια αντιμετωπίζεται γενικά στο Νόμο για την Προστασία του Περιβάλλοντος, στο Νόμο για την Πρόληψη και Έλεγχο της Ρύπανσης των Υδάτων και στο Νόμο για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος.

Οι Κανονισμοί για τη Χορήγηση Κτηνιατρικών Φαρμάκων (1988), που τροποποιήθηκαν το 2004, διέπουν την παραγωγή, καταχώριση, εισαγωγή, εξαγωγή και πώληση κτηνιατρικών φαρμάκων. Οι κανονισμοί θεσπίζουν επίσης συστήματα ελέγχου για νέα φάρμακα και για την παρακολούθηση της ασφάλειας τους. Οι Κανονισμοί ορίζουν ότι οι αλιευτικές αρχές σε επίπεδο κομητείας ή άνω είναι υπεύθυνες για τη χορήγηση δοκιμαστικής χρήσης φαρμάκων και υπολειμμάτων φαρμάκων για την υδατοκαλλιέργεια.

3.2.2.3.9 Τροφές

Οι κανονισμοί για τη διαχείριση των ζωοτροφών και των πρόσθετων υλών ζωοτροφών (1999) αποσκοπούν στην ενίσχυση της διαχείρισης των πρόσθετων ζωοτροφών και των ζωοτροφών, στη βελτίωση της ποιότητας τους, στην αύξηση της ανάπτυξης της βιομηχανίας ζωοτροφών και στην παραγωγή ζώων και στη βελτίωση της ασφάλειας της δημόσιας υγείας. Οι πρόσθετες ύλες ζωοτροφών φαρμάκων, ωστόσο, παραμένουν ρυθμισμένες στους Κανονισμούς για τη Χορήγηση Κτηνιατρικών Φαρμάκων. Οι Κανονισμοί περιέχουν απαιτήσεις και διαδικασίες για την αξιολόγηση, την καταχώριση, την εισαγωγή, τη συσκευασία, την επισήμανση και την αποθήκευση ζωοτροφών, οι οποίες υπόκεινται σε δοκιμές ποιοτικού ελέγχου. Οι Κανονισμοί προβλέπουν επίσης τις προϋποθέσεις για την ίδρυση επιχειρήσεων ζωοτροφών και πρόσθετων ζωοτροφών. Το Γραφείο Ζωικής Παραγωγής και Υγείας, που υπάγεται στο Υπουργείο Γεωργίας, διαχειρίζεται το Νόμο.

Οι Κανονισμοί εφαρμόζονται από τις Διαδικασίες Διαχείρισης Καταχώρισης Εισαγόμενων Πρόσθετων Ζωοτροφών και Ζωοτροφών (2000), οι οποίες απαιτούν από τις ξένες επιχειρήσεις να υποβάλουν αίτηση στο Υπουργείο Γεωργίας για την καταχώριση των πρόσθετων υλών ζωοτροφών και ζωοτροφών τους, εάν πρόκειται να πωληθούν στην Κίνα, και για την απόκτηση πιστοποιητικού εγγραφής παραγωγής.

3.2.2.3.10 Ασφάλεια τροφίμων

Ο Νόμος για την Υγιεινή Τροφίμων (1995) ισχύει για όλα τα τρόφιμα και τα πρόσθετα τροφίμων, συμπεριλαμβανομένων των δοχείων, των συσκευασιών, των σκευών και του

εξοπλισμού. χρησιμοποιείται για τρόφιμα, καθώς και απορρυπαντικά και απολυμαντικά που χρησιμοποιούνται για το πλύσιμο των τροφίμων. Ισχύει επίσης για χώρους και εγκαταστάσεις που σχετίζονται με την παραγωγή και την εμπορία τροφίμων. Ο νόμος απαιτεί από το διοικητικό τμήμα δημόσιας υγείας υπό το Κρατικό Συμβούλιο να διαμορφώσει και να εκδώσει εθνικά πρότυπα υγιεινής, κανονισμούς ελέγχου υγιεινής και διαδικασίες επιθεώρησης για τρόφιμα, πρόσθετα τροφίμων, δοχεία, συσκευασίες, σκεύη και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται για τρόφιμα, απορρυπαντικά και απολυμαντικά που χρησιμοποιούνται για το πλύσιμο των τροφίμων, καθώς και για ανοχές για προσμείξεις και ραδιενεργές ουσίες στα τρόφιμα.

Ο νόμος περί τυποποίησης (1988) απαιτεί τη διαμόρφωση προτύπων για – μεταξύ άλλων – τα γεωργικά προϊόντα. Ο Νόμος εφαρμόζεται από τους Κανονισμούς για την Εφαρμογή του Νόμου Τυποποίησης (1990), ο οποίος ορίζει τα προϊόντα αλιείας ως αγροτικά προϊόντα. Σύμφωνα με τον κανονισμό, κατά τη διαμόρφωση των εθνικών προτύπων για τα φαρμακευτικά προϊόντα, την υγιεινή των τροφίμων και τα κτηνιατρικά φάρμακα, οι αρμόδιες υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για τη δημόσια υγεία και τη γεωργία υπό το Συμβούλιο της Επικρατείας θα είναι υπεύθυνες για την οργάνωση, τη σύνταξη, την εξέταση και την έγκριση στις αντίστοιχες υπηρεσίες τους.

3.2.3 ΕΥΡΩΠΗ

3.2.3.1 Ισπανία⁷

3.2.3.1.1 Γενικά

Το νομικό πλαίσιο για τη ρύθμιση και την προώθηση της υδατοκαλλιέργειας στην Ισπανία αποτελείται από διάφορα νομικά μέσα, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζει το Σύνταγμα της Ισπανίας, ο Νόμος Ν°20/1942 για την Προώθηση και Διατήρηση της Παραποτάμιας Αλιείας, ο Νόμος Ν° 23 /1984 για τη Θαλάσσια Υδατοκαλλιέργεια και Νόμος Ν° 22/1988 για την Ακτογραμμή. Οι κύριοι στόχοι αυτών των νομικών πράξεων είναι:

- Νόμος αριθ. 23/1984 για τη θαλάσσια υδατοκαλλιέργεια: «η ρύθμιση και διάταξη της θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας εντός της εθνικής επικράτειας, της παράκτιας χερσαίας ζώνης, εκβολών ποταμών, παράκτιων λιμνοθαλασσών είτε προσωρινά είτε μόνιμα στην ανοιχτή θάλασσα, σε χωρικά ύδατα και την αποκλειστική οικονομική ζώνη, είτε όσον αφορά τη δημόσια είτε την ιδιωτική περιουσία, χωρίς να θίγονται οι αρμοδιότητες και οι ικανότητες που αναλαμβάνουν οι Αυτόνομες Κοινότητες».
- Νόμος αριθ. 22/1988 για την ακτογραμμή: «τα όρια, προστασία, χρήση και περιπολία των δημόσιων θαλάσσιων συνόρων, ιδιαίτερα της θαλάσσιας ακτογραμμής». Οι Αυτόνομες Κοινότητες ασκούν αποκλειστική αρμοδιότητα στα εσωτερικά ύδατα, τη συγκομιδή οστρακοειδών, την υδατοκαλλιέργεια, το κυνήγι και την παραποτάμια αλιεία.

⁷ FAO (2022) Spain. Text by Olivert, A.A.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/es/en>

Οι νομικές πράξεις που εκδόθηκαν από την Εθνική Κυβέρνηση για τη ρύθμιση της θαλάσσιας και εσωτερικής υδατοκαλλιέργειας έχουν γενικό και συμπληρωματικό χαρακτήρα, αφού όπως αναφέρθηκε, οι Αυτόνομες Κοινότητες εφαρμόζουν τη δική τους ρύθμιση.

Η Εθνική Κυβέρνηση, μέσω του Υπουργείου Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων (ΜΑΡΑ) υπαγορεύει και εκτελεί τις γενικές αρχές για τις αρχές της γεωργίας, της αλιείας και των τροφίμων. Έχει επίσης λειτουργίες συντονισμού και εκπροσώπησης μέσω της Γενικής Γραμματείας Θαλάσσιας Αλιείας (SGPM). Θα πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι η εν λόγω Γενική Γραμματεία είναι υπεύθυνη για την εφαρμογή των ευρωπαϊκών κανονισμών καθώς και αυτών που επιβάλλονται από πολυμερείς οργανισμούς στους οποίους η Ισπανία είναι μέλος.

Το Συμβούλιο για τις Θαλάσσιες Υδατοκαλλιέργειες (JACUMAR), είναι ένας άλλος οργανισμός του Υπουργείου Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων που δημιουργήθηκε με τον Νόμο 23/1984 της Θαλάσσιας Υδατοκαλλιέργειας και συγκροτείται από τη Γενική Γραμματεία Θαλάσσιας Αλιείας, τα Συμβούλια των Αυτόνομων Κοινοτήτων, καθώς και από αντιπροσωπευτικές οργανώσεις του κλάδου παραγωγής υδατοκαλλιέργειας. Ένα από τα κύρια καθήκοντα αυτού του οργανισμού είναι η διευκόλυνση του συντονισμού των δραστηριοτήτων των Αυτόνομων Κοινοτήτων και η παρακολούθηση των Εθνικών Σχεδίων.

Ο νόμος αριθ. 23/1984 για τη θαλάσσια υδατοκαλλιέργεια ρυθμίζει τη διαμόρφωση των Εθνικών Σχεδίων, τα οποία πρέπει να εκτελούνται από κοινού μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων και των Αυτόνομων Κοινοτήτων. Οι τελευταίοι είναι υπεύθυνοι για την εκτέλεσή τους σύμφωνα με την εντολή τους. Τα εθνικά σχέδια αποτελούνται από ενέργειες που οδηγούν στην προώθηση της ανάπτυξης της θαλάσσιας

υδατοκαλλιέργειας εντός της εθνικής επικράτειας, έχοντας ως στόχους είτε την έρευνα, την ανάπτυξη και την καινοτομία καθώς και κάθε άλλη δραστηριότητα που σχετίζεται με την υδατοκαλλιέργεια και η εκτέλεση της οποίας θεωρείται απαραίτητη για την αειφορική ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας.

Το Ταμείο για την Ρύθμιση και την Οργάνωση της Αγοράς Προϊόντων Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (FROM) είναι ένας άλλος αυτόνομος οργανισμός που δημιουργήθηκε με τον νόμο αριθ. 33/1980, υπό το Υπουργείο Γεωργίας, Αλιείας και Θαλάσσιας Υδατοκαλλιέργειας (MAPA), και είναι υπεύθυνο για την ανάπτυξη και την προώθηση της υδατοκαλλιέργειας στην Ισπανία. Τα κύρια καθήκοντά του Ταμείου είναι η προώθηση της κατανάλωσης αλιευτικών προϊόντων και η παροχή τεχνικής ή οικονομικής βοήθειας σε ενώσεις, συνεταιρισμούς και επιχειρήσεις του κλάδου.

Το Ισπανικό Ωκεανογραφικό Ινστιτούτο (IEO) είναι ένας άλλος σημαντικός αυτόνομος οργανισμός που συνδέεται με την υδατοκαλλιέργεια. Σε συμφωνία με τον νόμο αριθ. 3/2001 για την κρατική θαλάσσια αλιεία, ο IEO είναι το όργανο που είναι υπεύθυνο για την έρευνα και τις συμβουλές σχετικά με την τομεακή αλιευτική πολιτική.

3.2.3.1.2 Σύστημα αδειοδότησης

Οι υδατοκαλλιεργητές που σκοπεύουν να αναλάβουν δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας, είτε θαλάσσιας είτε εσωτερικής, πρέπει να υποβάλουν αίτηση για διάφορες άδειες ή άδειες ενώπιον των αρμόδιων αρχών. Όπως έχει αναφερθεί προηγουμένως, το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας εμπίπτει στις Αυτόνομες Κοινότητες που εφαρμόζουν τους δικούς τους κανόνες για την εκτέλεση των διαδικασιών αδειοδοτήσεων ή μισθώσεων.

Ο νόμος αριθ. 23/1984 υπαγορεύει ότι «μόνο Ισπανοί πολίτες ή οντότητες μπορούν να είναι κάτοχοι παραχωρήσεων ή αδειών θαλάσσιων καλλιεργειών». Ομοίως, ορίζει επίσης τους ακόλουθους όρους:

- Παραχώρηση: η χορήγηση του δικαιώματος χρήσης σε αποκλειστικότητα και προσωρινά από Ισπανούς πολίτες ή φορείς σε δημόσια γη, για τη δημιουργία εγκαταστάσεων που προορίζονται για έρευνα ή εκμετάλλευση θαλάσσιων καλλιεργειών.
- Εξουσιοδότηση: άδεια που χορηγείται σε Ισπανούς πολίτες ή φορείς, για τη δημιουργία εγκαταστάσεων που προορίζονται για έρευνα ή εκμετάλλευση θαλάσσιων καλλιεργειών.

Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να επισημανθεί ότι οι διοικητικές διαδικασίες που πρέπει να ακολουθήσουν οι υποψήφιοι υδατοκαλλιεργητές για την ίδρυση και εκμετάλλευση μιας εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας διαφέρουν ανάλογα με τις εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας εσωτερικού ή θαλάσσιου και αν βρίσκονται σε δημόσιους ή ιδιωτικούς χώρους. Αυτές οι διοικητικές διαδικασίες εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες:

- Διοικητικές διαδικασίες για την αίτηση παραχώρησης/αδειοδότησης εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας εσωτερικού.
- Γενικές διοικητικές διαδικασίες για την αίτηση παραχώρησης/αδειοδότησης εγκαταστάσεων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας σε παράκτιες ζώνες δημόσιας ιδιοκτησίας.
- Γενικές διοικητικές διαδικασίες για την αίτηση παραχώρησης/αδειοδότησης εγκαταστάσεων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας εντός ιδιόκτητων παράκτιων ζωνών αλλά αξιοποιώντας δημόσιες ζώνες συλλογής/απόρριψης νερού.

1) Διοικητικές διαδικασίες για την αίτηση παραχώρησης/αδειοδότησης εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας εσωτερικού.

Για τη χορήγηση παραχώρησης/αδειοδότησης λειτουργίας εγκατάστασης εσωτερικών υδάτων υδατοκαλλιέργειας, ο αιτών θα πρέπει να λάβει την ακόλουθη άδεια ή/και άδειες.

- Άδεια κατασκευής και έναρξης λειτουργίας που χορηγείται από τη Δημοτική Αρχή.
- Εξουσιοδότηση για την πρόσληψη και απόρριψη νερού καθώς και η παραχώρηση χρήσης ή κατάληψης της δημόσιας υδάτινης έκτασης. Και οι δύο άδειες χορηγούνται από τα Υδρογραφικά Συνέδρια της αντίστοιχης Αυτόνομης Κοινότητας.
- Εξουσιοδότηση λειτουργίας της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας χορηγείται από το οικείο Γραφείο της Αυτόνομης Κοινότητας.

Η γενική διοικητική διαδικασία που ακολουθείται από τις Αυτόνομες Κοινότητες για τη ρύθμιση της υδατοκαλλιέργειας περιλαμβάνει τα ακόλουθα στάδια:

- Ο αιτών θα πρέπει να υποβάλει αίτηση στο αντίστοιχο δημοτικό γραφείο. Θα πρέπει να περιλαμβάνει την ακριβή τοποθεσία, το είδος που πρόκειται να καλλιεργηθεί, τη διαδικασία ή τον κύκλο καλλιέργειας και την αναμενόμενη δυναμικότητα παραγωγής.
- Η Αυτόνομη Κοινότητα θα ειδοποιήσει τελικά τον αιτούντα εάν η άδεια μπορεί να χορηγηθεί για τη συγκεκριμένη τοποθεσία. Σε αντίθετη περίπτωση, ο αιτών θα λάβει τους όρους κατασκευής και λειτουργίας στους οποίους θα πρέπει να υπόκειται το προτεινόμενο έργο.
- Εάν ο αιτών συμφωνεί με αυτούς τους όρους, θα πρέπει να υποβάλει Αίτημα Εξουσιοδότησης, επισυνάπτοντας επικυρωμένο αντίγραφο της Παραχώρησης για τη χρήση νερού που χορηγήθηκε από την αντίστοιχη αρχή, καθώς και αντίγραφο του εγκεκριμένου έργου κατασκευής και λειτουργίας από πιστοποιημένο τεχνικό.

- Εάν η Αυτόνομη Κοινότητα κρίνει ότι το έργο μπορεί να παρεμβαίνει σε άλλα συμφέροντα, το έργο υπόκειται σε δημόσια διαβούλευση.

Οι άδειες λειτουργίας εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας στην ενδοχώρα μπορούν να χορηγούνται προσωρινά για περίοδο έως 5 ετών, μετά την οποία οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εκδώσουν οριστική ή μόνιμη άδεια.

2) Διοικητικές διαδικασίες για την παραχώρηση/ αδειοδότηση εγκαταστάσεων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας που θα ιδρυθούν σε θαλάσσιους-χερσαίους δημόσιους χώρους.

Για την απόκτηση της παραχώρησης/αδειοδότησης για την ίδρυση εγκατάστασης θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας που θα βρίσκεται σε θαλάσσιους-χερσαίους δημόσιους χώρους, ο αιτών θα πρέπει να αποκτήσει τις ακόλουθες άδειες:

- Άδεια κατασκευής και έναρξης λειτουργίας που χορηγείται από τη Δημοτική Αρχή.
- Παραχώρηση για την κατάληψη της δημόσιας θαλάσσιας/χερσαίας ζώνης από το Υπουργείο Περιβάλλοντος.
- Εξουσιοδότηση λειτουργίας της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας χορηγείται από το οικείο Γραφείο της Αυτόνομης Κοινότητας.

Η γενική διοικητική διαδικασία που ακολουθείται από τις Αυτόνομες Κοινότητες περιλαμβάνει τα ακόλουθα στάδια:

- Ο αιτών πρέπει να υποβάλει αίτηση για άδεια λειτουργίας υδατοκαλλιέργειας, επισυνάπτοντας τα ακόλουθα έγγραφα:
 - Αίτηση για την παραχώρηση της κατάληψης της δημόσιας θαλάσσιας-χερσαίας ζώνης που απευθύνεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος.
 - Νομική ταυτότητα του αιτούντος (πρόσωπο ή εταιρεία).

- Το έργο των πολιτικών έργων εγκεκριμένο από πιστοποιημένο τεχνικό.
 - Μελέτη οικονομικής σκοπιμότητας και σχέδιο για την εκτέλεση της πράξης εγκεκριμένο από πιστοποιημένο τεχνικό.
 - Αποδεικτικό καταβολής δασμών
 - Την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων και τις υγειονομικές απαιτήσεις, κατά περίπτωση.
- Κατά τη διάρκεια της επόμενης περιόδου των 30 ημερών των δημόσιων ακροάσεων, θα απαιτηθούν εκθέσεις από τις αρχές άμυνας, ναυσιπλοΐας, τουρισμού, δημοτικών, περιβαλλοντικών και υγειονομικών αρχών, καθώς και από οποιαδήποτε άλλη αρχή που η Αυτόνομη Κοινότητα κρίνει απαραίτητη.
- Σε περίπτωση που όλες οι παραπάνω αρχές εκδώσουν ευνοϊκή απόφαση για το έργο, η Αυτόνομη Κοινότητα θα ζητήσει από την Αρχή Ακτογραμμής να εκδώσει έκθεση εντός δύο μηνών. Μέσω αυτής της έκθεσης, η Αρχή εκφράζει τη βιωσιμότητα της δραστηριότητας και καθορίζει τους τυχόν όρους.
- Σε όλο αυτό το στάδιο, η Αυτόνομη Κοινότητα θα ενημερώνει τον αιτούντα τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί καθώς και τις προϋποθέσεις που απαιτεί η Γενική Διεύθυνση Ακτογραμμής για τη χορήγηση της άδειας. Εάν ο αιτών συμφωνεί με αυτές τις απαιτήσεις και προϋποθέσεις, η διαδικασία συνεχίζεται μέσω αυτής της Γενικής Διεύθυνσης.
- Μόλις ο αιτών λάβει την παραχώρηση που χορηγήθηκε από τη Γενική Διεύθυνση, η Αυτόνομη Κοινότητα χορηγεί την άδεια λειτουργίας της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας.
- Πρέπει να σημειωθεί ότι αυτές οι άδειες για την εκτέλεση εργασιών υδατοκαλλιέργειας χορηγούνται γενικά για περίοδο 10 ετών, με δυνατότητα ανανέωσης έως 30 ή 50 έτη κατ'

ανώτατο όριο.

3) Γενική Διοικητική Διαδικασία για την αίτηση παραχώρησης/ αδειοδότησης εγκαταστάσεων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας που βρίσκονται σε ιδιόκτητες περιοχές αλλά που χρησιμοποιούν δημόσιους θαλάσσιους-χερσαίους πόρους για την πρόσληψη/απόρριψη νερού.

Προκειμένου να λάβει παραχώρηση/άδεια για εγκατάσταση θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας που βρίσκεται σε ιδιόκτητες περιοχές αλλά που χρησιμοποιεί δημόσιες θαλάσσιες-χερσαίες ζώνες για την πρόσληψη/απόρριψη νερού, ο αιτών υποβάλλει αίτηση για τις ακόλουθες άδειες ή εγκρίσεις:

- Άδεια κατασκευής και έναρξης λειτουργίας που χορηγείται από τη Δημοτική Αρχή.
- Εξουσιοδότηση λήψης και απόρριψης νερού από την αρμόδια αρχή. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτή η διαδικασία διαφέρει μεταξύ των Αυτόνομων Κοινοτήτων, καθώς ορισμένοι τη θεωρούν ως ανεξάρτητη διαδικασία, ενώ άλλοι τη θεωρούν ως μέρος της διαδικασίας αδειοδότησης της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας και της παραχώρησης του δημόσιου τομέα ή ως μέρος της την Εκτίμηση Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.
- Παραχώρηση για την κατάληψη δημόσιου θαλάσσιου-χερσαίου χώρου από το Υπουργείο Περιβάλλοντος.
- Εξουσιοδότηση για την εκτέλεση της επιχείρησης υδατοκαλλιέργειας που χορηγείται από την αρμόδια αρχή των Αυτόνομων Κοινοτήτων.

3.2.3.1.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Ο νόμος αριθ. 22/1988 των Ακτογραμμών ορίζει ότι η διαχείριση της θαλάσσιας-

χερσαίας δημόσιας περιουσίας ή κυριαρχίας εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Κρατικής Διοίκησης, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης παραχωρήσεων και αδειών για την κατοχή και την εκμετάλλευσή τους. Υπό την έννοια αυτή, όπως προαναφέρθηκε, η παραχώρηση της θαλάσσιας-χερσαίας δημόσιας κυριαρχίας με σκοπό την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας θα παραχωρηθεί από το Υπουργείο Περιβάλλοντος.

Όσον αφορά την άδεια λήψης και απόρριψης νερού, καθώς και την παραχώρηση χρήσης ή κατάληψης της υδάτινης δημόσιας κυριαρχίας, χορηγούνται από τις Υδρογραφικές Συνομοσπονδίες της αντίστοιχης Αυτόνομης Επαρχίας.

Η Γενική Γραμματεία Θαλάσσιας Αλιείας που ανήκει στο Υπουργείο Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων έχει αναπτύξει ένα Σύστημα Αναγνώρισης Εγκαταστάσεων Υδατοκαλλιέργειας, το οποίο επιτρέπει τον εντοπισμό της γεωγραφικής θέσης των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας στην ενδοχώρα και τη θάλασσα στην Ισπανία.

3.2.3.1.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Το νομικό πλαίσιο για τη ρύθμιση της διαδικασίας εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΕΠΕ) περιλαμβάνει την Οδηγία 85/377/CEE της 27ης Ιουνίου 1985, η οποία συμπεριλήφθηκε από την ισπανική νομοθεσία μέσω του Βασιλικού Νομοθετικού Διατάγματος Ν° 1302/ 1986 και του Ν° 1131/1988. Με την έκδοση της Οδηγίας 97/11/CE (Directiva 97/11/CE) τροποποιήθηκαν ορισμένοι κανονισμοί της Οδηγίας 85/33/CE. Αυτές οι τροποποιήσεις έχουν υιοθετηθεί από το ισπανικό σύστημα μέσω του νόμου αριθ. 6/2001. Το άρθρο 1, παράγραφος 2 του νόμου αυτού ορίζει ότι «έργα εγκαταστάσεων εντατικής υδατοκαλλιέργειας με απόδοση άνω των 500 τόνων/έτος θα υποβάλλονται σε Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων όποτε το κρίνει η περιβαλλοντική αρχή. Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρθηκε προηγουμένως ότι η διοικητική

διαδικασία για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων ποικίλλει μεταξύ των Αυτόνομων Κοινοτήτων. Ωστόσο, σε γενικές γραμμές μπορεί να αναφερθεί ότι η μελέτη για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που επιδεικνύει ένας δυνητικός παραγωγός υδατοκαλλιέργειας περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- Γενική περιγραφή του έργου και προβλέψιμες απαιτήσεις σε σχέση με τη χρήση της γης και άλλων φυσικών πόρων κατά περίπτωση.
- Ανάλυση τεχνικά εφικτών εναλλακτικών λύσεων και αιτιολόγηση της λύσης που υιοθετήθηκε.
- Εκτίμηση των άμεσων ή έμμεσων προβλέψιμων επιπτώσεων του έργου.
- Λήψη προληπτικών και διορθωτικών μέτρων.
- Σχέδιο Περιβαλλοντικής Παρακολούθησης
- Περίληψη της μελέτης και τα συμπεράσματά της.

3.2.3.1.5 Νερό και απόβλητα

Μέσω της έγκρισης της Οδηγίας 2000/60/CE η Ευρωπαϊκή Ένωση παρέιχε ένα πλαίσιο για την προστασία των εσωτερικών επιφανειακών υδάτων, των μεταβατικών υδάτων, των παράκτιων και των υπόγειων υδάτων. Αυτή η οδηγία έχει υιοθετηθεί από τις ισπανικές νομικές ρυθμίσεις μέσω του νόμου 62/2003.

Οι κύριες νομικές διατάξεις για την ποιότητα του νερού και των υγρών αποβλήτων σε κοινή ή δημόσια επικράτεια περιλαμβάνονται στο Βασιλικό Νομοθετικό Διάταγμα αριθ. 20 Ιουλίου 2000, «Ενιαίο Κείμενο Νόμου περί Υδάτων». Αυτή η νομική διάταξη καθορίζει ότι απαγορεύεται η άμεση ή έμμεση απόρριψη μολυσμένων υδάτων και υπολειμματικών προϊόντων που ενδέχεται να επηρεάσουν τα εσωτερικά ύδατα ή

οποιοδήποτε άλλο στοιχείο των λεκανών απορροής εκτός και αν έχει προηγουμένως χορηγηθεί διοικητική άδεια από την αντίστοιχη αρμόδια Αρχή.

Ο Κανονισμός Υδρολογικού Σχεδιασμού έχει υιοθετηθεί με την έκδοση του Βασιλικού Διατάγματος υπ' αριθ. 907/2007 με κύριο σκοπό την διατήρηση υγιούς κατάστασης και των υδάτων που περιλαμβάνονται στο Ενιαίο Κείμενο του Νόμου περί Υδάτων. Έχει καθοριστεί ότι τέτοιος σχεδιασμός θα γίνεται μέσω υδρολογικού σχεδιασμού λεκάνης απορροής και του Εθνικού Υδρολογικού Σχεδίου.

3.2.3.1.6 Μετακινήσεις ψαριών

Ο νόμος αριθ. 23/1984 για τη θαλάσσια καλλιέργεια ορίζει ότι η μετακίνηση γόνου ή οργανισμών μη εμπορεύσιμου μεγέθους σε οποιοδήποτε στάδιο ανάπτυξης θα επιτρέπεται μόνο για τους σκοπούς της καλλιέργειας, της έρευνας ή του πειραματισμού. Επίσης αναφέρεται ότι για την εξαγωγή τέτοιων ειδών θα απαιτείται η έγκριση του Υπουργείου Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων, κατόπιν προηγούμενης έκθεσης του αρμόδιου Φορέα της αντίστοιχης Αυτόνομης Κοινότητας.

Οι υδατοκαλλιεργητές που ζητούν την εισαγωγή οργανισμών οποιοδήποτε μεγέθους για την εκτροφή ή την καλλιέργειά τους θα πρέπει να έχουν την έγκριση του Υπουργείου Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων. Θετική γνωμοδότηση από το Ισπανικό Ινστιτούτο Ωκεανογραφίας θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται όταν το είδος που πρόκειται να εισαχθεί είναι εξωτικό.

Ως χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ισπανία εφαρμόζει, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες Οδηγίες και Αποφάσεις για την εισαγωγή ειδών υδατοκαλλιέργειας ή προϊόντων που εισάγονται από άλλες χώρες:

- Οδηγία 91/67/CEE σχετικά με τους όρους υγειονομικής πολιτικής που ισχύουν για την εισαγωγή ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας στην αγορά.
- Οδηγία 97/78/EK που θεσπίζει τις αρχές για την οργάνωση των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων που θα εισαχθούν στην Κοινότητα που προέρχονται από τρίτες χώρες
- Κανονισμός (CE) αριθ. 852/2004 για την υγιεινή των τροφίμων ζωικής προέλευσης, καθιερώνονται επίσημοι έλεγχοι για προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση. Τέτοιοι κανονισμοί έχουν εγκριθεί από την ισπανική νομοθεσία μέσω της απόφασης 2006/766/CE η οποία περιέχει τους καταλόγους τρίτων χωρών από τις οποίες γίνεται η εισαγωγή δίθυρων, εχινοδέρμων, tunicata, γαστερόποδων και αλιευτικών προϊόντων.

3.2.3.1.7 Έλεγχος ασθενειών

Η ισπανική νομοθεσία απαιτεί από τις Αυτόνομες Κοινότητες να θεσπίσουν ένα κατάλληλο σύστημα μέτρων υγειονομικού ελέγχου και να συμμετέχουν στη διαμόρφωση των σχεδίων επείγουσας επέμβασης όπως απαιτείται.

Το Εργαστήριο Υγειονομικής και Ζωικής Παραγωγής του Υπουργείου Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων στο Algete της Μαδρίτης επιλέχθηκε ως το εθνικό εργαστήριο αναφοράς για τις ασθένειες των ιχθύων. Υπάρχουν και άλλα εργαστήρια σε διάφορα μέρη της Ισπανίας που συνδέονται είτε με πανεπιστήμια είτε με επιστημονικά ερευνητικά κέντρα που ασχολούνται με διάφορα υγειονομικά θέματα θαλάσσιας και εσωτερικής υδατοκαλλιέργειας. Πολλές Αυτόνομες Κοινότητες βασίζονται σε αυτά τα εργαστήρια για τη διάγνωση ασθενειών των ιχθύων προκειμένου να συμμορφωθούν με τους κανονισμούς για τον υγειονομικό έλεγχο της υδατοκαλλιέργειας.

3.2.3.1.8 Φάρμακα

Το Βασιλικό Διάταγμα αριθ. 109/1995 ρυθμίζει την παρασκευή, τον ποιοτικό έλεγχο, τη διανομή, την εμπορία, την αποθήκευση και την προμήθεια φαρμάκων για κτηνιατρική χρήση και των ουσιών και υλικών που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή, την επεξεργασία και τη συσκευασία τους. Αναθέτει επίσης την ευθύνη για τα κτηνιατρικά φάρμακα στο Υπουργείο Γεωργίας, Φ εδάφους και Τροφίμων, χωρίς να θίγονται οι ευθύνες που εμπίπτουν στις Αυτόνομες Κοινότητες.

Οι κύριες διατάξεις που περιλαμβάνονται στο παραπάνω διάταγμα είναι:

- Ορισμός των απαιτήσεων ποιότητας, αποτελεσματικότητας, ασφάλειας και καθαρότητας που πρέπει να πληροί ένα κτηνιατρικό φάρμακο προκειμένου να εγκριθεί και να καταχωρηθεί.
- Η απαγόρευση της κυκλοφορίας ενός κτηνιατρικού φαρμάκου που θα χορηγείται σε ζώα των οποίων το κρέας ή τα προϊόντα προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, εάν δεν συμμορφώνεται με τον Κανονισμό CEE 2377/90, που διατυπώνει την Κοινοτική διαδικασία για τον καθορισμό ορίων υπολειμμάτων κτηνιατρικών φαρμάκων σε τρόφιμα ζωικής προέλευσης.
- Η θέσπιση καταστάσεων εξαιρέσεως στις οποίες, παρόλο που μπορεί να μην υπάρχουν εγκεκριμένα κτηνιατρικά φάρμακα για τη θεραπεία μιας ασθένειας, μπορεί να χορηγηθεί σε ένα ζώο διαφορετικό είδος φαρμάκου σε ζώα των οποίων το κρέας ή τα προϊόντα προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση.

Η ισπανική νομοθεσία θεσπίζει επίσης μέτρα ελέγχου που ισχύουν για ορισμένες ουσίες και υπολείμματα σε προϊόντα υδατοκαλλιέργειας. Η ταξινόμηση και ο έλεγχος αυτών

των ουσιών και υπολειμμάτων ρυθμίζεται από το Βασιλικό Διάταγμα Ν° 1749/1998 (Real Decreto Ν° 1749/1998), που ενσωματώνει την Οδηγία 96/23 στην ισπανική νομοθεσία.

3.2.3.1.9 Τροφές

Το Βασιλικό διάταγμα Ν° 56/2002 τροποποιημένο από τα βασιλικά διατάγματα Ν° 254/2003 και Ν° 1205/2006 ενσωματώνει τις Οδηγίες 2000/16/CE και 2002/2/CE. Αυτή η νομική πράξη έχει ως κύριο στόχο τη θέσπιση του νομικού καθεστώτος που εφαρμόζεται στην κυκλοφορία και τη χρήση των εισροών για τη διατροφή των ζώων και την κυκλοφορία ζωοτροφών και ζωοτροφών σε ολόκληρη την ισπανική επικράτεια.

3.2.3.1.10 Ασφάλεια τροφίμων

Η Ισπανική Υπηρεσία για την Επισιτιστική Ασφάλεια (AESAN), είναι ένας αυτόνομος οργανισμός που συνδέεται με το Υπουργείο Υγείας και Κατανάλωσης και είναι υπεύθυνος για την επισιτιστική ασφάλεια στην Ισπανία. Τα κύρια καθήκοντά του είναι να μειώσει τους κινδύνους των τροφίμων και να εγγυηθεί ένα κατάλληλο σύστημα για τον έλεγχό τους.

Η γενική νομοθεσία για την ασφάλεια των τροφίμων σε εθνικό επίπεδο βασίζεται στον νόμο αριθ. 14/1986. Επισημαίνεται ότι το νομικό πλαίσιο για την ασφάλεια των τροφίμων περιλαμβάνει και τις ακόλουθες ρυθμίσεις:

- Βασιλικό διάταγμα Ν° 640/2006, το οποίο προβλέπει μέτρα για την εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με την υγιεινή, την παραγωγή και την εμπορία τροφίμων ζωικής προέλευσης.

- Βασιλικό Διάταγμα Ν° 2064/2004 μέσω του οποίου ρυθμίζεται η πρώτη πώληση θαλασσινών. Αυτά περιλαμβάνουν προϊόντα αλίευσης ιχθύων και θαλασσινών καθώς και προϊόντα υδατοκαλλιέργειας.
- Βασιλικό διάταγμα Ν° 1380/2002 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει το οποίο με σκοπό τον καθορισμό της πληροφορίας που πρέπει να περιέχεται στη σήμανση των προϊόντων αλιείας καθώς και της υδατοκαλλιέργειας, νωπών και κατεψυγμένων.
- Το Βασιλικό Διάταγμα Ν° 121/2004 υπαγορεύει τους κανόνες ταξινόμησης και επισήμανσης των ιχθύων και των θαλασσινών αλιευτικών προϊόντων καθώς και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (ζώντων, νωπών, κατεψυγμένων ή μαγειρεμένων).

3.2.3.2 Νορβηγία⁸

3.2.3.2.1 Γενικά

Ο νόμος για τις υδατοκαλλιέργειες (2005) (ο νόμος) ρυθμίζει τη διαχείριση, τον έλεγχο και την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας τόσο στα εσωτερικά ύδατα όσο και στα θαλάσσια ύδατα (εσωτερικά ύδατα, χωρικά ύδατα, αποκλειστική οικονομική ζώνη και στην υφαλοκρηπίδα). Ο νόμος καλύπτει την υδατοκαλλιέργεια οποιουδήποτε υδρόβιου οργανισμού - από την παραγωγή γόνου έως την παραγωγή ιχθύων.

Ο νόμος θεσπίζει ένα σύστημα αδειοδότησης και ρυθμίζει σε γενικές γραμμές ζητήματα όπως τα περιβαλλοντικά πρότυπα, η χρήση γης, η εγγραφή, η μεταβίβαση και η υποθήκευση αδειών, καθώς και ο έλεγχος και οι ποινές.

⁸ FAO (2022) Norway. Text by Skonhoft, A.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/no/en>

Το Υπουργείο Αλιείας και Παράκτιων Υποθέσεων (το Υπουργείο) είναι το αρμόδιο όργανο για τη διαχείριση του νόμου και μπορεί να ορίζει, με κανονισμούς, διατάξεις κ.ο.κ. την εφαρμογή του. Στη Διεύθυνση Αλιείας, ένα εκτελεστικό διοικητικό όργανο του Υπουργείου, ανατίθεται η ευθύνη για τον συντονισμό, τη διοίκηση και την εκτέλεση της επιτήρησης και ελέγχου του τομέα της υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης αδειών υδατοκαλλιέργειας και της επιβολής του νόμου.

Ο νόμος σχετικά με την παραγωγή τροφίμων και την ασφάλεια των τροφίμων (The Food Safety Act 2003) είναι ο κύριος νόμος που ρυθμίζει την υγεία των ζώων και την ασφάλεια και την ποιότητα των τροφίμων και αφορά την παραγωγή, επεξεργασία και διανομή τροφίμων, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής υδατοκαλλιέργειας και της επεξεργασίας ιχθύων. Το Υπουργείο Αλιείας και Παράκτιων Υποθέσεων είναι το αρμόδιο όργανο για τη διαχείριση της πράξης όσον αφορά τα υδρόβια ζώα, με αρμοδιότητα να εκδίδει ρυθμίσεις για όλα τα θέματα της πράξης. Η Νορβηγική Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων, ένας κυβερνητικός φορέας, έχει εξουσίες διαχείρισης και επιβολής σύμφωνα με τον νόμο.

Ο νόμος σχετικά με την πρόληψη της σκληρότητας στα ζώα (1974, όπως τροποποιήθηκε το 2003) είναι επίσης σημαντικός για τον τομέα της υδατοκαλλιέργειας, καθώς ορίζει βασικές αρχές για τη διατήρηση και τη μεταχείριση των ζώων, συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων και των καρκινοειδών.

Η συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) επιβάλλει αρκετές υποχρεώσεις στη νορβηγική νομοθεσία. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον εδώ είναι η εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας για την κτηνιατρική επιθεώρηση, την υγεία των υδρόβιων ζώων και την υγιεινή των τροφίμων.

3.2.3.2.2 Σύστημα αδειοδότησης

Ο νόμος για την υδατοκαλλιέργεια προβλέπει ότι το Υπουργείο μπορεί, μέσω κανονισμών, να ορίσει περιορισμό στον αριθμό των αδειών για υδατοκαλλιέργεια σολομού, πέστροφας και ιριδίζουσας πέστροφας που διατίθενται. Ως εκ τούτου, το Υπουργείο μπορεί να ορίσει:

- Ο αριθμός των αδειών που θα εκχωρηθούν.
- Γεωγραφική κατανομή αδειών.
- Κριτήρια ιεράρχησης.
- Επιλογή προκριθέντων αιτήσεων σύμφωνα με τα κριτήρια ιεράρχησης
- Τέλη άδειας χρήσης.

Η Διεύθυνση Αλιείας αποφασίζει για τη χορήγηση αδειών θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας και τη γεωγραφική κατανομή τους. Η Διεύθυνση προβαίνει σε δημόσια ανακοίνωση κατά τη χορήγηση των αδειών. Η προκήρυξη περιλαμβάνει βασικά κριτήρια για την κατανομή, την προθεσμία υποβολής αιτήσεων, τις απαιτήσεις όσον αφορά την αίτηση, το τέλος άδειας και μια πρόσκληση προς τις γυναίκες να υποβάλουν αίτηση.

Όσον αφορά την ιχθυοκαλλιέργεια γλυκού νερού σολομού, πέστροφας και ιριδίζουσας πέστροφας, η Διεύθυνση μπορεί να περιορίσει τον αριθμό των αδειών που εκχωρούνται σε ένα υδάτινο ρεύμα ή να καταναίμει άδειες εντός της συνολικής βιομάζας αναπαραγωγής που ορίζεται για ένα υδάτινο ρεύμα.

Όσον αφορά την υδατοκαλλιέργεια γόνου, η Διεύθυνση αποφασίζει εάν πρόκειται να χορηγηθούν άδειες και, κατά περίπτωση, τη γεωγραφική κατανομή τους.

Ο κανονισμός σχετικά με το Sea Ranching (2003), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου,

προβλέπει ότι η Διεύθυνση Αλιείας μπορεί να περιορίσει τον αριθμό των χορηγούμενων αδειών σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, προκειμένου να διασφαλίσει ότι ο κλάδος αναπτύσσεται με ελεγχόμενο τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, το δημόσιο δικαίωμα πρόσβασης και δικαίωμα διέλευσης από την ύπαιθρο καθώς και τα συμφέροντα άλλων βιομηχανιών.

Χορήγηση αδειών:

Η υδατοκαλλιέργεια δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς άδεια. Η αρμοδιότητα χορήγησης αδειών υδατοκαλλιέργειας (συμπεριλαμβανομένης της θαλάσσιας) ανήκει στο Υπουργείο, το οποίο έχει αναθέσει την εξουσία αυτή στη Διεύθυνση Αλιείας.

Σύμφωνα με το νόμο, άδεια υδατοκαλλιέργειας μπορεί να χορηγηθεί εάν:

- Είναι περιβαλλοντικά υπεύθυνο.
- Έχουν τηρηθεί οι απαιτήσεις σχετικά με τα σχέδια χρήσης γης και τα μέτρα διατήρησης.
- Έχουν σταθμιστεί τα συμφέροντα χρήσης γης.
- Έχουν χορηγηθεί τυχόν άδειες που απαιτούνται σχετικά με την παραγωγή τροφίμων/την ασφάλεια των τροφίμων, σχετικά με την προστασία από τη ρύπανση και τα απόβλητα, σχετικά με λιμάνια, φορτηγίδες κ.λπ., σχετικά με υδάτινα ρεύματα και υπόγεια ύδατα.

Η αίτηση για άδεια υδατοκαλλιέργειας πρέπει να κατατεθεί στο αρμόδιο περιφερειακό γραφείο της Διεύθυνσης Αλιείας και το οποίο θα διαβιβάσει την αίτηση στις αρμόδιες αρχές προκειμένου να λάβει τις απαιτούμενες άδειες σύμφωνα με αναφερόμενες πράξεις. Αυτές οι αρχές είναι: η Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων, ο Διοικητής της Κομητείας, η Εθνική Παράκτια Διοίκηση και η Διεύθυνση Υδάτινων Πόρων και Ενέργειας. Επιπλέον, η Διεύθυνση Αλιείας θα διαβιβάσει αίτηση στον οικείο Δήμο που είναι η πολεοδομική και κατασκευαστική αρχή.

Ο νόμος ορίζει ότι οι διάφορες αρχές που διαχειρίζονται τους διαφορετικούς νόμους, καθώς και ο δήμος, υποχρεούνται να αναλαμβάνουν αποτελεσματική και συντονισμένη επεξεργασία των αιτήσεων.

Όσον αφορά τις υδατοκαλλιέργειες γλυκού νερού (με παροχή νερού και εκροές σε πηγές γλυκού νερού) σε νομούς της ενδοχώρας όπου η Διεύθυνση Αλιείας δεν διαθέτει περιφερειακό γραφείο, οι Κανονισμοί Αδειών προβλέπουν ότι η αίτηση υποβάλλεται στον Περιφερειάρχη. Ο Περιφερειάρχης θα παίζει τον ίδιο συντονιστικό ρόλο με αυτόν που περιγράφηκε για τη Διεύθυνση Αλιείας παραπάνω.

Ο αιτών υποχρεούται να καταστήσει την αίτηση διαθέσιμη για δημόσια διαβούλευση στον δήμο όπου ανήκει η δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας. Η αίτηση δημοσιοποιείται επίσης σε δύο τοπικές εφημερίδες.

Σύμφωνα με τον Νόμο για την Ασφάλεια των Τροφίμων (2003) κανένα άτομο δεν μπορεί να ιδρύσει μονάδα υδατοκαλλιέργειας ή να αυξήσει τη δυναμικότητα, χωρίς να λάβει άδεια από την Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων. Πριν από τη χορήγηση άδειας, πρέπει να διενεργηθεί εκτίμηση κινδύνου εξάπλωσης ασθένειας στην εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας και στο περιβάλλον. Κατά τη διεξαγωγή της αξιολόγησης, οι ακόλουθες πτυχές είναι σημαντικές: απόσταση από υδάτινα ρεύματα και άλλες εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, το είδος του είδους που θα παραχθεί, ο τύπος της υδατοκαλλιέργειας και η δυναμικότητα.

Απαιτήσεις άδειας χρήσης:

Ο νόμος περί υδατοκαλλιέργειας (2005) περιλαμβάνει μια γενική ρήτρα σχετικά με την επαγγελματική επάρκεια, δηλώνοντας ότι τα άτομα που ασχολούνται με δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας πρέπει να έχουν το απαραίτητο επαγγελματικό υπόβαθρο. Σύμφωνα

με τον κανονισμό σχετικά με τη λειτουργία εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας (2004), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου, οι υπεύθυνοι μιας εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας πρέπει να έχουν εκπαίδευση υδατοκαλλιέργειας ή διετή εργασιακή εμπειρία ως υπεύθυνοι εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας. Επιπλέον, αυτό το άτομο πρέπει να έχει τις απαραίτητες γνώσεις σχετικά με τον τρόπο πρόληψης, ανίχνευσης και περιορισμού της διαφυγής ιχθύων. Επιπλέον, η εγκατάσταση πρέπει να είναι επαρκώς στελεχωμένη με άτομα ικανά να διασφαλίσουν την καλή διαβίωση των ιχθύων. Το τελευταίο θα τεκμηριώνεται μέσω πρακτικής και θεωρητικής εκπαίδευσης. Η εκπαίδευση, η οποία θα εγκρίνεται από την Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων, θα επαναλαμβάνεται κάθε πέντε χρόνια.

Η αίτηση για άδεια θαλάσσιας εκτροφής περιλαμβάνει:

- Απόδειξη καταβολής τελών διεκπεραίωσης.
- Οι συντεταγμένες και ένας χάρτης της τοποθεσίας.
- Πληροφορίες σχετικά με την προετοιμασία της τοποθεσίας για παραγωγή, εάν υπάρχουν.
- Σχέδιο για την εκκαθάριση του χώρου μετά τη διακοπή των δραστηριοτήτων.
- Πληροφορίες για τις δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένου ενός επιχειρησιακού σχεδίου.
- Πληροφορίες για τις περιβαλλοντικές συνθήκες στην τοποθεσία και τεκμηρίωση της προέλευσης των ζώων.
- Πληροφορίες για σχετικά σχέδια χρήσης γης, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων παράκτιας ζώνης, που έχουν υιοθετηθεί για την περιοχή, την απόσταση από υδάτινα ρεύματα, προστατευόμενες περιοχές, άλλους χώρους και δραστηριότητες στην περιοχή, καθώς και τη σχέση με το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού.

- Πληροφορίες σχετικά με το σε ποιο βαθμό η δραστηριότητα ενδέχεται να έρχεται σε σύγκρουση με τα συμφέροντα άλλων χρηστών στην περιοχή.

Κατά τη χορήγηση αδειών για θαλάσσια εκτροφή, οι αρχές υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τα κοινωνικά οφέλη, καθώς και τις βλαβερές συνέπειες της δραστηριότητας.

Περιεχόμενο της άδειας:

Η άδεια υδατοκαλλιέργειας επιτρέπει την παραγωγή συγκεκριμένων ειδών σε περιορισμένες γεωγραφικές περιοχές με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων όρων. Το Υπουργείο δύναται να ορίζει λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με το περιεχόμενο των αδειών υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένου του πεδίου εφαρμογής, των χρονικών περιορισμών κ.λπ. με διοικητική απόφαση ή κανονισμούς.

Επίσης, οι Κανονισμοί Αδειοδότησης (2004) καθορίζουν μια μέγιστη βιομάζα αναπαραγωγής για κάθε άδεια.

Σύμφωνα με τον νόμο περί υδατοκαλλιέργειας (2005), ένα άτομο που κατέχει άδεια υδατοκαλλιέργειας έχει αποκλειστικά δικαιώματα για την συλλογή και την εκ νέου σύλληψη των ειδών που απελευθερώνονται στην τοποθεσία. Το Υπουργείο μπορεί να ρυθμίσει την συλλογή και την εκ νέου σύλληψη των μεμονωμένων ειδών στην τοποθεσία. Το Υπουργείο δύναται να περιορίσει ή να απαγορεύσει, με κανονισμούς, οποιαδήποτε κυκλοφορία ή άλλη χρήση των τοποθεσιών και των παρακείμενων περιοχών, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας ειδών εάν αυτό είναι απαραίτητο για λόγους παραγωγής υδατοκαλλιέργειας.

Τροποποίηση ή ανάκληση αδειών:

Σύμφωνα με το νόμο, το Υπουργείο μπορεί να τροποποιήσει ή να ανακαλέσει τις άδειες υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων των θαλάσσιων εκτροφείων:

- Εάν αυτό είναι απαραίτητο για περιβαλλοντικούς λόγους.
- Εάν υπάρχουν αλλαγές σε οποιεσδήποτε ουσιώδεις παραδοχές στις οποίες βασίζεται η άδεια.
- Σε περίπτωση κατάφωρης ή επανειλημμένης παράβασης των διατάξεων που προβλέπονται ή δυνάμει αυτού του Νόμου.
- Εάν η άδεια χρήσης δεν χρησιμοποιείται ή χρησιμοποιείται μόνο σε περιορισμένο βαθμό.
- Εάν μία ή περισσότερες από τις άδειες που απαιτούνται έχουν λήξει.

Η τροποποίηση ή η ανάκληση αδειών μπορεί να είναι χρονικά περιορισμένη και μπορεί να εξαρτάται από συγκεκριμένες διορθώσεις.

Σύμφωνα με τον κανονισμό σχετικά με τις άδειες για την εκτροφή άλλων ειδών εκτός του σολομού, της πέστροφας και της ιριδίζουσας πέστροφας (2004), η Διεύθυνση Αλιείας μπορεί να ανακαλέσει άδεια εάν, εντός δύο ετών, δεν έχουν ξεκινήσει δραστηριότητες ή ξεκίνησε μόνο το ένα τρίτο των επιτρεπόμενων δραστηριοτήτων. Εξαιρέσεις από αυτό γίνονται εάν οι δραστηριότητες δεν ξεκίνησαν λόγω του ότι η περιοχή διατάχθηκε να παραμείνει αδρανής.

Σύμφωνα με τον Νόμο για την Ασφάλεια των Τροφίμων, η Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων έχει την εξουσία να τροποποιεί ή να ανακαλεί την άδεια στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- Σε περίπτωση σοβαρής παραβίασης των όρων ή των απαιτήσεων άδειας σύμφωνα με

τον Νόμο και τους κανονισμούς για την Ασφάλεια των Τροφίμων.

- Σε περίπτωση που η κατάσταση της νόσου ή οι γνώσεις για ασθένειες και θέματα υγιεινής έχουν αλλάξει από την έκδοση της άδειας.
- Σε περίπτωση που μια διαφορετική τοποθεσία, τεχνική παραγωγής ή όγκος παραγωγής μπορεί να βελτιώσει τις συνθήκες υγείας στην εγκατάσταση ή στο περιβάλλον.
- Σε περίπτωση που απαιτείται διαφορετική τοποθεσία ή τεχνική παραγωγής για τα προϊόντα από την εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας για την πλήρωση των απαιτήσεων σύμφωνα με τον νόμο και τους κανονισμούς για την ασφάλεια των τροφίμων.

Εάν η άδεια ανακληθεί ή η εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας κλείσει για άλλους λόγους, η Αρχή Ασφάλειας Τροφίμων δίνει στην εγκατάσταση προθεσμία για το κλείσιμο και την απομάκρυνση όλων των εγκαταστάσεων.

Επιπλέον, ο κανονισμός ορίζει περιορισμούς στην περιφερειακή ιδιοκτησία, δηλώνοντας ότι ένας ιδιοκτήτης δεν μπορεί να ελέγχει περισσότερο από το 50 τοις εκατό της συνολικής αδειοδοτημένης βιομάζας σε μια περιοχή. Ο Κανονισμός ορίζει ότι το Υπουργείο μπορεί να κάνει εξαιρέσεις από τις διατάξεις του Κανονισμού υπό ειδικές συνθήκες.

Τέλη άδειας χρήσης:

Ο νόμος προβλέπει ότι το Υπουργείο μπορεί να χρεώσει τέλος άδειας για άδειες υδατοκαλλιέργειας σολομού, πέστροφας και ιριδίζουσας πέστροφας. Το ύψος του τέλους θα καθορίζεται κάθε φορά που η Διεύθυνση Αλιείας χορηγεί άδειες. Για την υδατοκαλλιέργεια άλλων ειδών εκτός του σολομού, της πέστροφας και της ιριδίζουσας πέστροφας, δεν επιβάλλεται τέλος στην άδεια.

Μεταβίβαση αδειών/αλλαγές ιδιοκτησίας:

Οι άδειες υδατοκαλλιέργειας μπορούν να μεταβιβαστούν βάσει του νόμου περί υδατοκαλλιέργειας (2005). Η μίσθωση αδειών υδατοκαλλιέργειας δεν επιτρέπεται, αλλά το Υπουργείο μπορεί να χορηγήσει εξαιρέσεις σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Οι άδειες υδατοκαλλιέργειας μπορούν επίσης να υποθηκευτούν βάσει του νόμου. Η υποθήκη θα έχει νομική προστασία όταν έχει καταχωρηθεί στο αρχείο της άδειας στο μητρώο υδατοκαλλιέργειας. Η υποθήκη του Δημοσίου υπερισχύει οποιωνδήποτε άλλων βαρών σε άδειες για αξιώσεις για αποζημίωση αναγκαστικής εκτέλεσης, αξιώσεις για επιστροφή εξόδων εκτέλεσης και για πρόστιμα παράβασης σύμφωνα με τον Νόμο.

Ο κανονισμός σχετικά με τις αλλαγές στην ιδιοκτησία των εταιρειών που διαθέτουν άδεια για την εκτροφή σολομού και πέστροφας για σκοπούς κατανάλωσης (2004), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου για την υδατοκαλλιέργεια (2005), επιβάλλει περιορισμούς στον έλεγχο από έναν ιδιοκτήτη στη συνολική αδειοδοτημένη βιομάζα του σολομού και της πέστροφας. Ο κανονισμός ορίζει ότι πρέπει να ληφθεί άδεια απόκτησης από το Υπουργείο εάν οι αλλαγές στην ιδιοκτησία σημαίνει ότι ο αγοραστής θα ελέγχει περισσότερο από το 15 τοις εκατό της συνολικής βιομάζας που διατίθεται σε εθνικό επίπεδο. Δεν μπορεί να χορηγηθεί εξουσιοδότηση για εξαγορές εάν αυτό σημαίνει ότι ένας ιδιοκτήτης θα ελέγχει περισσότερο από το 25 τοις εκατό της συνολικής αδειοδοτημένης βιομάζας. Ως «έλεγχος» ορίζεται η άμεση ή έμμεση ιδιοκτησία σε περισσότερες από τις μισές μετοχές της εταιρείας. Όταν αποφασίζει εάν θα χορηγήσει άδεια, το Υπουργείο θα εξετάσει σε ποιο βαθμό η εξαγορά θα συμβάλει στην επίτευξη εθνικών στόχων για την υδατοκαλλιέργεια, όπως η αύξηση των εξαγωγών, η αύξηση της οικονομικής ανάπτυξης και η διατήρηση μιας κερδοφόρας βιομηχανίας.

Μητρώο υδατοκαλλιέργειας:

Ο νόμος ορίζει ότι θα τηρείται μητρώο των αδειών υδατοκαλλιέργειας. Κάθε μεμονωμένη άδεια πρέπει να έχει χωριστή εγγραφή στο μητρώο. Θα τηρείται ημερολόγιο με όλα τα νόμιμα δικαιώματα που πρόκειται να καταχωρηθούν.

3.2.3.2.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Ο νόμος για την υδατοκαλλιέργεια (2005) ρυθμίζει την πρόσβαση και τη χρήση της γης για υδατοκαλλιέργεια. Οι δήμοι υιοθετούν ένα «σχέδιο χρήσεων γης», το οποίο μπορεί επίσης να περιλαμβάνει σχέδιο παράκτιας ζώνης που καθορίζει συγκεκριμένες περιοχές για συγκεκριμένες χρήσεις εντός των εσωτερικών υδάτων που συνορεύουν με το δήμο. Ως στοιχείο του σχεδίου της παράκτιας ζώνης, μπορεί να προσδιοριστεί μια ζώνη υδατοκαλλιέργειας. Η Διεύθυνση Αλιείας υποχρεούται να εντοπίζει την παραγωγή υδατοκαλλιέργειας εντός των ζωνών υδατοκαλλιέργειας των δήμων. Άδεια υδατοκαλλιέργειας μπορεί να χορηγηθεί για παραγωγή εκτός αυτής της ζώνης με σύμφωνη γνώμη του Δημοτικού Συμβουλίου.

Κατά τον καθορισμό των περιοχών για υδατοκαλλιέργεια, το Υπουργείο σταθμίζει τα συμφέροντα χρήσης γης και αποδίδεται ιδιαίτερη σημασία σε:

- Απαιτήσεις χρήσης γης του αιτούντος για τη σχεδιαζόμενη παραγωγή υδατοκαλλιέργειας.
- Εναλλακτική χρήση της περιοχής για άλλες υδατοκαλλιέργειες.
- Άλλη χρήση του χώρου.
- Συμφέροντα διατήρησης σχετικά με την άγρια ζωή και τους οικοτόπους.

Ο νόμος για την υδατοκαλλιέργεια (2005) προβλέπει επίσης την προστασία

συγκεκριμένων περιοχών από τις επιπτώσεις της υδατοκαλλιέργειας. Το Υπουργείο δύναται να θεσπίσει απαγόρευση, να διατάξει μετεγκατάσταση ή να θέσει άλλους όρους για δραστηριότητες, εάν τέτοιες ενέργειες είναι απαραίτητες για την προστασία περιοχών ιδιαίτερης αξίας για τους υδρόβιους οργανισμούς.

Πρόσβαση και χρήση νερού:

Πριν από τη χορήγηση άδειας υδατοκαλλιέργειας, ο αιτών θα χρειαστεί, ανάλογα με την περίπτωση, να λάβει άδεια σύμφωνα με τον νόμο σχετικά με τους λιμένες (1984) και το νόμο σχετικά με τα υδάτινα ρεύματα και τα υπόγεια ύδατα (2000).

Σύμφωνα με τον Νόμο σχετικά με τους λιμένες για τα ακόλουθα μέτρα απαιτείται άδεια από την Εθνική Διοίκηση Ακτών:

- Οποιαδήποτε μέτρα που ενδέχεται να αλλάξουν την πορεία ενός ποταμού ή τη ροή του ρεύματος, ή μπορεί να περιορίσουν τα νερά σε βάθος, πλάτος ή ύψος με τέτοιο τρόπο ώστε να εμποδίζουν την κυκλοφορία.
- Οποιαδήποτε κατασκευή ή άλλα μέτρα που μπορεί να είναι σημαντικά για εγκαταστάσεις ή δραστηριότητες των Αμυντικών Δυνάμεων ή της Εθνικής Διοίκησης Ακτών.

Ενδέχεται να απαιτείται άδεια του δήμου για μέτρα που δεν εμπίπτουν στις τελευταίες διατάξεις.

Όσον αφορά τον Νόμο που αφορά τα υδάτινα ρεύματα και τα υπόγεια ύδατα, μπορεί να απαιτείται άδεια για άντληση νερού από υδάτινο ρεύμα από τη Διεύθυνση Υδάτινων Πόρων και Ενέργειας. Αυτό είναι κατά κύριο λόγο σχετικό για τους ιχθυογεννητικούς σταθμούς.

Για περιβαλλοντικούς λόγους, οι Κανονισμοί Αδειών (2004) ορίζουν ότι η Διεύθυνση Αλιείας μπορεί να περιορίσει τον αριθμό των αδειών που χορηγούνται σε συγκεκριμένο υδάτινο ρεύμα. Η Διεύθυνση μπορεί επίσης να χορηγεί άδειες εντός της συνολικής αναπαραγωγικής βιομάζας που ορίζεται για συγκεκριμένο υδάτινο ρεύμα. Αυτοί οι περιορισμοί δεν ισχύουν για την υδατοκαλλιέργεια γόνου γλυκού νερού σολομού και πέστροφας.

Το νορβηγικό κοινοβούλιο έχει δημιουργήσει αρκετές προστατευόμενες περιοχές για τον άγριο σολομό. Σε αυτές τις προστατευόμενες περιοχές απαγορεύεται η ίδρυση νέων εκμεταλλεύσεων σολομού και πέστροφας, ενώ οι ήδη υπάρχουσες ιχθυοκαλλιέργειες επιτρέπεται να συνεχίσουν να λειτουργούν έως το 2011.

3.2.3.2.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Η περιβαλλοντική αξιολόγηση απαιτείται τόσο πριν όσο και μετά τη χορήγηση άδειας υδατοκαλλιέργειας. Σύμφωνα με τον νόμο περί υδατοκαλλιέργειας (2005), μια άδεια υδατοκαλλιέργειας μπορεί, κατά γενικό κανόνα, να χορηγηθεί μόνο εάν είναι "περιβαλλοντικά υπεύθυνη". Ολόκληρο το κεφάλαιο III του νόμου περί υδατοκαλλιέργειας (2005) είναι αφιερωμένο σε περιβαλλοντικά ζητήματα και θεσπίζει ένα περιβαλλοντικό πρότυπο για τις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας στη Νορβηγία, προβλέποντας ότι οι εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας θα δημιουργούνται, θα λειτουργούν και θα απομακρύνονται με περιβαλλοντικά υπεύθυνο τρόπο.

Επιπλέον, ο νόμος προβλέπει ότι το Υπουργείο δύναται να απαιτήσει, με διοικητική απόφαση ή κανονισμούς, κάθε πρόσωπο που κατέχει ή υποβάλλει αίτηση για άδεια υδατοκαλλιέργειας να διεξάγει τις απαραίτητες περιβαλλοντικές έρευνες και να

τεκμηριώνει την περιβαλλοντική κατάσταση της τοποθεσίας κατά τη στιγμή της ίδρυσης, λειτουργίας, και απομάκρυνσης εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας.

Οι Κανονισμοί Αδειών Χρήσης (2004), που εγκρίθηκαν βάσει του νόμου, προβλέπουν ότι η αίτηση για άδεια πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Πληροφορίες σχετικά με τα ρεύματα στην τοποθεσία.
- Για θαλάσσιες υδατοκαλλιέργειες: Τεκμηρίωση χάρτη όπως ορίζεται στο πρότυπο NS 9410 - «Περιβαλλοντική έρευνα θαλάσσιων ιχθυοκαλλιεργειών», ή όπως ορίζεται σε ισοδύναμα διεθνή πρότυπα.
- Για θαλάσσια υδατοκαλλιέργεια: Τα αποτελέσματα από περιβαλλοντική έρευνα του θαλάσσιου πυθμένα της τοποθεσίας όπως ορίζεται στο πρότυπο NS 9410 ή όπως ορίζεται σε ισοδύναμα διεθνή πρότυπα.

Όσον αφορά την υδατοκαλλιέργεια σολομού και πέστροφας, η Διεύθυνση Αλιείας μπορεί, σε συνεργασία με τον Περιφερειάρχη, να αποφασίσει ότι θα πρέπει επίσης να διεξαχθούν περιβαλλοντικές έρευνες σε περιοχές γλυκού νερού.

Ο κανονισμός σχετικά με την εκτίμηση επιπτώσεων (2005), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου σχετικά με τον σχεδιασμό και την κατασκευή (1985), περιλαμβάνει απαιτήσεις που σχετίζονται με την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Σύμφωνα με τον κανονισμό, θα διενεργηθεί ΜΠΕ για μεγάλες εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας και ιχθυογεννητικούς, εάν οι δραστηριότητες αυτές ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, τους φυσικούς πόρους ή την κοινότητα. Ο κανονισμός περιλαμβάνει διάταξη που περιγράφει λεπτομερώς τις δραστηριότητες που μπορεί να θεωρηθεί ότι έχουν αυτές τις επιπτώσεις.

Οι περιβαλλοντικές έρευνες των περιοχών θαλάσσιων ιχθυοκαλλιεργειών πραγματοποιούνται επίσης ως μέρος της λειτουργίας της εγκατάστασης

υδατοκαλλιέργειας. Θα διενεργηθεί ανάλυση τάσης του θαλάσσιου πυθμένα της τοποθεσίας σύμφωνα με το νορβηγικό πρότυπο NS 9410 - "Περιβαλλοντική έρευνα θαλάσσιων ιχθυοτροφείων" - ή ισοδύναμο.

Για την υδατοκαλλιέργεια σολομού, πέστροφας και ιριδίζουσας πέστροφας, διενεργείται περιβαλλοντική έρευνα για πρώτη φορά όταν η βιομάζα ή η πυκνότητα είναι στο μέγιστο κατά τη διάρκεια ενός κύκλου παραγωγής. Για άλλα είδη, η πρώτη έρευνα διενεργείται όταν το επίπεδο παραγωγής φτάσει το ένα τρίτο της εγκεκριμένης μέγιστης βιομάζας.

Τα αποτελέσματα κοινοποιούνται στο περιφερειακό γραφείο της Διεύθυνσης Αλιείας. Όταν οι περιβαλλοντικές έρευνες δείχνουν ότι οι συνθήκες είναι μη αποδεκτές, πρέπει να πραγματοποιούνται νέες έρευνες. Εάν οι έρευνες εξακολουθούν να δείχνουν μη αποδεκτές συνθήκες, η Διεύθυνση Αλιείας μπορεί να διατάξει την αδράνεια των τοποθεσιών. Αυτή η απόφαση δεν θα ακυρωθεί πριν από νέα έρευνα αποδείξει ότι οι περιβαλλοντικές συνθήκες είναι αποδεκτές.

3.2.3.2.5 Νερό και απόβλητα

Σύμφωνα με τον νόμο για τον έλεγχο της ρύπανσης (1981), η διάθεση αποβλήτων στο περιβάλλον απαγορεύεται εκτός εάν επιτρέπεται από το νόμο ή μέσω άδειας που δίνεται από τον διοικητή της κομητείας. Ένας υποψήφιος για άδεια υδατοκαλλιέργειας απαιτείται να λάβει άδεια διάθεσης υγρών αποβλήτων. Ο αιτών δεν χρειάζεται να στείλει χωριστή αίτηση εκπομπών καθώς η αίτηση θα διαβιβαστεί από τη Διεύθυνση Αλιείας.

Οι άδειες για την διάθεση αποβλήτων δίνονται ή απορρίπτονται με βάση την τεκμηριωμένη περιβαλλοντική κατάσταση του υδατικού συστήματος της τοποθεσίας.

Το αποτέλεσμα μιας δοκιμής που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το νορβηγικό πρότυπο

NS 9410 - «Περιβαλλοντική έρευνα θαλάσσιων ιχθυοκαλλιεργειών», ή ισοδύναμο, θα αποτελέσει τη βάση για τη χορήγηση άδειας. Η άδεια θα αναφέρει το επιτρεπόμενο επίπεδο διάθεσης αποβλήτων και χημικών ουσιών σε νερό και αέρα.

Κατά γενικό κανόνα, οι ιχθύες πρέπει να έχουν επαρκή πρόσβαση σε ποιοτικό νερό που τους επιτρέπει να ζουν υπό καλές συνθήκες και να τους εμποδίζει να υποφέρουν από περιττό πόνο. Η ποιότητα του νερού θα παρακολουθείται όπως αρμόζει και θα υπάρχουν μέτρα σε περίπτωση που υπάρχει κίνδυνος άσκοπου πόνου ή ζημιών στους ιχθύες. Οι τιμές των μεταβολικών υπολειμμάτων πρέπει να παραμένουν εντός αποδεκτών ορίων.

Τόσο οι θαλάσσιες όσο και οι χερσαίες εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας πρέπει να σχεδιάζονται και να συντηρούνται με τρόπο που να διασφαλίζει ότι υπάρχει καλή κυκλοφορία καθαρού νερού.

Σε εγκαταστάσεις θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας, πραγματοποιούνται έρευνες κορεσμού οξυγόνου και θερμοκρασίας, κατά περίπτωση.

Οι χερσαίες εγκαταστάσεις πρέπει να διαθέτουν εφεδρικές προμήθειες οξυγόνου και μεταβολιτών σε περίπτωση βλάβης του συστήματος. Διενεργούνται συστηματικές έρευνες των τιμών οξυγόνου, της τιμής του pH και της θερμοκρασίας στην εγκατάσταση, καθώς και της αλατότητας. Όσον αφορά το τελευταίο, δεν χρειάζεται να γίνονται έρευνες όταν το νερό προέρχεται από πηγή γλυκού νερού. Έρευνες του pH δεν πραγματοποιούνται όταν η μόνη πηγή νερού είναι η θάλασσα.

Όσον αφορά τους ιχθύες που καλλιεργούνται σε εκκολαπτήρια και εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας με σκοπό την απελευθέρωση στην άγρια φύση, οι Κανονισμοί προβλέπουν περιορισμούς σχετικά με την είσοδο (εισροή) νερού, καθώς και την πηγή νερού, με σκοπό την αποτροπή της εισόδου άγριων ιχθύων στις εγκαταστάσεις.

Ειδικές απαιτήσεις για την απολύμανση των εισερχομένων υδάτων και των υγρών

αποβλήτων προβλέπονται σύμφωνα με τον κανονισμό σχετικά με τις εγκαταστάσεις απολύμανσης και καθαρισμού υδατοκαλλιέργειας (1997), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων (2003). Ο κανονισμός περιλαμβάνει επίσης διατάξεις σχετικά με τις επικυρώσεις μεθόδων δοκιμών και τεχνικού εξοπλισμού.

3.2.3.2.6 Μετακινήσεις ψαριών

Ξένα είδη:

Απαγορεύεται η εκτροφή ξένων ειδών εκτός εάν υπάρχει ειδική άδεια που έχει χορηγηθεί για το σκοπό αυτό.

Μέτρα σχετικά με τις διαφυγές:

Διενεργείται ανάλυση κινδύνου με σκοπό την ελαχιστοποίηση του κινδύνου μελλοντικών διαφυγών. Η ανάλυση θα αποτελέσει τη βάση για τη λήψη συστηματικών μέτρων με στόχο τον εντοπισμό των διαφυγών όσο το δυνατόν γρηγορότερα και την ελαχιστοποίησή τους μόλις συμβούν. Οι χερσαίες εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας πρέπει να διαθέτουν ειδική διάταξη που εμποδίζει τη διαφυγή των ιχθύων μέσω της αποχέτευσης ή με άλλους τρόπους.

Επιπλέον, Διεύθυνση Αλιείας ενημερώνεται δεόντως όταν διαπιστωθεί ότι ιχθύες διαφεύγουν ή σε περίπτωση υποψίας ότι ιχθύες μπορεί να διαφεύγουν. Αμέσως μετά τον εντοπισμό ιχθύων που διαφεύγουν, οι ιχθύες θα επανασυλληφθούν. Υπάρχει υποχρέωση επανασύλληψης των ιχθύων που διέφυγαν που βρίσκονται σε απόσταση 500 μέτρων από την εγκατάσταση. Οι σχετικές ενέργειες κοινοποιούνται στη Διεύθυνση Αλιείας και στο Συμβούλιο της χώρας. Αυτό το καθήκον μπορεί να επεκταθεί σε μεγαλύτερη περιοχή ή

να περιοριστεί σε μικρότερη περιοχή ανάλογα με την πιθανότητα να συλληφθούν ξανά οι διαφυγόντες χθύες . Ο κάτοχος της άδειας έχει καθήκον να παραλαμβάνει ιχθύες που ξανασυλλαμβάνονται από άλλους. Απαγορεύεται η απελευθέρωση ιχθύων από εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας.

Ο κανονισμός σχετικά με τις απαιτήσεις τεχνικών προτύπων για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στην υδατοκαλλιέργεια (2003), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου περί υδατοκαλλιέργειας (2005), θεσπίζει μέτρα που στοχεύουν στον περιορισμό των διαφυγών από πλωτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, με εξαίρεση την υδατοκαλλιέργεια καρκινοειδών, μαλακίων και εχινόδερμων. Σύμφωνα με τον κανονισμό, οι πλωτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας πρέπει να πιστοποιούνται από εξουσιοδοτημένο φορέα πιστοποίησης σύμφωνα με το νορβηγικό πρότυπο NS 9415 ή με ισοδύναμα διεθνή πρότυπα.

Μετακινήσεις:

Σύμφωνα με τον Νόμο για την Ασφάλεια των Τροφίμων (2003), τα υδρόβια ζώα δεν πρέπει να μετακινούνται όταν υπάρχει κίνδυνος μεταδοτικής ασθένειας των ζώων που μπορεί να έχει σημαντικό κοινωνικό αντίκτυπο.

Η Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων καθορίζει γεωγραφικές ζώνες όπου εφαρμόζονται ειδικά μέτρα για την καταπολέμηση της εξάπλωσης ασθένειας. Τα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν την απαγόρευση της μεταφοράς ζωντανών οργανισμών υδατοκαλλιέργειας μεταξύ ζωνών και εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας, την απαγόρευση εισαγωγής οργανισμών υδατοκαλλιέργειας, καθώς και απαιτήσεις υγιεινής για τη μεταφορά και τα οχήματα.

Σύμφωνα με τον νόμο για την ασφάλεια των τροφίμων (2003), εκδόθηκε ο κανονισμός

σχετικά με τις απαιτήσεις για την υγεία των ζώων που σχετίζονται με το εμπόριο και την εισαγωγή ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας. Ο κανονισμός απαγορεύει ή περιορίζει την εισαγωγή ορισμένων υδρόβιων ειδών και ορίζει υγειονομικούς όρους για το εμπόριο και τη μεταφορά ζώων υδατοκαλλιέργειας εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ). Καθιερώνεται σύστημα εγκεκριμένων ζωνών και εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας απαλλαγμένων από ασθένειες, σύμφωνα με το οποίο ισχύουν συγκεκριμένα κριτήρια και διαδικασίες για τη χορήγηση, τη συντήρηση και την ανάκληση της έγκρισης τέτοιων ζωνών και εγκαταστάσεων, καθώς και τη μετακίνηση μεταξύ διαφορετικών ζωνών και εγκαταστάσεων.

Προκειμένου μια εγκεκριμένη ζώνη να διατηρήσει το καθεστώς της ως έχει, πρέπει να πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Οι εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας στη ζώνη πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα ζώα υδατοκαλλιέργειας που εισέρχονται στη ζώνη προέρχονται από εγκεκριμένες ζώνες ή εγκαταστάσεις.
- Οι εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας πρέπει να υπόκεινται σε επιθεωρήσεις και έλεγχο από την αρμόδια Υπηρεσία.
- Η μη εμφάνιση ορισμένων αναγραφόμενων νοσημάτων.
- Ο υπεύθυνος της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας τηρεί μητρώο που περιλαμβάνει λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την υγεία των ιχθύων.

Οποιαδήποτε εμφάνιση μη φυσιολογικής θνησιμότητας ή συμπτώματα ορισμένων καταγεγραμμένων ασθενειών θα αναφέρεται το συντομότερο δυνατό στην Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων. Το καθεστώς ως εγκεκριμένης ζώνης θα αποσυρθεί σε προσωρινή ή μόνιμη βάση σε περίπτωση εκδήλωσης ασθένειας ή υποψιών για τέτοια.

Ο κανονισμός διευκρινίζει περαιτέρω τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση του καθεστώτος ως εγκεκριμένης εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας σε μη εγκεκριμένη ζώνη. Οι όροι αυτοί αφορούν, μεταξύ άλλων, την πηγή και την ποιότητα του νερού που χρησιμοποιείται στην εγκατάσταση, τη μη εμφάνιση συμπτωμάτων καταγεγραμμένης νόσου τα τελευταία τέσσερα χρόνια (ιχθύες) και δύο χρόνια (καρκινοειδή, μαλάκια και γαστερόποδα) αντίστοιχα, καθώς και μέτρα αποτροπής εισόδου άγριων ιχθύων στην εγκατάσταση.

Προκειμένου μια εγκεκριμένη εγκατάσταση να διατηρήσει το καθεστώς της ως έχει, πρέπει να πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Οι ιχθύες και τα μαλάκια που απελευθερώνονται στην εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας πρέπει να προέρχονται από εγκεκριμένη ζώνη ή εγκατάσταση.
- Η Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων επιθεωρεί τις υγειονομικές συνθήκες στην εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας και λαμβάνει δείγματα για να πιστοποιήσει ότι η εγκατάσταση είναι απαλλαγμένη από μολύνσεις της καταγεγραμμένης ασθένειας.
- Οι δοκιμές που πραγματοποιούνται σε εργαστήριο πρέπει να είναι αρνητικές ως προς την εμφάνιση τέτοιων μολύνσεων.
- Ο υπεύθυνος της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας τηρεί μητρώο που περιλαμβάνει λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την υγεία των ιχθύων και των μαλακίων.

Οποιαδήποτε εμφάνιση θνησιμότητας ή συμπτώματα ορισμένων καταγεγραμμένων ασθενειών θα αναφέρεται το συντομότερο δυνατό στην Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων. Το καθεστώς ως εγκεκριμένης εγκατάστασης θα αποσυρθεί αμέσως μετά το ξέσπασμα ασθένειας ή υπόνοιες για τέτοια, ωστόσο μόνο σε προσωρινή βάση μέχρι να είναι έτοιμα τα αποτελέσματα από τις δοκιμές ασθενειών. Ο Κανονισμός διευκρινίζει περαιτέρω τις διαδικασίες για τον έλεγχο της νόσου στην εγκατάσταση και την οριστική

απόσυρση του καθεστώτος ως εγκεκριμένης εγκατάστασης μετά από θετικό τεστ, καθώς και πώς μπορεί να ανακτηθεί το καθεστώς ως εγκεκριμένης εγκατάστασης.

Ο κανονισμός περιλαμβάνει λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τις μετακινήσεις ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας μεταξύ διαφορετικών ζωνών. Όταν ζωντανοί ιχθύες που είναι ευπαθή στις αναφερόμενες ασθένειες, καθώς και γόνος ή αυγά εισάγονται σε εγκεκριμένη ζώνη ή εγκατάσταση, πρέπει να προέρχονται από εγκεκριμένη ζώνη ή εγκατάσταση. Αυτό ισχύει επίσης όταν πρόκειται να εισαχθούν ζωντανά μαλάκια ευαίσθητα σε ασθένειες σε εγκεκριμένη παράκτια ζώνη ή εγκατάσταση.

Για το εμπόριο ιχθύων και μαλακίων υδατοκαλλιέργειας, δίθυρων και γαστερόποδων που δεν είναι ευαίσθητα στις αναφερόμενες ασθένειες, ισχύουν οι κανόνες για τη μετακίνηση μεταξύ ζωνών. Ωστόσο, η παρτίδα μπορεί να προέρχεται από εγκατάσταση από μη εγκεκριμένη ζώνη, εάν η εγκατάσταση δεν αποθηκεύει ζώα ευπαθή σε ασθένειες και δεν έχει καμία σύνδεση με υδάτινα ρεύματα ή παράκτια ύδατα. Οι άγριοι ιχθύες, τα μαλάκια, τα δίθυρα και τα γαστερόποδα και τα αυγά που εισάγονται σε εγκεκριμένη ζώνη/εγκατάσταση πρέπει να προέρχονται από εγκεκριμένη ζώνη. Όταν έχουν αιχμαλωτιστεί στη θάλασσα και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε υδατοκαλλιέργεια ή θαλάσσια εκτροφή σε εγκεκριμένες ζώνες/εγκαταστάσεις, θα τίθενται σε απομόνωση υπό την επίβλεψη της Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων.

Την παρτίδα πρέπει να συνοδεύει έγγραφο μετακίνησης που πιστοποιεί ότι τα ζώα υδατοκαλλιέργειας προέρχονται από εγκεκριμένη ζώνη/ εγκατάσταση ή άλλες συνθήκες όπως αναφέρονται παραπάνω.

Ζωντανά μαλακόστρακα, μαλάκια και γαστερόποδα δεν μπορούν να επανεισαχθούν στη θάλασσα εκτός εάν προέρχονται από εγκεκριμένη εγκατάσταση ή τηρούνται άλλα ειδικά μέτρα πρόληψης ασθενειών.

Ο κανονισμός περιλαμβάνει επίσης άλλες απαιτήσεις σχετικά με την κυκλοφορία των ιχθύων και την πρόληψη ασθενειών. Όταν ζώα και προϊόντα υδατοκαλλιέργειας αποτελούν αντικείμενο εμπορίου εντός του ΕΟΧ ή εισάγονται από χώρες εκτός του ΕΟΧ, πρέπει να τηρούνται οι ακόλουθοι κανόνες:

- Δεν πρέπει να υπάρχει σημάδι κλινικής νόσου την ημέρα πριν από την αποστολή.
- Τα ζώα δεν πρέπει να προορίζονται για καταστροφή ή θανάτωση ως μέρος ενός προγράμματος για την εξάλειψη μιας καταγεγραμμένης ασθένειας.
- Τα ζώα δεν πρέπει να προέρχονται από εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας που υπόκεινται σε περιορισμούς για λόγους υγείας των ζώων ή να έχουν έρθει σε επαφή με ζώα που προέρχονται από μια τέτοια εγκατάσταση.

Όσον αφορά τη μεταφορά, ο κανονισμός ορίζει ότι τα ζώα υδατοκαλλιέργειας πρέπει να μεταφέρονται όσο το δυνατόν γρηγορότερα στον προορισμό τους, με όχημα που έχει καθαριστεί με τον προβλεπόμενο τρόπο πριν από την αναχώρηση. Η μεταφορά πρέπει να γίνεται με τρόπο που να διασφαλίζεται η υγεία των ζώων. Ο κανονισμός περιλαμβάνει επίσης διάταξη σχετικά με τη χρήση του νερού κατά τη μεταφορά.

Εισαγωγές ζώντων υδρόβιων ζώων και προϊόντων:

Ο κανονισμός σχετικά με τις υγειονομικές απαιτήσεις που σχετίζονται με το εμπόριο και την εισαγωγή ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (2003) ορίζει ότι απαγορεύεται η εισαγωγή ζωντανών καρκινοειδών γλυκού νερού, αστακού γλυκού νερού, καθώς και ζωντανών στρειδιών για σκοπούς υδατοκαλλιέργειας και θαλάσσιας εκτροφής .

Ο κανονισμός περιλαμβάνει επίσης ειδικούς κανόνες που ισχύουν για την εισαγωγή ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας από χώρες εκτός του ΕΟΧ. Απαγορεύεται η εισαγωγή

ζωντανών καρκινοειδών για απελευθέρωση εντός ή εκτός εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας.

Κατά την εισαγωγή ζώων υδατοκαλλιέργειας και προϊόντων εκτός του ΕΟΧ, η παρτίδα πρέπει να συνοδεύεται από υγειονομικό πιστοποιητικό που εκδίδεται από τις επίσημες αρχές της τρίτης χώρας εξαγωγής.

Κατά την εισαγωγή προϊόντων εκτός ΕΟΧ, πρέπει να πληρούνται οι ακόλουθες απαιτήσεις:

Τα υδρόβια ζώα και τα υδρόβια ζωικά προϊόντα

- Κατάγονται από χώρα ή περιοχή που έχει καταχωρηθεί (εγκριθεί) από την Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων.
- Δεν προέρχονται από χώρα ή περιοχή όπου έχει θεσπιστεί απαγόρευση εισαγωγής με βάση λόγους δημόσιας υγείας ή/και υγείας των ζώων.
- Προέρχονται από εγκατάσταση ή όχημα/σκάφος που έχει καταχωρηθεί (εγκριθεί) από την Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων.
- Να συνοδεύεται από υγειονομικό πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από τη χώρα εξαγωγής και το οποίο συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που ορίζει η Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων.
- Έχουν περάσει επιτυχώς συνοριακό έλεγχο.

3.2.3.2.7 Έλεγχος ασθενειών

Ο νόμος για την ασφάλεια των τροφίμων (2003) είναι η κύρια πράξη που αφορά την

υγεία των υδρόβιων ζώων. Ο νόμος προβλέπει μια γενική υποχρέωση για οποιονδήποτε να λαμβάνει τη δέουσα προσοχή για να αποφύγει την ανάπτυξη ή την εξάπλωση μεταδοτικών ζωικών ασθενειών. Τα ζώντα ζώα, συμπεριλαμβανομένων των υδρόβιων ζώων, δεν πρέπει να πωλούνται ή να αγοράζονται, να διατηρούνται, να μετακινούνται ή να απομακρυνθούν όταν υπάρχει υποψία μεταδοτικής ασθένειας των ζώων που μπορεί να έχει σημαντικό κοινωνικό αντίκτυπο.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό σχετικά με την πρόληψη, τον περιορισμό και την εξάλειψη των ασθενειών μεταξύ υδρόβιων οργανισμών (1991), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων (2003), απαγορεύεται το ζευγάρωμα ή η αναπαραγωγή υδρόβιων ζώων από υδάτινα ρεύματα και εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας με μεταδοτικό «Α, ή νόσου Β», ή όπου υπάρχει υπόνοια για αυτό, χωρίς άδεια από την Αρχή Ασφάλειας Τροφίμων. Για την καταπολέμηση της «νόσος Α και Β» και της ψείρας του σολομού (*Lepeophtheirus salmonis*), η Αρχή Ασφάλειας Τροφίμων μπορεί να δημιουργήσει ειδικές ζώνες όπου λαμβάνονται ειδικά μέτρα για την καταπολέμηση της εξάπλωσης της νόσου, συμπεριλαμβανομένης της απαγόρευσης ζευγαρώματος γόνου χωρίς άδεια.

Επιπλέον, ο Κανονισμός προβλέπει ότι σε περίπτωση που υπάρχει μεταδοτική ασθένεια σε εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας ή σε περίπτωση υποψίας αυτού, η Αρχή Ασφάλειας Τροφίμων μπορεί να διατάξει τα απαραίτητα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της θανάτωσης και της καταστροφής, προκειμένου να περιοριστεί η εξάπλωση της νόσου. Μπορούν επίσης να διατάξουν την ανακατασκευή εγκαταστάσεων, μονάδων μεταφοράς και εξοπλισμού σε αυτές τις περιπτώσεις.

Ο κανονισμός για την πρόληψη, τον περιορισμό και την εξάλειψη του *Gyrodactylus salaris* (1997), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων (2003),

ορίζει ότι ο φορέας εκμετάλλευσης μιας εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας ή άλλα άτομα που είναι υπεύθυνα για υδρόβιους οργανισμούς, ενημερώνουν αμέσως έναν δημόσιο κτηνίατρο στην Αρχή Ασφάλειας Τροφίμων όταν υπάρχει λόγος να πιστεύεται ότι οι υδρόβιοι οργανισμοί έχουν μολυνθεί από το *Gyrodactylus salaris*. Η Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων θα επιβεβαιώσει την εμφάνιση του *Gyrodactylus salaris* με βάση εργαστηριακή διάγνωση από το Εθνικό Κτηνιατρικό Ινστιτούτο. Σε περίπτωση υποψίας εμφάνισης του *Gyrodactylus salaris* σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας ή υδάτινα ρεύματα, ο κτηνίατρος της χώρας συνταγογραφεί εντατική επιτήρηση και άλλα απαραίτητα μέτρα για τον προσδιορισμό της εμφάνισης της νόσου.

Όταν επιβεβαιωθεί η εμφάνιση *Gyrodactylus salaris* σε υδάτινα ρεύματα, η Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων μπορεί να διατάξει την επεξεργασία ή τη θανάτωση υδρόβιων οργανισμών που ζουν εκεί. Εάν τα τελευταία μέτρα έχουν αντίκτυπο στα ιχθυαποθέματα ή σε άλλη πανίδα, πρέπει να ληφθεί άδεια σύμφωνα με τον νόμο σχετικά με τους σολομούς και τους ιχθύες γλυκού νερού (1995). Εάν τα μέτρα συνεπάγονται τη χρήση χημικών ουσιών, θα πρέπει να ληφθεί άδεια σύμφωνα με τον νόμο περί ελέγχου της ρύπανσης (1981).

Μετά την επιβεβαίωση της εμφάνισης *Gyrodactylus salaris* σε υδρόβιους οργανισμούς σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, η εγκατάσταση θα κλείσει και θα ανακατασκευαστεί. Επίσης, σε περίπτωση υποψίας ασθένειας μπορεί η Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων να διατάξει την τελευταία εάν το μέτρο αυτό μπορεί να επηρεάσει την επεξεργασία ενός υδάτινου ρεύματος. Μπορούν επίσης να επιβληθούν ειδικά μέτρα για την πρόληψη της εξάπλωσης της νόσου σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας των οποίων η τοποθέτηση κοντά σε υδάτινο ρεύμα τις καθιστά ιδιαίτερα ευάλωτες σε πιθανές ασθένειες.

Ο κανονισμός σχετικά με τη λειτουργία των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας (2004), θεσπίζει διάφορες απαιτήσεις για τη λειτουργία των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων μέτρων πρόληψης ασθενειών και μέτρων υγιεινής. Ο κανονισμός δεν καλύπτει τη θαλάσσια εκτροφή.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό, ο κάτοχος άδειας είναι υποχρεωμένος να ενημερώνει το σχέδιο έκτακτης ανάγκης για την εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας. Ο σκοπός ενός τέτοιου σχεδίου είναι να διασφαλίσει ότι λαμβάνονται υπόψη τα ζητήματα πρόληψης ασθενειών και καλής μεταχείρισης των ζώων σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Το σχέδιο θα απαριθμεί τα μέτρα πρόληψης της νόσου και την καλή διαβίωση των ζώων που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση αιφνίδιας μεταδοτικής ασθένειας και μαζικού θανάτου. Επιπλέον, το σχέδιο θα περιλαμβάνει μέτρα που μπορούν να ληφθούν για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της θνησιμότητας που προκαλείται από εισβολές φυκιών και μέδουσες, επιβλαβείς θερμοκρασίες νερού και ξαφνική ρύπανση

Ο κανονισμός ορίζει ότι όλες οι εργασίες υδατοκαλλιέργειας πρέπει να εκτελούνται με υπεύθυνο τρόπο όσον αφορά την πρόληψη ασθενειών. Οι εγκαταστάσεις και ο εξοπλισμός θα καθαρίζονται σε τακτική βάση. Πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε οι εργαζόμενοι, τα ρούχα, ο εξοπλισμός, οι χρησιμοποιημένες συσκευασίες κ.λπ. να μην μεταδώσουν ασθένειες. Ο χρησιμοποιημένος εξοπλισμός πρέπει να καθαρίζεται και να απολυμαίνεται πριν μεταφερθεί σε άλλη εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας. Πρέπει να λαμβάνονται συστηματικά μέτρα για την πρόληψη της εξάπλωσης της νόσου από τα αυγά των ιχθύων. Τα γονιμοποιημένα αυγά σολομού πρέπει να απολυμαίνονται πριν από την επώασή τους.

Το άτομο που είναι υπεύθυνο για τη λειτουργία της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας επιθεωρεί την εγκατάσταση, με βάση την εκτίμηση κινδύνου των συνθηκών που

σχετίζονται με το περιβάλλον, την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων. Οι επιθεωρήσεις στις εγκαταστάσεις όπου εκτρέφονται ιχθύες διενεργούνται μία φορά την ημέρα εάν είναι δυνατόν. Οι επιθεωρήσεις των εγκαταστάσεων όπου εκτρέφονται μαλακόστρακα, μαλάκια και εχινόδερμα επιθεωρούνται μία φορά την εβδομάδα. Οι επιθεωρήσεις πρέπει να πραγματοποιούνται με τρόπο που να ενοχλεί όσο το δυνατόν λιγότερο τα ζώα.

Σε περίπτωση αυξημένου ποσοστού θνησιμότητας ή όταν υπάρχει υποψία ασθένειας, προγραμματίζεται υγειονομική επιθεώρηση από κτηνίατρο ή ιχθυολόγο. Σε περίπτωση συνεχιζόμενων υψηλών θνησιμότητας, διενεργείται νέος υγειονομικός έλεγχος εντός 14 ημερών, εκτός εάν είναι προφανή τα αίτια της θνησιμότητας.

Κατά τη διάρκεια κάθε υγειονομικής επιθεώρησης, θα μελετάται το αρχείο των επεμβάσεων και θα επιθεωρείται ο χώρος. Η αυτοψία διενεργείται σε αντιπροσωπευτική επιλογή ζώων ή ζώων με ανώμαλη συμπεριφορά που πέθαναν πρόσφατα. Σε περίπτωση αύξησης του ποσοστού θνησιμότητας ή υποψίας μεταδοτικής ή μη μεταδοτικής νόσου, θα γίνονται εξετάσεις και θα πραγματοποιούνται εξετάσεις για να διαπιστωθεί η αιτία αυτού.

Ο κανονισμός προβλέπει επίσης έναν ελάχιστο αριθμό τακτικών υγειονομικών επιθεωρήσεων που θα διενεργούνται κάθε χρόνο, που ποικίλλει ανάλογα με το είδος, την ποσότητα των ιχθύων και για ποιο σκοπό εκτρέφονται τα υδρόβια ζώα. Υλοποιούνται συχνότερες επιθεωρήσεις για τους γόνους και τα ιχθύδια παρά για τους μεγαλύτερους ιχθύες.

Ο κανονισμός περιλαμβάνει επίσης λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με το ζευγάρωμα και την αναπαραγωγή των ιχθύων, καθώς και τα υγειονομικά μέτρα που πρέπει να τηρούνται σχετικά.

Ο κανονισμός προβλέπει επίσης μέτρα σχετικά με τη θανάτωση και το χειρισμό νεκρών υδρόβιων ζώων. Στο μέτρο του δυνατού, τα νεκρά ζώα πρέπει να απομακρύνονται από τη μονάδα παραγωγής κάθε μέρα. Τα νεκρά ζώα, καθώς και μέρη αυτών, αντιμετωπίζονται ως απορρίμματα και φυλάσσονται σε δοχεία. Τα απορρίμματα αλέθονται και ενσιρώνονται το συντομότερο δυνατό σε pH κάτω του 4.

Ένας φορέας εκμετάλλευσης μιας εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας απαιτείται να τηρεί αρχείο εργασιών για τουλάχιστον τέσσερα χρόνια που περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα στοιχεία:

- Περιστατικά διαφυγής
- Χρήση χημικών ουσιών
- Διαχείριση νεκρών ιχθύων
- Αποτελέσματα περιβαλλοντικών ερευνών που έχουν πραγματοποιηθεί.

Υπάρχουν επίσης λεπτομερέστερες διατάξεις σχετικά με την τήρηση αρχείου εργασιών για εκκολαπτήρια καθώς και για την υδατοκαλλιέργεια μαλακόστρακων, μαλακίων και εχινοδέρμων.

Ο κανονισμός θεσπίζει επίσης περιορισμούς σχετικά με την πυκνότητα των ψαριών σε κάθε παραγωγική οντότητα, καθώς και υποχρεώσεις υδρανάπαυσης

Απαγορεύεται η αλιεία σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων από την εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας και η κίνηση σε απόσταση μικρότερη των 20 μέτρων.

3.2.3.2.8 Φάρμακα

Η παραγωγή, ο έλεγχος, η εισαγωγή, η αδειοδότηση, η πώληση και η διαφήμιση

φαρμάκων, συμπεριλαμβανομένων των κτηνιατρικών φαρμάκων, ρυθμίζονται στον νόμο σχετικά με τα φάρμακα (1992). Ο κανονισμός σχετικά με τη συνταγογράφηση, την παραγωγή και τη διανομή ζωοτροφών που περιέχουν φάρμακα για ζώα, πτηνά, ιχθύες και άλλους υδρόβιους οργανισμούς (1996), εγκρίθηκε βάσει του νόμου. Σύμφωνα με τον κανονισμό, κάθε επιχείρηση χρειάζεται άδεια που έχει εκδοθεί από τον Νορβηγικό Οργανισμό Φαρμάκων πριν από την παρασκευή, αποθήκευση και διανομή, εισαγωγή και εξαγωγή ζωοτροφών που περιέχουν φάρμακα. Τα θέματα συσκευασίας, επισήμανσης, αποθήκευσης, μεταφοράς ναρκωτικών ρυθμίζονται επίσης στον Κανονισμό.

Ο νόμος σχετικά με τους κτηνιάτρους και το υγειονομικό προσωπικό των ζώων (2001) ρυθμίζει την έκδοση αδειών ως κτηνίατρος, καθώς και τη χρήση κτηνιατρικών φαρμάκων. Σύμφωνα με τον νόμο, μόνο ένας κτηνίατρος ή ένας ιχθυολόγος σε περίπτωση θεραπείας των περισσότερων υδρόβιων ειδών, μπορεί να παραγγείλει ή να χρησιμοποιήσει κτηνιατρικά φάρμακα που πρέπει να χορηγούνται με ιατρική συνταγή.

Ο κανονισμός σχετικά με τον έλεγχο των υπολειμμάτων σε ζωικά τρόφιμα, ζώα παραγωγής και ιχθύες (2000), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου περί κτηνιάτρων (2001) και του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων (2003), ρυθμίζει τη χρήση κτηνιατρικών φαρμάκων και την παραγωγή, επεξεργασία, εισαγωγή και εμπόριο ζώων παραγωγής και ιχθύων που έχουν υποβληθεί σε θεραπεία με τέτοια φάρμακα.

Ο κανονισμός απαγορεύει τη μη εξουσιοδοτημένη μεταχείριση των ζώων παραγωγής και των ιχθύων. Ως μη εγκεκριμένη θεραπεία νοείται η χρήση απαγορευμένων ουσιών ή προϊόντων ή η χρήση φαρμάκων με μη εξουσιοδοτημένο τρόπο. Ο Κανονισμός περιγράφει λεπτομερώς τι θεωρείται ως μη εγκεκριμένη θεραπεία.

Ο Κανονισμός ορίζει ότι οι επιχειρήσεις που εμπορεύονται ζώα υδατοκαλλιέργειας πρέπει να εγγράφονται στην Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων. Επιπλέον, ορίζει ότι

απαγορεύεται η αποθήκευση απαγορευμένων ουσιών, όπως ορίζονται στον Κανονισμό, σε εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας.

Επιπλέον, ο Κανονισμός προβλέπει ότι απαγορεύεται η εισαγωγή, αποθήκευση και πώληση ιχθύων στα οποία έχουν χορηγηθεί απαγορευμένες ουσίες ή στα οποία έχει χορηγηθεί μη εξουσιοδοτημένη μεταχείριση. Ο υπεύθυνος μιας εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας υποχρεούται να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει δεν χορηγούνται απαγορευμένες ουσίες. Τα απαραίτητα μέτρα περιλαμβάνουν την παρακολούθηση όλης της τεκμηρίωσης και τον έλεγχο της τήρησης του χρόνου αναμονής.

Ο υπεύθυνος της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας διατηρεί τις ημερομηνίες και τη φύση των θεραπειών που πραγματοποιούνται με κτηνιατρικά φάρμακα σε ιχθύες. Οι συνταγές για τη θεραπεία φυλάσσονται ως τεκμηρίωση για πέντε χρόνια.

Επιπλέον, οι Κανονισμοί ορίζουν ότι απαγορεύεται η εισαγωγή, επεξεργασία ή πώληση και διανομή ιχθύων που περιέχουν απαγορευμένες ουσίες, ρυπογόνες ουσίες και επίπεδα υπολειμμάτων κτηνιατρικών φαρμάκων που υπερβαίνουν τα μέγιστα επιτρεπόμενα επίπεδα. Ο υπεύθυνος της μονάδας μεταποίησης υποχρεούται να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε τα ψάρια που παραλαμβάνονται στη μονάδα να μην περιέχουν επίπεδα υπολειμμάτων μη εγκεκριμένων ουσιών, ρυπογόνες ουσίες ή επίπεδα υπολειμμάτων κτηνιατρικών φαρμάκων που υπερβαίνουν τα μέγιστα επιτρεπόμενα επίπεδα. Τα απαραίτητα μέτρα περιλαμβάνουν περαιτέρω την παρακολούθηση όλων των εγγράφων και τον έλεγχο της τήρησης των χρόνων απόσυρσης.

Ο κανονισμός περιγράφει επίσης τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν ή να διαταχθούν από την Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων σε σχέση με τις επιθεωρήσεις. Εάν υπάρχει υποψία εμφάνισης επιπέδων υπολειμμάτων απαγορευμένων ουσιών, ουσιών

ρύπανσης ή κτηνιατρικών φαρμάκων που υπερβαίνουν τα επιτρεπόμενα επίπεδα, οι ιχθύες θα παραμείνουν στην εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας ή στο εργοστάσιο μεταποίησης μέχρι να γίνουν οι δοκιμές και να είναι έτοιμα τα αποτελέσματα. Εάν οι ιχθύες έχουν υποβληθεί σε απαγορευμένη επεξεργασία, δεν πρέπει να εγκαταλείψουν την εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας εκτός εάν αυτό γίνεται υπό την επίβλεψη της Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων. Επιπλέον, οι ιχθύες αυτοί σφάζονται και καταστρέφονται αμέσως ως μη καταναλώσιμα.

Ο κανονισμός σχετικά με τη λειτουργία εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας (2004), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων (2003), περιλαμβάνει επίσης διατάξεις που σχετίζονται με τη χρήση κτηνιατρικών φαρμάκων και χημικών. Ο κανονισμός προβλέπει ότι όταν χρησιμοποιούνται κτηνιατρικά φάρμακα και χημικά, πρέπει να λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα ώστε οι ουσίες να μην απελευθερώνονται στο περιβάλλον. Εάν στα ζώα υδατοκαλλιέργειας χορηγούνται κτηνιατρικά φάρμακα και πρέπει να τηρηθεί χρόνος απόσυρσης, αυτό πρέπει να γνωστοποιείται με σήμανση καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου απόσυρσης.

Επιπλέον, ο κανονισμός ορίζει ότι οι ιχθύες δεν πρέπει να λαμβάνουν κανενός είδους χημικές ουσίες, συμπεριλαμβανομένου του αλατιού, ή να υποβάλλονται σε θεραπεία με ορμόνες, εάν αυτό μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την καλή διαβίωση των ιχθύων. Ωστόσο, η χρήση χημικών και ορμονών επιτρέπεται εάν το επιβάλλουν οι υγειονομικοί παράγοντες των ιχθύων.

3.2.3.2.9 Τροφές

Σύμφωνα με τον νόμο για την ασφάλεια των τροφίμων (2003) απαγορεύεται η εμπορία

μη ασφαλών ζωοτροφών ή η σίτιση ζώων υδατοκαλλιέργειας που προορίζονται να γίνουν τρόφιμα με μη ασφαλείς ζωοτροφές.

Ο κανονισμός σχετικά με την απαγόρευση της χρήσης ορισμένων ζωικών αποβλήτων σε ζωοτροφές για ζώα (2001), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων (2003), απαγορεύει τη χρήση νεκρών ζώων που δεν θανατώθηκαν για κατανάλωση ως συστατικό στις ζωοτροφές για ζώα υδατοκαλλιέργειας. Αυτό περιλαμβάνει νεκρά ζώα υδατοκαλλιέργειας, εξαιρουμένων των οστρακοειδών.

Ο κανονισμός σχετικά με την απαγόρευση της χρήσης επεξεργασμένων ζωικών πρωτεϊνών σε ζωοτροφές για ζώα που εκτρέφονται για ανθρώπινη κατανάλωση (2000), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων, απαγορεύει το εμπόριο ζωοτροφών που περιλαμβάνουν μεταποιημένες ζωικές πρωτεΐνες ή τη διατροφή των ζώων με είδος ζωοτροφής. Εξαιρέση σε αυτό γίνεται για τα αιματάλευρα από άλλα ζώα εκτός από μηρυκαστικά, τα οποία μπορούν ακόμη να χρησιμοποιηθούν σε ζωοτροφές για ζώα υδατοκαλλιέργειας.

Ο κανονισμός σχετικά με τις ζωοτροφές (2002), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων (2003), προβλέπει την παραγωγή, εισαγωγή, εξαγωγή και εμπόριο ζωοτροφών για ζώα, συμπεριλαμβανομένων των υδρόβιων ζώων. Αναφέρει λεπτομερώς τους κανόνες που σχετίζονται με την έγκριση των μονάδων παραγωγής ζωοτροφών, τη χρήση προσθέτων και τη σύνθεση των ζωοτροφών, τη χρήση γενετικά τροποποιημένων ζωοτροφών και προσθέτων, καθώς και τη συσκευασία και την επισήμανση των ζωοτροφών.

Ο κανονισμός σχετικά με τη λειτουργία των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας (2004), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων (2003), προβλέπει ότι πρέπει να υπάρχουν επαρκείς ποσότητες ζωοτροφών διαθέσιμες για τα ψάρια και ότι θα

συντίθεται με τρόπο που βελτιώνει την καλή διαβίωση των ιχθύων. Η διατροφή πρέπει να προσαρμόζεται ανάλογα με το είδος, την ηλικία, το στάδιο ανάπτυξης και το βάρος του ιχθύος, καθώς και τις ανάγκες που σχετίζονται με τη φυσιολογία και τα ένστικτα. Οι ιχθύες πρέπει να τρέφονται σε καθημερινή βάση, εκτός εάν αυτό δεν απαιτείται. Η σίτιση πρέπει να γίνεται με τρόπο που να παρέχει τροφή σε όλους τους ιχθύες και να μην προκαλεί καμία ζημιά στον εκτρεφόμενο πληθυσμό ψάρια. Οι ιχθύες δεν πρέπει να τρέφονται όταν αυτό είναι δυσμενές για την υγεία, την καλή διαβίωση και την ποιότητά τους.

Επιπλέον, ο κανονισμός σχετικά με τη θαλάσσια εκτροφή (2003), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου περί υδατοκαλλιέργειας (2005), ορίζει ότι πρέπει να ληφθεί άδεια από τη Διεύθυνση Αλιείας, σε συνεννόηση με την Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων, πριν από τη σίτιση των θαλάσσιων ζώων. Κατά τη χορήγηση άδειας, δίνεται ιδιαίτερη προσοχή σε ασθένειες και περιβαλλοντικές πτυχές.

3.2.3.2.10 Ασφάλεια τροφίμων

Ο νόμος για την ασφάλεια των τροφίμων (2003) είναι η κύρια πράξη που αφορά την ασφάλεια των τροφίμων και καλύπτει την παραγωγή, την επεξεργασία και τη διανομή υδρόβιων τροφίμων. Σύμφωνα με το νόμο, απαγορεύεται η εμπορία ή η διανομή μη ασφαλών τροφίμων, δηλαδή τροφίμων που μπορεί να θεωρηθούν επιβλαβή για την ανθρώπινη υγεία ή ακατάλληλα για κατανάλωση.

Ο νόμος ορίζει ότι τα καταστήματα είναι υπεύθυνα να ενημερώνουν αμέσως την Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων εάν υπάρχει λόγος να υποπτευόμαστε ότι τα τρόφιμα δεν είναι ασφαλή ή ότι θα εξαπλωθεί μεταδοτική ασθένεια των ζώων που μπορεί να έχει

σημαντικές κοινωνικές συνέπειες. Η εγκατάσταση θεσπίζει αμέσως μέτρα για την πρόληψη, τη μείωση ή την εξάλειψη τυχόν επιβλαβών συνεπειών, συμπεριλαμβανομένης της διακοπής του εμπορίου και των αποσύρσεων από την αγορά.

Βάσει του νόμου, εγκρίθηκε ο κανονισμός ποιότητας για τους ιχθύες και τα προϊόντα ιχθύων (1996). Ο κανονισμός αφορά τα μέτρα υγιεινής που σχετίζονται με το εμπόριο, την παραγωγή και τη μεταφορά ιχθύων και προϊόντων ιχθύων, συμπεριλαμβανομένων των μαλακόστρακων, των μαλακίων και των εχινοδέρμων, τόσο εγχώριας όσο και διεθνούς προέλευσης.

Πριν από την έναρξη των εργασιών, οι εγκαταστάσεις μεταποίησης, πρέπει να αποκτήσουν έγκριση από την Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων. Πριν από τη χορήγηση αδειών, η Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων πρέπει να επαληθεύσει ότι η εγκατάσταση συμμορφώνεται με τις διατάξεις του κανονισμού. Η Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων τηρεί μητρώο των εξουσιοδοτημένων εγκαταστάσεων.

Το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την εγκατάσταση διασφαλίζει ότι η εγκατάσταση λειτουργεί σύμφωνα με τον κανονισμό. Για το σκοπό αυτό, έχει καθήκον να ενημερώνει τους εργαζομένους για διατάξεις που έχουν σχέση με την εργασία τους, καθώς και να συνεργάζεται με την Αρχή Ασφάλειας Τροφίμων σχετικά με τις επιθεωρήσεις και να διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τις οδηγίες τους.

Το πρόσωπο αυτό λαμβάνει επιπλέον τα απαραίτητα μέτρα ώστε να τηρούνται οι προδιαγραφές του Κανονισμού σε όλα τα στάδια της παραγωγής. Για το σκοπό αυτό, το σύστημα HACCP (η ανάλυση κινδύνου και το κρίσιμο σημείο ελέγχου) πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή στην εγκατάσταση, ένα σύστημα που εντοπίζει, αξιολογεί και ελέγχει τους κινδύνους που είναι σημαντικοί για την ασφάλεια των τροφίμων.

Για τις μονάδες που παραλαμβάνουν μόνο και δεν μεταποιούν τα ψάρια, μπορεί να τεθεί

σε εφαρμογή ένα απλοποιημένο σύστημα HACCP.

Βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων, εκδόθηκε ο κανονισμός σχετικά με τον εσωτερικό έλεγχο για τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία για την υδατοκαλλιέργεια (2004). Σύμφωνα με τον κανονισμό, ο υπεύθυνος για την εγκατάσταση πρέπει να βεβαιωθεί ότι έχει εισαχθεί και εφαρμοστεί ένα σύστημα εσωτερικού ελέγχου και ότι αυτό γίνεται σε συνεργασία με τους εργαζόμενους. Το σύστημα εσωτερικού ελέγχου προσαρμόζεται ξεχωριστά, τηρώντας τα ακόλουθα κριτήρια:

- Πρέπει να υπάρχει πρόσβαση στη σχετική νομοθεσία και κανονισμούς για την υδατοκαλλιέργεια.
- Οι εργαζόμενοι πρέπει να διαθέτουν επαρκείς και ενημερωμένες γνώσεις και δεξιότητες όσον αφορά τον εσωτερικό έλεγχο.
- Θέστε στόχους για τον εσωτερικό έλεγχο.
- Καταρτίζεται ένα σχέδιο για τον τρόπο οργάνωσης της εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου κατανομής των ευθυνών, των καθηκόντων και των εξουσιών που σχετίζονται με τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία για την υδατοκαλλιέργεια.
- Χαρτογράφηση κινδύνων και προβλημάτων, διεξαγωγή εκτίμησης κινδύνων και προετοιμασία μέτρων για τη μείωση αυτών των κινδύνων.
- Εφαρμογή ρουτίνας διερεύνησης, διόρθωσης και πρόληψης παραβάσεων των όρων που ορίζονται στη νομοθεσία για την υδατοκαλλιέργεια.
- Παρακολούθηση και εξέταση του συστήματος εσωτερικού ελέγχου για τη διασφάλιση της λειτουργίας του.

Το σύστημα εσωτερικού ελέγχου πρέπει να είναι δεόντως τεκμηριωμένο.

Ο κανονισμός σχετικά με την επισήμανση των τροφίμων (1993), που εγκρίθηκε βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων, ισχύει για όλα τα τρόφιμα, συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων και των προϊόντων ιχθύων, και αναφέρει λεπτομερώς τις απαιτήσεις σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των εμπορευόμενων τροφίμων. Τα τρόφιμα φέρουν ετικέτα με πληροφορίες σχετικά με το όνομα του προϊόντος, τα συστατικά, το περιεχόμενο, την ημερομηνία λήξης, την αποθήκευση, καθώς και τη χώρα προέλευσης.

Ο κανονισμός σχετικά με τον εντοπισμό τροφίμων και ζωοτροφών (2004) έχει επίσης εγκριθεί βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων και ορίζει ότι θα είναι δυνατός ο εντοπισμός των τροφίμων, των ζωοτροφών και των ζώων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα ή να αναμειχθούν με τρόφιμα ή ζωοτροφές. Ο υπεύθυνος μιας εγκατάστασης που παράγει, επεξεργάζεται ή διανέμει τρόφιμα πρέπει να μπορεί να εντοπίσει κάθε άτομο που έχει παραδώσει στην επιχείρηση τρόφιμα, ζωοτροφές και ζώα που θα αναμειχθούν σε τρόφιμα ή ζωοτροφές. Πρέπει να ληφθούν μέτρα ώστε μια επιχείρηση να μπορεί να εντοπίσει άλλες εγκαταστάσεις που έχουν λάβει τα προϊόντα τους. Οι πληροφορίες σχετικά με την ιχνηλασιμότητα διατίθενται στην Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων κατόπιν αιτήματος. Κατά την πώληση προϊόντων εντός της περιοχής του ΕΟΧ, τα προϊόντα φέρουν ετικέτα για λόγους ιχνηλασιμότητας.

3.2.3.3 Σκωτία⁹

⁹ FAO (2022) United Kingdom. Text by Spreij, M.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/gb/en>

3.2.3.3.1 Γενικά

Η βιομηχανία υδατοκαλλιέργειας της Σκωτίας βασίζεται σε εκμεταλλεύσεις θαλάσσιων ιχθύων και οστρακοειδών. Η θαλάσσια ιχθυοκαλλιέργεια κυριαρχείται από τον σολομό του Ατλαντικού. Υπάρχει επίσης ένας μικρός αριθμός εκμεταλλεύσεων που ασχολούνται με άλλα είδη όπως η γλώσσα, η θαλάσσια πέστροφα, ο μπακαλιάρος και το καλκάνι. Σχεδόν όλη η παραγωγή από οστρακοειδή και από θαλάσσια ιχθυοτροφεία περιορίζεται στα παράκτια ύδατα της δυτικής ακτής και των νησιών. Επιπλέον, η ιχθυοκαλλιέργεια γίνεται σε γλυκό νερό και σε δεξαμενές στην ξηρά. Αυτό αφορά κυρίως την παραγωγή πέστροφας και σολομών για την καλλιέργεια στη συνέχεια σε θαλάσσια ιχθυοτροφεία. Το Κοινοβούλιο της Σκωτίας, που ιδρύθηκε βάσει του νόμου της Σκωτίας (1998), μπορεί να νομοθετεί σε τομείς της εσωτερικής πολιτικής, αλλά εξαιρουμένων των εξωτερικών υποθέσεων, της άμυνας και της εθνικής ασφάλειας, της οικονομικής και νομισματικής πολιτικής, της απασχόλησης και της κοινωνικής ασφάλισης. Μέχρι την ίδρυση του κοινοβουλίου της Σκωτίας, νόμοι με ειδική εφαρμογή στη Σκωτία εκδόθηκαν στο Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου. Η ευθύνη για την υδατοκαλλιέργεια ανήκει στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Αγροτικών Υποθέσεων της Σκωτίας (SEERAD). Είναι αρμόδιο, μεταξύ άλλων, για μέτρα βάσει των νόμων για του ιχθύες (1937, όπως τροποποιήθηκε το 1983) και της σχετικής νομοθεσίας για την υγεία των ιχθύων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) για την πρόληψη της εισαγωγής και εξάπλωσης παρασίτων και ασθενειών που μπορεί να επηρεάσουν τα εκτρεφόμενα και άγρια αποθέματα. Έχει επίσης ευρύτερες αρμοδιότητες σε σχέση με την προστασία των ιχθύων, της αλιείας και του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Η SEERAD συμβουλεύει το Crown Estate σχετικά με τις επιπτώσεις των αιτήσεων για μίσθωση θαλάσσιων ιχθυοτροφείων σε σχέση με τον έλεγχο

ασθενειών, τα υπάρχοντα αλιευτικά συμφέροντα και το παράκτιο θαλάσσιο περιβάλλον και συμβουλευεται την Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος της Σκωτίας (SEPA) σχετικά με τις αιτήσεις άδειας απόρριψης λυμάτων. Η Fisheries Research Services (FRS), ως εκτελεστικός οργανισμός του SEERAD, διεξάγει ένα ευρύ φάσμα βασικών ερευνών σε θαλάσσια ιχθυοτροφεία και προσφέρει συμβουλές σχετικά με πτυχές παραγωγής και ελέγχου ασθενειών.

Μια Τριμερής Ομάδα Εργασίας (TWG) αντιμετωπίζει προβλήματα κοινά στην εκτροφή σολομού και την αλιεία άγριου σολομού και αναζητά λύσεις για ένα βιώσιμο μέλλον και στους δύο τομείς. Η TWG προεδρεύεται από το SEERAD με άλλα μέλη της ομάδας να είναι εκπρόσωποι της βιομηχανίας εκτροφής σολομού και ομάδων συμφερόντων της άγριας αλιείας. Επιπλέον, το 2003 αναπτύχθηκε ένα Στρατηγικό Πλαίσιο για την Υδατοκαλλιέργεια της Σκωτίας από μια Υπουργική Ομάδα Εργασίας που περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα ενδιαφερομένων στη βιομηχανία υδατοκαλλιέργειας της Σκωτίας. Το Στρατηγικό Πλαίσιο καθορίζει ένα όραμα για τη βιομηχανία υδατοκαλλιέργειας στη Σκωτία, περιγράφει το πλαίσιο στο οποίο λειτουργεί η βιομηχανία υδατοκαλλιέργειας στη Σκωτία και απαριθμεί στόχους και προσδιορίζει προτεραιότητες για δράση. Σχετική είναι επίσης η κοινή ομάδα εργασίας για την υγεία της υδατοκαλλιέργειας (AHJWG), η οποία είναι ο διάδοχος της κοινής ομάδας εργασίας κυβέρνησης/βιομηχανίας για τη λοιμώδη αναιμία σολομού (ISA), αλλά έχει ευρύτερη εκπροσώπηση του κλάδου. Η AHJWG εξετάζει τρόπους με τους οποίους μπορεί να βελτιωθεί η γενική υγεία, η καλή διαβίωση και η διαχείριση των ζώων υδατοκαλλιέργειας, κάνει συστάσεις, κατά περίπτωση, στους Υπουργούς και τις βιομηχανικές ενώσεις, καθώς και για έρευνα και ανάπτυξη.

Άλλα τμήματα αλιείας του Ηνωμένου Βασιλείου με τη συνολική ευθύνη για την

υδατοκαλλιέργεια περιλαμβάνουν το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Τροφίμων και Αγροτικών Υποθέσεων (DEFRA), το Υπουργείο Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης για τη Βόρεια Ιρλανδία (DARD) και το Τμήμα Περιβάλλοντος, Σχεδιασμού και Υπαίθρου (DEPC, Ουαλία). Το Κέντρο Περιβαλλοντικής Αλιείας και Επιστήμης Υδατοκαλλιέργειας (CEFAS), ως εκτελεστικός οργανισμός της DEFRA, είναι ένα επιστημονικό ερευνητικό και συμβουλευτικό κέντρο που δραστηριοποιείται στη διαχείριση της αλιείας, την προστασία του περιβάλλοντος και την υδατοκαλλιέργεια και αναλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα έρευνας, συμβουλευτικής, συμβουλευτικής, παρακολούθησης και εκπαίδευσης δραστηριότητες. Σχετική είναι επίσης η Αρχή Βιομηχανίας Θαλασσινών Ιχθύων (SFIA ή SEAFISH), που ιδρύθηκε βάσει του νόμου για τη θάλασσα αλιεία (1981), η οποία είναι ο διακλαδικός οργανισμός του Ηνωμένου Βασιλείου και εργάζεται σε όλους τους τομείς της βιομηχανίας θαλασσινών του Ηνωμένου Βασιλείου για την προώθηση καλής ποιότητας και βιώσιμων θαλασσινών.

3.2.3.3.2 Σύστημα αδειοδότησης

Το Crown Estate είναι υπεύθυνο για τη διαχείριση του βυθού και του μεγαλύτερου μέρους της ακτής. Σύμφωνα με το Crown Estate Act (1961), οποιοσδήποτε επιθυμεί να ιδρύσει ένα θαλάσσιο ιχθυοτροφείο πρέπει να υποβάλει αίτηση για μίσθωση του βυθού της θάλασσας και της ακτής όπου χρειάζεται, εντός του οποίου θα λειτουργεί το θαλάσσιο ιχθυοτροφείο.

Εντός δύο εβδομάδων από την παραλαβή μιας ολοκληρωμένης αίτησης για οστρακοκαλλιέργεια το Crown Estate θα στείλει αντίγραφα στις Καταστατικές Αρχές, δηλαδή στη Σκωτία Φυσική Κληρονομιά, στην Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος της Σκωτίας και στην Εκτελεστική Επιτροπή της Σκωτίας, και σε άλλους

φορείς με θαλάσσιο ενδιαφέρον και γειτονικούς χρήστες λιμνών, για δημόσια διαβούλευση. Η αίτηση δημοσιεύεται επίσης σε τοπική εφημερίδα.

Εντός δύο εβδομάδων από την παραλαβή μιας ολοκληρωμένης αίτησης για ιχθυοκαλλιέργεια, το Crown Estate θα στείλει αντίγραφα στις Νόμιμες Αρχές, για να ζητήσει τη γνώμη τους σχετικά με το εάν απαιτείται Περιβαλλοντική Δήλωση (ES) για την υποστήριξη της αίτησης. Το Crown Estate θα εξετάσει τις γνώμες από τις Καταστατικές Αρχές και θα παράσχει μια άποψη γνωστή ως "Screening Opinion", στην οποία το Crown Estate διαπιστώνει εάν απαιτείται ES ή οποιαδήποτε πρόσθετη πληροφορία (όχι με τη μορφή ES). Εντός δύο εβδομάδων από την ημερομηνία της Γνωμοδότησης Διαλογής, η παραλαβή πρόσθετων πληροφοριών ή η παραλαβή του ES, ανάλογα με την περίπτωση, αντίγραφα της αίτησης θα αποσταλούν στις Καταστατικές Αρχές και σε άλλους εμπλεκόμενους φορείς για δημόσια διαβούλευση. Η αίτηση δημοσιεύεται επίσης σε τοπική εφημερίδα.

Μετά την περίοδο διαβούλευσης, η τοπική αρχή εξετάζει την αίτηση καθώς και την αλληλογραφία που ελήφθη από συμβουλευόμενους κατά τη διάρκεια της περιόδου διαβούλευσης, και κάνει σύσταση στο Crown Estate για το εάν η αίτηση πρέπει να εγκριθεί ή όχι. Η τοπική αρχή θα υποβάλει μια ανεπιφύλακτη θετική γνωμοδότηση (εγκεκριμένη χωρίς αλλαγές), μια εγκεκριμένη θετική γνωμοδότηση (εγκεκριμένη αλλά με προϋποθέσεις, π.χ. μείωση της επιφάνειας του χώρου ή του εξοπλισμού) ή μια αρνητική γνωμοδότηση (απόρριψη). Στη συνέχεια, το Crown Estate θα δώσει εισήγηση με βάση τα παραπάνω. Εάν η εισήγηση είναι να απορριφθεί η αίτηση, ο αιτών έχει δικαίωμα προσφυγής στην Υπηρεσία Έρευνας Εκτελεστικών Εκθέσεων της Σκωτίας εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης. Δεν υπάρχει πρόβλεψη για προσφυγή τρίτων κατά απόφασης. Εάν εκδοθεί θετική εισήγηση, το Crown Estate θα

ετοιμάσει μίσθωση για υπογραφή από τον αιτούντα. Οι μισθώσεις εκδίδονται για δέκα χρόνια. Ένα ετήσιο μίσθωμα χρεώνεται συνήθως για τη μίσθωση με βάση τη δυναμικότητα.

Προκειμένου να βοηθήσει στην εξέταση των προτάσεων, η εκτελεστική εξουσία της Σκωτίας εξέδωσε κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την έγκριση των θαλάσσιων ιχθυοκαλλιεργειών στα ύδατα της Σκωτίας, οι οποίες παρέχουν καθοδήγηση σχετικά με τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση προτάσεων για νέα θαλάσσια ιχθυοτροφεία ή τροποποιήσεις σε υφιστάμενα και καθορίζει το εθνικό πλαίσιο για τη μελλοντική χωροθέτηση μονάδων.

Τέλος, η ιχθυοκαλλιέργεια σε κλωβούς που βρίσκονται σε ποτάμια, λίμνες ή υδροστάσια γλυκού νερού απαιτεί εγγραφή και άδεια από το SEERAD. Αυτό απαιτείται επίσης για ιχθυοκαλλιέργεια σε δεξαμενές και λίμνες γλυκού νερού, συμπεριλαμβανομένων εκμεταλλεύσεων που παράγουν σολομό, πέστροφα ή άλλα ψάρια γλυκού νερού, εκτροφή ψαριών για ανανέωση αποθεμάτων, λειτουργία εκκολαπτηρίων ή καλλιέργεια ιχθύων και γόνου.

3.2.3.3.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Υπάρχουν μόνο δύο περιοχές στη Σκωτία όπου η άντληση υδάτων ελέγχεται με εντολές ελέγχου που εκδίδονται βάσει του νόμου περί φυσικής κληρονομιάς (Σκωτία) (1991). Γενικά, ο ιδιοκτήτης της γης μέσω της οποίας διέρχεται ποτάμι ή ρέμα ή στην οποία υπάρχει λίμνη, δικαιούται να πάρει νερό από αυτό, υπό την προϋπόθεση ότι ο ιδιοκτήτης δεν κάνει τίποτα που να βλάπτει το έννομο συμφέρον άλλου σε αυτόν τον ποταμό, το ρέμα ή τη λίμνη. Εάν ένα άτομο θέλει να δημιουργήσει ένα αγρόκτημα σε μια περιοχή

όπου έχει εκδοθεί Διάταγμα βάσει του νόμου περί φυσικής κληρονομιάς (Σκωτία) του 1991, δεν μπορεί να αντλεί νερό από υδάτινα ρεύματα (συμπεριλαμβανομένων των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων) για οποιονδήποτε σκοπό, εκτός εάν έχει εξουσιοδότηση για την άντληση του νερού που θα εκδοθεί από την Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος της Σκωτίας (SEPA). Ωστόσο, για την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/EK (οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα) έχει εν μέρει μεταφερθεί στη νομοθεσία της Σκωτίας με τον Νόμο για το Περιβάλλον και τις Υδατικές Υπηρεσίες Νόμου (2003) η διαχείριση των υδάτων σε επίπεδο λεκάνης απορροής, με νέες κανονιστικές απαιτήσεις για την άντληση και χρήση του νερού. Ο κύριος στόχος του νόμου είναι η επίτευξη της προστασίας του υδάτινου περιβάλλοντος μέσω της προώθησης της δίκαιης και αποτελεσματικής χρήσης του νερού.

Η κύρια νομοθεσία που καλύπτει το σύστημα σχεδιασμού στη Σκωτία είναι ο νόμος περί σχεδιασμού πόλεων και κομητειών (Σκωτία) (1997), ο οποίος καθορίζει τους ρόλους των Υπουργών της Σκωτίας και των τοπικών αρχών όσον αφορά τα αναπτυξιακά σχέδια. Οι τοπικές αρχές καλούνται να συντάξουν δύο τύπους σχεδίων ανάπτυξης για την περιοχή τους. Τα δομικά σχέδια παρέχουν μια ευρεία στρατηγική επισκόπηση της ανάπτυξης μιας περιοχής που καλύπτει μια περίοδο τουλάχιστον δέκα ετών. Τα σχέδια διάρθρωσης τείνουν να καλύπτουν μεγάλες γεωγραφικές περιοχές και συνήθως περιλαμβάνουν συνεργασία μεταξύ τοπικών αρχών.

Γενικά, οποιαδήποτε ανάπτυξη γης απαιτεί άδεια από την πολεοδομική αρχή, συνήθως την τοπική αρχή. Οι πολεοδομικές αρχές υποχρεούνται να καθορίζουν τις αιτήσεις για πολεοδομική άδεια, λαμβάνοντας υπόψη τις πολιτικές δομής και τοπικού σχεδίου και άλλες εκτιμήσεις. Κατά τον καθορισμό μιας αίτησης, η πολεοδομική αρχή μπορεί να χορηγήσει άδεια άνευ όρων, να χορηγήσει άδεια υπό προϋποθέσεις ή να αρνηθεί την

άδεια. Ο Νόμος για τον Σχεδιασμό Πόλης και Κομητείας (Σκωτία) τροποποιήθηκε από τον Νόμο για το Υδάτινο Περιβάλλον και τις Υπηρεσίες Υδάτινων Υπηρεσιών με σκοπό να επεκταθούν οι προγραμματικοί έλεγχοι των τοπικών αρχών στα θαλάσσια ύδατα και, συνεπώς, στην ανάπτυξη θαλάσσιων ιχθυοτροφείων.

Σημαντικές επιπτώσεις για τις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας έχει επίσης η επιλογή περιοχών χερσαίων και υδάτινων περιβαλλόντων που χρήζουν νομικής προστασίας βάσει διαφόρων Οδηγιών της ΕΕ. Περιλαμβάνουν την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (οδηγία για τους οικοτόπους) και την Οδηγία 79/409/ΕΕC του Συμβουλίου για την διατήρηση των άγριων πτηνών (Οδηγία για τα άγρια πτηνά). Άλλες προστατευόμενες περιοχές στη Σκωτία περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα Εθνικά Φυσικά Καταφύγια (NNRs), τις Εθνικές γραφικές περιοχές (NSA) και τους υδροτόπους διεθνούς σημασίας (RAMSAR). Η Scottish Natural Heritage (SNH) έχει το καθήκον να διασφαλίσει τη διατήρηση και την ενίσχυση αυτών των προστατευόμενων περιοχών.

Επιπλέον, το SEERAD έχει εκδώσει μια «Εγκύκλιο (αρ. 6/1995, όπως αναθεωρήθηκε τον Ιούνιο του 2000)» σχετικά με τις οδηγίες για τους οικοτόπους και τα πτηνά που παρέχει περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής των Οδηγιών στη Σκωτία.

3.2.3.3.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Η διενέργεια ΜΠΕ αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας καθορισμού των περισσότερων αιτήσεων για θαλάσσιες ιχθυοκαλλιέργειες. Η οδηγία 85/337/ΕΚ του Συμβουλίου για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων

στο περιβάλλον (όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/11/EK του Συμβουλίου) επιδιώκει να διασφαλίσει ότι όταν ένα έργο είναι πιθανό να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον τότε οι πιθανές επιπτώσεις εξετάζονται συστηματικά σε μια επίσημη περιβαλλοντική δήλωση. Οι κανονισμοί για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Ιχθυοκαλλιέργεια σε θαλάσσια ύδατα) (1999), που ισχύουν για την Αγγλία και την Ουαλία και τη Σκωτία, θέτουν σε ισχύ την τροποποιημένη Οδηγία. Η απαίτηση της ΜΠΕ ισχύει για όλες τις θαλάσσιες ιχθυοκαλλιέργειες αλλά όχι για την οστρακοκαλλιέργεια και περιλαμβάνει αλλαγές ή επεκτάσεις σε υπάρχουσες μονάδες καθώς και ανανέωση υφιστάμενων μισθώσεων.

Μέχρι να τεθεί σε ισχύ η προτεινόμενη νομοθεσία η οποία μεταβιβάζει την ευθύνη για την έγκριση της θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας στις τοπικές αρχές της Σκωτίας, η αρμόδια αρχή για τους σκοπούς των Κανονισμών παραμένει το Crown Estate, με εξαίρεση τα Συμβούλια των Νήσων Shetland και Orkney. Για την ενδιάμεση περίοδο, το Crown Estate θα λάβει υπόψη τις απόψεις των τοπικών αρχών και άλλων νομοθετικών συμβούλων σχετικά με την ανάγκη διενέργειας ΜΠΕ σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

3.2.3.3.5 Νερό και απόβλητα

Οποιοσδήποτε ιχθυοκαλλιεργητής επιθυμεί να απορρίψει υγρά απόβλητα από ιχθυοτροφείο πρέπει πρώτα να λάβει τη συγκατάθεση απόρριψης από την Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος της Σκωτίας (SEPA) βάσει του νόμου για τον έλεγχο της ρύπανσης (1974). Η ιχθυοκαλλιέργεια σε κλουβιά περιήλθε σε ρύθμιση για τη ρύπανση δυνάμει του Παραρτήματος 23 του νόμου για τα ύδατα (1989), το οποίο τροποποίησε τον νόμο περί ελέγχου της ρύπανσης. Ο νόμος αυτός ορίζει συγκεκριμένα

τα υγρά απόβλητα από την ιχθυοκαλλιέργεια ως εμπορικά απόβλητα. Περαιτέρω τροποποίηση αυτής της πράξης ενημέρωσε τις αρχικές διατάξεις ώστε να θεωρηθεί αδίκημα η πρόκληση ή η εν γνώσει της άδειας απόρριψης εμπορικών αποβλήτων σε ελεγχόμενα ύδατα. Κάθε αίτηση για συναίνεση εξετάζεται και ο SEPA θα ζητήσει ένα ευρύ φάσμα πληροφοριών από τον αιτούντα προκειμένου να βοηθήσει στη διαδικασία προσδιορισμού. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει πληροφορίες για συγκεκριμένες τοποθεσίες, όπως εκτενή μελέτη των παλιρροϊκών χαρακτηριστικών, λεπτομέρειες ζώων και φυτών και χημικά χαρακτηριστικά του βυθού. Μετά την εξέταση της αίτησης, ο SEPA είτε θα χορηγήσει είτε θα αρνηθεί τη συγκατάθεση για απόρριψη των εν λόγω αποβλήτων. Όπου χορηγείται η συγκατάθεση, αυτό περιλαμβάνει ειδικούς όρους.

Στο πλαίσιο του SEPA, η Ομάδα Διαχείρισης Έργων Υδατοκαλλιέργειας (APMG) έρχεται σε επαφή με το εκτελεστικό όργανο της Σκωτίας για την αναθεώρηση των κανονιστικών ρυθμίσεων του κλάδου, αναπτύσσει πιο αποτελεσματικές και αποδοτικές τεχνικές μοντελοποίησης και επιδιώκει, μεταξύ άλλων, να απλοποιήσει το καθεστώς διαβούλευσης. Η APMG συνεργάζεται επίσης με ενώσεις του κλάδου και άλλους σχετικούς οργανισμούς και ενδιαφερόμενα μέρη. Το Συμβούλιο Ρυθμιστικών Έργων Υδατοκαλλιέργειας (ARPB) επιβλέπει το έργο της APMG, παρέχει κατευθύνσεις, παρακολουθεί την πρόοδο στη ρύθμιση των ιχθυοκαλλιεργειών και την προστασία του περιβάλλοντος και διασφαλίζει τον αποτελεσματικό συντονισμό της προσπάθειας σε ολόκληρο τον SEPA.

Η οδηγία 79/923/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την απαιτούμενη ποιότητα των υδάτων για την εκτροφή οστρακοειδών απαιτεί από τα κράτη μέλη να ορίσουν ορισμένες περιοχές ως χρήζουσες προστασίας ή βελτίωσης προκειμένου να συμβάλουν στην υψηλή ποιότητα προϊόντων οστρακοειδών. Τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίσουν προγράμματα

για τη μείωση της ρύπανσης για να εξασφαλίσουν ότι τα καθορισμένα ύδατα πληρούν τα καθορισμένα πρότυπα. Η Οδηγία έχει εφαρμοστεί από τους κανονισμούς για τα επιφανειακά ύδατα (1997), οι οποίοι θεσπίζουν κριτήρια ταξινόμησης και δειγματοληψίας και αναθέτει στον SEPA καθήκον να ερευνά και να υιοθετεί κατάλληλα μέτρα όταν τα αποτελέσματα της δειγματοληψίας δεν ικανοποιούν τα κριτήρια ταξινόμησης.

Η οδηγία 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη ρύπανση που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που απορρίπτονται στο υδάτινο περιβάλλον είναι μια οδηγία πλαίσιο που ορίζει αρχές για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος από τη ρύπανση που προκαλείται από ουσίες που είναι ανθεκτικές, τοξικές ή/και βιοσυσσωρεύονται. Οι εν λόγω ουσίες παρατίθενται σε παράρτημα της Οδηγίας. Τα κράτη μέλη καλούνται να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για την εξάλειψη της ρύπανσης από ουσίες του καταλόγου I που θεωρούνται ως τις πιο επιβλαβείς και για τη μείωση της ρύπανσης από ουσίες του καταλόγου II. Ορισμένες χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στη θαλάσσια ιχθυοκαλλιέργεια εμπίπτουν στον ορισμό του Καταλόγου II. Τα πρότυπα περιβαλλοντικής ποιότητας για τις ουσίες του καταλόγου II καθορίζονται σε μια σειρά Κανονισμών. Ο SEPA απαιτείται να παρακολουθεί την ποιότητα των υδάτων κοντά σε απορρίψεις επικίνδυνων ουσιών για να καθορίσει τη συμμόρφωση με αυτά τα πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος και να αναπτύξει και να εφαρμόσει προγράμματα μείωσης της ρύπανσης.

Η οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (οδηγία IPPC) επιδιώκει να αποτρέψει ή να μειώσει τη ρύπανση του αέρα, των υδάτων και της γης μέσω ενός ολοκληρωμένου συστήματος αδειοδότησης που εξετάζει τις εκπομπές σε όλα τα περιβαλλοντικά μέσα από κοινού. Οι απαιτήσεις της

Οδηγίας μεταφέρονται στο εθνικό δίκαιο με τους κανονισμούς για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης (Σκωτία) (2000), που εκδόθηκαν βάσει του νόμου για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης (1999). Η οδηγία εφαρμόζεται σε σημαντικό αριθμό βιομηχανικών δραστηριοτήτων που ενδέχεται να ρυπαίνουν, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων εγκαταστάσεων επεξεργασίας τροφίμων, αλλά δεν εφαρμόζεται σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας.

3.2.3.3.6 Μετακινήσεις ψαριών

Το διάταγμα για την εγγραφή επιχειρήσεων ιχθυοκαλλιέργειας και οστρακοκαλλιέργειας (1985) απαιτεί την εγγραφή όλων των επιχειρήσεων ιχθυοκαλλιέργειας και οστρακοκαλλιέργειας εντός δύο μηνών από την έναρξη των εργασιών. Σκοπός του διατάγματος είναι η απόκτηση πληροφοριών με σκοπό την πρόληψη της εξάπλωσης ασθενειών μεταξύ ιχθύων και οστρακόδερων. Στη Σκωτία, η Fisheries Research Services (FRS), που είναι εκτελεστικός οργανισμός του SEERAD, είναι υπεύθυνη για τη διατήρηση του Μητρώου Επιχειρήσεων Ιχθύων και Οστρακόδερων. Το διάταγμα έχει τροποποιηθεί από το Registration of Fish Farming and Shellfish Farming Businesses Amendment (Scotland) Order (2002), το οποίο προβλέπει την κοινοποίηση περιστάσεων που οδηγούν σε τυχόν διαφυγές ψαριών ή περιστάσεων που ενέχουν σημαντικό κίνδυνο διαφυγής ιχθύων από εγγεγραμμένα ιχθυοτροφεία.

Η Επιθεώρηση Υγείας Ιχθύων (FHI) των Υπηρεσιών Έρευνών Αλιείας παρέχει συμβουλές στους εκτροφείς και επεξεργάζεται τις αιτήσεις εγγραφής. Μόλις διεκπεραιωθεί μια αίτηση εγγραφής, το FHI θα ενημερώσει εγγράφως τον αιτούντα για τον αριθμό εγγραφής και τα επιχειρηματικά στοιχεία που τηρούνται στο μητρώο FRS. Ο

αιτών πρέπει να εγγραφεί σε βιβλίο καταγραφής κινήσεων. Αυτό το βιβλίο πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την καταγραφή οποιασδήποτε κίνησης ζωντανών ιχθύων εντός ή εκτός τοποθεσίας εντός 24 ωρών από τη μετακίνηση, τυχόν διαφυγών ιχθύων καθώς και παρατηρούμενης θνησιμότητας στα αποθέματα. Τα πλήρη αρχεία πρέπει να διατηρούνται για τέσσερα χρόνια. Κάθε τοποθεσία που καταγράφεται στο μητρώο FRS καταχωρείται στο συνεχές πρόγραμμα επιθεώρησης και δειγματοληψίας του FHI. Οι επιτόπιες επισκέψεις και οι απαιτήσεις δειγματοληψίας θα εξαρτηθούν από το είδος που εκτρέφεται και τη φύση του εμπορίου.

Οι κανονισμοί για την υγεία των ιχθύων (1997), που ισχύουν για τη Μεγάλη Βρετανία, εφαρμόζουν την οδηγία 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους όρους υγείας των ζώων που διέπουν τη διάθεση στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες του Συμβουλίου 93/54/ΕΚ, 95/22/ΕΚ, 97/79/ΕΚ και 98/45/ΕΚ). Οι Κανονισμοί έχουν τροποποιηθεί από τους Κανονισμούς Τροποποίησης για την Υγεία των Ιχθύων (Σκωτία) (2001). Οι Κανονισμοί, μεταξύ άλλων ορίζουν:

- Απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας εκτός εάν πληρούνται ορισμένες απαιτήσεις σχετικά με την κατάσταση της υγείας τους.
- Απαγόρευση της μεταφοράς ζώων υδατοκαλλιέργειας εκτός εάν υπάρχουν ορισμένες απαιτήσεις για την ευημερία των ζώων υδατοκαλλιέργειας και την πρόληψη της εξάπλωσης της νόσου.
- Απαγόρευση της αποστολής ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας εκτός εάν πληρούνται οι απαιτήσεις για την αναγνώριση των ζώων και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας.
- Περιέχει ορισμένες απαιτήσεις σχετικά με τα έγγραφα μετακίνησης ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας.

- Απαγόρευση της εισαγωγής ζωντανών ιχθύων, αυγών και γόνου στη Μεγάλη Βρετανία, εκτός εάν συνοδεύονται από κατάλληλα έγγραφα.
- Απαγόρευση της εισαγωγής ορισμένων νεκρών ψαριών που δεν έχουν εκσπλαχνιστεί εκτός εάν προέρχονται από περιοχές με κατάλληλη υγειονομική κατάσταση ιχθύων.
- Ρύθμιση της μετεγκατάστασης στη Μεγάλη Βρετανία ζωντανών μαλακίων, αυγών και γόνου από ορισμένες περιοχές εντός της Μεγάλης Βρετανίας.
- Καθορισμός απαιτήσεων για καραντίνα ορισμένων εισαγωγών άγριων ιχθύων, μαλακίων και καρκινοειδών από τη βαθιά θάλασσα.
- Απαγόρευση της εξαγωγής σε άλλα μέρη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζώων υδατοκαλλιέργειας και προϊόντων από τη Μεγάλη Βρετανία εκτός εάν συνοδεύονται από κατάλληλα έγγραφα.
- Απαιτείται η κοινοποίηση ορισμένων ασθενειών.
- Παροχή στον Υπουργό εξουσιών να επιβάλλει περιορισμούς μετακίνησης και να απαιτεί θανάτωση και απολύμανση σε σχέση με ορισμένες ασθένειες.

Επίσης σχετικός είναι ο νόμος για την εισαγωγή ζωντανών ιχθύων (Σκωτία) (1978). Βάσει αυτού του νόμου, το Διάταγμα Απαγόρευσης Διατήρησης ή Ελευθέρωσης Ζωντανών Ιχθύων (Specified Species) (Scotland) (2003) απαγορεύει τη διατήρηση ή την απελευθέρωση στη Σκωτία οποιουδήποτε είδους ιχθύος ή των ζωντανών αυγών ψαριών που καθορίζονται στα Παραρτήματα 1 και 2, εκτός αν έχει δοθεί ειδική άδεια. Τέλος, οι κανονισμοί για τα προϊόντα ζωικής προέλευσης (Εισαγωγές από τρίτες χώρες) (Σκωτία) (2002, όπως τροποποιήθηκε σε διάφορες περιπτώσεις) ρυθμίζουν την οργάνωση κτηνιατρικών ελέγχων σε προϊόντα που εισέρχονται στην Κοινότητα από τρίτες χώρες. Οι Κανονισμοί ισχύουν για προϊόντα ζωικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων των

ιχθύων και των οστρακοειδών, καθώς και για προϊόντα που παράγονται από αυτά. Απαιτούν τα προϊόντα ζωικής προέλευσης που εισέρχονται στην ΕΕ να υποβάλλονται σε συγκεκριμένους κτηνιατρικούς ελέγχους στους συνοριακούς σταθμούς επιθεώρησης για να διασφαλίζεται ότι συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζει η κοινοτική νομοθεσία για την προστασία της υγείας των ζώων και της δημόσιας υγείας.

3.2.3.3.7 Έλεγχος ασθενειών

Οι κανονισμοί για την υγεία των ιχθύων (1997), που ισχύουν για τη Μεγάλη Βρετανία, εφαρμόζουν την οδηγία 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε. Η οδηγία στοχεύει, μεταξύ άλλων, στην πρόληψη εξάπλωσης μεταδοτικών ασθενειών των ιχθύων, προωθώντας παράλληλα το εμπόριο ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας. Η οδηγία χωρίζει τις κύριες ασθένειες της υδατοκαλλιέργειας σε τρεις καταλόγους. Οι ασθένειες του καταλόγου I είναι εξωτικές για την ΕΕ και πρέπει να εξαλειφθούν από οποιοδήποτε μέρος όπου βρίσκονται. Οι ασθένειες του καταλόγου II είναι παρούσες σε ορισμένα μέρη της ΕΕ αλλά όχι σε άλλα και μπορούν να έχουν σοβαρό οικονομικό αντίκτυπο. Οι ασθένειες του καταλόγου III είναι αρκετά διαδεδομένες στην ΕΕ, αλλά ορισμένες χώρες έχουν εκμεταλλεύσεις ή ζώνες, οι οποίες είναι απαλλαγμένες από αυτές τις ασθένειες. Η οδηγία 93/53/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη θέσπιση ελάχιστων κοινοτικών μέτρων για τον έλεγχο ορισμένων ασθενειών των ψαριών θεσπίζει μεθόδους δειγματοληψίας και εργαστηριακών δοκιμών για την παρουσία ασθενειών του καταλόγου I και του καταλόγου II. Η Οδηγία αυτή εφαρμόζεται από τους Κανονισμούς για τις Ασθένειες των Ψαριών (Έλεγχος) (1994), οι οποίοι ισχύουν για τη Μεγάλη Βρετανία. Αυτοί οι κανονισμοί απαιτούν, μεταξύ άλλων, να τηρείται επίσημη απογραφή των πληθυσμών

ιχθύων σε μονάδες που υπάρχουν ενδείξεις ότι έχουν μολυνθεί και ορίζουν διάφορα μέτρα ελέγχου που πρέπει να λαμβάνονται όταν υπάρχει υποψία ή επιβεβαίωση της παρουσίας ασθένειας. Οι Κανονισμοί έχουν τροποποιηθεί από τους Κανονισμούς για τις Ασθένειες των Ιχθύων (Έλεγχος) Τροποποίηση (Σκωτία) (2000).

Γενικά, εάν υπάρχουν εύλογες υποψίες ότι τυχόν εσωτερικά ή θαλάσσια ύδατα μολύνθηκαν ή ενδέχεται να μολυνθούν από ασθένεια που μπορεί να εξαπλωθεί, οι Υπουργοί της Σκωτίας μπορούν να ορίσουν αυτά τα ύδατα προκειμένου να αποφευχθεί η εξάπλωση της ασθένειας. Η εξουσία καθορισμού περιοχών ασκείται σύμφωνα με τους νόμους για τις ασθένειες των ιχθύων (1937 και 1983). Μια Ειδοποίηση Τριάντα Ημερών (TDN) μπορεί να επιδοθεί σε οποιοδήποτε άτομο που είναι κάτοχος των εσωτερικών υδάτων ή σε οποιοδήποτε άτομο που ασκεί δραστηριότητα ιχθυοκαλλιέργειας σε θαλάσσια ύδατα που βρίσκονται στην καθορισμένη περιοχή. Το TDN είναι μια προσωρινή ειδοποίηση που μπορεί να εκδοθεί ως προληπτικό μέτρο ενώ διεξάγεται έρευνα για την επιβεβαίωση ή τον αποκλεισμό της παρουσίας μιας ασθένειας που μπορεί να γνωστοποιηθεί. Ένα TDN λήγει μετά από 30 ημέρες, οπότε μπορεί να εκδοθεί ένα δεύτερο TDN εάν δεν είναι δυνατό να επιβεβαιωθεί ή να αποκλειστεί η παρουσία μιας ασθένειας που μπορεί να δηλωθεί με 30 ημέρες. Το δεύτερο TDN επεκτείνει την περίοδο κατά την οποία ισχύουν οι έλεγχοι μετακίνησης από 30 σε 60 ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία επιδόθηκε το πρώτο TDN. Ένα TDN απαγορεύει τη μετακίνηση ζωντανών ιχθύων, ή αυγών, μέσα ή έξω από ένα ιχθυοτροφείο. Το TDN εμποδίζει επίσης τη μετακίνηση ιχθυοτροφών από ιχθυοτροφείο που βρίσκεται στα ύδατα που καθορίζονται στο TDN, χωρίς την άδεια των Υπουργών της Σκωτίας. Ένα TDN κανονικά θα λήξει εάν, μετά από υποψία ασθένειας που μπορεί να διαδοθεί, τα αποτελέσματα των εξετάσεων αποδειχθούν αρνητικά. Εάν εξακολουθεί να υπάρχει ισχυρή υποψία ότι

μπορεί να υπάρχει μια ασθένεια, αλλά αυτό δεν μπορεί να επιβεβαιωθεί, μπορεί να εκδοθεί Εντολή για Καθορισμένη Περιοχή (DAO).

Ο DAO πραγματοποιείται όταν έχει επιβεβαιωθεί η παρουσία μιας δηλούμενης ασθένειας και δεν έχει γίνει καμία ενέργεια για την απομάκρυνση των αποθεμάτων ή, όταν δεν είναι δυνατό να επιβεβαιωθεί ή να αποκλειστεί η παρουσία μιας ασθένειας, εντός της περιόδου που καθορίζεται σε TDN. Οι απαγορεύσεις βάσει ενός DAO είναι παρόμοιες με ένα TDN, δηλαδή ένα DAO απαγορεύει τη μετακίνηση ζωντανών ιχθύων και αυγών εντός και εκτός της τοποθεσίας, καθώς και τη μετακίνηση τροφίμων εκτός τοποθεσίας. Επιπλέον, απαιτείται η απομάκρυνση νεκρών ψαριών και απόρριψη με εγκεκριμένη μέθοδο σύμφωνα με τις διατάξεις της Διάταξης για τα ζωικά υποπροϊόντα (1999, όπως τροποποιήθηκε).

3.2.3.3.8 Φάρμακα

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, όλα τα φάρμακα και τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα για ανθρώπινη και ζωική χρήση υπόκεινται σε ένα σύστημα αδειοδότησης που ορίζεται σε πληθώρα κανονισμών της ΕΕ, στον νόμο περί φαρμάκων (1968) και σε άλλη μεταγενέστερη νομοθεσία. Η Διεύθυνση Κτηνιατρικών Φαρμάκων (VMD) εντός της DEFRA εποπτεύει όλα τα κτηνιατρικά φάρμακα και ιατροτεχνολογικά προϊόντα. Το VMD είναι αρμόδιο, μεταξύ άλλων, για την παροχή και εφαρμογή συμβουλών πολιτικής και την αξιολόγηση, έκδοση και διατήρηση όλων των εθνικών αδειών κυκλοφορίας για κτηνιατρικά φάρμακα σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ηνωμένου Βασιλείου. Η εμπορία κτηνιατρικών φαρμάκων ρυθμίζεται στους Κανονισμούς για τις Άδειες Κυκλοφορίας για Κτηνιατρικά Φαρμακευτικά Προϊόντα

(1994), όπως τροποποιήθηκε από τους Κανονισμούς Τροποποίησης για τις Άδειες Κυκλοφορίας Κτηνιατρικών Φαρμάκων (2000). Αυτοί οι κανονισμοί προβλέπουν τη διάθεση στην αγορά κτηνιατρικών φαρμάκων με την επιφύλαξη αδειών κυκλοφορίας αντί του προηγούμενου συστήματος αδειών για τα προϊόντα. Αυτές οι άδειες μπορούν να χορηγούνται είτε από τους Υπουργούς Γεωργίας και Υγείας που συγκροτούν από κοινού την Αρχή Αδειοδότησης για κτηνιατρικά φάρμακα βάσει του νόμου περί φαρμάκων του 1968, είτε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Αξιολόγηση Φαρμάκων σύμφωνα με τον Κανονισμό 2309/93/EEC του Συμβουλίου που ορίζει Κοινοτικές διαδικασίες για την έγκριση και την εποπτεία των φαρμάκων για ανθρώπινη και κτηνιατρική χρήση και τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Αξιολόγηση των Φαρμάκων. Επιπλέον, το VMD ελέγχει την παρασκευή και τη διανομή κτηνιατρικών φαρμακευτικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των επιθεωρήσεων, και είναι υπεύθυνο για την επιτήρηση για υπολείμματα κτηνιατρικών φαρμάκων σε ζώα και ζωικά προϊόντα.

Υπάρχουν δύο παράλληλα συστήματα για την έγκριση και τον έλεγχο των φυτοφαρμάκων στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το πρώτο σύστημα λειτουργεί υπό τους κανονισμούς ελέγχου των φυτοφαρμάκων (COPR; 1986, όπως τροποποιήθηκε το 1997). Αυτοί οι κανονισμοί εφαρμόζουν τους στόχους του νόμου για την προστασία των τροφίμων και του περιβάλλοντος (1985, όπως τροποποιήθηκε) . Αυτό το σύστημα ελέγχου είναι σε εθνικό επίπεδο και ισχύει για γεωργική και μη χρήση φυτοφαρμάκων. Το δεύτερο σύστημα νομοθεσίας εισήχθη για να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη μιας κοινής αγοράς για προϊόντα ελέγχου παρασίτων σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ στην Ευρώπη. Θα αντικαταστήσει τελικά τους κανονισμούς για τον έλεγχο των φυτοφαρμάκων. Σύμφωνα με αυτό το σύστημα, οι κανονισμοί για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα (Σκωτία) (2003, όπως τροποποιήθηκε) ελέγχουν κυρίως τα γεωργικά φυτοφάρμακα και οι κανονισμοί για

τα βιοκτόνα (2001, όπως τροποποιήθηκαν) ελέγχουν άλλα προϊόντα ελέγχου παρασίτων. Αυτά είναι, σε γενικές γραμμές, μη γεωργικά προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των απολυμαντικών. Διαφορετικοί οργανισμοί είναι υπεύθυνοι για την καταχώριση των προϊόντων ελέγχου παρασίτων ανάλογα με τον τύπο και τη χρήση τους. Η Διεύθυνση Ασφάλειας Φυτοφαρμάκων (PSD) είναι υπεύθυνη σύμφωνα με τους Κανονισμούς Ελέγχου των φυτοφαρμάκων για προϊόντα που χρησιμοποιούνται, μεταξύ άλλων, στη γεωργία, μέσα ή κοντά στο νερό και την αποθήκευση τροφίμων. Σύμφωνα με τους κανονισμούς φυτοπροστατευτικών προϊόντων, το PSD είναι υπεύθυνο για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα. Η Μονάδα Αξιολόγησης Βιοκτόνων και Παρασιτοκτόνων (BPAU) του Υπουργείου Υγείας και Ασφάλειας (HSE) είναι υπεύθυνη σύμφωνα με τους κανονισμούς ελέγχου των φυτοφαρμάκων για μη γεωργικά προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των αντιρυπαντικών παραγόντων. Η BPAU είναι υπεύθυνη για την καταχώριση αυτών των προϊόντων σύμφωνα με τους κανονισμούς για τα βιοκτόνα.

3.2.3.3.9 Τροφές

Πλήθος κανονισμών τόσο σε επίπεδο ΕΕ όσο και σε εθνικό επίπεδο αφορούν την παραγωγή, διανομή και χρήση ζωοτροφών, συμπεριλαμβανομένων ουσιών και προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ζωοτροφών. Ο νόμος για τη γεωργία (1970, όπως τροποποιήθηκε) είναι η πρωτογενής νομοθεσία που διέπει τον έλεγχο των ζωοτροφών. Ο νόμος, ο οποίος ρυθμίζει την παρασκευή και την πώληση ζωοτροφών, απαιτεί να είναι κατάλληλα για τον προορισμό τους και απαλλαγμένα από επιβλαβή συστατικά. Οι πωλητές ζωοτροφών θα πρέπει να παρέχουν στους αγοραστές μια ετικέτα που να περιέχει τις πληροφορίες που ορίζονται στους κανονισμούς βάσει του νόμου. Οι κανονισμοί για τις ζωοτροφές (Σκωτία) (2000) («οι κύριοι κανονισμοί») καλύπτουν τη σύνθεση, την επισήμανση και την εμπορία ζωοτροφών και περιέχουν διατάξεις σχετικά με τα πρόσθετα, τα ιχνοστοιχεία και τις βιταμίνες που ενδέχεται να περιέχουν, τα μέγιστα επίπεδα μολυσματικών παραγόντων, πληροφορίες επισήμανσης που πρέπει να παρέχονται στους αγοραστές και διατροφικούς ισχυρισμούς που μπορεί να διατυπωθούν για ορισμένα προϊόντα. Οι κύριοι κανονισμοί έχουν τροποποιηθεί από έναν αριθμό μεταγενέστερων κανονισμών για την εφαρμογή διαφόρων Οδηγιών της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της Οδηγίας 2001/102/ΕΚ του Συμβουλίου που τροποποιεί την Οδηγία 1999/29/ΕΚ για τις ανεπιθύμητες ουσίες και προϊόντα στη διατροφή των ζώων και την οδηγία 2002/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (όπως τροποποιήθηκε), το οποίο θεσπίζει μέτρα ελέγχου που πρέπει να εφαρμόζονται σε ανεπιθύμητες ουσίες στις ζωοτροφές.

Οι κανονισμοί για τις ζωοτροφές (1999), που ισχύουν στο Ηνωμένο Βασίλειο, καθορίζουν τις προϋποθέσεις και τις ρυθμίσεις για την έγκριση και την καταχώριση ενός

ευρέος φάσματος εγκαταστάσεων και μεσαζόντων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των ζωοτροφών, συμπεριλαμβανομένων των κατασκευαστών ορισμένων προσθέτων, προμείγματα και σύνθετες ζωοτροφές που τα ενσωματώνουν, ορισμένοι έμποροι γεωργικών προϊόντων, αγρότες που αναμειγνύουν τις δικές τους ζωοτροφές και εγκαταστάσεις που ενσωματώνουν υλικά με ανεπιθύμητες ουσίες πάνω από καθορισμένα επίπεδα. Το σύστημα έγκρισης και καταχώρισης επεκτείνεται σε προϊόντα από εγκαταστάσεις σε τρίτες χώρες που εξάγουν στην ΕΕ, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα εισαγόμενα πρόσθετα, προμείγματα και ζωοτροφές πληρούν τα ίδια πρότυπα ποιοτικού ελέγχου. Οι κανονισμοί, που ισχύουν σε επίπεδο Ηνωμένου Βασιλείου, εφαρμόζουν την οδηγία 95/53/ΕΚ του Συμβουλίου που καθορίζει τις αρχές που διέπουν την οργάνωση των επίσημων επιθεωρήσεων και την οδηγία 95/69/ΕΚ του Συμβουλίου για τον καθορισμό των όρων και ρυθμίσεων για την έγκριση και την καταχώριση ορισμένων εγκαταστάσεων και μεσάζοντες.

Οι Κανονισμοί για τις Φαρμακευτικές Ζωοτροφές (1998) ενσωματώνουν στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου την οδηγία 90/167/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον καθορισμό των όρων που διέπουν την παρασκευή, τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση των φαρμακικών ζωοτροφών στην Κοινότητα. Οι Κανονισμοί έχουν τροποποιηθεί από τους Κανονισμούς για Φαρμακευτικές Ζωοτροφές (Τροποποίηση) (Αγγλία, Σκωτία και Ουαλία) (2003). Η ευθύνη για τη ρύθμιση και τη χρήση ζωοτροφών στη Σκωτία ανήκει στην Υπηρεσία Προτύπων Τροφίμων της Σκωτίας.

3.2.3.3.10 Ασφάλεια τροφίμων

Το Ηνωμένο Βασίλειο διαθέτει ένα εκτεταμένο και μάλλον περίπλοκο σύστημα νομοθεσίας για τα τρόφιμα. Ο νόμος για την ασφάλεια των τροφίμων (1990), που καλύπτει τη Μεγάλη Βρετανία, παρέχει το πλαίσιο για όλη τη νομοθεσία για τα τρόφιμα. Η πράξη έχει εφαρμοστεί από πληθώρα επικουρικών κανονισμών. Σύμφωνα με τον νόμο για τα πρότυπα τροφίμων (1999), ο Οργανισμός Προτύπων Τροφίμων του Ηνωμένου Βασιλείου (FSA), που ιδρύθηκε το 2000, προστατεύει την υγεία του κοινού και τα συμφέροντα των καταναλωτών σε σχέση με τα τρόφιμα. Το Food Standards Agency Scotland (FSAS), που ιδρύθηκε το 2000, χειρίζεται ζητήματα στη Σκωτία που αφορούν την ποιότητα και την ασφάλεια των τροφίμων, συμπεριλαμβανομένων των ψαριών και των οστρακόδερμων, καθώς και τη ρύθμιση των ζωοτροφών. Η FSAS λειτουργεί στο πλαίσιο της FSA, η οποία διασφαλίζει τη συνοχή της προσέγγισης, επιτρέποντας ταυτόχρονα να λαμβάνονται πλήρως υπόψη οι συγκεκριμένες περιστάσεις της Σκωτίας κατά την εφαρμογή της πολιτικής ασφάλειας τροφίμων και προτύπων στη Σκωτία.

Οι κανονισμοί για την υγεία των ιχθύων (1997, όπως τροποποιήθηκαν), που εφαρμόζονται στη Μεγάλη Βρετανία και εφαρμόζουν την Οδηγία 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου (όπως τροποποιήθηκε), απαγορεύουν τη διάθεση στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας εκτός εάν υπάρχουν ορισμένες απαιτήσεις σχετικά με την υγειονομική τους κατάσταση. Οι Κανονισμοί για την Ασφάλεια των Τροφίμων (Προϊόντα Αλιείας και Ζώντα Οστρακόδερμα) (Υγιεινή) (1998) εφαρμόζουν μια σειρά κανονισμών της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της Οδηγίας 91/492/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων για την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά ζώντα δίθυρα μαλάκια (όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες

97/61/EK και 97/79/EK του Συμβουλίου) και την οδηγία 91/493/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων για την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά αλιευτικών προϊόντων (όπως τροποποιήθηκε από Οδηγία 95/71/EK και 97/79/EK του Συμβουλίου). Οι Κανονισμοί εκδίδονται βάσει του νόμου για την ασφάλεια των τροφίμων και του νόμου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1972) (Μέρος V). Το Μέρος II των Κανονισμών περιέχει την πρόβλεψη που σχετίζονται με την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά ζώντων οστρακοειδών στη Μεγάλη Βρετανία. Οι Υπουργοί έχουν την εξουσία να ορίσουν ορισμένες περιοχές ως καθορισμένες περιοχές παραγωγής για ζώντα δίθυρα μαλάκια. Οι περιοχές μετεγκατάστασης (περιοχές όπου μπορούν να αναπαραχθούν δίθυρα μαλάκια μετά τη συγκομιδή για την απομάκρυνση της μόλυνσης) ορίζονται από τις αρχές τροφίμων. Οι Υπουργοί μπορούν επίσης να ορίσουν ορισμένες περιοχές ως απαγορευμένες περιοχές για την παραγωγή ζώντων οστρακοειδών διαφόρων ειδών και οι αρμόδιες αρχές τροφίμων μπορούν να επιβάλλουν προσωρινές απαγορεύσεις σχετικά με την ωστοκία. Η συλλογή οστρακοειδών από περιοχές που υπόκεινται σε σχετική απαγόρευση είναι αδίκημα. Οι Υπουργοί μπορούν να τροποποιήσουν και να ανακαλέσουν τις ονομασίες τους ως προς τις περιοχές παραγωγής και τις απαγορευμένες περιοχές και οι αρχές τροφίμων μπορούν να τροποποιήσουν και να ανακαλέσουν τις ονομασίες τους για περιοχές αναμετάδοσης. Οι Υπουργοί έχουν υποχρέωση να τηρούν ενημερωμένο κατάλογο των καθορισμένων περιοχών παραγωγής. Το Μέρος II περιέχει επίσης ειδικές απαιτήσεις σχετικά με τη συγκομιδή, τη μεταφορά και τη μετεγκατάσταση ζωντανών οστρακοειδών και τη λειτουργία κέντρων αποστολής και καθαρισμού, οι οποίες πρέπει να εγκριθούν από την τοπική αρχή τροφίμων. Υπάρχουν επίσης ειδικοί κανόνες για την τροποποίηση και ανάκληση εγκρίσεων τέτοιων κέντρων. Το Μέρος II περιέχει επίσης ειδικούς κανόνες για τη συσκευασία, την αποσυσκευασία, την

επανασυσκευασία, την αποθήκευση και τη μεταφορά ζωντανών οστρακοειδών εντός της Μεγάλης Βρετανίας, καθώς και λεπτομερείς υποχρεώσεις σχετικά με τη διάθεση στην αγορά ζώντων οστρακοειδών. Υπάρχει, ωστόσο, ένα καθεστώς εξαίρεσης από τις περισσότερες απαιτήσεις αυτού του Μέρους, το οποίο σχετίζεται με τοπικές πωλήσεις μικρών ποσοτήτων ζωντανών οστρακοειδών.

Το μέρος III των κανονισμών αφορά την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά αλιευτικών προϊόντων. Υπάρχει ένα σύστημα νηολόγησης για τα αλιευτικά σκάφη στα οποία μαγειρεύονται γαρίδες και μαλάκια και υπάρχουν κανόνες υγιεινής για όλα τα αλιευτικά σκάφη. Τα πλοία-εργοστάσια και οι εγκαταστάσεις στην ξηρά που εμπλέκονται στην παραγωγή αλιευτικών προϊόντων πρέπει να εγκρίνονται από την τοπική αρχή τροφίμων και οι ιδιοκτήτες τους πρέπει να συμμορφώνονται με διάφορες καθορισμένες απαιτήσεις. Οι αγορές δημοπρασιών και χονδρικής πρέπει επίσης να καταχωρούνται, πάλι από την αρχή τροφίμων, και οι ιδιοκτήτες τους πρέπει επίσης να συμμορφώνονται με ορισμένες καθορισμένες απαιτήσεις. Προβλέπονται επίσης προσφυγές κατά αποφάσεων άρνησης έγκρισης ή καταχώρισης ή χορήγησης εγκρίσεων, αλλά μόνο υπό προϋποθέσεις, και υπάρχουν διαδικασίες (συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών προσφυγών) που σχετίζονται με την τροποποίηση και την ανάκληση εγκρίσεων και την ακύρωση εγκρίσεων στην αγορά. Το Μέρος III περιέχει επίσης έναν ειδικό κανόνα σχετικά με το χρονοδιάγραμμα εκπλαχνισμού των αλιευτικών προϊόντων και κανόνες σχετικά με τη συσκευασία, την αποθήκευση και τη μεταφορά αλιευτικών προϊόντων εντός της Μεγάλης Βρετανίας. Υπάρχουν επίσης λεπτομερείς υποχρεώσεις σχετικά με τη διάθεση στην αγορά όλων των ειδών αλιευτικών προϊόντων, με ειδικούς πρόσθετους κανόνες σχετικά με τη διάθεση στην αγορά προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, μεταποιημένων οστρακόδερμων και ζώντων ψαριών και άλλων υδρόβιων ζώων. Ωστόσο,

υπάρχει απαγόρευση πώλησης ή προμήθειας ορισμένων δηλητηριωδών αλιευτικών προϊόντων στο πλαίσιο μιας επιχείρησης. Όπως και με τα ζωντανά οστρακοειδή, υπάρχει ένα καθεστώς εξαίρεσης από τις περισσότερες απαιτήσεις αυτού του Μέρους, το οποίο σχετίζεται ουσιαστικά με τις τοπικές πωλήσεις μικρών ποσοτήτων προϊόντων.

Το Μέρος IV των Κανονισμών ασχολείται με τους όρους εισαγωγής αλιευτικών προϊόντων και ζώντων οστρακοειδών, αλλά υπάρχει εξαίρεση από αυτό το μέρος για ορισμένες ιδιωτικές αποστολές. Το Μέρος V αφορά τα τέλη επιθεώρησης για απευθείας εκφορτώσεις τρίτων χωρών και το Μέρος VI περιέχει πιο γενικές διατάξεις. Αυτές περιλαμβάνουν διατάξεις που σχετίζονται με τις αρμοδιότητες υγειονομικού ελέγχου των Υπουργών και των αρχών τροφίμων, τις αρμοδιότητες επιβολής και την πιστοποίηση οστρακοειδών και αλιευτικών προϊόντων ως μη συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις ασφάλειας τροφίμων. Οι Κανονισμοί έχουν τροποποιηθεί από τους Κανονισμούς Τροποποίησης για την Ασφάλεια των Τροφίμων (Προϊόντα Αλιείας και Ζώντα Οστρακόδερμα) (Υγιεινή) (1999).

Οι κανονισμοί για την επισήμανση των ιχθύων (Σκωτία) (2003), οι οποίοι εκτείνονται μόνο στη Σκωτία, προβλέπουν την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. /2001 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 104/2000 του Συμβουλίου όσον αφορά την ενημέρωση των καταναλωτών σχετικά με τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας. Επίσης, απαιτεί από τα κράτη μέλη να καταρτίσουν και να δημοσιεύσουν κατάλογο εμπορικών ονομασιών για τουλάχιστον τα είδη που απαριθμούνται στο παράρτημα I έως IV του κανονισμού. Ο κανονισμός (ΕΚ) 2065/2001 της Επιτροπής περιγράφει λεπτομερέστερα τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους καταναλωτές και τις εξαιρέσεις που επιτρέπονται. Παρέχει επίσης τις απαραίτητες πληροφορίες για να παρέχονται σε κάθε στάδιο της διαδικασίας μάρκετινγκ.

Οι κανονισμοί για τα ζώα και τα ζωικά προϊόντα (Εξέταση υπολειμμάτων και ανώτατα όρια υπολειμμάτων) (1997), οι οποίοι ισχύουν επίσης για τα ζώα υδατοκαλλιέργειας, εφαρμόζουν ορισμένους κανονισμούς της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. όρια για τα υπολείμματα κτηνιατρικών φαρμάκων σε τρόφιμα ζωικής προέλευσης. Οι Κανονισμοί απαγορεύουν την πώληση, κατοχή ή χορήγηση σε ζώα συγκεκριμένων μη εγκεκριμένων ουσιών, απαγορεύουν την κατοχή, τη θανάτωση ή την επεξεργασία του κρέατος ζώων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση και περιέχουν ή έχουν χορηγηθεί συγκεκριμένες μη εγκεκριμένες ουσίες. Οι κανονισμοί απαγορεύουν επίσης την πώληση ή την προμήθεια για θανάτωση ζώων εάν δεν έχει λήξει η κατάλληλη περίοδος αναμονής και απαγορεύουν την προμήθεια για θανάτωση ή, υπό εξαιρέσεις, την πώληση ζώων ή την πώληση ζωικών προϊόντων που περιέχουν μη επιτρεπόμενες ουσίες ή πλεόνασμα επιτρεπόμενες ουσίες. Οι Κανονισμοί απαγορεύουν, με εξαίρεση, τη διάθεση για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή τα ζώα σφαγμένων ζώων που περιέχουν συγκεκριμένες μη εξουσιοδοτημένες ουσίες και εξουσιοδοτούν τους εξουσιοδοτημένους αξιωματικούς να επιθεωρούν και να εξετάζουν ζώα και να λαμβάνουν δείγματα και να προβλέπουν την ανάλυση επίσημων δειγμάτων. Οι Κανονισμοί προβλέπουν επίσης αδικήματα και κυρώσεις και επιβολή από κάθε αρχή επιβολής και προσδιορίζουν απαιτήσεις σχετικά με την τήρηση αρχείων και προβλέπουν την αναστολή ή την ανάκληση των αδειών των κατασκευαστών. Οι κανονισμοί έχουν τροποποιηθεί από τους κανονισμούς Animals and Animal Products (Examination for Residues and Maximum Residue Limits) (τροποποίηση) (2001) και Animals and Animal Products (Examination for Residues and Maximum Residue Limits) (Τροποποίηση) (2004).

Τέλος, οι κανονισμοί για τα φυτοφάρμακα (μέγιστα επίπεδα υπολειμμάτων σε

καλλιέργειες, τρόφιμα και ζωοτροφές) (Σκωτία) (2000), που έχουν τροποποιηθεί επανειλημμένα και ισχύουν μόνο για τη Σκωτία, καθορίζουν τα μέγιστα επίπεδα υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων που μπορούν να παραμείνουν στις καλλιέργειες, τρόφιμα και ζωοτροφές.

3.2.3.4 Τουρκία¹⁰

3.2.3.4.1 Γενικά

Ο νόμος για την αλιεία αριθ. 1380 του 1971, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει αποτελεί το νομοθετικό πλαίσιο για την αλιεία και τις σχετικές με την υδατοκαλλιέργεια δραστηριότητες. Ο Αλιευτικός Νόμος ορίζει κανόνες για:

- Διαχείριση αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.
- Δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.
- Βελτίωση, κίνητρα και προστασία.
- Απαγορεύσεις.
- Ιχθυαγορές.
- Διαδικαστικές διατάξεις.
- Επιθεώρηση και έλεγχος.
- Ποινικές ρήτρες.

¹⁰ • FAO (2022) Turkey. Text by DOffay, B.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/tr/en>.

Σε ότι αφορά την υδατοκαλλιέργεια καθορίζονται επιπλέον τα κάτωθι:

- Επιλογή τοποθεσίας για εσωτερικές και θαλάσσιες εκμεταλλεύσεις.
- Διαδικασίες υποβολής αιτήσεων και αξιολόγησης για άδειες ιχθυοκαλλιέργειας.
- Έγκριση έργων και έκδοση αδειών.
- Βελτίωση παραγωγικής ικανότητας, ειδών κ.λπ., ακύρωση (κλείσιμο μονάδων), αλλαγές τοποθεσίας και πωλήσεις.
- Άλλες δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας (πάχυνση τόνου, βιολογική καλλιέργεια, ολοκληρωμένα συστήματα παραγωγής) .
- Εισαγωγή γόνου ιχθύων, αυγών και γόνου.
- Υποχρεωτική απασχόληση τεχνικού προσωπικού.
- Διαχείριση της υγείας των ιχθύων.
- Περιβαλλοντικές επιπτώσεις και προστασία.
- Παρακολούθηση και έλεγχος των αγροτικών δραστηριοτήτων.
- Ευημερία των ιχθύων.

Ο Υπουργός αντλεί τη νόμιμη εξουσία του να εκδίδει κανονισμούς ή άλλες επικουρικές νομικές πράξεις. Επομένως, ο νόμος για την αλιεία δεν είναι απαραίτητα η βάση για τη θέσπιση κανονισμών, αλλά μάλλον μέσω των αυτεπάγγελτων εξουσιών του υπουργού εκπονούνται οι αλιευτικοί κανονισμοί. Εναπόκειται στον υπουργό να καθορίσει το μέσο που θα χρησιμοποιήσει, σύμφωνα με τις εξουσίες που του έχουν ανατεθεί, και στη συνέχεια να εκδώσει το κατάλληλο μέσο. Το Υπουργείο Τροφίμων Γεωργίας και Κτηνοτροφίας – MoFAL έχει θεσμική αρμοδιότητα να διαχειρίζεται τον τομέα της αλιείας.

Η κύρια αρχή στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας είναι το MoFAL.

Υπάρχουν τρεις Γενικές Διευθύνσεις (ΓΔ) που είναι αρμόδιες για την Αλιεία και την

Υδατοκαλλιέργεια: η ΓΔ Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (DGFA), η ΓΔ Τροφίμων και Ελέγχου (DGFC) (σχετικά με την υδατοκαλλιέργεια με την οποία ασχολείται η ΓΔ, την κυκλοφορία των ιχθύων, τον έλεγχο ασθενειών και τις μελέτες μάρκετινγκ) , η ΓΔ Γεωργικής Έρευνας και Πολιτικών (DGARP), η ΓΔ για τη Γεωργική Μεταρρύθμιση (DGAR) (αμφότερες υπεύθυνες για τη διεξαγωγή βασικής έρευνας, οργάνωσης και υποστήριξης δραστηριοτήτων, συνεταιρισμών, ενώσεων κ.λπ.).

Οι κύριες αρμοδιότητές της ΓΔ Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας είναι:

- Καθορισμός πολιτικών για βιώσιμη θαλάσσια και εσωτερική αλιεία και υδατοκαλλιέργεια.
- Προώθηση δραστηριοτήτων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.
- Καθορισμός κανόνων και διαδικασιών ίδρυσης, διαχείρισης και ελέγχου αλιευτικών λιμένων, εγκαταστάσεων υποδομής αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.
- Καθορισμός ζωνών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και λήψη προληπτικών μέτρων για την προστασία των περιοχών αυτών.
- Προστασία των αλιευτικών και υδατοκαλλιεργειών.
- Καθορισμός απαιτούμενων χαρακτηριστικών και κανόνων για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που πρόκειται να εισαχθούν ή να εξαχθούν.
- Καθορισμός κανόνων και διαδικασιών παραχώρησης ζωνών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.
- Δημιουργία αναπτυξιακών έργων και πληροφοριακών συστημάτων.

Οι κύριες αρμοδιότητες του Τμήματος Υδατοκαλλιέργειας της ΓΔ Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας είναι:

- Παραγωγή και προώθηση πολιτικών για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας.

- Καθορισμός τοποθεσιών, περιοχής και ζώνης για υδατοκαλλιέργεια.
- Διαχείριση διαδικασιών ενοικίασης των χώρων.
- Διαχείριση διαδικασίας αδειοδότησης και έκδοση αδειών ιχθυοκαλλιέργειας.
- Προετοιμασία και υλοποίηση έργων.
- Έλεγχος και παρακολούθηση ιχθυοτροφείων.
- Παροχή τεχνικής και οικονομικής υποστήριξης.

Εκτός από το MoFAL, υπάρχουν αρκετά υπουργεία και φορείς που είναι αρμόδιοι, μεταξύ άλλων, για την επιλογή του χώρου και την έκδοση αδειών υδατοκαλλιέργειας όπως:

- Υπουργείο Περιβάλλοντος και Πολεοδομίας.
- Υπουργείο Δασών και Υδάτινων Πόρων.
- Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού.
- Υπουργείο Οικονομίας.
- Υπουργείο Υγείας: επιπτώσεις της υδατοκαλλιέργειας στη δημόσια υγεία, υγιεινή προϊόντων.
- Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών.
- Γραφείο Γενικού Διοικητή: στρατιωτική εκπαίδευση ή ευαίσθητες περιοχές.
- Υφυπουργός Εξωτερικού Εμπορίου: εξαγωγή ιχθύων από εκτροφή.

3.2.3.4.2 Σύστημα αδειοδότησης

Αδειοδότηση

Όσοι επιθυμούν να καλλιεργήσουν υδρόβια είδη για εμπορικούς σκοπούς υποχρεούνται να υποβάλουν αίτηση στο MoFAL ενημερώνοντας το Υπουργείο για τη θέση, τα χαρακτηριστικά και τη διαχείριση των εγκαταστάσεων και υποβάλλοντας το έργο και τα σχέδια της επιχείρησης. Το MoFAL εκδίδει άδεια εάν δεν υπάρχουν δυσμενείς επιπτώσεις όσον αφορά τη δημόσια υγεία, την εθνική οικονομία, τη ναυσιπλοΐα ή την επιστήμη και την τεχνολογία. Η αρμοδιότητα χορήγησης αδειών υδατοκαλλιέργειας ανήκει στο Υπουργείο, το οποίο έχει αναθέσει την εξουσία αυτή στο Τμήμα Υδατοκαλλιέργειας.

Αξιολόγηση της Αίτησης

Μια ομάδα προσωπικού/εμπειρογνομόνων από το κεντρικό ή επαρχιακό γραφείο επισκέπτεται τον χώρο και συντάσσει μια προκαταρκτική έκθεση έρευνας.

Έκδοση Προκαταρκτικής Άδειας

Εάν η προκαταρκτική έκθεση έρευνας είναι θετική, η άδεια ή η προκαταρκτική άδεια εκδίδεται για περίοδο δώδεκα (12) μηνών. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου των δώδεκα (12) μηνών, ο επιχειρηματίας λαμβάνει έγκριση από άλλα συναφή υπουργεία και φορείς ανάλογα με τη φύση του έργου. Μετά την έγκριση από τις προαναφερθείσες αρχές, λαμβάνεται μια έκθεση Περιβαλλοντικής Εκτίμησης Επιπτώσεων (ΜΠΕ) και στη συνέχεια συντάσσεται και υποβάλλεται η πλήρης τεκμηρίωση του έργου, συμπεριλαμβανομένου ενός σχεδίου εκμετάλλευσης ή εκκολαπτηρίου και μια έκθεση σκοπιμότητας.

Μετά την απόκτηση της Προκαταρκτικής Άδειας με την οποία ολοκληρώνονται οι διαδικασίες μίσθωσης και εφόσον τεθεί σε λειτουργία η εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας, ο επιχειρηματίας, εντός ενός (1) μηνός, πρέπει να υποβάλει αίτηση για Πιστοποιητικό Ιχθυοκαλλιέργειας για την έγκριση του έργου.

Το Πιστοποιητικό περιλαμβάνει πληροφορίες όπως το όνομα της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας, τα στοιχεία επικοινωνίας της, το όνομα του ιδιοκτήτη/ιδιοκτήτη, η δυναμικότητα του έργου, πληροφορίες για τα παραγόμενα προϊόντα, το ιδιοκτησιακό καθεστώς, την περίοδο μίσθωσης, τον αριθμό και χωρητικότητα των κλωβών παραγωγής, τη δυναμικότητα των εκκολαπτηρίων κ.ο.κ. Στη συνέχεια το Πιστοποιητικό και η Έκθεση Έρευνας αποστέλλονται στα κεντρικά γραφεία του MoFAL για έγκριση.

Έκδοση Άδειας

Εάν το έργο εγκριθεί, εκδίδεται η άδεια (Πιστοποιητικό Ιχθυοκαλλιέργειας). Αυτό διαρκεί συνήθως ένα (1) έως δύο (2) χρόνια τουλάχιστον. Σε περίπτωση αλλαγής της δυναμικότητας του έργου, της σύνθεσης των παραγόμενων ειδών κ.λπ., ο επιχειρηματίας πρέπει να υποβάλει νέα αίτηση και να εκδοθεί νέα άδεια.

Ακύρωση

Η MoFAL ή άλλες αρμόδιες κρατικές αρχές, για σχετικούς λόγους, μπορούν να μετακινήσουν τη μονάδα ή να ακυρώσουν το έργο ή την άδεια.

Μεταβίβαση αδειών/αλλαγές ιδιοκτησίας

Οι άδειες δεν μπορούν να μεταβιβαστούν, αλλά μια μονάδα ή ένα εκκολαπτήριο μπορεί να αλλάξει ιδιοκτησία και να διατηρήσει την ίδια άδεια.

Τέλη άδειας χρήσης

Δεν υπάρχει νομικά καθορισμένο τέλος άδειας.

3.2.3.4.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Η πρόσβαση σε δημόσια ύδατα και εδάφη ρυθμίζεται και περιορίζεται από διάφορους νόμους και κανονισμούς. Ο επιχειρηματίας θα πρέπει να υποβάλει αίτηση για μίσθωση γης ή/και νερού μετά τη χορήγηση της άδειας. Οι αρχές της μίσθωσης υδάτινων σωμάτων ρυθμίζονται από το MoFAL και τις Επαρχιακές του Διευθύνσεις. Η μίσθωση και η παραχώρηση γης και υδάτων εκδίδεται από την επιτροπή που αποτελείται από εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους της οικείας επαρχιακής διεύθυνσης. Οι περίοδοι μίσθωσης και τα καθοδηγητικά τέλη μίσθωσης καθορίζονται από τις Επαρχιακές Διευθύνσεις του MoFAL σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά της τοποθεσίας/χώρου που μισθώνεται εάν υπάρχει ένας υποψήφιος που πληροί τα απαιτούμενα κριτήρια. Εάν υπάρχουν περισσότεροι από ένας υποψήφιοι που πληρούν τα κριτήρια, τότε η επιτροπή ξεκινά τις διαπραγματεύσεις για την υποβολή προσφορών και αποφασίζει αναλόγως. Η περίοδος παραχώρησης για θαλάσσιες και εσωτερικές υδάτινες εκτάσεις δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από πέντε (5) έτη. Η διάρκεια μίσθωσης εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δεκαπέντε (15) έτη, αλλά η σύμβαση μίσθωσης μπορεί να καταργηθεί ανά πάσα στιγμή από δημόσιο.

Περιορισμοί στην πρόσβαση σε γη και νερό

Η MoFAL κηρύσσει κατευθυντήριες γραμμές για τα τέλη μίσθωσης και την ενοικίαση περιοχής υδατοκαλλιέργειας τόσο σε θάλασσες όσο και σε γλυκά νερά. Άδειες για

υλικοτεχνικές ή παράκτιες εγκαταστάσεις (προβλήτες, χώροι εξυπηρέτησης κ.λπ.) χορηγούνται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Πολεοδομίας σε επίπεδο επαρχίας. Οι περισσότερες παράκτιες περιοχές, ιδιαίτερα στο Αιγαίο, έχουν κηρυχθεί φυσικές/ιστορικές τοποθεσίες και δεν μπορούν να εγκατασταθούν ιχθυοκαλλιέργειες ή παράκτιες βοηθητικές εγκαταστάσεις μέσα ή γύρω από αυτές τις περιοχές. Αυτός είναι ένας από τους σημαντικότερους περιορισμούς για την πρόσβαση στη γη και το νερό.

Άλλοι περιορισμοί είναι:

- Η απόσταση μεταξύ των εκμεταλλεύσεων σε κλωβούς καθορίζεται από το Κεντρικό Τμήμα Υδατοκαλλιέργειας σύμφωνα με κριτήρια όπως η προβλεπόμενη ετήσια δυναμικότητα, το βάθος νερού και η ταχύτητα ρευμάτων. Η απόσταση μεταξύ εκμεταλλεύσεων σε κλωβούς τόνου, και τόνου και άλλων ιχθυοτροφείων, δεν μπορεί να είναι μικρότερη από δύο χιλιόμετρα και μικρότερη από ένα χιλιόμετρο μεταξύ άλλων ιχθυοτροφείων.
- Σε κλωβούς γλυκού νερού απαιτείται ελάχιστη απόσταση 250 μέτρων.
- Οι ελάχιστες ετήσιες δυναμικότητες των εκμεταλλεύσεων καθορίζονται από το Τμήμα Υδατοκαλλιέργειας.
- Οι τοποθεσίες κλωβών υπεράκτια, σε ανοιχτή ακτή ή έξω από τους κλειστούς κόλπους και τους κόλπους θα πρέπει να έχουν ελάχιστο βάθος 40 m νερού. Ωστόσο, το Τμήμα Υδατοκαλλιέργειας μπορεί να διαθέσει χώρους για εκτροφή σε κλωβούς που να έχουν βάθος μικρότερο από 40 μέτρα, λαμβάνοντας υπόψη τη χωρητικότητα της μονάδας, το βάθος του νερού, την ταχύτητα των ρευμάτων και το επιδιωκόμενο σύστημα/τεχνολογία παραγωγής.

Εκτός από το MoFAL, το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Πολεοδομίας έχει αρμοδιότητα για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος.

Οι θαλάσσιοι κλωβοί δεν επιτρέπεται να χωροθετούνται σε ευαίσθητες περιοχές, κλειστούς όρμους και κόλπους και κοντά σε παράκτιες περιοχές. Άλλα κριτήρια για τη θέση ιχθυοτροφείου είναι: βάθος νερού μεγαλύτερο από 30 m, απόσταση από την ακτογραμμή πάνω από 0,6 μίλια και τρέχουσα ταχύτητα μεγαλύτερη από 0,1 m/sec.

- Δεν επιτρέπεται η ίδρυση ιχθυοτροφείων σε ή γύρω από φυσικούς/ιστορικούς χώρους.
- Οι ιχθυοκαλλιέργειες που έχουν ήδη βρεθεί στις ευαίσθητες περιοχές θα πρέπει να αξιολογήσουν την κατάστασή τους σύμφωνα με τα παραπάνω κριτήρια και να αναφέρουν τα αποτελέσματα στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Πολιτισμού.

Λόγω ότι υπάρχουν περιορισμοί στη χρήση γης εντός της παράκτιας λωρίδας πλάτους 100 μέτρων, οι παράκτιες χερσαίες εγκαταστάσεις συνεχούς καλλιέργειας, τα εκκολαπτήρια και οι εγκαταστάσεις συσκευασίας και επεξεργασίας, τα γραφεία, οι προβλήτες κ.λπ., πρέπει να λάβουν άδεια από το Υπουργείο.

Το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού είναι αρμόδιο για την εφαρμογή του νόμου για την προστασία των πολιτιστικών και φυσικών αγαθών. Δεν επιτρέπεται η ίδρυση ιχθυοτροφείων σε φυσικούς/ιστορικούς τόπους και σε παραμεθόριες όρμους με φυσικούς/ιστορικούς χώρους, σε περιοχές με υποθαλάσσια πολιτιστικά και φυσικά αγαθά και σε περιοχές που απαγορεύονται οι καταδύσεις με απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου.

Η τοποθεσία των εκμεταλλεύσεων υδατοκαλλιέργειας ενδέχεται να αλλάξει λόγω νέου παράκτιου σχεδιασμού, νομικών, τεχνικών ή λόγων ασφαλείας. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η δημόσια αρχή θα προτείνει μια νέα τοποθεσία για τη μεταφορά των μονάδων, αλλά δεν θα συμβάλει στο κόστος μεταφοράς.

3.2.3.4.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Οι ιχθυοκαλλιέργειες με ετήσια δυναμικότητα 30 τόνων/έτος ή λιγότερο εξαιρούνται από την ΜΠΕ. Εκμεταλλεύσεις με ετήσια δυναμικότητα μεταξύ 30 και 1000 τόνων/έτος και εκκολαπτήρια με ετήσια δυναμικότητα άνω των 40 εκατομμυρίων γόνου, επιθεωρούνται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Πολιτισμού, το οποίο στη συνέχεια αποφασίζει εάν απαιτείται ΜΠΕ. Απαιτείται ΜΠΕ για μεγάλες εκμεταλλεύσεις με δυναμικότητα 1000 τόνων/έτος ή περισσότερο.

Προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με το εάν απαιτείται ΜΠΕ συντάσσεται από τον Φορέα φάκελος περιγραφής του έργου και υποβάλλεται στο Υπουργείο. Το αρχείο περιλαμβάνει τα γενικά χαρακτηριστικά και τη θέση του έργου, καθώς και μια εναλλακτική τοποθεσία έργου και έργου. Εάν απαιτείται ΜΠΕ, ο επιχειρηματίας απευθύνεται στο Υπουργείο με έντυπο αίτησης και δύο φακέλους αίτησης ΜΠΕ. Το Υπουργείο επιθεωρεί πρώτα τον φάκελο σύμφωνα με τη μορφή που προβλέπεται στον Κανονισμό ΜΠΕ. Το αρχείο επιστρέφεται στον αιτούντα εάν δεν είναι στην απαιτούμενη μορφή. Σε αντίθετη περίπτωση, συγκροτείται επιτροπή στην οποία συμμετέχουν εκπρόσωποι των σχετικών ιδρυμάτων/φορέων, αρχές του Υπουργείου και ο επιχειρηματίας ή οι εκπρόσωποί του. Οι φάκελοι του έργου αποστέλλονται στον Κυβερνήτη της οικείας επαρχίας για δημόσια ακρόαση και στα μέλη της επιτροπής. Δεδομένα/πληροφορίες που περιλαμβάνονται στα αρχεία ΜΠΕ για αιτήσεις ιχθυοτροφείων είναι:

- Περιγραφή και στόχοι του έργου.
- Ανάλυση κόστους-οφέλους.
- Τοποθεσίες των μονάδων παραγωγής (π.χ. μέγεθος και αριθμός κλωβών).

- Αναλυτικοί χάρτες/σχέδια της περιοχής/τόπου.
- Άλλες εκμεταλλεύσεις και οικισμοί γύρω από την τοποθεσία του έργου.
- Φυσικά και βιολογικά χαρακτηριστικά και χρήση φυσικών πόρων της περιοχής μελέτης, χρήση ακτών και νερού, είδη και οικοσυστήματα, μετεωρολογικά δεδομένα, ρεύματα, μεταφορές, κοινωνικοοικονομικές ιδιότητες.
- Πιθανές περιβαλλοντικές επιπτώσεις του έργου.
- Επιπτώσεις μετά τη διακοπή της δραστηριότητας και τα σχέδια μετριασμού.
- Σχέδια δράσης/αντίδρασης έκτακτης ανάγκης και παρακολούθηση.

3.2.3.4.5 Νερό και απόβλητα

Τα πρότυπα περιβάλλοντος του αποδέκτη σχετικά με την αλιευτική παραγωγή ορίζονται από το MoFAL. Ορίζονται οι επιβλαβείς ουσίες που απαγορεύεται να απορρίπτονται σε περιοχές παραγωγής, σε εσωτερικά ύδατα, και θάλασσες, και ορίζονται επίσης τα αποδεκτά όρια που μπορούν να απορρίπτονται. Καθορίζονται επίσης τα απόβλητα που μπορούν να απορρίπτονται στα ύδατα και τις αποδεκτές χημικές, τοξικές και μικροβιολογικές τιμές σε ζωντανά, διατηρημένα με απλή ψύξη και κατεψυγμένα δίθυρα μαλάκια.

Δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί οποιοσδήποτε ρύπος που θα αλλοιώσει την ποιότητα του νερού και θα βλάψει το περιβάλλον, τους ιχθύες ή την ανθρώπινη υγεία. Επιπλέον, λαμβάνονται μέτρα για την πρόληψη της οπτικής ρύπανσης. Τα απόβλητα των χερσαίων ιχθυοκαλλιεργειών και εκκολαπτηρίων θα πρέπει να συνάδουν με τα κριτήρια που ορίζονται στον Αλιευτικό Κανονισμό και θα πρέπει να διαθέτουν συστήματα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων.

Γενικά, ο Κανονισμός για τον Έλεγχο της Ρύπανσης των Υδάτων Αρ. 25687, με βάση τον Περιβαλλοντικό Νόμο Νο. 2872, είναι η κύρια νομοθεσία που διέπει τον έλεγχο της ρύπανσης των υδάτων. Ο κανονισμός περιλαμβάνει ταξινομήσεις ποιότητας των υδάτινων σωμάτων και τη χρήση αυτών των κατηγοριών, αρχές σχεδιασμού σχετικά με την προστασία της ποιότητας του νερού, κατευθυντήριες γραμμές και άδειες, εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων και αρχές παρακολούθησης και ελέγχου για την πρόληψη της ρύπανσης των υδάτων.

Το υψηλής ποιότητας νερό είναι κατάλληλο για εκτροφή πέστροφας, ενώ άλλα είδη ψαριών μπορούν να εκτρέφονται σε ελαφρώς ρυπασμένα νερά. Οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας απαγορεύονται σε δεξαμενές πόσιμου νερού. Τα πρότυπα απόρριψης αποβλήτων υδατοκαλλιέργειας είναι σύμφωνα με τα πρότυπα απόρριψης στο περιβάλλον των αποβλήτων της βιομηχανίας τροφίμων.

3.2.3.4.6 Μετακινήσεις ψαριών

Η αρμόδια αρχή για τις μετακινήσεις ζωντανών ιχθύων και ιχθύων ως τρόφιμα είναι η ΓΔ Προστασίας και Ελέγχου του MoFAL. Είναι υποχρεωτική η προσκόμιση Υγειονομικού Πιστοποιητικού και Πιστοποιητικού Προέλευσης που έχουν εκδοθεί από επίσημες αρχές της χώρας προέλευσης για τα εισαγόμενα υδρόβια ζώα. Στην περίπτωση ζωντανών ιχθύων που προορίζονται για εκτροφή, αυτά τα πιστοποιητικά πρέπει να εγκρίνονται από το Τουρκικό Προξενείο στη χώρα προέλευσης.

Ο τόνος που αλιεύεται σε διεθνή ύδατα για πάχυνση και εισάγεται απευθείας στη χώρα χρειάζεται κτηνιατρικό έλεγχο στα σύνορα.

Το Υπουργείο Τροφίμων Γεωργίας και Κτηνοτροφίας εκδίδει Πιστοποιητικά

Προέλευσης και Πιστοποιητικά Υγείας για ζώντα υδρόβια ζώα που εξάγονται εκτός της χώρας. Οι ιδιωτικές και δημόσιες εταιρείες που παράγουν και εμπορεύονται γόνο πρέπει να αποκτήσουν Πιστοποιητικά Υγείας από το Υπουργείο.

Κανένας από τους ισχύοντες κανονισμούς δεν αναφέρει απαιτήσεις καραντίνας για εισαγόμενο ζωντανό υδρόβιο υλικό. Σε περίπτωση εισαγωγής μη ιθαγενών/εξωτικών ειδών, το Υπουργείο ζητά γραπτές εισηγήσεις από πανεπιστήμια και ΜΚΟ και αποφασίζει σύμφωνα με αυτές τις απόψεις. Δεν υπάρχει αυστηρός κανονισμός για τη διακίνηση ζωντανού υλικού εντός της χώρας.

3.2.3.4.7 Έλεγχος ασθενειών

Ο κανονισμός για την υγεία και την προστασία των υδρόβιων ζώων και την καταπολέμηση των ασθενειών των υδρόβιων ζώων ορίζει τις απαιτούμενες συνθήκες υγείας στα υδρόβια ζώα και τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας, τα προληπτικά μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται από τις αρχές και τις εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας και τις προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση εκδήλωσης ασθένειας. Ο κανονισμός καλύπτει επίσης διατάξεις για την καραντίνα, τον εμβολιασμό και τα προγράμματα παρακολούθησης και ελέγχου των υδρόβιων ζώων.

Η ΓΔ Τροφίμων και Ελέγχου (DGFC) του MoFAL είναι η αρμόδια αρχή για τον έλεγχο των ασθενειών. Το Ινστιτούτο Κτηνιατρικού Ελέγχου και Έρευνας Bornova είναι το καθορισμένο εθνικό εργαστήριο αναφοράς υπεύθυνο για τον συντονισμό των διαγνωστικών προτύπων και μεθόδων, την επιτήρηση της υγείας των ιχθύων και τις διαγνωστικές υπηρεσίες. Υπάρχουν επίσης πανεπιστημιακά εργαστήρια και επιπλέον, ιδιωτικοί πάροχοι διαγνωστικών και θεραπευτικών υπηρεσιών.

Σύμφωνα με τον νόμο 5996 για τις κτηνιατρικές υπηρεσίες, την υγεία των φυτών, τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές και τον κανονισμό αλιείας για τον περιορισμό της εξάπλωσης της νόσου, είναι δυνατόν να καθορίσουν μέτρα συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου της περιοχής ή θανάτωση και καταστροφή των εκτρεφόμενων ειδών. Μπορούν επίσης να διατάξουν την ανακατασκευή εγκαταστάσεων, μονάδων μεταφοράς και εξοπλισμού σε αυτές τις περιπτώσεις. Επίσης:

- Το Υπουργείο έχει την αρμοδιότητα να λαμβάνει ή να διατάσσει να προβεί σε ενέργειες για την προστασία των περιοχών παραγωγής υδατοκαλλιέργειας και της υγείας των ιχθύων.
- Τα νεκρά ψάρια πρέπει να συλλέγονται τακτικά και να απορρίπτονται με ασβέστη σε κοιλότητες.
- Το Υπουργείο έχει αρμοδιότητα για έλεγχο, δειγματοληψία και ανάλυση σε περιοχές παραγωγής και εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας.
- Οι αρμόδιες Επαρχιακές Διευθύνσεις θα πρέπει να ενημερώνονται αμέσως όταν παρατηρείται ή υποψιάζεται ξέσπασμα ασθένειας, στο σημείο αυτό η Επαρχιακή Διεύθυνση είτε αρχίζει να παρακολουθεί την κατάσταση είτε λαμβάνει μέτρα καραντίνας.
- Εάν η νόσος εκδηλωθεί/εμφανιστεί σε χερσαία συστήματα, όλα τα υδροστάσια και οι άλλες μονάδες παραγωγής καθαρίζονται και απολυμαίνονται. Τα ζωντανά υλικά εξαλείφονται μέσω της προτεινόμενης μεθοδολογίας από κτηνιάτρους.
- Οι εγκαταστάσεις θα πρέπει να σταματήσουν τη λειτουργία τους μέχρι νεωτέρας από την αρμόδια Επαρχιακή Διεύθυνση.

3.2.3.4.8 Φάρμακα

Η αρμόδια αρχή για τη χρήση χημικών και κτηνιατρικών φαρμάκων είναι η DGFC του MoFAL. Η νομοθεσία απαιτεί η χρήση χημικών και φαρμάκων να πραγματοποιείται υπό τον έλεγχο κτηνιάτρων και το Υπουργείο μπορεί να περιορίσει ή να απαγορεύσει τη χρήση ορισμένων χημικών ή φαρμάκων εάν το κρίνει απαραίτητο.

3.2.3.4.9 Τροφές

Το Υπουργείο (ΥΟΦΑΛ) είναι η αρμόδια αρχή. Το Υπουργείο δύναται να απαγορεύει την προσφορά στην αγορά και τη χρήση ζωοτροφών όταν κρίνεται μη ασφαλής. Το νομοθετικό πλαίσιο περικλείει θέματα όπως η παραγωγή, η μεταποίηση και η διανομή ζωοτροφών και περικλείει τα ακόλουθα θέματα που αφορούν τις ζωοτροφές:

- Ορισμοί, ταξινομήσεις, κανόνες και πρότυπα.
- Δήλωση, μητρώο, άδεια και έλεγχος.
- Εργαστηριακή επιθεώρηση και αναλύσεις.
- Μέθοδοι εργαστηριακής ανάλυσης.
- Ελάχιστες τεχνικές και υγειονομικές προϋποθέσεις των μονάδων επεξεργασίας.
- Προβλέψεις για καταστάματα και σημεία πώλησης.
- Άδειες ή άδειες παραγωγής, τιμές πώλησης, εισαγωγή και εξαγωγή.

Ωστόσο, ούτε ο Νόμος ούτε ο Κανονισμός αναφέρονται στις τροφές ιχθυοκαλλιέργειας.

3.2.3.4.10 Ασφάλεια τροφίμων

Σε γενικές γραμμές απαγορεύεται το εμπόριο ή η διανομή μη ασφαλών τροφίμων, δηλαδή τροφίμων που μπορεί να θεωρηθούν επιβλαβή για την ανθρώπινη υγεία ή ακατάλληλα για κατανάλωση. Ο Κανονισμός για τον Τουρκικό Κώδικα Τροφίμων καλύπτει θέματα ποιότητας και υγιεινής τροφίμων, πρόσθετων, αρωματικών ουσιών, φυτοφαρμάκων και υπολειμμάτων κτηνιατρικών φαρμάκων, μολυσματικών ουσιών τροφίμων, συσκευασίας και επισήμανσης, κανόνες αποθήκευσης και μεταφοράς, δειγματοληψία και μεθόδους ανάλυσης. Ο Κανονισμός για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον Έλεγχο και τον Έλεγχο της Ποιότητας των Τροφίμων καλύπτει κανόνες και διαδικασίες για τις φάσεις παραγωγής, επεξεργασίας και διανομής των τροφίμων και ουσιών και υλικών που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα, διατάξεις για τις ελάχιστες τεχνικές και υγιεινές απαιτήσεις, τον έλεγχο, τον έλεγχο και την παρακολούθηση των τροφίμων.

Ο Κανονισμός Αλιείας Νο. 22223 είναι η κύρια νομοθεσία που ρυθμίζει την ασφάλεια των τροφίμων στην αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια και περιλαμβάνει όρους για τις άδειες λειτουργίας για την εγκατάσταση, γενικούς όρους υγιεινής των εγκαταστάσεων, τεχνικές απαιτήσεις σχετικές για τη μεταποίηση νωπών θαλάσσιων προϊόντων, τεχνικές απαιτήσεις σχετικά με κατεψυγμένα αλιευτικά προϊόντα, τεχνικές απαιτήσεις σχετικά με τα μεταποιημένα θαλασσινά, χαρακτηριστικά των θαλασσινών που πρόκειται να μεταποιηθούν και να καταναλωθούν, τα χαρακτηριστικά των τροφίμων και των βιομηχανικών προϊόντων, τη συσκευασία, την επισήμανση και τη μεταφορά .

Μια άλλη σημαντική νομοθεσία είναι ο Κανονισμός για τους χώρους χονδρικής και λιανικής πώλησης αλιευτικών προϊόντων. Ο κανονισμός πραγματεύεται διαδικασίες και

αρχές ελέγχου και επιθεώρησης σε σχέση με τις ελάχιστες γενικές, τεχνικές, υγειονομικές, φυσικές συνθήκες και συνθήκες υποδομής που πρέπει να πληρούνται στις ιχθυαγορές χονδρικής που δημιουργούνται από τους δήμους ή/και πραγματικά και νομικά πρόσωπα. Ο κανονισμός αντιμετωπίζει επίσης τις συνθήκες εργασίας στις ιχθυαγορές χονδρικής και τη λειτουργία, διαχείριση και πώληση των ιχθύων και των αλιευτικών προϊόντων. Οι αρχές και οι κανόνες καθορίζονται για τα ακόλουθα:

- χονδρική πώληση ιχθύων και αλιευτικών προϊόντων, άδειες εγκατάστασης και λειτουργίας (απαιτείται HACCP) για χονδρικές ιχθυαγορές.
- υποδομές, φυσικές, τεχνικές και υγειονομικές συνθήκες της χονδρικής ιχθυαγοράς, όπως οι απαραίτητες μονάδες που θα βρίσκονται στη χονδρική ιχθυαγορά και οι ιδιότητές τους.
- ελάχιστες φυσικές συνθήκες και συνθήκες υποδομής.
- ελάχιστες προϋποθέσεις τεχνικής και υγιεινής.
- προϋποθέσεις που σχετίζονται με την ανάθεση θέσης στη χονδρική ιχθυαγορά.
- συνθήκες διακίνησης των προϊόντων εντός της χονδρικής ιχθυαγοράς, όπως είσοδος προϊόντων, εργασίες χονδρικής, εμπορικές δραστηριότητες, έξοδος και μεταφορά προϊόντων.
- Άδειες ίδρυσης και λειτουργίας κέντρων χονδρικής ιχθυαγοράς και πώλησης προϊόντων, χαρακτηριστικά χώρων εγκατάστασης, απαραίτητες μονάδες και οι ιδιότητές τους, ελάχιστες φυσικές συνθήκες και συνθήκες υποδομής, ελάχιστες τεχνικές και υγειονομικές συνθήκες, ανάθεση χώρου, είσοδος προϊόντος και πώληση και έξοδος.
- αγορές λιανικής, λιανική πώληση, τεχνικές και υγιεινές συνθήκες καταστημάτων λιανικής πώλησης.
- πώληση ιχθύων και αλιευτικών προϊόντων σε κινητές θέσεις, φόροι, εγγυήσεις και τέλη,

έλεγχος και επιθεώρηση από το προσωπικό του ΜοFAL.

3.2.4 ΩΚΕΑΝΙΑ

3.2.4.1 Νέα Ζηλανδία¹¹

3.2.4.1.1 Γενικά

Το 2004, η Νέα Ζηλανδία ψήφισε τον Νόμο για τη Μεταρρύθμιση της Υδατοκαλλιέργειας, ο οποίος τροποποίησε αρκετές υφιστάμενες πράξεις και δημιούργησε δύο νέες πράξεις (Νόμος Διακανονισμού Αξιώσεων Εμπορικής Υδατοκαλλιέργειας των Μαορί και Νόμος για τη Μεταρρύθμιση της Υδατοκαλλιέργειας).

Τα κύρια υπουργεία που εμπλέκονται στη διαχείριση της υδατοκαλλιέργειας είναι το Τμήμα Διατήρησης και το Υπουργείο Περιβάλλοντος για την παράκτια θαλάσσια υδατοκαλλιέργεια και το Υπουργείο Αλιείας (MFish) για την υδατοκαλλιέργεια γλυκού νερού. Το Υπουργείο Γεωργίας και Δασοκομίας, και οι υπηρεσίες υπό την εντολή του, ρυθμίζουν τα πρότυπα και την ασφάλεια των τροφίμων για όλα τα ζωικά προϊόντα και υλικά, συμπεριλαμβανομένων των ιχθυοτροφών και των προϊόντων ιχθύων.

Ο νόμος διαχείρισης πόρων του 1991 (RMA), όπως τροποποιήθηκε, παρέχει μεγάλο μέρος του πλαισίου για τη διαχείριση της υδατοκαλλιέργειας στη Νέα Ζηλανδία. Σύμφωνα με το RMA, ο Υπουργός Διατήρησης είναι υπεύθυνος για την προετοιμασία των δηλώσεων παράκτιας πολιτικής της Νέας Ζηλανδίας, την έγκριση περιφερειακών παράκτιων σχεδίων και αδειών για περιορισμένες παράκτιες δραστηριότητες και

¹¹ FAO (2022) New Zealand. Text by Skonhofs, A.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/nz/en>.

πρόσθετες δραστηριότητες παρακολούθησης. Τα καθήκοντα του Υπουργείου Περιβάλλοντος περιλαμβάνουν τη διατύπωση συστάσεων για ζητήματα εθνικής πολιτικής, τον καθορισμό εθνικών περιβαλλοντικών προτύπων και την εξοικονόμηση νερού. Το Υπουργείο διερευνά επίσης τη χρήση εισφορών, φορολογικών μέτρων και κινήτρων και άλλων οικονομικών μέσων που ενδέχεται να εφαρμόζονται βάσει του Νόμου.

Το MFish διατηρεί εθνικό μητρώο ιχθυοκαλλιέργητων και διαχειρίζεται και συμβουλεύει τις περιφερειακές αρχές σχετικά με τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων. Οι δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας γλυκών υδάτων ρυθμίζονται από τους κανονισμούς ιχθυοκαλλιέργειας γλυκών υδάτων του 1983, σύμφωνα με τη νομοθετική καθοδήγηση του νόμου περί αλιείας του 1983, όπως τροποποιήθηκε. Σύμφωνα με τον νόμο περί αλιείας του 1996, το Εθνικό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Αλιείας μπορεί να συμβουλεύει τον Υπουργό για διάφορα θέματα, συμπεριλαμβανομένης της βιωσιμότητας της χρήσης των αλιευτικών πόρων για σκοπούς υδατοκαλλιέργειας.

Η άμεση διαχείριση της υδατοκαλλιέργειας γίνεται σε περιφερειακό επίπεδο μέσω περιφερειακών σχεδίων. Αυτά τα σχέδια ορίζουν ζώνες εντός των οποίων επιτρέπεται η υδατοκαλλιέργεια, θέτουν όρια για τις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας και τις συναφείς βιομηχανικές δραστηριότητες και καθορίζουν όρια στον χαρακτήρα, την ένταση ή την κλίμακα των δραστηριοτήτων, μεταξύ άλλων. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος έχει την εξουσία να εκδίδει μια δήλωση εθνικής πολιτικής για να καθοδηγήσει τους φορείς χάραξης περιφερειακής πολιτικής.

3.2.4.1.2 Σύστημα αδειοδότησης

Παράκτια θαλάσσια υδατοκαλλιέργεια

Το RMA, ορίζει ότι οι δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας περιορίζονται σε καθορισμένες παράκτιες θαλάσσιες περιοχές, που ονομάζονται περιοχές διαχείρισης υδατοκαλλιέργειας (AMA). Το AMA ορίζεται από μια περιφερειακή αρχή (δηλαδή περιφερειακό συμβούλιο), μετά από διαβούλευση των ενδιαφερόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένης της MFish και του Υπουργείου Περιβάλλοντος. Το περιφερειακό συμβούλιο αναπτύσσει περιφερειακά σχέδια και δηλώσεις πολιτικής για τη διαχείριση των παράκτιων πόρων, συμπεριλαμβανομένης της υδατοκαλλιέργειας, και τα σχέδια εγκρίνονται από το Τμήμα Διατήρησης. Μεταξύ άλλων, τα σχέδια θέτουν όρια στις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας και καθορίζουν όρια στον χαρακτήρα, την ένταση ή την κλίμακα των δραστηριοτήτων.

Υδατοκαλλιέργεια εσωτερικών υδάτων

Η ιχθυοκαλλιέργεια στην ενδοχώρα ρυθμίζεται από την MFish. Απαγορεύεται στον Υπουργό Αλιείας να λαμβάνει αποφάσεις σε καθορισμένες περιοχές, ιδίως παράκτια θαλάσσια περιοχή. Οι κανονισμοί για την εκτροφή ιχθύων γλυκών υδάτων του 1983, όπως τροποποιήθηκαν, ελέγχουν τα είδη ψαριών γλυκού και θαλάσσιου νερού που εκτρέφονται στην ξηρά. Το MFish δημοσιεύει μια ανακοίνωση στην εφημερίδα, στην οποία απαριθμούνται τα είδη ψαριών που μπορούν να εκτραφούν στη Νέα Ζηλανδία. Για να υποβάλει κάποιος αίτηση για άδεια ιχθυοκαλλιέργειας, πρέπει να αποκτήσει αποδεικτικά στοιχεία ιδιοκτησίας ή μίσθωσης γης και να λάβει έγκριση από την τοπική αρχή. Οι άδειες πρέπει να ανανεώνονται σε ετήσια βάση.

3.2.4.1.3 Πρόσβαση σε γη και νερό

Άδειες νερού και γης

Η πρόσβαση στη γη και το νερό, για χρήση σε ΑΜΑ, ελέγχεται από τις δηλώσεις πολιτικής και τα σχέδια που καταρτίζονται από τοπικά και περιφερειακά συμβούλια. Η συγκατάθεση υδάτινων πόρων και η συγκατάθεση χρήσης γης πρέπει να ληφθούν από το τοπικό ή περιφερειακό συμβούλιο πριν από την άντληση, την εκτροπή ή τη χρήση των παράκτιων υδάτων και πριν από τη χορήγηση πρόσβασης στη γη. Οι άδειες χρήσης νερού και γης είναι μεταβιβάσιμες, αλλά με αρκετούς περιορισμούς.

Διαχείριση παράκτιας ζώνης

Σε καθημερινή βάση, η διαχείριση των παράκτιων ζωνών στη Νέα Ζηλανδία διοικείται σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο, μέσω δηλώσεων πολιτικής και σχεδίων. Οι δηλώσεις και τα σχέδια περιφερειακής πολιτικής καταρτίζονται σε συνεννόηση με τον Υπουργό Περιβάλλοντος, άλλους κυβερνητικούς φορείς, τοπικές αυτόχθονες ομάδες (π.χ. τους Μαορί) και περιβαλλοντικά αποθέματα που ενδέχεται να επηρεαστούν. Οι δηλώσεις περιφερειακής παράκτιας πολιτικής ή τα παράκτια σχέδια συντάσσονται σε συνεννόηση με τον Υπουργό Διατήρησης, τον Υπουργό Μεταφορών και τον Υπουργό Αλιείας.

Όπως προαναφέρθηκε, ένα περιφερειακό συμβούλιο μπορεί να δημιουργήσει μια περιοχή διαχείρισης υδατοκαλλιέργειας σε μια παράκτια περιοχή, ορίζοντας τέτοιο χώρο στο περιφερειακό σχέδιο. Το περιφερειακό σχέδιο ακτών μπορεί επίσης να διαθέσει χώρο σε αυτόχθονες ομάδες μέσω του καταπιστεύματος Te Ohu Kai Moana. Το Te Ohu Kai

Moana είναι ένα καταπίστευμα, που ιδρύθηκε για να προωθήσει τα συμφέροντα ορισμένων αυτόχθονων ομάδων, όπως οι Μαορί, στην ανάπτυξη της αλιείας, της αλιείας και των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την αλιεία. Προτού τεθεί σε εφαρμογή ένα περιφερειακό σχέδιο ή μια αλλαγή σε ένα περιφερειακό σχέδιο ακτών, το περιφερειακό συμβούλιο πρέπει να προσδιορίσει το 20 τοις εκατό του νέου χώρου για εκχώρηση στην Te Ohu Kai Moana Trustee Limited.

Περιοχές διατήρησης

Το Τμήμα Διατήρησης αδειοδοτεί εμπορικές δραστηριότητες σε προστατευόμενες περιοχές υπό την εξουσία του. Το Τμήμα μπορεί να χορηγεί μίσθωση, άδεια ή δουλεία για οποιαδήποτε δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένης της ιχθυοκαλλιέργειας και της υδατοκαλλιέργειας. Μεταξύ άλλων, μια εφαρμογή πρέπει να περιγράφει την προτεινόμενη δραστηριότητα και τοποθεσία και πρέπει να περιγράφει πιθανές δυσμενείς επιπτώσεις και σχέδια για τον μετριασμό των επιπτώσεων. Για συμβάσεις παραχώρησης, τα τέλη αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης και ενδέχεται να βασίζονται σε ένα πάγιο τέλος, την αγοραία αξία της δραστηριότητας, τα ακαθάριστα έσοδα ή άλλους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της αξίας που σχετίζεται με περιοχές εγγενείς φυσικούς ή ιστορικούς πόρους, ή προκύπτουν από συνδυασμό τελών. Μίσθωση, άδεια ή δουλεία μπορεί να χορηγηθεί για όχι περισσότερο από 30 χρόνια, συμπεριλαμβανομένων όλων των ανανεώσεων, ωστόσο σε «εξαιρετικές» περιπτώσεις το Τμήμα Διατήρησης μπορεί να παρατείνει μια μίσθωση ή άδεια για έως και 60 χρόνια.

3.2.4.1.4 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Το RMA απαιτεί ότι κάθε αίτηση για συναίνεση πόρων πρέπει περιέχει μια εκτίμηση δυσμενών επιπτώσεων, η οποία περιγράφει λεπτομερώς την κλίμακα και τη σημασία των επιπτώσεων της υδατοκαλλιέργειας και άλλων δραστηριοτήτων στο περιβάλλον. Η έκθεση αξιολόγησης πρέπει να περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- τυχόν διατάξεις που απαιτούνται από σχέδιο ή δήλωση περιφερειακής παράκτιας πολιτικής.
- λεπτομέρειες σχετικά με τη χρήση επικίνδυνων ουσιών.
- πιθανές επιπτώσεις στο περιβάλλον.
- ρυπαντές που απορρίπτονται.
- προληπτικά και μετριαστικά μέτρα.
- κατάλογος προσώπων που ενδέχεται να επηρεαστούν από την προτεινόμενη δραστηριότητα και περίληψη των απόψεών τους.

Εκτός από τη διαβούλευση που απαιτείται από την αξιολόγηση δυσμενών επιπτώσεων, η RMA καλεί την ευρεία συμμετοχή του κοινού και του ιδιωτικού τομέα στην ανάπτυξη δηλώσεων πολιτικής και σχεδίων που καθορίζουν κατευθυντήριες γραμμές και κανόνες που χρησιμοποιούν οι τοπικές αρχές για την αξιολόγηση των εκτιμήσεων επιπτώσεων.

Ο νόμος για την αλιεία δεν έχει ισοδύναμο καθεστώς εκτίμησης επιπτώσεων. Ωστόσο, ο νόμος περί διατήρησης του 1987 επιτρέπει στο Υπουργείο Διατήρησης να απαιτεί εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων όταν λαμβάνει αίτηση για μεταφορά ιχθύων σε τοποθεσία όπου το είδος δεν υπάρχει ή αίτηση για την άσκηση εμπορικών δραστηριοτήτων σε περιοχές διατήρησης.

3.2.4.1.5 Νερό και απόβλητα

Οι τοπικές αρχές καθορίζουν εάν απαιτείται άδεια απόρριψης νερού από τους κατόχους αδειών, προτού προβούν σε δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας. Οι κανόνες ποιότητας του νερού και απόρριψης αποβλήτων μπορεί να διαφέρουν ανάλογα με το ΑΜΑ που ορίζεται από την περιφερειακή αρχή. Ωστόσο, όταν δεν απαιτείται άδεια απόρριψης, η τοπική αρχή πρέπει να καθορίσει ότι η δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας δεν παράγει επιφανειακή μεμβράνη, αφρούς ή επιπλεύσιμο υλικό, δεν συνεπάγεται εμφανή αλλαγή χρώματος, διαύγειας ή οσμής, και δεν επηρεάζει σημαντικά την υδρόβια ζωή. Η απόρριψη ρύπων ή επιβλαβών ουσιών απαγορεύεται εκτός εάν επιτρέπεται ρητά από τον κανονισμό της Νέας Ζηλανδίας, ή σε ένα περιφερειακό σχέδιο.

Σε εθνικό επίπεδο, το Υπουργείο Περιβάλλοντος έχει ορισμένες αρμοδιότητες για την επιβολή του RMA. Το RMA απαγορεύει την απόρριψη ρύπων στο νερό ή στο έδαφος, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών διεργασιών που μπορεί να προκαλέσουν διαρροή ρύπων στο νερό. Ο νόμος απαγορεύει επίσης την απόρριψη βιομηχανικών ρύπων ή την απόρριψή τους στον αέρα ή τη γη. Το Υπουργείο μπορεί να θεσπίσει κανονισμούς που επιτρέπουν ή απαγορεύουν μολυσματικές ουσίες ή αλλάζουν περιορισμούς, ποσότητες, συστατικά και εξαιρέσεις σε απαγορευμένους ρύπους.

3.2.4.1.6 Μετακινήσεις ψαριών

Η εξαγωγή ψαριών και άλλων ζωικών προϊόντων καλύπτεται γενικά από τον νόμο περί ζωικών προϊόντων του 1999. Οι εξαγωγείς υποχρεούνται να εγγραφούν και επιβαρύνονται με ετήσια χρέωση. Η εγγραφή ως εξαγωγέας περιορίζεται σε κατοίκους

Νέας Ζηλανδίας ή σε εργοδότη αντιπροσώπου της Νέας Ζηλανδίας.

Η εισαγωγή ζώντων ζώων, συμπεριλαμβανομένων ζωντανών ιχθύων, δεν επιτρέπεται στη Νέα Ζηλανδία χωρίς να πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις που μπορεί να εξαρτώνται από τη χώρα προέλευσης. Ενδέχεται να απαιτείται άδεια εισαγωγής και ορισμένα ζώα μπορεί να υπόκεινται σε καραντίνα από το Υπουργείο Γεωργίας και Δασών (MAF) ή να απαγορεύεται η είσοδος στη Νέα Ζηλανδία εάν τα είδη χαρακτηρίζονται ως «προστατευόμενα» είδη. Ο Νόμος για τη Βιοασφάλεια του 1993 θεσπίζει ένα υγειονομικό πρότυπο εισαγωγής για όλα τα αγαθά προκειμένου να αξιολογηθεί ο κίνδυνος που σχετίζεται με ορισμένα «προϊόντα κινδύνου» πριν από την εισαγωγή τους στη Νέα Ζηλανδία. Το πρότυπο υγείας των εισαγωγών μπορεί να ισχύει για συγκεκριμένες χώρες, συγκεκριμένες τοποθεσίες ή όλες τις χώρες. Κατά τον καθορισμό ενός υγειονομικού προτύπου εισαγωγής, το Υπουργείο πρέπει να λάβει υπόψη τις διεθνείς υποχρεώσεις είναι να φέρουν ανεπιθύμητους οργανισμούς στη Νέα Ζηλανδία και να επηρεάσουν τους ανθρώπους ή το περιβάλλον.

Πρόσθετοι κανόνες εισαγωγής βρίσκονται στον νόμο περί επικίνδυνων ουσιών και νέων οργανισμών του 2002, ο οποίος ρυθμίζει τους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς. Ο νόμος καθορίζει τη διαδικασία υποβολής αίτησης για εισαγωγή ή απελευθέρωση νέων οργανισμών στη Νέα Ζηλανδία και την ανάπτυξη νέων οργανισμών υπό περιορισμό.

Η κίνηση των ιχθύων του γλυκού νερού ρυθμίζεται τόσο από την MFish όσο και από το Τμήμα Διατήρησης. Η αγορά ή η απόκτηση ιχθύων ή υδρόβιων ζώων ρυθμίζεται αυστηρά στον νόμο περί αλιείας του 1996, όπως τροποποιήθηκε. Μόνο αδειοδοτημένοι ιχθυοκαλλιεργητές και επαγγελματίες αλιείς μπορούν να κατέχουν ιχθύες και υδρόβια ζώα για σκοπούς πώλησης. Απαγορεύεται η μεταφορά ή η απελευθέρωση της υδρόβιας ζωής, συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων, σε οποιοδήποτε γλυκό νερό. Σύμφωνα με τον

νόμο περί διατήρησης του 1987, όπως τροποποιήθηκε, απαιτείται προηγούμενη έγκριση από τον Υπουργό Αλιείας για τη μετακίνηση ιχθύων μεταξύ των τοποθεσιών όπου υπάρχει ήδη το είδος και μεταξύ των νησιών της Νέας Ζηλανδίας. Απαιτείται έγκριση από το Τμήμα Διατήρησης όταν το είδος ιχθύος δεν υπάρχει προηγουμένως, συμπεριλαμβανομένης της απελευθέρωσης νέων ειδών σε υφιστάμενες ιχθυοκαλλιέργειες και της μεταφοράς ιχθύων σε άλλες εκτάσεις που διαχειρίζεται το Υπουργείο.

3.2.4.1.7 Έλεγχος ασθενειών

Το MAF και το MFish ρυθμίζουν την πρόληψη και τον έλεγχο των ασθενειών των ιχθύων. Το πρόγραμμα Animal Disease Surveillance του MAF παρακολουθεί την κατάσταση της υγείας των φυτών, των ζώων, των ψαριών της Νέας Ζηλανδίας, μεταξύ άλλων, και διασφαλίζει ότι τα προϊόντα είναι απαλλαγμένα από ανεπιθύμητα παράσιτα και ασθένειες. Ο ρόλος του προγράμματος Επιτήρησης Νοσημάτων των Ζώων της MAF είναι να πιστοποιεί την κατάσταση της νόσου στη Νέα Ζηλανδία, να ελαχιστοποιεί τις υγειονομικές απαιτήσεις για τις εξαγωγές και να εκπληρώνει τις διεθνείς υποχρεώσεις της συνθήκης. Το εν λόγω πρόγραμμα θεσπίζει επίσης απαιτήσεις και μεθόδους εισαγωγής για γνωστοποίηση ασθενειών, αναπτύσσει στρατηγικές διαχείρισης παρασίτων και διευκολύνει τη διαμόρφωση πολιτικών δημόσιας υγείας για ασθένειες των ζώων που μπορούν να επηρεάσουν τον άνθρωπο. Η Biosecurity New Zealand, του MAF, ρυθμίζει την εισαγωγή ανεπιθύμητων παρασίτων και ασθενειών, σε περίπτωση εμφάνισης επιδημίας εντός της χώρας.

Σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, η MFish είναι εξουσιοδοτημένη να απαγορεύει την

εξαλίευση ψαριών, να περιορίζει τη λήψη και τον τρόπο με τον οποίο αλιεύονται τα ψάρια, να ορίζει ή να τροποποιεί την περίοδο εξαλίευσης των ψαριών, να απαιτεί τη διάθεση των ψαριών ή να επιβάλλει πρόσθετες απαιτήσεις.

3.2.4.1.8 Φάρμακα

Ο νόμος περί γεωργικών ενώσεων και κτηνιατρικών φαρμάκων του 1997, όπως τροποποιήθηκε, ρυθμίζει τις ανοχές σε χημικά και κτηνιατρικά φάρμακα στα ζώα. Το MAF έχει την εξουσία να θεσπίζει κανονισμούς για γεωργικές ουσίες και βιολογικές ενώσεις που εισάγονται, κατασκευάζονται, πωλούνται ή χρησιμοποιούνται ως γεωργική ένωση. Το MAF έχει επίσης την εξουσία να συνταγογραφεί χημικές ή βιολογικές ουσίες και ρυθμίζει την επισήμανση των ζωικών φαρμάκων. Μπορεί να θέσει απαιτήσεις για τη δοκιμή προϊόντων και τον έλεγχο των συστημάτων διασφάλισης ποιότητας, καθώς και να απαγορεύσει τη χρήση ουσιών που χρησιμοποιούνται σε γεωργικές ενώσεις.

Τα εισαγόμενα και εγχώρια παραγόμενα τρόφιμα, που πωλούνται στη Νέα Ζηλανδία, πρέπει να συμμορφώνονται με τα Μέγιστα Όρια Υπολειμμάτων Γεωργικών Ενώσεων (MRL) της Νέας Ζηλανδίας για τα τρόφιμα. Ο νόμος περί κτηνιατρικών φαρμάκων του 1967 προηγήθηκε του νόμου περί γεωργικών ενώσεων και κτηνιατρικών φαρμάκων και ενδέχεται να εξακολουθεί να ισχύει για ορισμένες καταχωρημένες κτηνιατρικές ενώσεις και φάρμακα που είχαν καταχωριστεί πριν από τον νόμο περί γεωργικών ενώσεων και κτηνιατρικών φαρμάκων του 1997.

Μια «γεωργική ένωση» περιλαμβάνει οποιαδήποτε ουσία ή βιολογική ένωση που χρησιμοποιείται για την άμεση διαχείριση φυτών και ζώων ή εφαρμόζεται στη γη, τον τόπο ή το νερό όπου γίνεται διαχείριση φυτών και ζώων, για τους σκοπούς:

- διαχείριση ή εκρίζωση παρασίτων, ή
- ενίσχυση της παραγωγικότητας, της απόδοσης ή της αναπαραγωγής, ή
- εκπλήρωση ειδικών διατροφικών απαιτήσεων, ή
- σύλληψη ή ακινητοποίηση ζώων, ή
- διάγνωση ασθενειών, ή
- Πρόληψη και θεραπεία ασθενειών, ή
- ενίσχυση φαρμάκων για τη θεραπεία φυτών και ζώων.

3.2.4.1.9 Τροφές

Σε εθνικό επίπεδο, δεν υπάρχει συγκεκριμένη νομοθεσία που να αφορά τις ιχθυοτροφές, αλλά υπάρχουν σχετικοί κανονισμοί που εκδίδονται βάσει του νόμου περί γεωργικών ενώσεων και κτηνιατρικών φαρμάκων, του νόμου περί θεραπειών για τα ζώα και του νόμου περί αλιείας.

Ο νόμος για την αλιεία και ο νόμος περί αλιείας δεν αντιμετωπίζουν με κανένα σημαντικό τρόπο τους περιορισμούς στις ιχθυοτροφές. Γενικά, οι περιορισμοί στη χρήση ζωοτροφών διέπονται από τον νόμο για τις γεωργικές ενώσεις και τα κτηνιατρικά φάρμακα. Είναι παράνομη η πώληση ή η χρήση γεωργικής ένωσης, η οποία περιλαμβάνει ζωοτροφές, εκτός εάν πρόκειται για προϊόν καταχωρισμένης εμπορικής ονομασίας ή εξαιρείται βάσει του καταστατικού με κανονισμό του ΜΑΦ. Ένα πλήρες πρόγραμμα απαγορευμένων ενώσεων, εξαιρέσεων και αποδεκτών πρόσθετων μπορεί να βρεθεί στους Κανονισμούς Γεωργικών Ενώσεων και Κτηνιατρικών Φαρμάκων του 2001.

3.2.4.1.10 Ασφάλεια τροφίμων

Ο νόμος περί ζωικών προϊόντων του 1999 και ο νόμος για τα τρόφιμα του 1981 είναι τα κύρια νομοθετικά μέσα που ρυθμίζουν την ασφάλεια των τροφίμων.

Το MAF είναι υπεύθυνο για τη διασφάλιση της συνολικής ασφάλειας των τροφίμων στη Νέα Ζηλανδία. Επιπλέον, υπάρχουν δύο άλλοι φορείς που αναλαμβάνουν ηγετικούς ρόλους στην εφαρμογή και την επιβολή των προτύπων ασφάλειας τροφίμων - η Biosecurity New Zealand και η New Zealand Food Safety Authority (NZFSA). Η Biosecurity New Zealand θεσπίζει απαιτήσεις για την εισαγωγή αναλώσιμων τροφίμων και είναι υπεύθυνη για την καραντίνα ζώων και φυτών. Το NZFSA είναι ένα ημιαυτόνομο όργανο που συνδέεται με το MAF υπεύθυνο για τη διαχείριση των εγχώριων πωλήσεων τροφίμων, την πρωτογενή επεξεργασία ζωικών προϊόντων, τις εξαγωγές φυτικών προϊόντων, γεωργικών ενώσεων και κτηνιατρικών φαρμάκων.

Το MAF είναι εξουσιοδοτημένο να ορίζει ελάχιστες απαιτήσεις ποιότητας και ασφάλειας για τρόφιμα που πωλούνται ή εισάγονται στη Νέα Ζηλανδία. Μεταξύ άλλων, το Υπουργείο ρυθμίζει την ασφάλεια και τη σύνθεση των τροφίμων, την παραγωγή και προετοιμασία τροφίμων, προγράμματα ασφάλειας τροφίμων, δειγματοληψίες και δοκιμές συσκευασίας, την αποθήκευση και χειρισμό· και ρυθμίζει τις μέγιστες ποσότητες μολυσματικών ουσιών ή υπολειμμάτων που μπορεί να υπάρχουν στα τρόφιμα.

Στη Νέα Ζηλανδία, οι αρχές της Ανάλυσης Κινδύνων και των Κρίσιμων Σημείων Ελέγχου (HACCP) διενεργούνται από το πρόγραμμα διαχείρισης κινδύνου που διαχειρίζεται ο νόμος περί ζωικών προϊόντων του 1999. Οι κύριοι μεταποιητές ζωικού υλικού πρέπει να αναπτύξουν ένα πρόγραμμα διαχείρισης κινδύνου βάσει του νόμου. Το πρόγραμμα έχει σχεδιαστεί για τον εντοπισμό, τον έλεγχο και τη διαχείριση ή την

εξάλειψη των κινδύνων που σχετίζονται με την παραγωγή και την επεξεργασία ζωικού υλικού.

Ο νόμος για τα τρόφιμα του 1981, όπως τροποποιήθηκε, απαγορεύει την πώληση ή εισαγωγή, διαφήμιση ή προώθηση οποιουδήποτε τροφίμου που δεν συμμορφώνεται με όλα τα ισχύοντα πρότυπα τροφίμων της Νέας Ζηλανδίας. Είναι παράνομη η παραγωγή οποιουδήποτε τροφίμου που δεν συμμορφώνεται με όλα τα ισχύοντα πρότυπα τροφίμων που σχετίζονται με την παραγωγή του συγκεκριμένου τροφίμου. Ο νόμος απαγορεύει επίσης την παρασκευή, προετοιμασία, πώληση ή εισαγωγή οποιουδήποτε τροφίμου στη Νέα Ζηλανδία, εκτός εάν τα τρόφιμα αυτά συμμορφώνονται με όλα τα ισχύοντα πρότυπα τροφίμων σχετικά με την ασφάλεια των τροφίμων, τη σύνθεση ή την παρασκευή και προετοιμασία τροφίμων προς πώληση.

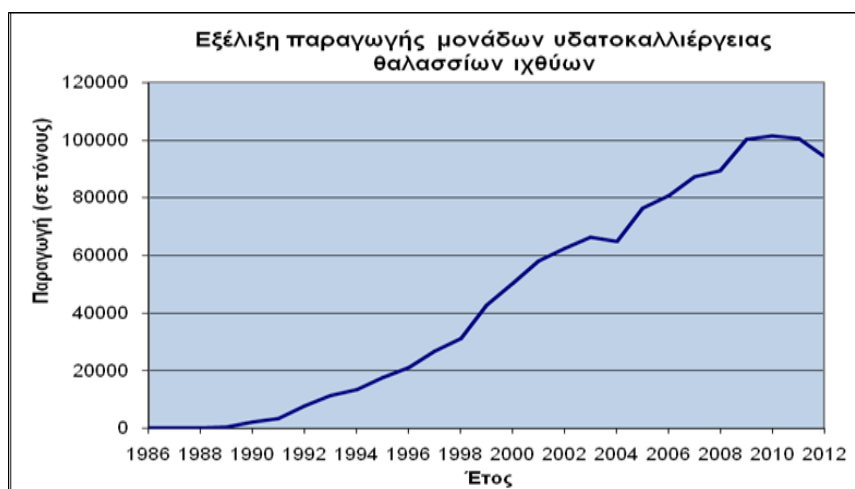
Ένας εξαγωγέας ζωικού υλικού ή προϊόντος πρέπει να είναι εγγεγραμμένος ως εξαγωγέας σύμφωνα με τον νόμο περί ζωικών προϊόντων του 1999. Οι εξαγωγικές δραστηριότητες πρέπει να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του νόμου. Ειδικότερα, ο εξαγωγέας πρέπει να διατηρεί διαδικασίες και διαδικασίες για να αποδείξει ότι πληρούνται οι απαιτήσεις τήρησης αρχείων και πληρούν τα σχετικά πρότυπα και προδιαγραφές ζωικών προϊόντων, πριν από την εξαγωγή αυτών των προϊόντων.

3.3 ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

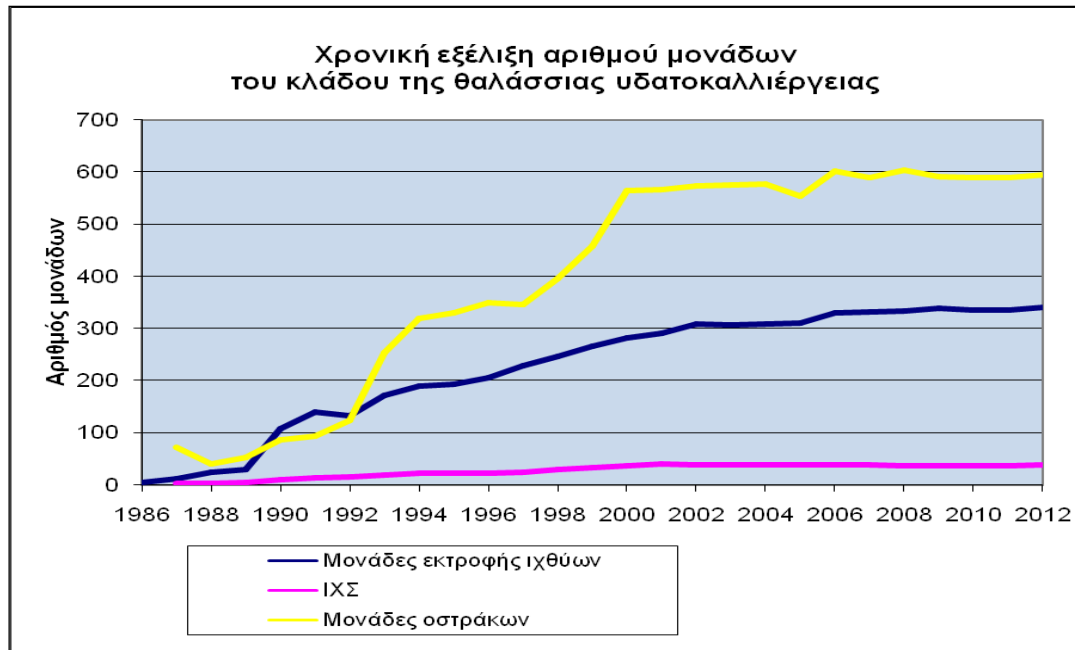
Έως τις αρχές της δεκαετίας του 1980, στην Ελλάδα ο κλάδος των υδατοκαλλιεργειών περιλάμβανε τις ιχθυοκαλλιέργειες εκτατικής μορφής των λιμνοθαλασσών, τις εντατικές ιχθυοκαλλιέργειες εσωτερικών υδάτων, κυρίως πέστροφας και την μυδοκαλλιέργεια. Τα τελευταία 30 χρόνια στον κλάδο των ελληνικών υδατοκαλλιεργειών, αναδείχθηκαν οι εντατικές ιχθυοκαλλιέργειες θαλασσινών μεσογειακών ειδών (κυρίως τσιπούρα και λαβράκι). Αυτή η μορφή καλλιέργειας εξελίχθηκε σε έναν από τους πλέον αναπτυσσόμενους τομείς της πρωτογενούς παραγωγής της χώρα και πλέον κατατάσσεται στις πρώτες θέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση στα είδη τσιπούρα και λαβράκι (ΥΠ.Α.Α.Τ. 2014).

Ενδεικτικό της ταχύτατης ανάπτυξης της θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας είναι ότι, το 1985 το σύνολο της παραγωγή κυμαινόταν περί τους 100 τόνους από τη λειτουργία 12 μονάδων εκτροφής, ενώ 30 χρόνια αργότερα η παραγωγή είχε αυξηθεί κατά πολύ, ξεπερνώντας σύμφωνα με τα στοιχεία του ΥΠ.Α.Α.Τ. τους 100.000 τόνους και σύμφωνα με άλλες πηγές ακόμη παραπάνω, ενώ οι μονάδες εκτροφής ανέρχονται στις 340 (ΥΠ.Α.Α.Τ. 2014).

Πίνακας 4 Εξέλιξη παραγωγής μονάδων υδατοκαλλιέργειας (Πηγή: ΥΠ.Α.Α.Τ 2014)

Πίνακας 5 Χρονική εξέλιξη αριθμού μονάδων θαλάσσιων υδατοκαλλιέργειών (Πηγή: ΥΠ.Α.Α.Τ 2014)

Πίνακας 6 Παραγωγή Ειδών Θαλάσσιας Υδατοκαλλιέργειας Στην Ελλάδα (Πηγή : ΥΠ.Α.Α.Τ. / *εκτίμηση)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΙΔΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ										
ΕΤΟΣ	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019 *
Παραγωγή, σε τόνους & εκατ. Ιχθ.										
1. Θαλάσσιοι Μεσογειακοί ιχθύες	101.605,68	100.532,00	93.714,02	93.992,10	95.876,00	95.700,00	99.401,00	103.671,00	107.814,00	105.800,00
2. Ιχθύδια Θαλάσσιων Μεσογειακών ιχθύων	395.440.000	392.861.000	405.500.000	406.300.000	399.000.000	405.000.000	429.624.415	423.525.000	427.245.500	429.000.000
3. Οστρακοκαλλιέργεια	18.034,38	18.603,60	17.030,50	18.711,00	18.011,00	18.510,00	23.292,00	19.173,00	22.010,00	22.020,00
Σύνολο σε τόνους (1+3)	119.640	119.136	110.745	112.703	113.887	114.210	122.693	122.844	129.824	127.820
Σύνολο σε ιχθυδία	395.440.000	392.861.000	405.500.000	406.300.000	399.000.000	405.000.000	429.624.415	423.525.000	427.245.500	429.000.000

Στα μέσα της δεκαετίας του '90 είχε ανασταλεί η έκδοση αδειών για μονάδες καλλιέργειας τσιπούρας και λαβρακιού με σκοπό την ρύθμιση της παραγωγής και τον περιορισμό της υπερβολικής προσφοράς που οδήγησε στην κατάρρευση των τιμών αυτών των ειδών. Άδειες δίδονταν μόνο για τα θεωρούμενα νέα είδη στα οποία περιλαμβάνονταν το λυθρίνι, η συναγρίδα, το μυτάκι, το φαγκρί κ.λ.π. Τα είδη όμως

αυτά, λόγω των βιολογικών τους χαρακτηριστικών και της έλλειψης εξειδικευμένων τροφών, παρουσίαζαν σημαντικά προβλήματα στην ανάπτυξη τους, καθιστώντας την καλλιέργεια τους οικονομικά μη βιώσιμη. Το 2000 πάρθηκε η απόφαση της αναστολή χορήγησης αδειών και για τα νέα είδη. Το 2012 εκδόθηκε εγκύκλιος της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας, με την οποία έπαψε η αναστολή μισθώσεων θαλάσσιων χώρων και έκδοση νέων αδειών εγκατάστασης & λειτουργίας μονάδων τσιπούρας- λαβρακιού και νέων ειδών. Σύμφωνα με την εγκύκλιο οι μισθώσεις θαλάσσιων εκτάσεων για την ίδρυση νέων μονάδων καλλιέργεια θαλάσσιων μεσογειακών ιχθύων είναι δυνατή σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., δηλαδή σε μόνο σε συγκεκριμένες περιοχές όπως αναλύεται στην συνέχεια.

Η υδατοκαλλιέργεια γλυκέων υδάτων στην Ελλάδα αφορά στην εκτροφή υδρόβιων οργανισμών σε λίμνες και ποτάμια, με κυρία είδη την πέστροφα, τον κυπρίνο, το σολομό, το χέλι και τους κέφαλους.

Πίνακας 7 Παραγωγή Ειδών Υδατοκαλλιέργειας Εσωτερικών Υδάτων Στην Ελλάδα (Πηγή : ΥΠ.Α.Α.Τ. / *εκτίμηση)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΙΔΩΝ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ							
ΕΤΟΣ	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016*
	Παραγωγή (σε τόνους)	Παραγωγή (σε τόνους)	Παραγωγή (σε τόνους)	Παραγωγή (σε τόνους)	Παραγωγή (σε τόνους)	Παραγωγή (σε τόνους)	Παραγωγή (σε τόνους)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΡΑ							
Πέστροφα	2.712,00	1.400,00	1.970,00	2.014,00	1.950,00	1.800,00	1.800,00
Κυπρίνος	123,00	85,00	38,30	40,00	35,00	14,00	14,00
Σολομός	10,10	4,00	2,60	1,40	1,50	0,00	1,00
Χέλια	319,80	377,05	280,80	216,00	220,00	271,00	275,00
Γαρίδες	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Λοιπά είδη (Κέφαλοι, Τιλάπια, κ.λ.π.)	38,40	36,00	39,00	70,00	55,00	70,00	80,00
Σύνολο	3.203,30	1.902,05	2.330,70	2.341,40	2.261,50	2.155,00	2.170,00

Η υδατοκαλλιέργεια σε λιμνοθάλασσες, εκτατικής μορφής, αφορά κυρίως την αλιευτική δραστηριότητα από συνεταιρισμούς αλιέων.

Πίνακας 8 Παραγωγή Εκτατικής Υδατοκαλλιέργειας Στην Ελλάδα (Πηγή : ΥΠ.Α.Α.Τ. / *εκτίμηση)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΚΤΑΤΙΚΗΣ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ							
ΕΤΟΣ	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016*
	Παραγωγή (σε τόν)	Παραγωγή (σε τόν)	Παραγωγή (σε τόν)	Παραγωγή (σε τόν)	Παραγωγή (σε τόν)	Παραγωγή (σε τόν)	Παραγωγή (σε τόν)
ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΕΣ	978,60	650,00	807,00	875,00	650,00	720,00	700,00

Το ΥΠ.Α.Α.Τ. θέλοντας να διαμορφώσει ένα πλαίσιο και να θέσει διαδικασίες ούτως ώστε να προστατεύσει και να δώσει μια ώθηση στο δεύτερο μεγαλύτερο πρωτόγεννη κλάδο παραγωγής της χώρας το Αύγουστο του 2014 εξέδωσε τον Νόμο 4282 (ΦΕΚ 182Α) για την ανάπτυξη των Υδατοκαλλιεργειών και την διαδικασία αδειοδότησης των πλωτών εγκαταστάσεων, των χερσαίων συνοδών εγκαταστάσεων και των χερσαίων εγκαταστάσεων εκτροφής και τον Ιούλιο του 2020 την «απλούστευσή του» με τον Νόμο 4711 (ΦΕΚ 145Α).

Οι υποστηρικτικές εγκαταστάσεις αδειοδοτούνται σύμφωνα με την ισχύουσα περιβαλλοντική νομοθεσία και τη νομοθεσία για τις βιομηχανικές και βιοτεχνικές εγκαταστάσεις.

3.4 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

3.4.1 Παραχώρηση χρήσης υδάτινων εκτάσεων με απευθείας μίσθωση

Το Ελληνικό Δημόσιο, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, μπορεί να παραχωρεί τη χρήση θαλάσσιων υδάτινων εκτάσεων, για την ίδρυση, επέκταση και μετεγκατάσταση

πλωτών μονάδων υδατοκαλλιέργειας, εντατικής ή ημιεντατικής μορφής, για χρονικό διάστημα είκοσι (20) ετών (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

Το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί να παραχωρεί τη χρήση λιμναίων υδάτινων εκτάσεων για την ίδρυση, επέκταση και μετεγκατάσταση πλωτών μονάδων υδατοκαλλιέργειας, εντατικής ή ημιεντατικής μορφής, για χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ετών, σε αλιευτικούς συνεταιρισμούς ή σε νομικά πρόσωπα στα οποία συμμετέχει αλιευτικός συνεταιρισμός, ο οποίος έχει την καταστατική του έδρα στα διοικητικά όρια του δήμου, όπου ανήκουν οι παραχωρούμενες υδάτινες εκτάσεις ή σε επιχειρήσεις του εν λόγω δήμου ή σε ιδιώτες. Η χρονική διάρκεια της παραχώρησης μπορεί να είναι μικρότερη των δεκαπέντε (15) ετών μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου και σε κάθε περίπτωση όχι μικρότερη των δέκα (10) ετών.

Αν υπάρχει ενδιαφέρον περισσότερων του ενός από τους ανωτέρω φορείς για τη μίσθωση των λιμναίων υδάτινων εκτάσεων, για την παραχώρηση της έκτασης με απευθείας μίσθωση προηγείται με σειρά προτεραιότητας: α) ο αλιευτικός συνεταιρισμός, β) το νομικό πρόσωπο στο οποίο συμμετέχει συνεταιρισμός, γ) η επιχείρηση του δήμου και δ) ο ιδιώτης. Αν εκδηλωθεί ενδιαφέρον από περισσότερους του ενός αλιευτικούς συνεταιρισμούς ή από περισσότερα του ενός νομικά πρόσωπα, η παραχώρηση χρήσης των λιμναίων υδάτινων εκτάσεων γίνεται μετά από δημοπρασία, για χρονικό διάστημα μέχρι είκοσι (20) έτη.

Για τη διασφάλιση μίσθωσης της κατάλληλης υδάτινης έκτασης πριν την έκδοση της ανωτέρω απόφασης, ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης εκδίδει σχετική απόφαση προέγκρισης μίσθωσης της ίδιας υδάτινης έκτασης. Αν μετά από δύο (2) έτη από την έκδοση της απόφασης προέγκρισης της μίσθωσης της υδάτινης έκτασης δεν έχει εκδοθεί η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας υδατοκαλλιέργειας,

ανακαλείται αυτοδίκαια η απόφαση προέγκρισης της μίσθωσης της υδάτινης έκτασης και το αίτημα χορήγησης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας, που υποβλήθηκε, απορρίπτεται.

Μέσα σε τρεις (3) μήνες από την έκδοση της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας υπογράφεται σύμβαση μίσθωσης, με συμβολαιογραφικό έγγραφο, μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου το οποίο εκπροσωπείται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης και του μισθωτή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 13. Πριν την υπογραφή της σύμβασης, για την καλή εκτέλεση αυτής, ο μισθωτής υποχρεούται είτε να προσκομίσει εγγυητική επιστολή από πιστωτικό ίδρυμα ή άλλο νομικό πρόσωπο που λειτουργεί νόμιμα σε κράτος – μέλος της ΕΕ, ποσού ίσου με δύο (2) ετήσια μισθώματα της αρχικής σύμβασης μίσθωσης, η οποία επιστρέφεται στον μισθωτή με τη λήξη της μίσθωσης και εφόσον εκπληρωθούν οι όροι αυτής, είτε να καταβάλει, ως εγγύηση, δύο ετήσια μισθώματα της αρχικής σύμβασης μίσθωσης, τα οποία επιστρέφονται στον μισθωτή με τη λήξη της μίσθωσης και εφόσον εκπληρωθούν οι όροι αυτής. Η απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας υδατοκαλλιέργειας, ανακαλείται αυτοδίκαια αν δεν προσκομισθεί εγγυητική επιστολή ή δεν καταβληθεί εγγύηση (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

3.4.2 Παραχώρηση χρήσης υδάτινων εκτάσεων χωρίς αντάλλαγμα

Το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί να παραχωρεί τη χρήση θαλάσσιων και λιμναίων υδάτινων εκτάσεων, χωρίς ανταλλάγματα, ως εξής:

α) Σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, για εγκατάσταση δοκιμαστικής καλλιέργειας υδρόβιων οργανισμών για χρονικό διάστημα μέχρι τρία (3) έτη και για έκταση μέχρι δέκα (10) στρέμματα. Η παραχώρηση μπορεί να παραταθεί για

ένα (1) ακόμα έτος. Κριτήριο για την παραχώρηση αποτελεί η πρωτοτυπία της μονάδας, με βάση τα δεδομένα της τεχνολογίας, της μεθόδου και του είδους καλλιέργειας, που εφαρμόζεται κατά το χρόνο υποβολής του σχετικού αιτήματος του ενδιαφερόμενου, καθώς και με βάση τα αποτελέσματα που προσδοκούνται, στο πλαίσιο της ανάπτυξης των υδατοκαλλιεργειών στη Χώρα. Μετά την πάροδο δεκαοχτώ (18) μηνών από την έκδοση της απόφασης παραχώρησης και εφόσον αποδειχθεί η επιτυχία της δοκιμαστικής καλλιέργειας, μπορεί να παραχωρείται στον ίδιο φορέα, με την καταβολή μισθώματος, η εκμετάλλευση της αναγκαίας υδάτινης έκτασης για την εγκατάσταση και λειτουργία ίδιας μορφής καλλιέργειας, σε παραγωγικό επίπεδο. Η μίσθωση γίνεται για χρονικό διάστημα είκοσι (20) ετών. Ο φορέας της δοκιμαστικής καλλιέργειας υποχρεούται να παραδώσει την έκταση στην αρχική της μορφή, απομακρύνοντας όλες τις εγκαταστάσεις του.

β) Σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, των Περιφερειών και των Ο.Τ.Α. Α΄ βαθμού, καθώς και σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά ή Ερευνητικά Ιδρύματα που ανήκουν στο Κράτος ή εποπτεύονται από αυτό, για ερευνητικούς σκοπούς στον τομέα των υδατοκαλλιεργειών και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται από το πρόγραμμα, αλλά σε κάθε περίπτωση μέχρι επτά (7) έτη. Μετά την παρέλευση της επταετίας, ο ενεργών την ερευνητική καλλιέργεια υποχρεούται να παραδώσει την έκταση στην αρχική της μορφή και να απομακρύνει όλες τις εγκαταστάσεις του.

γ) Σε φορείς του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα αποκλειστικά για τη δημιουργία ζωνών μετεγκατάστασης ζώντων δίθυρων μαλακίων, σε εφαρμογή των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων της κτηνιατρικής νομοθεσίας (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

3.4.3 Διαχείριση Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιιεργειών (Π.Ο.Α.Υ.)

Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ανατίθεται στον οικείο φορέα Π.Ο.Α.Υ. η διαχείριση της θαλάσσιας υδάτινης έκτασης που έχει χαρακτηριστεί και οριοθετηθεί με προεδρικό διάταγμα ως Π.Ο.Α.Υ., κατά τα οριζόμενα στο σχετικό προεδρικό διάταγμα και στο Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιέργειες, όπως αυτό εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 31722/4.11.2011 απόφαση της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης.

Η απόφαση ανάθεσης της αρμοδιότητας εκδίδεται μετά από αίτηση του φορέα διαχείρισης, προς την αρμόδια Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων, η οποία υποβάλλεται εντός μηνός από την έκδοση του προεδρικού διατάγματος χωροθέτησης της Π.Ο.Α.Υ. και συνοδεύεται από επίσημα έγγραφα της σύστασης και της εκπροσώπησής του. Η ανάθεση της αρμοδιότητας διαχείρισης διαρκεί για όσο διάστημα διατηρείται και η ιδιότητα του φορέα διαχείρισης της Π.Ο.Α.Υ. στο συγκεκριμένο νομικό πρόσωπο. Ανακαλείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, αν απωλεσθεί η παραπάνω ιδιότητα, καθώς και στις περιπτώσεις μη νόμιμης λειτουργίας του φορέα, παράβασης των όρων του προεδρικού διατάγματος χωροθέτησης της Π.Ο.Α.Υ. και παράβασης των διατάξεων της υπ' αριθμ. 31722/4.11.2011 απόφασης (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

3.4.4 Αναμίσθωση

Οι εκτάσεις που παραχωρήθηκαν, αναμισθώνονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για χρονικό διάστημα είκοσι (20) ετών και περισσότερες από μία φορές, αν η μονάδα βρίσκεται σε λειτουργία και έχουν τηρηθεί οι όροι που περιλαμβάνονται στην απόφαση ίδρυσης και λειτουργίας της (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

Οι προϋποθέσεις για την ανανέωση της παραχώρησης με αναμίσθωση είναι οι εξής: α) Να έχουν πραγματοποιηθεί οι επενδύσεις. β) Να έχουν εξοφληθεί οι υποχρεώσεις των μισθωτών έναντι του Ελληνικού Δημοσίου. γ) Να μην έχει διακοπεί η λειτουργία ή να μην έχει υπολειπομένη η μονάδα (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

Η διάρκεια κάθε νέας μίσθωσης αρχίζει από τη λήξη της διάρκειας της προηγούμενης. Η απόφαση του Γενικού Γραμματέα για την έγκριση της αναμίσθωσης εκδίδεται δύο (2) μήνες πριν τη λήξη της προηγούμενης μίσθωσης, μετά από αίτηση του μισθωτή, η οποία υποβάλλεται τουλάχιστον έξι (6) μήνες πριν τη λήξη αυτής (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

3.4.5 Επέκταση και μετεγκατάσταση πλωτών μονάδων υδατοκαλλιέργειας

Η επέκταση ή μετεγκατάσταση πλωτής μονάδας υδατοκαλλιέργειας επιτρέπεται με αιτιολογημένη απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από εισήγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης Αγροτικών Υποθέσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Με την ίδια απόφαση χορηγείται και η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας. Η απαιτούμενη έκταση σε στρέμματα καθορίζεται ανάλογα με το καλλιεργούμενο είδος, σε συνδυασμό με τα χαρακτηριστικά της περιοχής και τους λόγους που επιβάλλουν την επέκταση ή τη μετεγκατάσταση. Για την επέκταση μονάδων,

που ήδη λειτουργούν σε νόμιμα μισθωμένες υδάτινες εκτάσεις, οι απαιτούμενες νέες υδάτινες εκτάσεις παραχωρούνται με απευθείας μίσθωση για χρονικό διάστημα ίσο με την υπολειπόμενη, κατά το χρόνο της επέκτασης, διάρκεια της προηγούμενης μίσθωσης. Μετά τη λήξη του ανωτέρω χρονικού διαστήματος ακολουθείται η διαδικασία της αναμίσθωσης.

Σε περίπτωση μετεγκατάστασης μονάδας, η μίσθωση ή αναμίσθωση της προηγούμενης υδάτινης έκτασης εγκατάστασης της μονάδας διακόπτεται στο τέλος του ημερολογιακού έτους, μέσα στο οποίο ολοκληρώνεται η διαδικασία της μετεγκατάστασης και ο χώρος επιστρέφεται στην αρχική του κατάσταση, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που η μετεγκατάσταση έχει προσωρινό χαρακτήρα, μέχρι τρία (3) έτη. Αν η μετεγκατάσταση έχει προσωρινό χαρακτήρα, η μίσθωση ή αναμίσθωση της προηγούμενης υδάτινης έκτασης εγκατάστασης της μονάδας συνεχίζεται και ο μισθωτής υποχρεούται στην καταβολή των μισθωμάτων και για τις δύο εκτάσεις, με υποχρέωση να επαναφέρει τη μονάδα στην αρχική της θέση μετά το τέλος της προσωρινής μετεγκατάστασης. Στην περίπτωση αυτή, διατηρούνται σε ισχύ η μίσθωση ή αναμίσθωση τόσο της αρχικής μίσθωσης όσο και της μετεγκατάστασης και ο μισθωτής υποχρεούται στην καταβολή των μισθωμάτων που αναλογούν και για τις δύο εκτάσεις (αρχικής και μετεγκατάστασης).

Για τη μετατόπιση των εγκαταστάσεων της μονάδας, σε χώρο εκτός του μισθωμένου και εντός του ορίου των διακοσίων πενήντα (250) μέτρων από αυτόν, εφαρμόζονται οι διατάξεις της κοινής υπουργικής απόφασης της περίπτωσης β' της παρ. 7 του άρθρου 62 του ν. 4235/2014 (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

3.4.6 Άδεια ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας

Για τη χορήγηση της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας, εντατικής ή ημιεντατικής μορφής, σε πλωτές ή χερσαίες εγκαταστάσεις, εξετάζεται αν πληρούνται οι προϋποθέσεις εγκατάστασης και λειτουργίας της δραστηριότητάς της, όπως η νόμιμη χρήση των υδάτινων και χερσαίων εκτάσεων, η τήρηση των όρων δόμησης για τις χερσαίες εγκαταστάσεις, η τήρηση των όρων και προϋποθέσεων για την προστασία του περιβάλλοντος, η εφαρμογή των προγραμμάτων μέτρων που προβλέπονται από τα οικεία Σχέδια Διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών, η εφαρμογή της κτηνιατρικής νομοθεσίας και η τήρηση των διατάξεων για την ασφάλεια και την υγιεινή των προϊόντων που παράγονται σε αυτήν.

Στην άδεια ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας περιλαμβάνονται τα ακόλουθα στοιχεία: α) Η έγκριση και η διάρκεια μίσθωσης της υδάτινης έκτασης, αν πρόκειται για πλωτές εγκαταστάσεις, ή η απόδειξη της νόμιμης χρήσης της χερσαίας έκτασης. β) Η κτηνιατρική άδεια, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο π.δ. 28/2009 (Α'46) και οι βασικές υποχρεώσεις που προβλέπονται σε αυτό. γ) Τα στοιχεία ταυτότητας / η επωνυμία του φορέα της μονάδας υδατοκαλλιέργειας. δ) Τα στοιχεία της θέσης της μονάδας: αα) Περιφερειακή Ενότητα – Δήμος. ββ) Ονομασία θέσης. γγ) Συντεταγμένες της μισθωμένης υδάτινης έκτασης, ε) Τα τεχνικά χαρακτηριστικά της μονάδας: αα) Χρησιμοποιούμενη μέθοδος. ββ) Καλλιεργούμενα είδη. γγ) Δυναμικότητα / τόνοι ανά έτος. στ) Το μίσθωμα της έκτασης: αα) Ποσό σε ευρώ ανά στρέμμα και έτος. ββ) Τρόπος καταβολής. γγ) Διαδικασία αναπροσαρμογής. ζ) Οι τυχόν όροι και προϋποθέσεις που έχουν τεθεί από τις συναρμόδιες υπηρεσίες. η) Τα στοιχεία που αφορούν την εγκατάσταση της μονάδας: αα) Προθεσμία εγκατάστασης. ββ) Διαδικασία

εγκατάστασης. γγ) Αγκυροβόλια. θ) Τα στοιχεία που αφορούν τις απαγορεύσεις αλιείας και διέλευσης στην υδάτινη έκταση. ι) Οι υπόλοιποι όροι και προϋποθέσεις λειτουργίας της μονάδας.

Η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της πλωτής μονάδας υδατοκαλλιέργειας ισχύει για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η μίσθωση της θαλάσσιας ή λιμναίας υδάτινης έκτασης. Η ισχύς της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας δεν επηρεάζεται αν ο φορέας της μονάδας, πριν τη λήξη της, έχει κινήσει τη διαδικασία ανανέωσης της ισχύος της, στο σύνολό της ή σε μέρος των όρων της, αν αυτοί εξακολουθούν να πληρούνται. Η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας σε χερσαίες εγκαταστάσεις ισχύει για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η παραχώρηση της χερσαίας έκτασης ή πληρούνται οι επί μέρους όροι και προϋποθέσεις χορήγησής της, αν η χερσαία έκταση είναι ιδιόκτητη και όχι περισσότερο από είκοσι (20) έτη. Η ισχύς της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας δεν επηρεάζεται αν ο φορέας της μονάδας, πριν τη λήξη της, έχει κινήσει τη διαδικασία ανανέωσης της ισχύος της, στο σύνολο ή μέρος των όρων της, αν αυτοί εξακολουθούν να πληρούνται.

Μετά την έκδοση της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας υδατοκαλλιέργειας, την ολοκλήρωση των προβλεπόμενων εγκαταστάσεων και πριν την τοποθέτηση του ζωικού κεφαλαίου ο φορέας της μονάδας υποχρεούται να το γνωστοποιήσει εγγράφως στην αρμόδια κτηνιατρική υπηρεσία. Η τελευταία κινεί τη διαδικασία για τη διενέργεια, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη γνωστοποίηση, αυτοψίας από την τριμελή επιτροπή της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του π.δ. 28/2009 για τη διαπίστωση της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων λειτουργίας της μονάδας, σύμφωνα με τις διατάξεις του ίδιου προεδρικού διατάγματος. Αν διαπιστωθεί ότι συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, η αρμόδια κτηνιατρική υπηρεσία ενημερώνει άμεσα την αρμόδια

υπηρεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για τη χορήγηση κωδικού αριθμού, σύμφωνα με το άρθρο 6 του π.δ. 28/2009. Αν η προθεσμία των τριάντα (30) ημερών για τη διενέργεια αυτοψίας παρέλθει άπρακτη, θεωρείται ότι πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις λειτουργίας της μονάδας και χορηγείται ο κωδικός αριθμός, διατηρούμενης της υποχρέωσης διενέργειας αυτοψίας. Αν διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, η τριμελής επιτροπή διατυπώνει έγγραφες συστάσεις και απαιτεί διορθωτικές ενέργειες, τάσσοντας χρόνο συμμόρφωσης τριών (3) μηνών, που μπορεί να παραταθεί για τρεις (3) επιπλέον μήνες. Η συνολική διάρκεια της παράτασης δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Οι γνωστοποιήσεις και διοικητικές πράξεις στα πλαίσια της παρούσας παραγράφου κοινοποιούνται και στην αρμόδια Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

3.4.7 Διαδικασία χορήγησης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας πλωτής μονάδας υδατοκαλλιέργειας

Για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας πλωτής μονάδας υδατοκαλλιέργειας ακολουθείται η ακόλουθη διαδικασία:

Για τη διασφάλιση της μίσθωσης της υδάτινης έκτασης απαιτείται προηγουμένως η έκδοση απόφασης προέγκρισης μίσθωσης από τον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Για την έκδοση της παραπάνω απόφασης, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει αίτηση με φάκελο δικαιολογητικών στην αρμόδια Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Αν ο φάκελος είναι πλήρης, η Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων, μέσα σε δέκα (10) ημερολογιακές ημέρες από την υποβολή του, τον διαβιβάζει, με σχετικό ερώτημα για τη μίσθωση της έκτασης, στις

αρμόδιες υπηρεσίες. Αν ο φάκελος δεν είναι πλήρης, η Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων ενημερώνει εγγράφως τον ενδιαφερόμενο για τη συμπλήρωσή του, μέσα σε προθεσμία ενός (1) μήνα. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αυτή, η αίτηση απορρίπτεται και τα δικαιολογητικά επιστρέφονται. Μετά τη γνωμοδότηση των υπηρεσιών, ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης εκδίδει απόφαση προέγκρισης μίσθωσης της υδάτινης έκτασης, μετά από εισήγηση της Διεύθυνσης Αγροτικών Υποθέσεων, η οποία κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο. Μετά την έκδοση της απόφασης προέγκρισης μίσθωσης, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει φάκελο δικαιολογητικών στη Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Η Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων συμπληρώνει υπηρεσιακά το φάκελο με την απόφαση προέγκρισης μίσθωσης της υδάτινης έκτασης που διατηρεί στο αρχείο της.

Τα δικαιολογητικά που υποβάλλει ο ενδιαφερόμενος είναι τα εξής: αα) Αίτηση. ββ) Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) με τα απαραίτητα δικαιολογητικά του ν. 4014/2011 (Α' 209), αν πρόκειται για μονάδες κατηγορίας Α' του ίδιου νόμου. Πριν την υποβολή της ΜΠΕ δύναται να έχει ακολουθηθεί η διαδικασία της γνωμοδότησης με την υποβολή φακέλου Προκαταρκτικού Προσδιορισμού Περιβαλλοντικών Απαιτήσεων (ΠΠΠΑ), σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4014/2011. Αν πρόκειται για μονάδες υδατοκαλλιέργειας κατηγορίας Α', λόγω της θέσης εγκατάστασης και λειτουργίας τους εντός προστατευόμενης περιοχής του δικτύου NATURA 2000, εφαρμόζονται επιπλέον οι διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 4014/2011. γγ) Σχετική δήλωση του μελετητή ή του ενδιαφερόμενου φορέα για την υπαγωγή σε Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις (ΠΠΔ) με τα απαραίτητα δικαιολογητικά που προβλέπονται, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 8 του ν. 4014/2011, αν πρόκειται για μονάδες υδατοκαλλιέργειας

κατηγορίας Β΄ του ίδιου νόμου. δδ) Για τις χερσαίες, συνοδευτικές και υποστηρικτικές εγκαταστάσεις της πλωτής μονάδας, πιστοποιητικό ιδιοκτησίας ή συμβόλαιο μίσθωσης ή απόφαση παραχώρησης ακινήτων, σύμφωνα με τους ν. 2971/2001 (Α΄ 285), ν. 4061/2012, ν. 1734/1987 (Α΄189), κατά περίπτωση, καθώς και οικοδομική άδεια ή ανάλογη έγκριση από την αρμόδια υπηρεσία δόμησης, όπου απαιτείται. Η οικοδομική άδεια ή ανάλογη έγκριση, υποβάλλεται μετά την έκδοση ΑΕΠΟ. Αν στην περιοχή ίδρυσης της μονάδας δεν έχουν καθοριστεί οι οριογραμμές του αιγιαλού και της παραλίας, ο ενδιαφερόμενος φορέας υποβάλλει σχετική αίτηση καθορισμού τους στην Κτηματική Υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2971/2001. Ειδικά για την κατασκευή θερμοκηπίων καλλιέργειας υδρόβιων οργανισμών και υπέργειων δεξαμενών καλλιέργειας υδρόβιων ζώων εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του π.δ (Δ΄ 270) 24.5.1985, ανεξάρτητα από τα υλικά κατασκευής τους. εε) Τα δικαιολογητικά που αφορούν την άδεια χρήσης νερού, αν αυτό απαιτείται, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας. Δεν απαιτείται άδεια χρήσης νερού σε περίπτωση χρήσης θαλάσσιων υδάτινων εκτάσεων, ανεξάρτητα από την απόστασή τους από την ακτή. στστ) Τα δικαιολογητικά που προβλέπονται στις διατάξεις της του π.δ. 28/2009, τα οποία αφορούν υγειονομικές απαιτήσεις, όπου αυτό προβλέπεται. β) αα) Αν πρόκειται για μονάδες υδατοκαλλιέργειας κατηγορίας Α΄ του ν. 4014/2011, ο φάκελος διαβιβάζεται άμεσα από τη Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων στην αρμόδια υπηρεσία περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για έργα και δραστηριότητες κατηγορίας Α1 ή στην αρμόδια Υπηρεσία Περιβάλλοντος της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για έργα και δραστηριότητες κατηγορίας Α2, για την αξιολόγησή του και την έκδοση της Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ), κατόπιν γνώμης της αρμόδιας Διεύθυνσης Υδάτων της Αποκεντρωμένης

Διοίκησης ως προς τη συμβατότητα της χρήσης των υδάτων σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα οικεία Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών Υδατικών Διαμερισμάτων. Κατά τον έλεγχο της πληρότητας του φακέλου από την, κατά περίπτωση, αρμόδια υπηρεσία περιβάλλοντος δεν ζητείται ξανά η γνωμοδότηση των υπηρεσιών του άρθρου 17, οι οποίες έχουν ήδη γνωμοδοτήσει για την έκδοση της απόφασης προέγκρισης μίσθωσης. Η ΑΕΠΟ διαβιβάζεται από την, κατά περίπτωση, αρμόδια υπηρεσία περιβάλλοντος στη Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων και κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο. ββ) Αν πρόκειται για μονάδες υδατοκαλλιέργειας κατηγορίας Β' του ν. 4014/2011, η Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων, μετά τον έλεγχο των δικαιολογητικών, συμπληρώνει το Παράρτημα Δ' «Κατάλογο των εφαρμοζόμενων ΠΠΔ» της κοινής υπουργικής απόφασης με αριθ. οικ 50129/1392/10.9.2013, το οποίο προσαρτάται στην άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της πλωτής μονάδας και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτής. Στη συνέχεια, ο φάκελος, ο οποίος έχει συμπληρωθεί ανάλογα, διαβιβάζεται από τη Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων στην αρμόδια κτηνιατρική υπηρεσία για την αξιολόγησή του σε σχέση με τις απαιτήσεις του π.δ. 28/2009 από την τριμελή επιτροπή που ορίζεται από το π.δ.28/2009. Ακολούθως, η γνωμοδότηση της τριμελούς επιτροπής, με την οποία εισηγείται προς τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης σχετικά με την κτηνιατρική άδεια για την έκδοση της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας, διαβιβάζεται από την αρμόδια κτηνιατρική υπηρεσία στη Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων.

Μετά την ολοκλήρωση των παραπάνω διαδικασιών, ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από εισήγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης Αγροτικών Υποθέσεων, εκδίδει την άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της πλωτής μονάδας υδατοκαλλιέργειας. Αν ο φάκελος των δικαιολογητικών δεν είναι πλήρης, με την

επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 4014/2011, η αρμόδια, κατά περίπτωση, Υπηρεσία, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την παραλαβή του φακέλου, ενημερώνει εγγράφως τον ενδιαφερόμενο φορέα για τη συμπλήρωσή του, μέσα σε προθεσμία ενός (1) μήνα από την παραλαβή της έγγραφης ενημέρωσης, με κοινοποίηση στη Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων, όπου απαιτείται. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία του ενός μήνα, ενημερώνεται η Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων, όπου απαιτείται, προκειμένου να απορρίψει την αίτηση και να επιστρέψει τα δικαιολογητικά στον ενδιαφερόμενο φορέα (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

3.4.8 Διαδικασία χορήγησης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας σε χερσαίες εγκαταστάσεις εκτροφής

Για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας αποκλειστικά σε χερσαίες εγκαταστάσεις εκτροφής, ο ενδιαφερόμενος φορέας υποβάλλει στην αρμόδια Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης φάκελο με τα παρακάτω απαιτούμενα δικαιολογητικά:

αα) Αίτηση. ββ) Πιστοποιητικό ιδιοκτησίας ή συμβόλαιο—μίσθωσης ή απόφαση παραχώρησης ακινήτων, σύμφωνα με το ν. 1734/ 1987 (Α΄189), κατά περίπτωση, καθώς και οικοδομική άδεια ή ανάλογη έγκριση από την αρμόδια υπηρεσία δόμησης, όπου απαιτείται. Η οικοδομική άδεια ή ανάλογη έγκριση, υποβάλλεται μετά την έκδοση, γγ) Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) με τα απαραίτητα δικαιολογητικά, σύμφωνα με το ν. 4014/2011 (Α΄ 209), αν πρόκειται για μονάδες κατηγορίας Α΄ του ίδιου νόμου. Αν πρόκειται για μονάδες υδατοκαλλιέργειας κατηγορίας Α΄, λόγω της θέσης εγκατάστασης και λειτουργίας τους εντός προστατευόμενης περιοχής του δικτύου

NATURA 2000, εφαρμόζονται επιπλέον οι διατάξεις του ν. 4014/2011. δδ) Σχετική δήλωση του μελετητή ή του ενδιαφερόμενου φορέα για την υπαγωγή σε ΠΠΔ με τα απαραίτητα δικαιολογητικά, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ν. 4014/2011, αν πρόκειται για μονάδες κατηγορίας Β' του ίδιου νόμου. εε) Τα δικαιολογητικά που αφορούν την άδεια χρήσης νερού, αν αυτά απαιτούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας. Δεν απαιτείται άδεια χρήσης νερού σε περίπτωση άντλησης ύδατος από θαλάσσιες υδάτινες εκτάσεις, ανεξάρτητα από την απόστασή τους από την ακτή. στστ) Τα δικαιολογητικά που προβλέπονται στις του π.δ. 28/2009, τα οποία αφορούν υγειονομικές απαιτήσεις, όπου αυτό προβλέπεται.

Μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών που προβλέπονται, ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από εισήγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης Αγροτικών Υποθέσεων, εκδίδει την άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της χερσαίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

Πίνακας 9 Ομάδες έργων και δραστηριοτήτων (Πηγή : ΦΕΚ 841/Β/24-2-2022)

Ομάδες της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 4014/2011	Παραρτήματα της παρούσας απόφασης
Ομάδα 1η	Έργα χερσαίων και εναέριων μεταφορών
Ομάδα 2η	Υδραυλικά έργα
Ομάδα 3η	Λιμενικά έργα
Ομάδα 4η	Συστήματα περιβαλλοντικών υποδομών
Ομάδα 5η	Εξορυκτικές και συναφείς δραστηριότητες
Ομάδα 6η	Τουριστικές εγκαταστάσεις και έργα αστικής ανάπτυξης, κτιριακού τομέα, αθλητισμού και αναψυχής
Ομάδα 7η	Πτηνοκτηνοτροφικές εγκαταστάσεις
Ομάδα 8η	Υδατοκαλλιέργειες
Ομάδα 9η	Βιομηχανικές και συναφείς εγκαταστάσεις
Ομάδα 10η	Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και μεμονωμένοι σταθμοί αποθήκευσης ενέργειας
Ομάδα 11η	Μεταφορά ενέργειας, καυσίμων και χημικών ουσιών
Ομάδα 12η	Ει-δικά έργα και δραστηριότητες

Πίνακας 10 Κατάταξη έργων Ομάδας 8: Υδατοκαλλιέργειες (Πηγή : ΦΕΚ 841/Β/24-2-2022)

Ομάδα 8η :Υδατοκαλλιέργειες					
α/α	Είδος έργου	Υποκατηγορία Α1	Υποκατηγορία Α2	Κατηγορία Β	Παρατηρήσεις
1	Πάσης φύσεως ιχθυογεννητικών σταθμών		Περιπτώσεις που δεν κατατάσσονται στην κατηγορία Β	Εντός καθορισμένων ΠΟΑΥ	ΠΟΑΥ: Περιοχές Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιέργειας
2	Εκτροφή παλλάδιων ιχθύων		Εκτός καθορισμένης ΠΟΑΥ Εντός καθορισμένης ΠΟΑΥ	Εντός καθορισμένης ΠΟΑΥ και για εκτός περιοχών Natura 2000 Δ<500	Δ: Δυναμικότητα σε τόνους ανά έτος
3	Εκτροφή προστατευμένων ειδών (τόνος κ.λπ.)	Το σύνολο			
4	Εκτροφή καρκινοειδών και μαλακίων		Περιπτώσεις που δεν κατατάσσονται στην κατηγορία Β	Εντός καθορισμένης ΠΟΑΥ και Δ<200	
5	Εκτροφή ειδών γλυκού νερού (πέστροφα κ.λπ.)		Εντός περιοχών Natura 2000: το σύνολο Εκτός περιοχών Natura 2000 ≥2000	Περιπτώσεις που δεν κατατάσσονται στην υποκατηγορία Α2	
6	Εκτροφή αμφιβίων			Το σύνολο	
7	Πρωτοεμφανιζόμενες τεχνολογικές εκτροφές ή/και Πρωτοεμφανιζόμενα είδη	Το σύνολο			
8	Εκτροφή μη ενδημικών ειδών	Εντός περιοχών Natura 2000	Εκτός περιοχών Natura 2000		
9	Εκστατικές εκτροφές σε ανοικτές υδάτινες εκτάσεις (λιμνοθάλασσες, εκβολές ποταμών κ.λπ.)			Το σύνολο	
10	Καλλιέργεια ειδών υδρόβιας χλωρίδας (Spirulina,κ.λπ.)			Το σύνολο	

Εγκαταστάσεις καύσης νέκρων ψαριών (κλίβανοι αποτέφρωσης) που λειτουργούν σε χερσαίες εγκαταστάσεις υδατοκαλλιεργητών μονάδων

3.4.9 Ανανέωση – τροποποίηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδων υδατοκαλλιέργειας

Η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας πλωτής μονάδας υδατοκαλλιέργειας ανανεώνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας αποκλειστικά σε χερσαίες εγκαταστάσεις ανανεώνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις . Για την ανανέωση της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας υποβάλλει σχετική αίτηση στην αρμόδια Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων, τρεις (3) μήνες τουλάχιστον πριν τη λήξη ισχύος αυτής. Αν η αίτηση ανανέωσης έχει υποβληθεί εμπρόθεσμα, η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας εξακολουθεί να ισχύει για όσο χρόνο βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία ανανέωσής της. Αν διοικητικές πράξεις ή άδειες των επιμέρους όρων της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας λήγουν πριν τη λήξη ισχύος της ως άνω άδειας, αυτές ανανεώνονται σύμφωνα με την ισχύουσα για κάθε μία από αυτές νομοθεσία, μετά από σχετική αίτηση στην αρμόδια Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων και με μέριμνα της ίδιας Διεύθυνσης. Η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας τροποποιείται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, στις εξής περιπτώσεις μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου φορέα της μονάδας, στην οποία τεκμηριώνεται η ανάγκη τροποποίησης ή αν είναι αναγκαία η αλλαγή των όρων και των προϋποθέσεων χορήγησης της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων ενημερώνει άμεσα το φορέα της μονάδας (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

3.4.10 Ανάκληση – αναστολή της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας

Η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας υδατοκαλλιέργειας ανακαλείται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Λύσης της μίσθωσης λόγω μη τήρησης των απαιτήσεων μίσθωσης η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας ανακαλείται αυτοδίκαια. β) Μη τήρησης από το φορέα της μονάδας υδατοκαλλιέργειας των υποχρεώσεων της άδειας λειτουργίας και της Παραχώρησης χρήσης υδάτινων εκτάσεων ή μη διαπίστωσης συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων λειτουργίας της μονάδας σύμφωνα με τις ίδιες ως άνω διατάξεις και το π.δ. 28/2009. γ) Παράβασης των όρων ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας, όπως αυτοί περιέχονται και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας, αφού προηγηθεί προειδοποίηση του φορέα της μονάδας υδατοκαλλιέργειας να συμμορφωθεί σε εύλογο χρόνο, ο οποίος καθορίζεται από την αρμόδια αρχή ανάλογα με την παράβαση. Ο χρόνος αυτός, σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να είναι μικρότερος των τριών (3) μηνών από την προειδοποίηση. δ) Μη δυνατότητας ανανέωσης – παράτασης των διοικητικών πράξεων/αδειών των επιμέρους όρων της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας, επειδή δεν συντρέχουν πλέον οι προϋποθέσεις, με βάση τις οποίες εκδόθηκε η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας.

Η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας των μονάδων αναστέλλεται προσωρινά με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από εισήγηση της κατά περίπτωση αρμόδιας αρχής, όταν υπάρχει σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια υγεία, την υγεία του εκτρεφόμενου πληθυσμού, την ασφάλεια και υγιεινή των προϊόντων που

παράγονται στη μονάδα και το περιβάλλον, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας ή την εκτίμηση των αρμόδιων αρχών ως προς το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την αποτροπή του κινδύνου (4282/2014 ΦΕΚ 182Α).

4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

4.1 ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Μετά από την παράθεση του θεσμικού πλαισίου το οποίο είναι η ραχοκοκαλιά της Ελληνικής Υδατοκαλλιέργειας είναι προφανές ότι είναι δαιδαλώδες και περίπλοκο.

Παρόλη την προσπάθεια απλούστευσης του με τον Ν. 4711/2020 (ακόμα δεν έχει τεθεί σε πλήρη εφαρμογή λόγω και της δικής του πολυπλοκότητας) διαπιστώνουμε ότι οι αδυναμίες είναι πολλές και τα προβλήματα ακόμα περισσότερα.

Απαιτείται σημαντικός χρόνος για την έκδοση των διοικητικών πράξεων για την ίδρυση και την λειτουργία μιας μονάδας υδατοκαλλιέργειας, και χαρακτηριστικά μπορεί να αναφερθεί ότι για να εκδοθεί μια ΑΕΠΟ (για μια μετατόπιση των κλωβών) που είναι η κυριότερη διοικητική πράξη για μια μονάδα υδατοκαλλιέργειας απαιτούνται το λιγότερο εννέα (9) μήνες, το οποίο είναι μεγάλος ανασταλτικός παράγοντας για μια υγιή επένδυση.

Χρόνος έκδοσης προέγκρισης μίσθωσης

<u>Στάδια</u>	<u>Διάρκεια σε μήνες</u>
Ανάθεση	1
Κατάθεση αίτησης-Τεχνικής έκθεσης	1,5
Στάδιο συμπληρωματικών	1
Στάδιο γνωμοδοτήσεων	3
Υπό έκδοση απόφασης	1
Ολοκλήρωση	1
SUM	8,5

Χρόνος έκδοσης Νέας ΑΕΠΟ

<u>Στάδια</u>	<u>Διάρκεια σε μήνες</u>
ανάθεση - Σύνταξη μελέτης	2
κατάθεση αίτησης	1
Στάδιο συμπληρωματικών	1
στάδιο γνωμοδοτήσεων	5
υπό έκδοση απόφασης	1
completed	1
SUM	11

Η αδειοδότηση των μονάδων εκτροφής (είτε θαλάσσιων, είτε χερσαίων) θα πρέπει να γίνεται παράλληλα με τις απαραίτητες συνοδές - υποστηρικτικές εγκαταστάσεις (αποθήκες τροφών, σιλό, αποθήκες δικτύων, συσκευαστήρια, κλπ.) και όχι αυτές να αδειοδοτούνται εκ των υστέρων ή μεμονωμένα.

Λόγω των περιορισμών χωροθέτησης η εγκατάσταση των μονάδων συχνά γίνεται σε απομακρυσμένες περιοχές, που καλύπτονται ακτοπλοϊκά με αραιά και πολύωρα δρομολόγια (γνωστά ως «άγονες γραμμές»), οπότε η πρόσβαση σε αυτές είναι δύσκολη και κοστοβόρα.

4.2 ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Τα προβλήματα είναι πολλά και σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα θεσμικό πλαίσιο πιο εξωστρεφές. Ένα θεσμικό πλαίσιο αντάξιο των καιρών και του κλάδου, καθιερωμένο και να το διαχειρίζεται ένα αρμόδιο υπουργείο, και όχι κατακερματισμένο και δαιδαλώδες.

Η δημιουργία μιας σύγχρονης και αυτοματοποιημένης πλατφόρμας για την υποβολή των αιτήσεων και δικαιολογητικών με σκοπό την άμεση έκδοση αδειών χωρίς την περιφορά φακέλων αδειοδότησης από υπηρεσία σε υπηρεσία και από υπάλληλο σε υπάλληλο, που οι τελευταίοι πολλές φορές λόγω φόρτου εργασίας, ή ακόμα και άγνοιας, καθυστερούν χαρακτηριστικά.

Εκμετάλλευση της ΑΟΖ (Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη) και δημιουργία ενός σύγχρονου χωροταξικού για τις θαλάσσιες καλλιέργειες σε μεγάλες αποστάσεις από την ακτογραμμή εκμεταλλεζόμενη τα μεγαλύτερα βάθη και την συνεχή ανανέωση των υδάτων (καλύτερη οξυγόνωση), την αιολική ενέργεια, την ηλιακή ενέργεια, αλλά και

την ενέργεια του θαλασσιού κύματος, με σκοπό την δημιουργία αυτόνομων μεγάλων μονάδων (big farms) μακριά από κόλπους και παράλια, αλλά και μακριά από τοπικούς παράγοντες και τους διάφορους φορείς που θέτουν εμπόδια στον κλάδο, ωθούμενοι κυρίως από τοπικά μικροσυμφέροντα.

Χρησιμοποιώντας την Ελληνική ΑΟΖ θα μπορέσει να αναπτυχθεί η υπεράκτια καλλιέργεια με νέες σύγχρονες εγκαταστάσεις, οδηγώντας πλέον την παραγωγή σε μια βιώσιμη και πράσινη ανάπτυξη του κλάδου.

Εικόνα 1 Ελληνική ΑΟΖ (Πηγή: www.marineregions.org)

Εγκαταστάσεις που θα είναι σύγχρονες, και θα αποτελούν σημείο αναφοράς για τις επόμενες δεκαετίες. Δημιουργώντας έτσι μεγάλα πάρκα με μεγάλες παραγωγές που θα αφήσουν στο παρελθόν τις εγκαταστάσεις που λειτουργούν στην Ελλάδα εδώ και τριάντα και πλέον χρόνια.

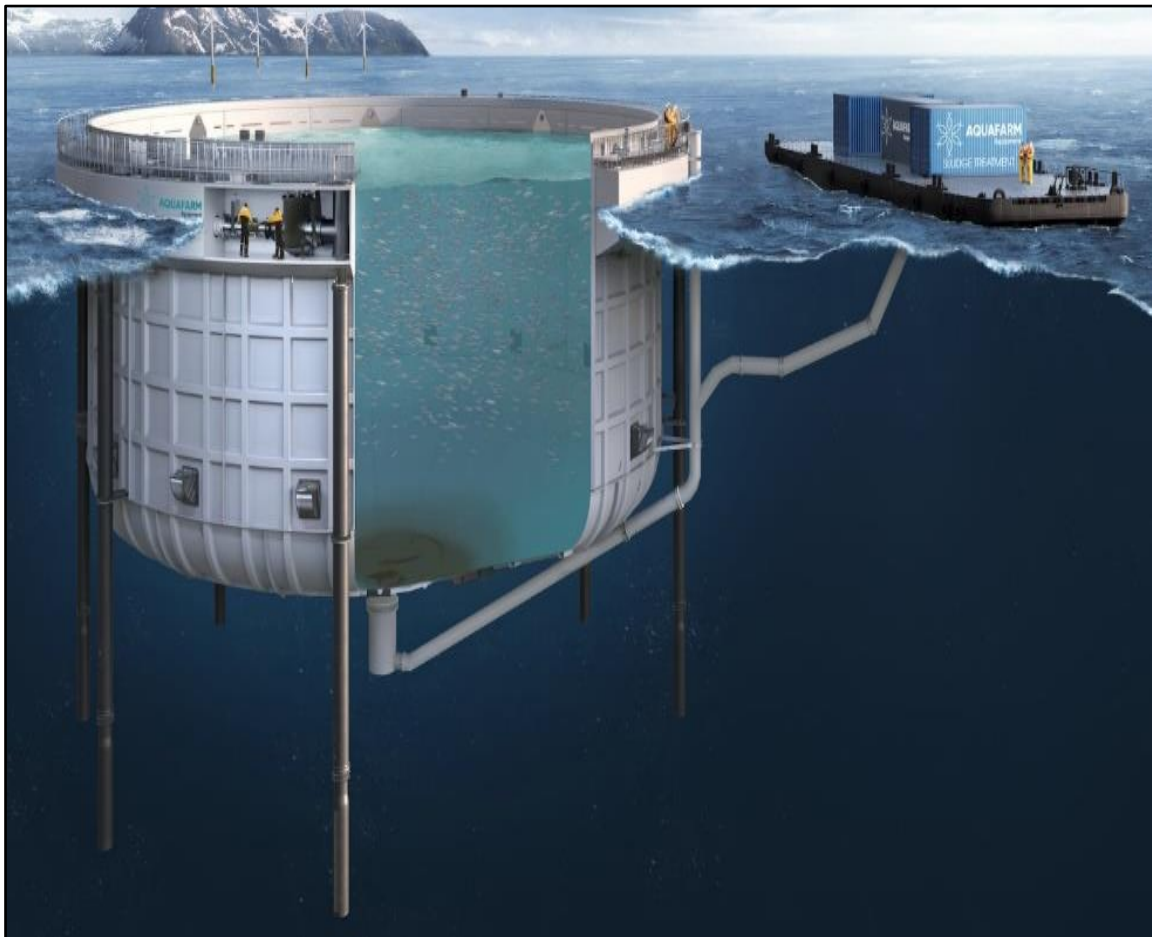

Εικόνα 2 Υπερβατικός κλωβός Ocean Farm 1 (Πηγή www.salmar.no)

Εικόνα 3 Υπερβατικός κλωβός Ocean Farm 1 (Πηγή www.salmar.no)

Εγκαταστάσεις που θα μπορούν να ελαχιστοποιήσουν το αποτύπωμα της ιχθυοκαλλιέργειας στο περιβάλλον μέσα από σύγχρονα συστήματα συλλογής των υπολειμμάτων των τροφών και των αποβλήτων των ιχθύων κ.λ.π.

Εικόνα 4 Κλειστός πλωτός ιχθυοκλωβός (Πηγή <https://aquafarm.no>)

Η εκμετάλλευση της ΑΟΖ θα μπορέσει να δημιουργήσει μια αυτόνομη ενεργειακά υπεράκτια καλλιέργεια εκμεταλλεύομενη διάφορες μορφές ενέργειας. Δημιουργώντας μαζί με τα πάρκα ιχθυοκαλλιέργειάς και πάρκα από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ) που θα τροφοδοτούν τις εγκαταστάσεις με την απαιτούμενη για αυτές ενέργεια, και καθιστώντας τες ενεργειακά αυτόνομες.

Παρακάτω παρουσιάζονται παραδείγματα εκμετάλλευσης της ηλιακής ενέργειας με πλωτούς ηλιακούς συλλέκτες, της κυματικής ενέργειας και της αιολικής ενέργειας με πλωτές ανεμογεννήτριες.

Εικόνα 5 Πλωτό ηλιακού πάρκου Ελβετία (Πηγή: www.poralu.com)

Εικόνα 6 Πλωτό ηλιακού πάρκου Ατλαντικός Ωκεανός (Πηγή www.offshore-energy.biz)

Εικόνα 7 Πλωτό ηλιακού πάρκου Μαλαισία (Πηγή: www.eqmagpro.com)

Εικόνα 8 Σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (Πηγή: <http://wavestarenergy.com>)

Εικόνα 9 Πλωτές ανεμογεννήτριες(Πηγή: www.vestas.com)

Είναι πολύ σημαντικό να γίνει αναφορά στα αποτελέσματα που προέκυψαν από την τελευταία συνεδρίαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις νέες στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για την υδατοκαλλιέργεια, όπως συμφωνήθηκε από το Συμβούλιο Γεωργίας και Αλιείας κατά τη σύνοδό του στις 18 Ιουλίου 2022.

Τα συμπεράσματα που προέκυψαν βάσει του υπ' αριθμ. 11496/22 Βρυξέλλες 18/07/2022 δελτίου τύπου είναι τα κάτωθι.

«Οι υπουργοί εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για μια πιο βιώσιμη, ανθεκτική και ανταγωνιστική υδατοκαλλιέργεια στην ΕΕ για την περίοδο 2021 έως 2030 που προτάθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Υπογράμμισαν επίσης ότι είναι σημαντικό να δοθεί η δέουσα υψηλή προτεραιότητα στον τομέα. Το Συμβούλιο εξέφρασε την υποστήριξή του για την ανάπτυξη νέων μεθόδων υδατοκαλλιέργειας γλυκών υδάτων και θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας με χαμηλό

περιβαλλοντικό αντίκτυπο και τόνισε την ανάγκη να εξασφαλιστεί η παροχή θρεπτικών, υγιεινών και ασφαλών τροφίμων και να μειωθεί η υψηλή εξάρτηση της ΕΕ από τις εισαγωγές προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, συμβάλλοντας έτσι στην επισιτιστική ασφάλεια.

Στο πλαίσιο αυτό, οι υπουργοί επισήμαναν την ανάγκη εντατικής συνεργασίας όλων των σχετικών ενδιαφερόμενων μερών με σκοπό την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την υδατοκαλλιέργεια, καθώς και την ανάγκη να λαμβάνονται πάντα υπόψη οι ιδιαιτερότητες κάθε είδους συστήματος υδατοκαλλιέργειας, τόσο θαλάσσιας όσο και γλυκών υδάτων. Οι υπουργοί σημείωσαν επίσης την ανάγκη διάθεσης των χρησιμοποιημένων υδάτων σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία και το γεγονός ότι η εκροή ορισμένων ποσοτήτων θρεπτικών ουσιών στο νερό δεν μπορεί να αποτραπεί πλήρως. Κάλεσαν την Επιτροπή να βελτιώσει τη συνοχή μεταξύ του στόχου για την ανάπτυξη του τομέα βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ και του περιβαλλοντικού δικαίου της ΕΕ.

Οι υπουργοί σημείωσαν επίσης με ανησυχία τους αυξανόμενους πληθυσμούς θηρευτών, ιδίως προστατευμένων ειδών όπως οι κορμοράνοι και οι ενυδρίδες, που έχουν καταστεί σημαντική πρόκληση για τις επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας, προκαλώντας σημαντικές ζημιές σε πολλές επιχειρήσεις. Ως εκ τούτου, παρότρυναν την Επιτροπή να προσδιορίσει αποτελεσματικά και αποδοτικά μέτρα διαχείρισης σε επίπεδο ΕΕ για την πρόληψη και τη μείωση των ζημιών που προκαλούνται από αυτούς τους θηρευτές. Υπογράμμισαν επίσης τη σημασία της διαχείρισης νόσων, στην οποία η καλή διαβίωση των ζώων και η έρευνα διαδραματίζουν καίριο ρόλο.

Τέλος, οι υπουργοί δήλωσαν ότι στα επόμενα βήματα για την αύξηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ περιλαμβάνεται η

ανάπτυξη της βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, όπως προβλέπεται στη στρατηγική «από το αγρόκτημα στο πιάτο» και στο σχέδιο δράσης για την ανάπτυξη της βιολογικής παραγωγής. Ως εκ τούτου, κάλεσαν την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο να προτείνει τροποποίηση του κανονισμού για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων, ο οποίος επί του παρόντος επιτρέπει την πιστοποίηση της καλλιέργειας οστρακοειδών και της ιχθυοκαλλιέργειας ως βιολογικής μόνον υπό πολύ αυστηρούς όρους. Ορισμένα συστήματα υδατοκαλλιέργειας γλυκών υδάτων, θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας και άλλα συστήματα υδατοκαλλιέργειας επιτυγχάνουν υψηλότερες περιβαλλοντικές επιδόσεις, αλλά επί του παρόντος δεν υπάρχει καθεστώς σε επίπεδο ΕΕ για την επισήμανση ή την πιστοποίηση των βιώσιμων προϊόντων και δεν έχουν καθοριστεί όροι που να ευνοούν αυτούς τους τύπους υδατοκαλλιέργειας. Ως εκ τούτου, οι υπουργοί κάλεσαν την Επιτροπή να προτείνει τη θέσπιση ενός διαφανούς συστήματος της ΕΕ για την αναγνώριση και την επιβράβευση των παραγωγών για διαχείριση της υδατοκαλλιέργειας που είναι φιλική προς το περιβάλλον και/ή καθιστά εφικτή την παροχή πρόσθετων υπηρεσιών οικοσυστήματος προκειμένου να ενθαρρυνθούν οι παραγωγοί και να εξασφαλιστεί ένα μακροπρόθεσμο καθεστώς παροχής στήριξης για τις δραστηριότητες αυτές. Συνέστησαν επίσης την αύξηση της ευαισθητοποίησης των καταναλωτών σχετικά με όλα τα οφέλη της υδατοκαλλιέργειας.

Λαμβάνοντας λοιπόν υπ όψιν τα αποτελέσματα του συμβουλίου των υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κατευθυντήριων γραμμών που προέκυψαν για την ευρωπαϊκή υδατοκαλλιέργεια είναι πλέον μονόδρομος η δημιουργία ενός Εθνικού νομοθετικού πλαισίου με μοναδικό γνώμονα όχι μόνο τη βιωσιμότητα της Ελληνικής υδατοκαλλιέργειας αλλά και την ανάπτυξη της με βάση πλέον τα νέα δεδομένα της πράσινης ανάπτυξης που προστάζουν οι καιροί. Θα έλεγε κανείς γνωρίζοντας την

ελληνική πραγματικότητα και τον τρόπο νομοθέτησης και εφαρμογής των νόμων ότι είναι πραγματικά δύσκολο να έχουμε την δημιουργία και την εφαρμογή ενός αντάξιου θεσμικού πλαισίου. Όμως τα τελευταία χρόνια παρόλο που ήταν χρόνια κρίσης και ιδίως τα δυο τελευταία χρόνια της πανδημίας του Covid-19 έγιναν σοβαρές νομοθετικές παρεμβάσεις και με άμεση κιάλας εφαρμογή και αποτελέσματα. Έτσι λοιπόν δεν θα πρέπει να θεωρείται ουτοπικό αλλά να είναι δεδομένη η δημιουργία και εφαρμογή ενός Εθνικού Θεσμικού Πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες βασισμένο στην πράσινη ενέργεια το χαμηλό περιβαλλοντικό αποτύπωμα και την επισιτιστική ασφάλεια. Αν λοιπόν το κράτος, οι παραγωγοί και οι άμεσα εμπλεκόμενοι φορείς συνεργαστούν προς αυτήν την κατεύθυνση είναι σίγουρο ότι θα δημιουργηθεί μέσα στην επόμενη πενταετία ένα θεσμικό πλαίσιο το οποίο θα μπορέσει να εφαρμοστεί και έτσι να αρχίσει η μετάβαση σε μια νέα εποχή και στην ενίσχυση του κλάδου στην επόμενη δεκαετία.

5 ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

5.1 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Κ.Υ.Α. ΥΠΙΕΝ/ΔΙΠΙΑ/17185/1069 ΦΕΚ 841/Β/24-2-2022
- Νόμος υπ' αριθμ. 4014/2011 ΦΕΚ 209 /Α/21-9-2011
- Νόμος υπ' αριθμ. 4282/2014 ΦΕΚ 182/Α/29-8-2014
- Υ.Α. 170225/2014 ΦΕΚ 135/Β/27-1-2014
- ΥΠ.Α.Α.Τ. (2017) Ενδιάμεση αξιολόγηση υλοποίησης πολυετούς εθνικού στρατηγικού σχεδίου για την ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών 2014-2020
- Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2022) Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τις νέες στρατηγικές κατευθύνσεις γραμμές της ΕΕ για της υδατοκαλλιέργεια, Δελτίο Τύπου υπ' αριθμ 11496/22

5.2 ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- FAO (2013) Aquaculture Regulatory Frameworks, Trends and initiatives in national aquaculture legislation, Legal Papers Online No. 91. <https://www.fao.org/documents/card/en/c/58cc4793-1559-4dfb-980b-1e6925bec015/> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
- FAO (2020) The State of World Fisheries and Aquaculture 2020. Sustainability in action. Rome. <https://www.fao.org/documents/card/en/c/ca9229en/> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
- FAO (2021) FAO Yearbook. Fishery and Aquaculture Statistics 2019/FAO annuaire. Statistiques des pêches et de l'aquaculture 2019/FAO anuario. Estadísticas de pesca y acuicultura 2019. Rome/Roma. <https://doi.org/10.4060/cb7874t> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
- FAO (2022) Canada. Text by Jull, C.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/ca/en> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
- FAO (2022) China. Text by Spreij, M.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome.: <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/cn/en> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
- FAO (2022) India. Text by Spreij, M.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/in/en> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
- FAO (2022) Japan. Text by Spreij, M.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/jp/en> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
- FAO (2022) New Zealand. Text by Skonhofs, A.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/nz/en> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
- FAO (2022) Norway. Text by Skonhofs, A.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/no/en>

- (Πρόσβαση: 30/5/2022)
- FAO (2022) Spain. Text by Olivert, A.A.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/es/en> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
 - FAO (2022) Turkey. Text by DOffay, B.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/tr/en> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
 - FAO (2022) United Kingdom. Text by Spreij, M.. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/gb/en> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
 - FAO (2022) United States of America. Text by King, P. Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome. <https://www.fao.org/fishery/en/legalframework/us/en> (Πρόσβαση: 30/5/2022)
 - Malaysia's largest floating solar power plant (2020) The Leading Solar Magazine In India (eqmagpro.com) <https://www.eqmagpro.com/malaysias-largest-floating-solar-power-plant/> (Πρόσβαση: 19/6/2022)
 - Marquis L, Kramer M., Frigaard P, (2010) First Power Production Results from the Wave Star Roshage Wave Energy Converter, 3rd International Conference on Ocean Energy, 6 October, Bilbao: <http://wavestarenergy.com/sites/default/files/Wave%20Star%20Energy%20presentation%20ICOE%202010%20UPDATED%20After%20Conference.pdf> (Πρόσβαση: 19/6/2022)

6 ABSTRACT

In this thesis the international and national legal framework of aquaculture is presented and analyzed. Aquaculture follows a wide range of regulations, such as environmental, forestry, fishery, and aquatic regulations. At a global level, the contribution of aquaculture to the global fish production reached 46% in 2018, compared to 25.7% in 2000. At a national level, the production of marine Mediterranean species was above 40,000 tons in 2000, reaching the record of 108,000 tons in 2018. Therefore, the legal framework related to this large primary sector of food production of high nutritional value is governed by many laws and regulations both at a national and international level while at the same time many public sector bodies are involved. These laws are related to different fields, such as spatial legislation, environmental legislation, animal health regulations, food safety rules, fisheries law and commercial law. The legal framework of the countries with the highest production indicators per continent is, therefore, presented and the national legislation is thoroughly analyzed, highlighting the pathology of the system. Solutions and suggestions, intertwined with green energy, low environmental footprint and food security, which might lead to sustainable aquaculture at a national level are presented.

Keywords: Law, Licensing, Environmental Study